

மதுகுமாரபிஷேகமலர்

University of Jaffna

233.81

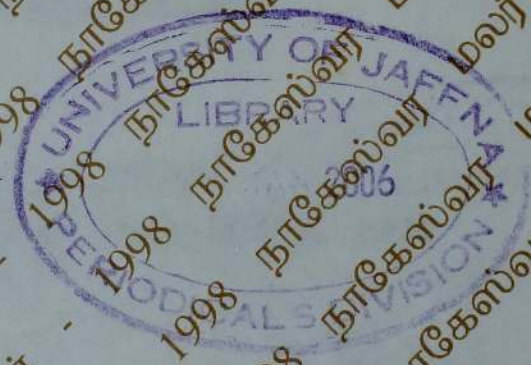
ANA

183671(AR; Main)

26. 06. 1998

வெளியீடு ;

அனலைதீவு - புளியந்தீவு நாகேஸ்வரன் தேவஸ்தானம்.

ARCHIVES

ARCHIVES

உ
சிவமயம்

அனலைதீவு - புனியந்தீவு
அருள்மிகு ஸ்ரீ நாகராஜேஸ்வரீ சமேத
ஸ்ரீ நாகேஸ்வரன் தேவஸ்தானம்

மஹா சும்பாபீஷேக மலர்

1998

ARCHIVES

233.81
ANAR
AR

மஹா சும்பாபீஷேக தினம்
வெகுதானிய வருடம் ஆனித் திங்கள் 12ம் நாள்
26-06-1998 வெள்ளிக்கிழமை

மண்டலாபிஷேக தினம்:
வெகுதானிய வருடம் ஆடித் திங்கள் 27ந் நாள்

வெளியீடு
அனலைதீவு-புனியந்தீவு ஸ்ரீ நாகேஸ்வரன் தேவஸ்தானம்

கௌரவ மலர் ஆசிரியர்
திரு. கணேசஜயர் செளந்தரராஜன்
அச்சுப்பதிவு: பிள்ளையார் அச்சகம்.
183671

University of Jaffna

183671

Library

183671

சமர்ப்பனம்

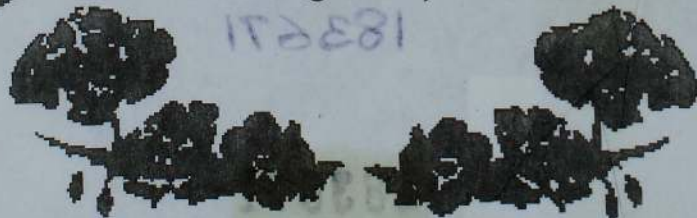
தெங்குபனை நிறை திகழ் புளியந்தீவில்
தங்கிரும் பிறை யணி பெருமானுக்கே
பொங்குநல் புண்ய நாகே ஸ்வரமலர்
ளங்களின் காணிக் கையா மென்றென்றுமே.

மஹா மிருத்யுஞ்ஜய மந்திரம்

ஓம் த்ரயம்பகம் யஜா மஹே
ஸுகந்திம் புஷ்டி வர்த்தனம்
உர்வாருகமிவ பந்தனாத்
ம்ருத்யோர் முகூய மாம்ருதாத்

பொருள்: நறுமணமிகுந்தவரும் எல்லா
ஜீவன்களுக்கும் புஷ்டி அளிப்பவரும்
முக்கண்ணனுமான சிவபெருமானைப்
பூஜிக்கின்றோம். வெள்ளரி தன்
கொடியினின்றும் விடுவிக்கப்படுவது
போல் அமரத்துவத்தின் பொருட்டு
அன்னவர் தம்மை மரணத்தினின்றும்
விடுவிப்பாராக.

திருமந்திரம்

ஐந்து கரத்தனை ஆனை முகத்தனை
இந்தி னிளம்பிறை போலு மெயிற்றனை
நந்தி மகன்றனை ஞானக் கொழுந்தினைப்
புந்தியில் வைத்தடி போற்றுகின்றேனே.

பெரியபுராணம்

எடுக்கு மாக்கதை இன்றமிழ்ச் செய்யுளால்
நடக்கு மேன்மை நமக்கருள் செய்திடத்
தடக்கை யைந்துடைத் தாழ்செவி நீள்முடிக்க
கடக் களிற்றைக் கருத்துள் இருத்துவாம்.

ஓம்

சிவசிவ சிவசிவ சிவசிவ சிவசிவ சிவசிவ சிவசிவ
சிவசிவ சிவசிவ சிவசிவ சிவசிவ சிவசிவ சிவசிவ
சிவசிவ சிவசிவ சிவசிவ சிவசிவ சிவசிவ சிவசிவ
சிவசிவ சிவசிவ சிவசிவ சிவசிவ சிவசிவ சிவசிவ
சிவசிவ சிவசிவ சிவசிவ சிவசிவ சிவசிவ சிவசிவ
சிவசிவ சிவசிவ சிவசிவ சிவசிவ சிவசிவ சிவசிவ
சிவசிவ சிவசிவ சிவசிவ சிவசிவ சிவசிவ சிவசிவ
சிவசிவ சிவசிவ சிவசிவ சிவசிவ சிவசிவ சிவசிவ

வாழ்த்த வாயும் நினைக்க மடநெஞ்சம்
தாழ்த்தச் சென்னியுந் தந்த தலைவனைச்
சூழ்த்த மாமலர் தூவித் துதியாதே
வீழ்த்த வாவினை யேன்நெடுங் காலமே.

கல்லாப் பிழையுங் கருதாப் பிழையுங் கசிந்துருகி
நில்லாப் பிழையும் நினையாப் பிழையும் நின் ஐந்தெழுத்தைச்
சொல்லாப் பிழையும் தொழாப் பிழையும் துதியாப் பிழையும்
எல்லாப் பிழையும் பொறுத்த ருள்வாய் கச்சியேகம்பனே.

மஹா சும்பாபிஷேகம்

1998.06.26

உ
சிவமயம்

மேன்மைகொள் சைவ நீதி விளங்குக உலகமெல்லாம்
தென்னாருடைய சிவனே போற்றி- எந்நாட்டவர்க்கும் இறைவ போற்றி

அனலைத்வு புளியந்தீவு
நீ நாகேஸ்வரன் ஆலயம்

மஹா சும்பாபிஷேகம்

1998.06.26

ஸ்ரீ பாணலிங்கம்

மென்மெருகு கைலையிலே பொலிந்த லிங்கம்
பொங்கு மறை யாகமநூல் புகன்ற லிங்கம்
என்பருக நினைவாரின் இதய லிங்கம்
ஏழ்பவநோய் தீர்த்தருளும் பஞ்ச லிங்கம்
ஒன்பதுகோள் நெறிப்படுத்தும் சத்தி லிங்கம்
ஓங்காரத்துள் நடிக்கும் சோதி லிங்கம்
அன்பர்தமக் காம்பொருளாம் ஆதி லிங்கம்
அருள் நாகேஸ்வரப் பாணலிங்கம் தானே!

லிங்காசஷ்டகம்

- ப்ரஹ்ம-முராரி ஸுரார்ச்சித லிங்கம்
 நிர்மலபாஷித - சோபிதலிங்கம்/
 ஜன்மஜ து:க்க - விநாசக லிங்கம்
 தத்ப்ரணமாமி ஸதாசிவ - லிங்கம்
- தேவ - முனி- ப்ரவரார்ச்சித - லிங்கம்
 காமதஹம் கருணாகர - லிங்கம்!
 ராவண தர்ப்ப - விநாசன - லிங்கம் தத்ப்ரணமாமி 2
- ஸர்வஸுகந்தி -ஸுலேபித - லிங்கம்
 புத்தி - விவர்த்தன காரண லிங்கம்!
 ஸித்த - ஸரராஸுர வந்தித லிங்கம் தத்ப்ரணமாமி 3
- கனகமஹாமணி - பூஷித லிங்கம்
 பணிபதி - வேஷ்டித - சோபித லிங்கம்!
 தக்ஷஸ்யஜ்ஞ- விநாசன - லிங்கம் தத்ப்ரணமாமி 4
- குங்கும -சந்தன - லேபித லிங்கம்
 பாங்கஜஹார - ஸுசோபித லிங்கம்!
 ஸஞ்சிதபாப - விநாசன - லிங்கம் தத்ப்ரணமாமி 5
- தேவகணார்ச்சித - ஸேவித - லிங்கம்
 பாவைர்ப் - பக்திபி - ரேவச லிங்கம்
 தினகர கோடி - ப்ரபாகர - லிங்கம் தத்ப்ரணமாமி 6
- அஷ்டதளோபரி வேஷ்டித - லிங்கம்
 ஸர்வ - ஸமுத்பவ காரண - லிங்கம் !
 அஷ்ட தரித்ர - விநாசக - லிங்கம் தத்ப்ரணமாமி 7
- ஸுரகுரு - ஸுரவர - பூஜித - லிங்கம்
 ஸுரவண புஷ்ப - ஸதார்ச்சித லிங்கம் !
 பராத் பரம் பரமாத்மக - லிங்கம்
 தத்ப்ரணமாமி சதாசிவ லிங்கம் 8

வக அச்சாக்ளீ

வகளீ துக்கர்ரூல ரிளவு-வல்லுப்
 |வகளீதுபிளவி - துக்கபலயரி
 வகளீ கலாசீ - கக்து ஓயல்ல
 வகளீ - மகிளூல விளவாறுப்து

வகளீ - துக்கர்ரூல - லீவு - மகி
 |வகளீ - ரகாணலக வ்ளதுவக
 5 விளவாறுப்து வகளீ - லகாசீ - பப்து லலர

வகளீ - துக்கர்ரூல - துக்கர்ரூல
 |வகளீ லலரக லுத்தர்ரூல - துக்க
 6 விளவாறுப்து வகளீ துக்கர்ரூல ருளரூல - துக்க

வகளீ துக்க - லீவாறுவகலக
 |வகளீ துபிளவி - துக்கலவி - துபிளப
 7 விளவாறுப்து வகளீ - லகாசீ - துக்கர்ரூல

வகளீ துபிளவி - லுத்த - வ்ளது
 |வகளீ துபிளவி - லுத்த
 8 விளவாறுப்து வகளீ - லகாசீ - பப்து

வகளீ - துக்கலவி - துக்கர்ரூல
 வகளீ கலாசீ - துக்க - ப்ளது
 9 விளவாறுப்து வகளீ - ரகாபு - லகல ரகல

வகளீ - துக்கலவி ரிபாவிதபு
 | வகளீ - லலரக லுத்தர்ரூல - லர்
 10 விளவாறுப்து வகளீ - கலாசீ - துக்கர்ரூல

வகளீ - துக்க - லலர - லுத்தர்ரூல
 | வகளீ துக்கர்ரூல - ப்ளது லலர
 வகளீ - கலாசீ வ்ளது துக்க
 11 வகளீ மகிளூல விளவாறுப்து

அருள்மீகு ஸ்ரீ நாகேஸ்வரன்
மூலஸ்தானத் திருக்கோலம்

அருள்மீகு ஸ்ரீ நாகராஜேஸ்வரீ அம்பாள்
அபீடகக் திருக்கோலம்

மூலமூர்த்தீ கும்பாபீடகம் தீபாராதனை

உந்ரவ மூர்த்தீகள் திருக்கல்யாண,
ஊஞ்சல் னையவம்

பதீப்புரை

“ இன்பமே சூழ்க எல்லோரும் வாழ்க ”

அலைக்கு அணையாக விளங்கும் தன்மையாலே அணலைதீவெனப் பெயர்பெற்ற இப் புண்பு பூமியிலே அருள் விளங்கும் புளியந்தீவு நாகேஸ்வரத்தில் கோயில் கொண்டிருக்கும் ஸ்ரீநாகேஸ்வரப் பெருமானுக்கு இதுவரை பதவியில் இருந்த ஆலய நிருவாக சபையினர் பல திருப்பணிகளை சிவனடியார்களின் பொருளுதவியாலே நிறைவேற்றியுள்ளார்கள். ஆதியும் அந்தமும் இல்லா அரும் பெரும் சோதியாக அருள்பாலிக்கும் ஸ்ரீ நாகேஸ்வரப் பெருமானுக்கும் பரிவார மூர்த்திகளுக்கும் மகாகும்பாபிஷேகமும் மண்டலாபிஷேகமும் முறைப்படி நிறைவேற்றியுள்ளன.

அறுபத்துநான்கு சிவமூர்த்தங்களில் ஒன்றாகிய புஜங்கலளித மூர்த்தி திருவடிவமே இவ்வாலயத்து இறைவராவார். வரலாற்றுச் சிறப்புமிக்க நயினை ஸ்ரீ நாகேஸ்வரி அம்மன் ஆலயமும் புளியந்தீவு ஸ்ரீ நாகேஸ்வரர் ஆலயமும் சிவசக்தி தொடர்பினைக் காட்டுவது மட்டுமன்றி புறச்சான்றுகளாலும் தொடர்புபட்டன. அன் னையின் கும் பாபிஷேகத்தினைத் தொடர்ந்து இறைவனின் மகாகும்பாபிஷேகமும் நிகழ்ந்துள்ளது அலைகடலைத் தாண்டி நாகேஸ்வரத்து மலர்களை பக்தர்கள் மட்டுமன்றி அரவங்களும் கொண்டு சென்று அன்னைக்குச் சார்த்தி வணங்கியுள்ளன.

இந்நிலையில் மகாகும்பாபிஷேகத்தினைக் நேரில் காணமுடியாத சிவனடியார்களின் மனக்குறையைத் தீர்க்கும் வண்ணம் தெய்வீக மணம் பரப்பும் நாகேஸ்வர மலர் ஒன்றினை வெளியிட ஆலய பரிபாலன சபையார் விரும்பினர். மிகக் குறைந்த நாட்களே இருக்கையில் கருக்கொண்ட இவ் எண்ணத்தைச் செயலாக்க என்ன காரணம் பற்றியோ தெரியவில்லை என்னை நியமித்தார்கள். பொதுசன நூலகப் பணிகளினூடே நேரமின்மையே குறையாக இருந்த போதிலும் இத்தீவின் சைவாலயங்களின் வரலாறுகளை இடையிடையே தொகுத்து வெளியிட்ட வகையிலே இப்பணியைத் தயக்கத்துடன் ஏற்றேன்.

குருவருளும் திருவருளும் துணைசெய்ய மலர்ப்பணிகள் நடைபெற்றன. ஆயினும் மலர்ப்பணிக்கென ஒதுக்கிய நிதிஆதாரத்துக்கு மேலாக அச்சுக்கூலிகள் தேவைப்பட்டன.

நற்றமிழ் வல்ல அறிஞர்கள் வழங்கிய ஞானச் செல்வங்களை பொன்னெழுத்தில் பதித்து ஞாலமெல்லாம் உலவவிட எடுத்த முயற்சி பின்னடைவைச் சந்தித்தது. எமது சக்திக்கு அப்பாற்பட்டு ஏற்பட்ட தடைகளை விலக்கி, சிவப்பணியே தவப்பணியாகச் செயலாற்றும் திரு. சு. சண்முகநாதன் அவர்கள் தலைமையில் புதிய நிருவாக சபையினர் பதவி ஏற்றனர். புதிய நிருவாக சபையினர் எடுத்துக்

கொண்ட சிரத்தையின் காரணமாகவே இந் நாகேஸ்வர மலர் மலர்ந்து பிறையணி பெருமானின் பொற்பாதங்களில் சமர்ப்பணமாகின்றது.

இப் பெரும்பணியில் என்னை ஆட்படுத்திய பெருமானுக்கு என்றென்றும் என் வணக்கங்கள்.

ஆசியுரைகள், வாழ்த்துரைகள், கட்டுரைகள் வழங்கிய சான்றோர்களுக்கும், சித்தத்தைச் சிவன்பால் வைத்துச் செயற்பட்ட நிருவாகிகளுக்கும், அச்சப் பிரதியை அழகுற ஆக்கிப் படைத்துள்ள நல்லூர் பிள்ளையார் அச்சகத்தினருக்கும் யுனிஆர்ட்ஸ் நிறுவனத்தினருக்கும் நன்றிகள் கூறித் திருவருள் துணை கிடைக்கப் பிரார்த்தித்துக் கொள்ளுகின்றேன்.

சர்வம் ஈஸ்வரார்ப்பணம்

க. செளந்தரராஜன் ஐயர்
கௌரவ மலர் ஆசிரியர்.

இந் நாகேஸ்வர மலரின்
கண்ணே இடம் பெற்றிருக்கும்
ஆக்கங்களில் காணப்படும்
கருத்துக்களுக்கு அவற்றின்
படைப்பாளிகளே பொறுப்பாவர்
- கௌரவ மலர் ஆசிரியர்.

மலர்ள் உள்ள்ளே

1. பதிப்புரை

2. கும்பாபிஷேக கால பரிபாலன சபை

ஆசியுரைகள், வாழ்த்துரைகள், பிரார்த்தனை உரைகள்

01.	திருக்குடத் திருமஞ்சனமும் ஆலய வரலாறும்
திரு.வே.சேதுகாவலர்	01
02.	“நான் கண்ட நாகேஸ்வரம்”
திரு. சு. சண்முகநாதன்	07
03.	திருவைந்தெழுத்தின் மஹிமை
பிரமஹீ சிவ. வை. நித்தியானந்த சர்மா	11
04.	நாக ஈஸ்வரன்
பிரம்மஹீ ந. சதாசிவ ஐயர்	13
05.	திருநீற்றின் பெருமை.
திரு.ஆத்மஜோதி முத்தையா	16
06.	ஆருத்ரா பூஜை.	18
07.	“என்கடன் பணி செய்து கிடப்பதே”
திரு.ச.முத்துக்குமாரு.	20
08.	புளியந்தீவில் நாக வழிபாடு
திரு. கு. கணேசமூர்த்தி	21
09.	“நான் கண்ட அனலைதீவு”
திரு. த. ந. பஞ்சாட்சரம்	23
10.	புளியந்தீவு அருள்மிகு ஹீ நாகேஸ்வரன் அருட்பாமாலை
திரு. நாக. சண்முகநாதபிள்ளை (B.SC.)	26
11.	வரலாறு - வழிபாடு - ஆன்மீகம்
திரு. நா. ப. இராசையா	28
12.	“திருக்கோயில் தழுவிய சமுதாயம்”
திரு. அ. பஞ்சலிங்கம்.	31
13.	“தொண்டர் தம் பெருமை சொல்லவும் அரிதே”
திரு. மு. திருநாவுக்கரசு.	32
14.	சைவ சமய இலக்கியங்கள்
திரு. மு. இராமலிங்கம் (B.SC Dip. in/ Ed.)	34
15.	புளியந்தீவில் கோயில் கொண்ட நாகேஸ்வரர்
திரு. சி. சு. புண்ணியலிங்கம்.	37
16.	சமயமும் சமுதாயமும்
திரு. சு. வ. கணேசன்	40
17.	அண்ட வெளியெல்லாம் ஆளும் ஈசன்
‘அனலையூர் சேந்தன்’	41
18.	நாக வழிபாடு	

	திரு. வீ. ஓங்காரலிங்கம்	43
19.	திருக்கோயில்களும் திருக்கூட்டத்தினரும் திரு. ப. சிவானந்த சர்மா (கோப்பாய் சிவம்)	48
20.	கந்த புராணச் கலாசாரமே யாழ்ப்பாண கலாசாரம் திரு. வே. ச. சுப்பையா.	50
21.	திருக்கோயிலும் திருமந்திரமும் திரு. ஆறு, திருமுருகன் B.A	52
22.	அன்பே சிவம் திருமதி ஜெயந்தினி சிவபாலன்	55
23.	அனலை புலியேந்திபுரம் ஸ்ரீ நாகேஸ்வரசிவன் தோத்திரம் அருட்கவி. சீ. விநாசித்தம்பி.	57
24.	பிறை வழிபாடு திருமதி ஐயம்பெருமாள்	60
25.	எல்லோர் சிந்தனைக்கும்	63
26.	ஓம் நமசிவாய	64
27.	சக்தி கவசம்	65
28.	இந்துக்களின் வாழ்வில் கோயில் செல்வி. க. ராகினி.	67
29.	சைவ ஆலயங்கள் ஆற்றவேண்டிய சமூக சமயப் பணிகள் வித்துவான் க. சொக்கலிங்கம் எம். ஏ. (சொக்கன்)	70
30.	சைவத் திருக்கோயிலின் அமைப்புமுறை செல்வி. தி. பாமொழி	75
31.	நலமிகு நாகேசபதி செல்வி சு. மனோன்மணி.	77
32.	வாழ்வளிப்பாய் அனலை நாகேஸ்வரனே செல்வன் ம. பிரபாகரன்	80
33.	“நாகசிவனும் சாம்பசிவனும்” 'பரணி'	81
34.	“இந்து சமயத்தை விட்டு வேறு மதத்திற்கு மாறாதீர்” புலவர் ஈழத்துச் சிவானந்தன்.	83
35.	ஸ்ரீ நடராச மூர்த்தி தோத்திரப் பிரபந்தத் திரட்டு 1. புளியந்தீவு நாகேச்சுரப் பதிகம் நாவாலியூர் க. சோமசுந்தரப் புலவர். 2. ஸ்ரீ நடராசமூர்த்தி திருவஞ்சல்	84 91
36.	ஸ்ரீ நாகேஸ்வரன் கீர்த்தனைகள் மஹாவித்வான் பிரமஸ்ரீ மா. த. ந. வீரமணிஐயர்	97
37.	நன்றியுரை.	107

மூலஸ்தான ஸ்தூப் கும்பாபீடகம்

ஆலயமண்டபத்தல் திருக்கல்யாணக் கோலம்

நடேசரபீடக தர்சனமும், ஆலய முக்கிய நிருவாக்களும்

மகா கும்பாபிஷேக கால பரிபாலன சபை 1998.

தலைவர்

தீரு. வை. சாம்பச்வம்.

உப தலைவர்

தீரு. வே. சேதுகாவலர்.

செயலாளர்

செல்வன். க. சீர்மாறன்.

உப செயலாளர்

செல்வன். கு. குமாரதேவன்.

பொருளாளர்

தீரு. க. தயாநீத்.

முகாமையாளர்

தீரு. வை. கந்தசாம்.

உப முகாமையாளர்

தீரு. தீ. நடனச்சாமணி. J.P.

நிருவாக உறுப்பினர்கள்

தீரு. சீ. நவரத்தனம்.

தீரு. க. நமச்சுவாயம்.

தீரு. ந. குலேந்திரன்.

தீரு. தீ. பத்மசீலன்.

தீரு. சீ. ஜெகதீஸ்வரன்.

தீரு. ச. சீவபாலன்.

தீரு. மா. சற்குணம்.

செல்வன். ப. கவீரஞ்சன்.

செல்வன். ந. ரவீந்திரன்.

மெய் வருத்தம் பாரார்; பசிநோக்கார்; கண் துஞ்சார்;
எவ்வெவர் தீமையும் மேற்கொள்ளார்; -- செவ்வி
அருமையும் பாரார்; அவமதிப்பும் கொள்ளார்;
கருமமே கண்ணாயினார்.

அருள் வாக்கு.

தினமும் தூங்கப்போக முன்பு இன்று ஜன சமுதாயத்திற்கு நாம் ஏதாவது கைங்கர்யம் பண்ணினோமா என்று கேட்டுக்கொள்ள வேண்டும். ஈஸ்வரனைப் பற்றிப் “பேசாத நாளெல்லாம் பிறவா நாளே” என்று தேவாரத்தில் சொல்லியிருக்கிறது. அந்தமாதிரி நாம் பரோபகாரம் பண்ணாமலே ஒருநாள் போயிற்று என்றால், அது நாம் பிறவா நாளே.

நாம் எத்தனை சின்னவர்களாக இருந்தாலும் நம்மாலும் முடியக்கூடிய சின்னத்தொண்டு இல்லாமல் இல்லை. இப்படி அவரவரும் தனியாகவோ, சங்கமாகச் சேர்ந்தோ ஏதாவது பொதுநலக் கைங்கர்யம் பண்ணியே ஆகவேண்டும். தண்ணீர் இல்லாத ஊரில் ஒரு பத்துப்பேர் சேர்ந்து கிணறு வெட்டுவது, ஏதோ ஒரு பிள்ளையார் கோயில் மதில் இடிந்திருந்தால் அதை நாலு பேராகச் சேர்ந்து கட்டுவது, பூசை நின்றுபோன ஒரு கிராமக் கோயிலில் ஒருகாலப் பூசைக்காவது நாலு பேரை யாசித்து மூலதனம் சேகரித்து வைப்பது, பசுக்கள் சொறிந்து கொள்வதற்கு ஒரு கல்லேனும் நாட்டுவது, நாம் படித்த நல்ல விஷயங்களை நாலு பேருக்குச் சொல்லுவது, எழுதுவது, இரண்டு சுலோகமாவது பாசுரமாவது நாமாவளியாவது பாடி நாலு பேர் மனதில் பகவான் பற்றிய நினைப்பை உண்டாக்குவது, குப்பை கூளங்களைப் பெருக்குவது - இந்த மாதிரி ஏதாவது தொண்டு அன்றன்றும் செய்யவேண்டும். ஓசைப்படாமல் செய்ய வேண்டும் என்பது முக்கியம்.

குடும்பக் கடமைகளை விட்டு விட்டு “ஸோஷல் ஸர்வீஸ்” என்று கிளம்ப வேண்டியதில்லை. அதையும் விடாமலே, இதுவும் கடமை என்ற உணர்வோடு சேர்த்துக் கொண்டு செய்ய வேண்டும்.

ஐகத்குரு காஞ்சி காமகோடி ஸ்ரீ சந்திர சேகரேந்திர சரஸ்வதி
சங்கராச்சார்ய சுவாமிகள்.

ஊ
சிவமயம்

குருபாதம்

நல்லை திருஞான சம்பந்தர் ஆதீனம்.

ஆதீன முதல்வர்

ஸ்ரீஸ்ரீ சோமசுந்தர தேசிக ஞானசம்பந்த பரமாச்சார்ய சுவாமிகள்.

இரண்டாவது குருமஹா சந்நிதானம் அவர்களின்

அருளாட்சி செய்தி.

சிவனேயச் செல்வர்களே!

அனலைதீவுப் பதியில் எழுந்தருளியிருந்து அருளாட்சி புரியும் நாகேஸ்வரனுக்கு மகாகும்பாபிஷேகம் நடப்பது மனநிறைவைத் தருகின்ற ஒரு விடயமாகும். வரலாற்றுப் புகழ்மிக்கது நாகேஸ்வரர் ஆலயம். அனலைதீவு வாழ் சைவப்பெருமக்கள் செய்தபுண்ணியத்தின் பயனாக நாக வடிவில் மூலஸ்தானத்தில் எழுந்தருளியிருப்பது, நாகதோஷத்தால் ஏற்படும் இடர்களை நீக்குவதாக அமைந்துள்ளது. இறைவனுடைய திருவுருவங்கள் எண்ணிலடங் காதவையாகும். அடியவர்களினுடைய வேண்டுகலுக்கு இணங்க இறைவன் திருவடிவங்களை யெல்லாம் எடுக்கின்றார். அவ் வடிவங்களில் ஒன்றே அனலையம் பதியில் நாகதேவன் வடிவில் எழுந்தருளியிருக்கும் நாகேஸ்வரன் ஆலயமாகும். இவ்வாலயத்தில் பன்னிரண்டு ஆண்டுகளுக்கு ஒருமுறை நடைபெறும் மகாகும்பாபிஷேகம் என்னும் பெரும் சாந்திவிழா நடைபெறுவது சைவ மக்களின் சைவ ஆசாரங்களைப் பேணவும், சைவ நீதி ஓங்கி வளரவும், மக்கள் யாபேரும் சந்தோஷமாக வாழ்வதற்குமாகும். இக் கும்பாபிஷேகத்தை யொட்டி வெளிவரும் கும்பாபிஷேக மலர் சிறப்பாக அமையவும், ஆலயப் பணிகள் யாவையும் ஓங்கி வளரவும் இக் கும்பாபிஷேக நிகழ்ச்சியினை நடாத்தும் சிவாச்சாரிய பெருமக்களுக்கும், ஆலய பரிபாலன சபையினருக்கும், இவ்வூர் மக்களுக்கும் இறைவனுடைய திருவருள் கிடைக்கப் பிரார்த்திக்கின்றோம்.

“ஞாலம் நின் புகழேயாகவேண்டும் ஆலவாய் இறை எம் ஆவியே.”

“என்றும் வேண்டும் இன்ப அன்பு.”

இரண்டாவது குருமஹா சந்நிதானம்.

ஸ்ரீஸ்ரீ சோமசுந்தர தேசிக ஞானசம்பந்த பரமாச்சார்ய சுவாமிகள்.

சிவாகம வித்தியா பூஷணம், கிரியாரத்தினம்
அமரத்துவமடைந்த

ஊரெழு. பா. வைத்தியநாத சிவாச்சாரியார் அவர்கள்

முன்னதாகவே வழங்கிய

அருளாசியுரை.

“பெருக லாந்தவம் பேதமை தீரலாம்
திருக லாகிய சிந்தை திருந்தலாம்
பருக லாம்பர மாயதோர் ஆனந்தம்
மருக லானடி வாழ்த்தி வணங்கவே.”

சிவத்தின் கருணையே கருணை. அகிலலோக நாயகனாகிய சிவனின் திருவருளே தம்மைச் சரணடைந்தவர்களையும், துதிப்பவர்களையும் துக்க சாகரத்திலிருந்தும் தூக்கியெடுத்து இன்பக் கடலில் ஆழ்த்தி, எழில் கொடுத்து, இம்மையில் சகல செல்வங்களையும் சீரிய நல்வாழ்வையும் கொடுத்து மறுமைக்கு ஈடேற்றஞ் செய்கின்றது. இவரே பஞ்ச கிருத்தியங்களையும் செய்கின்றார். பூவுலகில் பிறந்த மக்கள் தாம் தாம் செய்த தீவினைகளை நீக்கி நல்வினைப் பயனை அடைந்து, இஷ்ட சித்திகளைப் பெற்று உய்யும் பொருட்டு, ஆலயங்களை அமைத்து, விக்கிரகங்களைப் பிரதிஷ்டை செய்து, நித்தியம், நைமித்தியம், காமியம் என்ற முறையில் கிரியை நெறிகளை வழுவாது செய்து, வழிபாடுகளையும் செய்து, சகல நன்மைகளையும் அதன் வாயிலாகப் பெறக்கூடியதாக அமைகிறது.

இப்படியான மகாகும்பாபிஷேகத்தைக் கண்டு தரிசிப்பது மகா புண்ணியமாகும். ஈழநாட்டின் சிகரமென விளங்கும் யாழ்ப்பாணத்தைச் சேர்ந்தது அனலைதீவு. சப்த தீவுகளில் சீலமும் பக்தியும் பொலியும் இப் புண்ய பூமியில் புளியந்தீவெனும் திவ்ய பதியில் அருள்பாலித்துவரும் ஸ்ரீ நாகேஸ்வரி அம்பாள் சமேத ஸ்ரீ நாகேஸ்வரப் பெருமானுக்கு மகாகும்பாபிஷேகம் நடைபெற திருவருள் கூட்டியுள்ளதை நினைந்து பெருமகிழ்ச்சியடைகின்றேன்.

இத் திருக்கோயில் திருப்பணிகள் அன்பர்கள் பலருடைய முயற்சியால் இனிது நடைபெற்றுள்ளது. இதில் பங்குபற்றும் எல்லோருக்கும் குருவருளும், திருவருளும் பெருகுவனவாகுக. பூரண திருப்தியுடன் பொலிவுறும் இவ்வாலய கும்பாபிஷேகத்தைக் கண்டுள்ளிக்கப் பேரார்வத்துடன் இருக்கும் அனலையமபதி மக்கள், தொண்டர்கள், பரிபாலன சபையினர், பொருள் உதவிய தருமசீலர்கள் யாவருக்கும் எல்லாம்வல்ல எம்பெருமானின் திருவருளினால் சகல நலன்களும் கிடைத்து இனிது வாழ இறைவனை வேண்டி அருளாசி கூறுகின்றேன்.

சுபமஸ்து.

மஹாகும்பாபிஷேகத்தில் சான்னித்யப் பிரார்த்தனைகள்

சிவஸ்ரீ தா. மகாதேவக் குருக்கள் அவர்கள்
(அதிபர் தர்மசாஸ்தா குருகுலம் இணுவில்)

ஒரு ஆலயத்தில் நடைபெறும் கும்பாபிஷேகத்தில் நான்கு சான்னித்யப் பிரார்த்தனைகள் வருகின்றன. முதலாவது பிரார்த்தனை பாலாலயத்தில் கும்பத்தில் இறைவனை ஆவாஹனம் பண்ணி இருத்தியவுடன் வருகிறது.

ஸ்வாமின் சர்வஜகன்னாத யாவத்
மூலப் பிரவேசம், தாவத்துவம் பிரீதி பாவேந
கும்பேஸ்மின் சன்னிதீர்பவ.

மூலாலயத்தில் தங்கள் திருவுருவத்தில் தாங்கள் சேரும்வரை கும்பத்தில் சான்னித்யமாக இருங்கள்.

இதேபோல் யாகபூசை நடைபெறும்போது, கும்பாபிஷேகம் வரை கும்பத்தில் சான்னித்யமாக இருங்கள் என்று வேண்டப்படுகின்றது.

அக்னியில், ஹோம பூர்ணாகுதி வரை சான்னித்யமாக இருங்கள் என்று வேண்டப்படுகின்றது.

மூலாலயத்தில் பிரதான கும்பம் அபிஷேகமானவுடன்,

யாவத் சந்திர திவாகரள தாவத்துவம்
பிரீதிபாவேந பிம்பேஸ்மின் சான்னிதீர்பவ.

சூரிய சந்திரர் உள்ள வரையில் தாங்கள் இந்தத் திருவுருவத்தில் சான்னித்யமாக இருந்து அருள் புரிய வேண்டும்.

இதே வேண்டுகோளின் பிராகாரம் அனலைதீவு --- புளியந்தீவு திருவருள்மிகு நாகேஸ்வரன் விக்னேஸ்வராதி தனது பரிவார மூர்த்திகளோடு இந்தப் பூவுலகு இருக்கும்வரை சர்வசான்னித்தியமாக இருந்து அனலை வாழ் மக்களுக்கு சிந்தித மனோவாஞ்சிதபல சித்யை அளிக்க வேண்டுமென்ப பிரார்த்தித்து ஆசீர்வதிக்கின்றேன்.

சிவஸ்ரீ.பொ.வெங்கடேஸ்வரக் குருக்கள் அவர்கள்

ஆசீயுரை.

“நமச்சிவாய வாழ்க
நாதன் தாள் வாழ்க
இமைப் பொழுதும் என் நெஞ்சில்
நீங்காதான் தாள்வாழ்க.....”

புராதனப் பெருமை மிக்க, தான்தோன்றியாகப் பரிணமித்துச் சிறப்புப் பெறும் ஸ்ரீநாகராஜேஸ்வரி அம்பாள் சமேத ஸ்ரீ நாகேஸ்வரப் பெருமானுக்கு கும்பாபிடேகம் நடைபெற்றதையிட்டு பெருமகிழ்ச்சி அடைகின்றேன்.

தென்னஞ் சோலையினுள் உறையும் ஸ்ரீ நாகேஸ்வரப் பெருமான் அடியார்களுக்குப் பல அற்புதங்களை அருளியுள்ள காரணத்தால் இவ்வூர் மக்கள் இத் தெய்வத்தின் மீது மிகுந்த பக்தியுடையவர்களாக விளங்குகின்றனர். நாகேஸ்வரப் பெருமானினுடைய வழிபாடு எமக்குப் பாதுகாப்பையும் மன உறுதியையும் தரவல்லது. இக் கும்பாபிடேக நிகழ்வை நிறைவேற்றி வைத்த சிறப்பு ஊரெழு “சிவபூஜா நிதி” சிவஸ்ரீ பால. பஞ்சாட்சரச சிவாச்சாரியார்க்கும், ஏனைய குருமார்களுக்கும் உரியது.

கும்பாபிடேக கைங்கரியத்தினால் தெய்வீகப் பொலிவு மிகுந்துள்ள இவ் ஆலயத்தில் தொடர்ந்து நித்ய நைமித்தியங்களும் சிறப்பாக நிறைவேற பரிபாலன சபையினருக்கும் ஊர் மக்களுக்கும், தொண்டர்களுக்கும் வாழ்வு மலர்ச்சி பெற நாகராஜேஸ்வரி சமேத ஸ்ரீ நாகேஸ்வரப் பெருமானின் திருவடிகளைப் பிரார்த்தித்து நல்லாசி கூறுகின்றேன்.

சுபமஸ்து.

“கானகதாவாரிதி” முத்தமிழ் அருவி கந்தர்மடம்

பிரமஸ்ரீ.சிவ.வை.நித்தியானந்த சர்மா அவர்கள்

ஆசியுரை.

“திருக்கோயில் உள்ளிருக்கும்

திருமேனி தன்னை

சிவனெனவே கண்டவர்க்குச்

சிவன் உறைவான் அங்கே. ”

என்ற வாக்கியத்தின்படி, விக்கிரகத்தின் உள்ளே ஊடுருவி நின்று நாம் காணவேண்டிய உண்மைப் பொருளே இறைவனாகும். சிறப்பாக இறைவனைக் கற்கோயிலிலும் அடியவர் உள்ளத்திலும் காணமுடியும். நினைப்பவர் மனம் கோயிலாகக் கொள்பவன் அவன். நல்ல முறையில் அழகான கட்டிடங்களும் விக்கிரகங்களும் அமைத்தால் மட்டும் போதாது. விழாக்களும். நித்திய நைமித்யங்களும் சிறப்புற நடைபெறுவது ஆலய வளர்ச்சிக்கு இன்றியமையாதவையாகும். காலத்துக்குக் காலம் குடமுழுக்காட்டி சிறப்பு விழாக்கள் செய்து வருவது திருவருள் பெறுவதற்கு இடமளிப்பதாகும். இதனாலேயே ஆலயங்களில் பன்னிரண்டு வருடங்களுக்கு ஒருமுறை மகாகும்பாபிஷேகம் சிறப்பாக நடாத்தப்பட்டு வருகின்றது. அனலையம்பதி புளியந்தீவு அருள்மிகு ஸ்ரீ நாகேஸ்வரி தேவி சமேத ஸ்ரீ நாகேஸ்வர சிவன் தேவஸ்தானம் தற்பொழுது புனருத்தாரணம் செய்யப்பட்டு குடமுழுக்குச் செய்யப்பட்டது மிகவும் மகிழ்ச்சிக்குரிய நிகழ்ச்சியாகும். எமது இலட்சிய சின்னங்களாக விளங்குவன திருக்கோயில்களே. இவற்றின் வளர்ச்சியிலேதான் எமது இனத்தின் எழுச்சி ஓங்கவேண்டும். இவ் உண்மைகளை மாமன்னர்களும் ஞானிகளும் நன்கு உணர்ந்திருந்தனர். கும்பாபிஷேகம் என்பது எல்லாவகையான குறைபாடுகளும் நீங்கி திருவருள் விளக்கம் மேம்படுவதற்குரிய பெருஞ்சாந்தியாகும். அற்புதங்கள் கொண்ட இந்த ஆலய மகா கும்பாபிஷேகம் மூலம் புதுமை பெற்று விளங்கும் ஆலயச் சிறப்பையும் பாராட்ட வேண்டிய கடமை எமக்கு உண்டு. அருட் கடமையாகவும் ஆத்மீக விருப்பாகவும் கொண்டு இதனை நிறைவேற்றிய அனைவருக்கும் எனது நல்லாசிகள் உரித்தாகுக.

மேலும் தேவஸ்தான பரிபாலனசபையார் வெளியிடும் மலரும் சிறப்பாக மக்களின் உள்ளங்களில் பதிந்து மலரவேண்டும் எனவும், வேதநெறி தழைத்தோங்க வேண்டும், சைவம் வளரத் திருவருள் பொலிய வேண்டுமெனவும் அருள்மிகு ஸ்ரீ நாகேஸ்வரி அம்பாள் சமேத ஸ்ரீ நாகேஸ்வரப் பெருமான் பாதகமலங்களைப் பிரார்த்தித்து ஆசி கூறுகின்றேன்.

“மேன்மை கொள் சைவ நீதி உலகமெல்லாம் விளங்குக. ”

கீதாசாரம்

எது நடந்ததோ, அது நன்றாகவே நடந்தது

எது நடக்கிறதோ, அது நன்றாகவே நடக்கிறது.

எது நடக்க இருக்கிறதோ,

அதுவும் நன்றாகவே நடக்கும்.

உன்னுடையதை எதை இழந்தாய்

எதற்காக நீ அழுகிறாய்?

எதை நீ கொண்டுவந்தாய் அதை நீ இழப்பதற்கு?

எதை நீ படைத்திருந்தாய், அது வீணாவதற்கு?

எதை எடுத்துக்கொண்டாயோ,

அது இங்கேயே கொடுக்கப்பட்டது.

எது இன்று உன்னுடையதோ

அது நாளை மற்றொருவருடையதாகின்றது.

மற்றொருநாள், அது வேறொருவருடையதாகும்.

“இதுவே உலக நியதியும்,

எனது படைப்பின் சாராம்சமாகும்.”

பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர்.

ஆலய பரிபாலனசபை தலைவர் புகழ் பெற்ற

சிவதொண்டு செய்வோர்க்கு செல்வமுண்டு கல்வியுண்டு
சிவதொண்டு செய்வோர்க்குச் சீருமுண்டு பேருமுண்டு
சிவதொண்டு செய்வோர்க்குச் சிந்தை தெளிவுமுண்டு
சிவதொண்டு செய்வார்கள் சேருவரோ தீ நெறியில்.

- சிவயோக சுவாமிகள் -

இறை பற்றை ஏற்படுத்திக் கொள்வதற்கு ஏற்றது திருக்கோயில் வழிபாடு. அதனால் “ஆலயம் தொழுவது சாலவும் நன்று” என்றாள் ஓளவைப் பிராட்டியார். வாழ்த்த வாயும் நினைக்க மடநெஞ்சம் தாழ்த்தச் சென்னியும் தந்த தலைவனாகிய இறைவனை வழிபடுவதே மனிதப் பிறவியின் மாண்புடைச் செயலாகும்.

மனிதப் பிறவி மாண்புறுவது பொன்னாலோ, புகழாலோ, பதவியாலோ அன்று பற்று அற்றான் தாளினைப் பற்றுவதற்கு உலகப் பற்றுக்களை நீக்கி, சரியை, கிரியை, யோக, ஞான மார்க்கத்தால் இறைவழிபாடு செய்தல் வேண்டும். ஆலயங்கள் கடவுட் பத்திக்கு வாயில்களாகும். சித்தத்தைச் சிவன்பால் வைக்கும் அடியார்க்கு பாலில் படுநெய் போல், இறைவன் திருக்கோயில்களிடத்தே விளங்கும் அருட் திருமேனிகளிடத்தே நின்று அருளுவான்.

இவ் ஆலயங்களை அமைக்க வேதாகாமங்களும் சிற்ப சாஸ்திரமும் உதவுகின்றன. அதன்வழி முறைப்படி ஆலயங்களை அமைத்து, இம்மை மறுமை நற்பயன்களைத் தரும் மகாகும்பாபிடேகத்தை செய்வதும், தரிசிப்பதும் பல பிறவிகளின் புண்ணியப் பேறாகும். கும்பாபிடேகத்தை நிறைவேற்ற உதவிகள் புரிந்த சகல மக்களையும் சிவாச்சாரியப் பெருந்தகைகளையும் சிற்பிகளையும் மனத்திலிருத்திப் போற்றுகின்றோம்.

அரண் பணி செய்ய எம்மை ஆளாக்கி வைத்த நாகேஸ்வரன் நாகேஸ்வரி திருவடிகளுக்கே யாவும் சமர்ப்பணம்.

“நாகேஸ்வரம் ”

புளியந்தீவு- அனைலைதீவு.

வை.சாம்பசிவம்

தலைவர்.

ஷை ஆலய பரிபாலன சபை.

பிரார்த்தனை உரை.

அரசாங்க அதிபர் அலுவலகம்,

செயலகம்,

யாழ்ப்பாணம்.

தீவுப்பகுதி மேலதிக அரசாங்க அதிபராக நான் பணியாற்றக் கிடைத்த சந்தர்ப்பத்திலே அனலைதீவுக்குக் கடமையின் நிமித்தம் பல தடவைகள் விஜயம் செய்திருக்கின்றேன். அத்தருணங்களில் புளியந்தீவுப் பகுதிக்கும் செல்ல வேண்டி ஏற்படுவதுண்டு.

சின்னஞ் சிறு தீவு. சமூகக் காடு வளர்ப்புத் திட்டத்திலே எவ்விதம் ஒரு பிரதேசம் அபிவிருத்தி செய்யப்படவேண்டுமெனக் குறிக்கப்படுகின்றதோ அவ்விதம் இயற்கையாய் அமைந்திட்ட பற்றைக்காடுகள். நடுவிலே, பரந்து விரிந்திருக்கும் தென்னந்தோப்பு. நன்னீர்க் கிணறுகள். கீரிமலைக் கேணியிலே தீர்த்தமாடி மகிழ்ந்ததை நினைவூட்டும் தீர்த்தக்கேணியும் சமுத்திரக் கரைகளும்.

அலை திரையெறிந்து வீசும் காட்சியினூடு 'ஓம்' மெனக் குரல் கொடுக்கும் காற்றசைவு. தெற்கே தெரியும் நயினைக்கரை. இவற்றினூடு மனம் ஆழந்து செல்கையில் மனத்தையும் உடலையும் குளிர வைக்கும் தண்ணென்ற குளிர்மை தரும் நாகேஸ்வரர் ஆலய மண்டபங்கள்.

ஒவ்வொரு திருப்பணிகளும் நடைபெறும்போது நான் கண்டு தரிசித்த நாகேஸ்வரப் பெருமானுக்கு மகாகும்பாபிடேக நிகழ்வு நடைபெறவிருப்பதை அறிந்து ஆனந்தம் கொள்ளுகின்றேன். கும்பாபிடேகச் சிறப்பு மலரும் ஆலயத் திருப்பணி போன்று சிறப்புற அமைந்து இறைவன் பேரருளை வழங்கப் பிரார்த்திக்கின்றேன்.

ஓப்பம். (க.சண்முகநாதன்)

அரசாங்க அதிபர்,

யாழ்ப்பாண மாவட்டம்.

ஊர்காவற்றுறை உதவி அரசாங்க அதிபர்
திரு.ஜே.எக்ஸ். செல்வநாயகம் அவர்களின்

வாழ்த்துச் செய்து.

திருநெறி என்றும் பெருநெறி என்றும் சைவநெறி என்றும் போற்றப்பெறும் சிவநெறிக்குத் திருக்கோயில் ஆணிவோர் போன்றது. இறைவன் திருக்கோயில்களில் எழுந்தருளியிருந்து அருள் செய்கின்றார். அதனால் தனிப்பட்டவர்களின் நன்மைக்கும் சமுதாய நன்மைக்கும் நாட்டின் நன்மைக்கும் உலகின் நன்மைக்கும் ஆலயங்களின் நலம் இன்றியமையாததாகும்.

எனவே நாட்டு நலன் விரும்புவோர் ஆலயங்களை அமைத்தும் புனர் நிர்மாணம் செய்தும் பெருந்தொகைப் பணத்தைச் செலவிட்டும் திருப்பணிகளை இயற்றுகின்றார்கள்.

அவ் வகையில் அனலைதீவு மண்ணில் பிறந்தார்கள் மதிசூடும் பெருமானுக்கு கும்பாபிடேகமென்னும் பெருவிழாவினை நிறைவேறியுள்ளார்கள். சிறப்புற நிகழ்ந்த கும்பாபிடேக நிகழ்வினையொட்டி மலரினையும் வெளியிடுகின்றார்கள்.

அனலைதீவு மக்கள் ஆலயப் பணிகளில் மிகுந்த ஈடுபாடுடையவர்களாக இருப்பதை நான் பல தடவைகளில் நேரிலே கண்டுள்ளேன். இச் செயற்பாடுகள் சிறப்புற விளங்கி யாவரும் நல்வாழ்வு பெறவேண்டுமென வாழ்த்துகின்றேன்.

நன்றி.

J.X.செல்வநாயகம்,
உதவி அரசாங்க அதிபர்,
தீவுப்பகுதி வடக்கு,
ஊர்காவற்றுறை.

ஊர்காவற்றுறை பிரதேச சபை தலைவர்.

திரு.ந.மதனராஜா J.P.U.M. அவர்களின்

வாழ்த்துச் செய்தி.

இறைவர் எங்கும் என்றும் உள்ளார். அவர் வடிவு குணங்கள் யாவும் கடந்தவர். இத்தகைய இறைவரைக் கும்பிட இடமாக அமைந்தன கோயில்கள்.

எங்கும் உள்ள இறைவரை விக் கிரகத்தில் சாந்நித்தியம் பெறச் செய்து வழிபாட்டினால் அவரின் அருளுக்குப் பாத்திரராகி மந்திரம் கிரியை பாவனை முதலியவற்றால் சிறப்புற, கும்பாபிடேகக் கிரியைகள் உதவுகின்றன.

ஆகம விதிப்படி அமைக்கப்படும் கோயில்கள் சாந்நித்திய சிறப்பாலே எல்லோரையும் கவர்ந்திழுத்து இறையருள் கிடைக்க உதவுகின்றன. புளியந்தீவு ஸ்ரீ நாகேஸ்வரன் ஆலயமும் மூர்த்தி, தலம், தீர்த்தம் என்பவற்றால் மிக்க சிறப்புடையது. இத்தீவில் உறையும் இறைவரின் ஆலயச் சூழலும் பிரதேசமும் புதுமெருகு பெற்று சோலைவனமாக மாறவும் தென்னை புனர் நடுகை மூலம் வளம்பெறவும் ஈழமக்கள் ஜனநாயகக் கட்சி செயலாளர் நாயகம் கௌரவ. திரு. டக்ளஸ் தேவானந்தா அவர்களும் கட்சி உறுப்பினர்களும் திட்டமிட்டு செயற்படுத்தவுள்ளோம்.

யாவர்க்கும் நன்மைகள் விளைவதாகுக. கும்பாபிடேக நிகழ்ச்சிகளும் மலர் வெளியீடும் சிறப்புற நிகழ்ந்தேற மனதார வாழ்த்துகின்றேன்.

ந.மதனராஜா. J.P.U.M.

தலைவர்,

ஊர்காவற்றுறை பிரதேச சபை,

ஊர்காவற்றுறை.

நல்லூர் பிரதேச சபைத் தலைவர்.

திரு.க.மணிபல்லவராஜன் J.P.U.M. அவர்களின்
(தோழர் நிஷாந்தன்.)

பிரார்த்தனை உரை.

“தென்னாடுடைய சிவனே போற்றி
என்னாட்டவர்க்கும் இறவொ போற்றி.”

திரைகடலோடியும் திரவியந்தேடும் அனலைதீவின் புனிதபூமி புளியந்தீவு ஆகும். இங்கு பிரகாசமாக வீற்றிருந்து அருள் பாலிக்கும் ஸ்ரீ நாகேஸ்வரப் பெருமானுக்கு இப்பகுதியில் உதித்த பெருமைசேர் வள்ளல்கள் சிறப்பான ஆலயத்தை அமைத்து மகா கும்பாபிஷேகத்தை நிறைவு செய்துள்ளார்கள்.

இறையருளால் நாமெல்லோரும் வாழ்ந்த கொண்டிருக்கின்றோம். சிவ வழிபாடு எமது வாழ்க்கைக்கு எத்துணை அவசியமானது என்பதை நாம் அனைவரும் உணர்ந்து கொள்ளுதல் அவசியமாகும். மனித மேம்பாட்டை எமது சைவ சமய வாழ்க்கை முறை எடுத்துக் காட்டுகின்றது.

சைவ சமய வாழ்க்கை முறையில் நாம் வாழப் பழகினால் உயர்நிலைக்கு வரலாம். அவ்வாறு வாழப் பழக ஆலயங்களின் வழிபாடு அவசியமாகும். சிவபூமியாகவே விளங்கும் புளியந்தீவு சமுதாயத்துக்கு ஆற்ற வேண்டிய பணிகள் பலவாகும். அவ்வகையில் இத் தலம் பற்றி வெளியாகும் மலர் தலப் பெருமைகளையும் சமய உண்மைகளையும் வெளிக்கொணர்ந்து எல்லாம்வல்ல ஸ்ரீ நாகேஸ்வரப் பெருமானின் அருளைப் பரப்ப வேண்டி இறைவரைப் பிரார்த்திக்கின்றேன்.

க.மணிபல்லவராஜன் J.P.U.M.
தலைவர்,
நல்லூர் பிரதேச சபை,
நல்லூர்.

முன்னாள் தீவுப்பகுதி தெற்கு பிரதேசச் செயலரும் நயினாதீவு ஸ்ரீ
நாகபூஷணி அம்மன் கோயில் அறங்காவலர் சபைத் தலைவருமான

திரு.கா.ஆ.த்யாகராசா அவர்களின்

-:ஆசியரை:-

அறுபத்து நான்கு சக்தி பீடங்களில் ஒன்றாகிய நயினாதீவிற்கு, மணித்தீவு, மணிபல்லவத்தீவு, மணிநாகத்தீவு, நாகத்தீவு, நாகநயினாதீவு, நயினார்தீவு, சம்புத்தீவு, நாவலந்தீவு எனப்பட பெயர்கள் உள்ளதை அனைவரும் அறிவர். இங்கு கோயில்கள் கொண்டிருந்த ஈஸ்வரனை நாகதம்பிரான் என்றும். இறைவியை நாகபூஷணி என்றும் நாகம்பாள் என்றும் நாகேஸ்வரி என்றும் புவனேஸ்வரி என்றும் இன்னும் பல பெயர்கள் கொண்டும் அழைப்பர் அன்னை தம் அடியார்.

அவ்வப்போது ஏற்பட்ட ஆட்சியாளர்களின் அக்கிரமச் செயல்களுக்கு இவ்வாலயமும் இலக்கானது என்பது வரலாறு கண்ட உண்மை. இந்த அடிப்படையில் டச்சுக் காரர்களின் ஆட்சியின்போதும் இவ்வாலயம் பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டு இறைவனும், இறைவியும் தனிமைப்படுத்தப்பட்டார்கள். இறைவி நயினாதீவிலும் இறைவன் அனைலைதீவுப் புளியந்தீவிலும் கோயில் கொள்ள வேண்டிய நிலை. அன்று பிரிந்தவர் இன்றுவரை கூடவில்லை என்றாலும் இறைவன் தன் காதலிப் பெண் உமைக்கு நாடோறும் அருமையான நறுமலர்களைத் தன் முடிமேல் சூடிக்கொண்ட நாகதேவன் மூலம் அனுப்பி வைத்தான் என்பது வரலாறு. இதனை அப்பர் அடிகள் தம் கூற்றில்.

“ நாவலம் பெருந் தீவினில் வாழ்பவர் ”

“ ஐந்தலை அரவின் பணி கொண்டருள் மைந்தர் ”

என்று கூறுகின்றார்.

இத்தகைய சிறப்பு மிக்க அனைலைப் புளியந்தீவு நாக தம்பிரானின் பழமை மிகு ஆலயம் பல்லாண்டுகளாக குடமுழுக்குக் காணாமல் இருந்த குறை தீர நல்லடியார்களின் பெரு முயற்சியினால் ஆலயம் மீளப் புனரமைக்கப்பட்டு மகா கும்பாபிடேகம் 26.06.1998 அன்று நடைபெறவிருக்கும் செய்தியறிந்து பெரிதும் மகிழ்கின்றேன்.

ஆலயம் பல புதிதாக அமைப்பதிலும் பார்க்க தொன்மையும் அருள் நிலையும் குடி கொண்ட பழைய ஆலயங்களைப் புனரமைத்து வழிபாட்டிற்குத் திறந்து விடுவது சாலவும் நன்று. இந்தச் சிவ கைங்கரியத்தை மேற்படி ஆலய பரிபாலன சபையினரும் சிவன் அடியார்களும் நீண்ட நாள் பெரு முயற்சியால் செய்து முடித்து குட முழுக்குக் காண்கின்றார்கள். இவர்களின் திருத் தொண்டு வாழ்க ! வளர்க ! என வாழ்த்துகின்றேன். எம் குல தெய்வமாகிய ஸ்ரீ நாகபூசணியின் கொடியேற்றம் முடிந்த மறுநாள் இந்தக் குடமுழுக்கு விழா நடைபெறுவதும் ஒரு சுபகாரியம் என்றே யான் கருதுகின்றேன்.

“சிவனை நினைத்தவர் எவர் தாழ்ந்தார்.
சிவனை மறந்தவர் எவர் வாழ்ந்தார்.”

என்பதைக் கருத்திற்கொண்டு சிவன்பணி செய்து உயர்வோமாக.

ஓம் சக்தி ! ஓம் சக்தி ! ஓம் சக்தி !.

கா.ஆ.தியாகராசா,

தலைவர்,

அறங்காவலர் சபை,

ஸ்ரீ நாகபூஷணி அம்மன் தேவஸ்தானம்,

நயினாதீவு.

எண்ணி ஒரு கருமம் யார்க்குஞ்செய் யொண்ணாது
புண்ணியர் வந்தெய்து போதல்லால் - கண்ணிலான்
மாங்காய் விழஎறிந்த மாத்திரைக்கோல் ஒக்குமே
ஆங்கால மாகும் அவர்க்கு.

-ஒளவையார் அருளிய நல்வழி.

திருக்குடற் திருமஞ்சளாரும் ஆலய வாரலாஜாரும்

திரு.வே.சேதுகாவலர் அவர்கள்.

(உப தலைவர், அனலைதீவு-புளியந்தீவு ஸ்ரீ நாகேஸ்வரன் தேவஸ்தான பரிபாலன சபை)

குனித்த புருவமும் கொவ்வைச் செவ்வாயிற் குமிண் சிரிப்பும்
பனித்த சடையும் பவளம் போல் மேனியிற் பால்வெண்ணீறும்.
இனித்த முடைய எடுத்த பொற்பாதமுங் காணப் பெற்றால்
மனித்த ப்பிறவியு ம்வேண்டு வதேயிந்த மானிலத்தே.

அலைகடல் மத்தியில் திகழும் சப்ததீவுகளில் ஒன்றான அனலைதீவில் மூர்த்தி தலம் தீர்த்தம் ஆகியன முறையாய் இயற்கையாய் அமைந்த பதி புளியந்தீவுப் பதியாகும். புண்ணிய பூமியாகிய இங்கே பொலிந்து விளங்கும் ஆலயம் ஸ்ரீ நாகேஸ்வரன் ஆலயமாகும். அனலைதீவையும் புளியந்தீவையும் பிரிக்கும் கடல்மீது இற்றைக்கு நூற்றி ஐம்பது ஆண்டுகளுக்குள்ளாக கல்லாலான பாலமிடப்பட்டுள்ளது.

நயினாதீவு நாகபூசணி அம்மன் ஆலய அறங்காவலர் சபைச் செயலாளர் திரு.சிவராசசிங்கம் அவர்கள் ஆலயக் கும்பாபிஷேக மலரின் கண்ணே வெளிப்படுத்தியிருந்தது போல, இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்ட நாக வழிபாட்டின் அடியொற்றியே நயினாதீவு, புளியந்தீவு ஆலயங்களில் நாக வணக்கமும் நாகேஸ்வரன், நாகேஸ்வரி வணக்கங்களும் இடம் பெற்றுள்ளன எனலாம்.

இந் நீண்டகால வணக்க முறைமைப்பட்ட புளியந்தீவு நாகேஸ்வரன் ஆலயத்தின் தோற்றம் பற்றி அறிந்தவர் யாருமில்லை எனலாம். இக் கிராம முதியோர்கள் தமது காலத்திலும் அதற்கு முற்படவும் தான்தோன்றீஸ்வரர் என்றே இக்கோயிலை அழைத்ததாகக் கூறுகின்றார்கள். காலம் அறியாத காலந் தொட்டு நிலவிவந்த தன்மையாலே இப் பெயர் ஏற்பட்டதும் இயற்கையானதே எனலாம். நயினாதீவில் குடிகொண்டிருக்கும் ஸ்ரீ நாகபூசணி அம்மன் ஆலய வரலாற்றில் காணப்படும் பல சம்பவங்கள் இவ்விரு ஆலயங்களிடையே நிலவிவந்த அருட்தொடர்பைத் தெளிவுவடுத்துகின்றன. புவியியல் ரீதியான அமைவிடப் பொருத்தம் மட்டுமின்றி, இறைவனும் இறைவியுமான உறவுநிலைத் தொடர்பும் பொருத்தமுற அமைந்துள்ளது. அலைகடலால் பிரிப்புற்றபோதிலும் அடியார்கள் மனத்தில் இவர்கள் ஒன்றெனவே குடியிருந்த தன்மையால் ஆராதிக்கும் நடைமுறைகளும் இணைவு பெறலாயின. ஆற்றிவு படைத்த மனிதர்களின் வழிபாட்டு முறைமைக்கு சமதையாக அறிவில் குறைவுடைய உயிர்களாகிய நாக பாம்புகளும் இவ் ஆலயங்களில் இறைவழிபாடியற்றும் இனிய தொடர்பைக் காண்கின்றோம்.

பாலத்தொடர்பு ஏற்படும் முன் சேறும் சுரியும் நிறைந்த கடற்பரப்பை நடந்தே கடந்து இவ் ஆலயத்துக்கு மக்கள் சென்று வந்தார்கள். இவ்வூரின் பிராமணோத்தம சீலர்களாய் விளங்கிய அப்பாய்யர், சின்னையர் இவர்களின் முன்னோர்கள் தலையில் பூசைத் திரவியங்களைக் கொண்ட முடிச்சுக்களை ஏந்தியவாறு அடியார்கள் சூழவரப் புளியந்தீவுக்குச் சென்று ஒருகாலப் பூசையைச் செய்து வந்தார்கள். அதன் பின் பாலம் போடப்பட்டது.

சிறு கொட்டில் போன்ற ஆலயமே ஆரம்பகாலத்தில் இருந்து வந்தது. சிவராத்திரி, திருவெம்பாவை, உத்தர நட்சத்திர காலங்களின் அபிடேகங்கள் வெகு சிறப்பாக நீண்டகாலங்களாக நடைபெற்றுவந்தன. இலங்கை-இந்தியா நாடுகள் ஆங்கிலேயர் ஆட்சிக்குட்பட்டிருந்த காலத்தில் இந்தியாவுக்கு இவ்வூரைச் சேர்ந்தவர்கள் தலயாத்திரைகளை அடிக்கடி மேற்கொள்ளுவர். சிதம்பரம், காசி, இராமேஸ்வரம், திருச்செந்தூர், பழனி திருத்தலங்களுக்கு வருடாவருடம் சென்று வருபவர்களாகையால் இவ்வூரின் ஒரேயொரு சிவன் கோயிலாக விளங்கும் ஸ்ரீ நாகேஸ்வரருக்கும் அம்பிகைக்கும் ஸ்ரீ நடராசப் பெருமானுக்கும் அங்கெல்லாம் பார்த்தவிதமாக மிகச் சிறப்பாக அபிடேகங்கள், விழாக்கள் போன்றவற்றை நிகழ்த்திடுவர்.

‘தெய்வமும் குழந்தையும் கொண்டாடும் இடத்திலே’ என்பார்கள் பெரியோர். மாதோட்டத்து பெருமானும் எருக்கலங்காட்டிலே புதர் முடிக் கிடந்து ஸ்ரீலஸ்ரீ ஆறுமுக நாவலர் வெளிப்படுத்த பின்னாளில் சேர் கந்தையா வைத்திய நாதன் போன்ற பேரறிவாளர்களால் கோபுரங் கொண்ட திருக்கோயில் திருப்பணிகளால் நிறைவுபெற்ற திருக்கேதீச்சரத்தே அடியார்கள் துதிசெய்ய அருள் பாலிப்பவராக விளங்குகின்றார்.

ஸ்ரீ நாகேஸ்வரன் கோயிலும் எருக்கலங்காட்டில் இருந்து ஆலய பரிபாலன சபையாரால் மேற்கொள்ளப்பட்ட திருப்பணிகளால் தென்னை, பனை போன்ற பிரயோசமிக்க மரங்களால் நடுகையுறப்பெற்ற சூழலைப் பெறலாயிற்று. புதர் மண்டிக்கிடந்த காடுகள் திருத்தப்பெற்று விவசாயஞ்செய்யவல்ல நிலங்களாக மாற்றம்பெற்றன. நன்னீர் ஊற்றுக்கள் நிலமட்டத்திலிருந்து 6,7 அடி ஆழத்திலேயே கிடைப்பதால் பல கிணறுகள் அமைக்கப்பட்டு என்னேரமும் நன்னீர் கிடைக்கவல்ல நிலங்களாக அமைந்தன. செம்மண் பூமியும் மணலும் நரைமண்ணும் கொண்ட பலவகைப்பட்ட மண்ணமைப்பை புளியந்தீவிலே காணலாம். பெரும்பாலும் வரண்ட நிலத் தாவரக் காட்டுச் சூழல் நிலம் புளியந்தீவில் சென்ற நூற்றாண்டுவரை பலர் தமக்கென கொண்டிருந்த நில உரிமையை காலப்போக்கிலே கைவிட்டனர். யாவரும் தமது காணிகளை ஸ்ரீ நாகேஸ்வரன் கோயிலுக்கே தர்மசாதனஞ்செய்து பெரும் புண்ணிய கைங்கர்யத்தில் தம்மை ஈடுபடுத்திக் கொண்டனர்.

நெல், கரும்பு, புகையிலை, மிளகாய் மற்றும் மரக்கறி வகைகளின் விவசாயச் செய்கையில் பெருவெற்றியை நாகேஸ்வரரின் அருட்கொடையாக விவசாயிகள் பெற்றனர். இதனால் புளியந்தீவுத் தோட்டங்கள் கூடியளவு வருமானத்தை விவசாயிகளுக்கும் ஆலயத்துக்கும் வழங்கின. இதனால் மக்கட் குடியேற்றம் இற்றைக்கு இருபது ஆண்டுகள் முன்வரை புளியந்தீவில் இருந்து வந்தது.

ஆலயப் பூசகர் குடும்பமும் புளியந்தீவில் குடியிருந்தது. பூசனையில் கண்ணும் கருத்துமாக இருந்து நிகழ்த்தினர். ஆலய வருமானத்தினை திருப்பணிகளில் ஈடுபடுத்தியதால் ஆலயமும் சிறிது சிறிதாக வளர்ச்சியடையத் தொடங்கியது. 1950, 1960 ஆண்டுக் காலப்பகுதிகளில் திருப்பணிகளும் கும்பாபிடேகமும் நிகழ்ந்துள்ளன.

இக்காலப் பகுதியின் பின் ஆலயத் திருப்பணிகள் மேலும் சிறப்பூக்கம் ஏற்பட்டது. புளியந்தீவின் நடுக்காட்டில் இருக்கும் உயர்ந்த மண்பிட்டியில் கருங்கல்லும் வெள்ளைக் கல்லும் கொண்டு சிவன் ஆலயமொன்றை அமைப்பித்து ஸ்ரீ நாகேஸ்வரன் சன்னிதியிலுள்ள ஏனைய பரிவார மூர்த்திகளையும் அங்கே ஸ்தாபித்துக் கொள்வதென கிராமப் பெரியோர்கள் விரும்பினார்கள். அதன்படி 1960-1970 காலப்பகுதியில் இத்திருப்பணி இடம்பெற்று மூலஸ்தான நிர்மாணம்வரை வெள்ளைக்கல் கொண்டு அமைக்கப்பட்டது. உத்தேச ஆலயத்தின் நேர் கிழக்குத் திசையில் கடற்போக்குவரத்துக்கென பாலமும் அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

பல்வேறு தடைகள் தாண்டி நிகழ்ந்த இச் சிவனாலயத் திருப்பணி கிராமமக்களிடையே ஏற்பட்ட இரு கட்சி நிலைப்பாட்டால் கைவிடப்படலாயிற்று. இருந்துவரும் புராதன ஆலயத்தை நாகேஸ்வரன் ஆலயமாகவே புனருத்தாரணஞ் செய்யவேண்டுமென ஒரு பகுதியினரும், புராதன நாகேஸ்வரன் ஆலயத்தை இடித்து அதன் பொருட்களைக் கொண்டு மண்பிட்டியில் புதிய சிவன் கோயில் ஒன்றை அமைப்பது என வேறொரு பகுதியினரும் இருகட்சிநிலைப்பாட்டைக் கொண்டு போராடினர்.

காலங்கள் செல்லச் செல்ல இருக்கும் ஆலயத்தின் திருப்பணியே நிறைவேற்றப்பட வேண்டுமென்ற கருத்து மேலோங்கி 1983ம் ஆண்டு பங்குனி 7ந் திகதி (21-03-83) சுப வேளையில் நாகேஸ்வரர் ஆலய மூலஸ்தான அத்திவார சங்குஸ்தாபனம் கிரியாயூர்வமாக நிகழப் பெற்றது. சிவனெறிச் செல்வர் புரவலர் மில்க்வைற் தொழில் அதிபர் உயர்திரு. க.கனகராசா அவர்கள் கலந்து கொண்டு சங்குஸ்தாபனத்தினை நிகழ்த்திச் சிறப்பித்தார்.

1980 ஆண்டு மட்டில் திரு.வை.சாம்பசிவம் (இளைப்பாறிய புகையிரத நிலைய அதிபர்) பிரபல அனலைதீவு வர்த்தகர் திரு.ச.முத்துக்குமாரு அவர்கள் திரு.சு.சோமசேகரம், திரு.நா.கதிரவேலு ஆகியோரை முறையே ஆலயப் பரிபாலனசபை தலைவர், முகாமையாளர், செயலாளர், பொருளாளர் ஆகக் கொண்ட பரிபாலனசபை திருப்பணிக்கான நிதி திரட்டல் பணிகளை ஆரம்பித்து தற்போதய ஆலய நிர்மாணப் பணிகளை முடுக்கிவிட்டது.

இவர்களின் நிர்வாகக் காலத்தே சுற்றுமதில், வசந்த மண்டபம், யாகசாலை, பிள்ளையார் சன்னிதி, முருகன் சன்னிதி, வரைவர் சன்னிதி, நவக்கிரக சன்னிதி அமைப்புக்கள் இடம் பெற்றன.

இவர்களின் பின், இளைப்பாறிய தபாலதிபர் திரு.வை.சிவராசா அவர்கள் செயலாளராகவும் அடியேனைப் பொருளாளராகவும் கொண்ட நிர்வாக சபைக் காலப்பகுதியில் மண்டபங்களின் அமைப்பு வேலைகளும், சுற்றுக் கொட்டகைகளின் அமைப்பு வேலைகளும் இறையருட் துணையுடன் நிகழ்ந்தன. நாட்டின் யுத்தநிலைமை சமூக, பொருளாதார, வாழ்க்கையில் பல துன்பங்களை ஏற்படுத்தின. இதனால் திருப்பணிகளில் பலதடவைகள்

துன்பப்பட்டோம். இந்திய அமைதிகாக்கும் படை இருந்த நேரத்தில் மண்டபத்துக்கு தேவையான மரவகைகளை கிளிநொச்சி, வட்டக்கச்சி போன்ற இடங்களிலிருந்து அப்போது நிர்வாக சபைத் தலைவராக இருந்த திரு. இ.தம்பையா அவர்களும் செயலாளர் திரு.வை.சிவராசா அவர்களும் முகாமையாளர் திரு.க.சண்முகநாதன் அவர்களும் நானும் 25 அடி நீளமான பாலைமரத் தீராந்திகள் இரண்டு லொறிகளில் எதுவித சிரமமுமின்றி பெருமானின் அருட்துணையுடன் கொண்டு வந்து கொட்டகை வேலைகளைப் பூர்த்தி செய்தோம்.

ஸ்ரீ நாகேஸ்வரப் பெருமானே முன்னின்று தோன்றாத் துணையாக இவற்றைச் செய்து கொண்டோருடன் நின்று செயற்படுத்தினார் என்பதே உண்மையாகும். எம்மை ஆட்டுவித்தவன் அவனே. சீமெந்து கிடைக்காத தருணங்களிலெல்லாம் எங்கிருந்தோ மணலும் சீமெந்தும் கிடைக்க அவன் அருள் செய்தான். பொருளாளனாக இருந்தபோது திருப்பணிக்கு நிதிதடைப்பட்டு கவலையுற்றது கிடையாது.

‘அப்பனே, நாளை இவ்வளவு பணம் தேவையே. என்னிடம் இருக்கும் உன்பணம் இவ்வளவே’ என்று அவரின் முன்னிலையில் கணக்கை ஒப்புவித்துவிட்டு வீடு வந்து சேருவேன். இரவும் கனவில் கூட இதுவே சிந்தனையாக இருக்கும். ‘எல்லாம் உனக்கே அர்ப்பணம்’ என்று கூறிவிட்டு தூங்கிவிடுவேன். விடிந்தால் வாசலடியில் யாரோவெல்லாம் நிற்பார்கள். ‘என்றோ நேர்ந்திருந்தேன். இப்போதான் வழிகிடைத்தது. இந்தாருங்கள்.’ என்று தந்து செல்வார்கள். பணமோ, நகையோ தனக்கு தானே தேடிக்கொண்டிருளுவார்.

என்றோ தேடிக் குவித்து வைத்திருந்த மண்கும்பான் மணல் எல்லாம் கோயிலைச் சூழவந்து குவிந்தது. உண்மையில் ஸ்ரீ நாகேஸ்வரன் ஆலயத்தின் சகல வேலைகளும் புதிதாகச் செய்யப்பட்டவையே. சமார் இருபது ஆண்டு காலமாக எடுத்த பெரும்பணியிது. நாட்டின் யுத்தத்தால் யாழ்ப்பாணம் பெருநிலப்பகுதியுடன் 1990-1996ம் ஆண்டு வரை சுமுகமான போக்குவரத்துச் சூழ்நிலையை இத்தீவு இழந்திருந்த காலத்தில்கூட இவ் ஆலய வேலைகள் சில நடைபெற்றுள்ளன.

தவிர்க்க முடியாத காரணங்களால் முக்கிய நிர்வாகப்பகுதிகளில் இருந்த நானும், திரு.சிவராசாவும், திரு.சாம்பசிவமும் வெளிநாடுகளுக்கு செல்லவேண்டியேற்பட்டது. ஊரிலிருந்த அன்பர்கள் அடியார்கள் மிகுதிப் பணிகளைச் செய்து வந்தார்கள். ஆயினும் கும்பாபிடேகத்துக்கென குறிக்கும் நாள் எல்லாம் தடைப்பட்டுப் போயின. வெளிநாடுகளுக்கு சென்றிருந்து பல இலட்ச ரூபாய்களை நாம் திரட்டி அனுப்பிக் கொண்டிருந்தோம். ஆலயத்தின் கும்பாபிடேக நிகழ்வு ஏதோ காரணங்களால் தள்ளப்படுவதை கனடா நாட்டில் வாழும் சிவன் அடியார்கள் மனம் பொறுக்க மாட்டாதவர்களானார்கள்.

ஐயனார் ஆலயக் கும்பாபிடேகம், வடலூர் இராஜ இராஜேஸ்வரி ஆலயக் கும்பாபிடேகம். வடலிக்குள வைரவர் ஆலயக் கும்பாபிடேகம், பிள்ளையார் ஆலயக் கும்பாபிடேகம் என்பனவெல்லாம் எடுத்த திருப்பணிகளை நிறைவேற்றி ஒப்பேறியிருந்தன. எம்பெருமான் மட்டும் இன்னமும் இருப்பிடம் ஏகாதிருப்பதேனோ என்ற அங்கலாய்ப்பின் பிரகாரம், கனடா சென்றிருந்த

முன்னாள் பரிபாலனசபைத் தலைவர் திரு.வை.சாம்பசிவம் அவர்கள் தம் துணைவியாருடன் பலத்த சிரமங்களுக்கு மத்தியில் ஊருக்குத் திரும்பினார்.

தடைப்பட்டிருந்த திருப்பணிகளை செயலூக்கத்துடன் செய்யவல்ல புதிய நிருவாக சபையைத் தெரிவு செய்ய முன்னின்றுழைத்தார். தேவைப்படும் நிதிவசதிகளையும் தேடி கிராம மக்கள் யாவரையும் ஒன்றிணைத்து மகா கும்பாபிடேகத்துக்குரிய நாளாக 03.05.1998 சித்திரை 2ம் நாளை வேத விற்பன்னர்களின் ஆலோசனைகளுடனும் பிரதிஷ்டா பிரதம குரு சிவஸ்ரீ பால. வைத்தியநாத சிவாச்சாரியார் (ஊரெழு) அவர்களின் அருளாசியுடனும் நிர்ணயித்தார்கள். ஆயினும் இறைசித்தம் வேறாக அமைந்தது. இக் கிராமத்தின் ஆலயங்கள் பலவற்றிலும் கும்பாபிடேகம், உற்சவம், அபிடேகங்கள் யாவற்றையும் பிரதம சிவாச்சாரியாராக விளங்கி நடாத்தி வைத்துக் கொண்டிருந்த எங்கள் குருக்கள் ஐயா எம்மையெல்லாம் துன்பக்கடலில் ஆழ்த்தி மறக்கவொண்ணா நிகழ்வாகப் பரமபதப் பேறு பெற்றார்.

இவ்வாலயத்தின் வளர்ச்சியின் ஒவ்வொரு கட்டத்திலும் நிருவாக சபையினராகிய எம்மை வழிநடாத்தி வந்த பிரதம சிவாச்சாரியாரின் மறைவாலே துயருற்ற இக் கிராமம் குறித்த கும்பாபிடேகத்தை நிகழ்த்த நிர்ணயிக்கப்பட்ட அதே நாட்களில் துக்க நாட்களை அனுட்டித்தது. தன் வாழ் நாளில் இச் சிவப் பிரதிஷ்டையை செய்துவிட வேண்டுமென பாடுபட்ட குருக்கள் ஐயா அவர்களின் அன்புக்குரிய மக்களும், மருமக்களும், சகோதரர் அவர்களும் தம்துயர்களைப் புறமொதுக்கி வைத்துவிட்டு குருக்கள் ஐயா அவர்களாலே எல்லாவித ஆயத்தமும் செய்யப்பட இக் கும்பாபிடேகத்தை சிறப்புற நிகழ்த்தி வைப்பதே அவரின் ஆன்ம சாந்திக்கு உரிய வழியென மனந்தேறினார்கள்.

அதன் பிரகாரம் 1998.07.06 வெகுதானிய வருடம் ஆனி மாதம் 26 ந் திகதியன்ற ஸ்ரீ நாகேஸ்வரப் பெருமானின் மகா கும்பாபிடேகம் ஊரெழு பால. பஞ்சாஷரக் குருக்கள் அவர்களின் தலைமையில் வெகு சிறப்பாக நிறைவேறியுள்ளது. தொடர்ந்து பதினைந்து பதினாறு வருடங்களாக இடம் பெற்ற இச் சிவ கைங்கர்யம் திருவருள் துணை செய்ய அடியார்கள் மனக்குளிர நிறைவேறியுள்ளது.

இத் திருப்பணிகள் நிறைவேறிட ஸ்ரீ நாகேஸ்வரப் பெருமானின் ஆதனங்களின் குத்தகை வருமானங்களும், அடியார்கள் ஆயிரமாயிரமாக அள்ளிச் சொரிந்த நன்கொடைகள், அன்பளிப்புக்கள், நேர்த்தி வருமானங்களும் பெரிதும் உதவின. மேலும் சிவனடியார்கள் பலரும், நிர்வாக சபை அங்கத்தவர்கள் யாபேரும் காலத்துக்குக் காலம் சிவப்பணியைத் தவப்பணியாக நினைத்து தம் உடலாலும் மனத்தாலும் சொல்லாலும் இப்பணிகளில் தம்மை ஈய்ந்தனர்.

இவர்கள் யாபேருக்கும் எல்லாம் வல்ல நாகேஸ்வரப்பெருமானின் தனிப்பெருங்கருணை அமுதெனப் பெருகிச் சேர்ந்து சிவ நற்கதியடையச் சேர்ந்திடவேண்டுமெனப் பிரார்த்திக்கின்றேன்.

எனைத்தானும் நல்லவை கேட்க அனைத்தானும்
ஆன்ற பெருமை தரும்.

என்னும் வள்ளுவர் வாய்மொழிக்கேற்ப ஒவ்வொரு சிவனடியார்கள் உள்ளத்திலும் பாம்பு நுழைவது போல அவர் நுழைந்து மனத்தை உந்தி செயலில் ஈடுபடவைப்பார். மார்கழி மாதத் திருவெம்பாவைக் கால நடராசரின் நடனத்தின் அழகை கோபுர வாசலடியில் நின்று தரிசித்தால் மனிதப் பிறவியும் வேண்டுவதே இம் மானிலத்தே.

ஆதியாய் நடுவும் ஆகி அளவிலா அளவும் ஆகிச்
 சோதியாய் உணர்வும் ஆகித் தோன்றிய பொருளும் ஆகிப்
 பேதியா ஏகம் ஆகிப் பெண்ணுமாய் ஆணும் ஆகிப்
 போதியா நிற்கும் தில்லைப் பொது நடம் போற்றி போற்றி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

காஞ்சிப் பெரியவரின் பத்து அம்சத் திட்டம்.

1. விடியற் காலத்தில் நித்திரை விட்டெழுந்ததும், இறைவனைத் தொழுக. இதற்கு இரண்டு நிமிடம் போதும்.
2. இன்று நல்ல பொழுதாகப் போதல் வேண்டும் என்று இறைவனிடம் இரந்து வேண்டுகோள் விடுக.
3. கங்கையாறு, பசு, அரசமரம், புனிதநூல், தீபஜோதி இவற்றை ஒரு நிமிடம் நினைவிற் கொள்க.
4. தினந்தோறும் ஆலயம் தொழுக. முடியாவிட்டால் வெள்ளிக்கிழமைகளிலாவது தவறாமல் தொழுக.
5. அயலில் உள்ளவர்களிடம் அன்பு செலுத்துக.
6. மிருகங்கள், பறவைகள், பூச்சிகள், புழுக்கள் முதலிய உயிர்களுக்கு உணவு அளித்து உண்க.
7. ஒரு நாளைக்கு ஒரு காசாயினும் தர்மஞ் செய்க.
8. நெற்றியில் திருநீறு முதலியன ஏதாவது இட்டுக் கொள்க.
9. நித்திரைக்குப் போகுமுன் இறைவன் திருநாமத்தை 108 முறை சொல்லுக.
10. அன்றாடம் செய்கின்ற நல்வினை, தீவினை என்பவற்றை நினைத்துப் பார்க்குக. இயன்றால் நாட்குறிப்பில் எழுதிக் கொள்க. எல்லாவற்றிற்கும் எல்லாம் வல்ல இறைவனை வேண்டி முறையிடுக.

நாவி் தண்ட் நாகேஸ்வரம்

திரு.சு.சண்முகநாதன் அவர்கள்.

(முன்னாள் முகாமையாளர் ஷா ஆலய பரிபாலன சபை.)

புளியந்தீவு நாகேஸ்வர ஆலயத்திற்கும் எமது குடும்பத்துக்கும் இடையிலுள்ள தொடர்பு பல தலைமுறைகளாகத் தொடரும் தொடர்பாகும். என்னுடைய பாட்டனார் திரு.கதிரவேலு இளையதம்பி அவர்கள் ஆவார். இவரது மூத்த சகோதரர் திரு. கதிரவேலு கணபதிப்பிள்ளை அவர்கள் ஆவார். இவரைச் சன்னியாசி கணபதிப்பிள்ளை என்றே அழைப்பர். சித்தன் போக்கு சிவன் போக்கு என்பதுபோல இவரது எண்ணமெல்லாம் சிவன்பால் வைத்த எண்ணங்களாகவே இருந்தன. இவரது செயல்களெல்லாம் சிவன் மீது கொண்ட பற்றின் செயல்களாகவே இருந்தன. விவாகஞ் செய்யாமல் சிவப் பணியே தமது முழுப் பணியாக வாழ்ந்து வந்தார். இவரது தந்தையார் திரு. கதிரவேலு அவர்கள் நயினாதீவை பிறப்பிடமாகக் கொண்டவர். இவர்களது காலம் கி.பி. 1800 மட்டிலாகும். இவரது காணியிலேயே ஸ்ரீ நாகேஸ்வரரின் ஆலயம் அமைந்திருக்கும் பிட்டியும் அரசமரமும் இருந்து வருகின்றது.

இக்காணிகள் 'சூரியனிறக்கம்' என்ற காணிப் பெயரைக் கொண்டன. தற்பொழுது சூரியனிறக்கம் உட்பட எம் முன்னோரின் காணிகளும் ஏனைய புளியந்தீவுக் காணிகளும் ஸ்ரீ நாகேஸ்வரப் பெருமானின் ஆலயத்துக்கென உரிய ஆவணங்களின்படி தர்மசாசனஞ் செய்யப்பட்டுள்ளன.

திரு.கதிரவேலு அவர்களின் பெண் வழித் தோன்றலே அமரர் திரு. ஐ.ஆறுமுகப் புலவர் ஆவார். அனலைதீவு ஆலயங்களின் திருவூஞ்சற் பாட்டுக்களையும் தோத்திரப் பாடல்களையும் இயற்றியருளிய இவர் ஆலய வரலாறுகளையும் தொகுத்துள்ளார்.

'சன்னியாசி' கணபதிப்பிள்ளை அவர்களின் மறைவுக்குப் பின்னர் இவரது திருவுடலம் புளியந்தீவிலே சமாதவைக்கப்பட்டுள்ளது. இவ்வாறு பல சித்தர்களின் சமாதிகள் அக் காலத்திலே புளியந்தீவிலே அமைந்திருந்தன என பெரியோர்கள் சொல்லக் கேட்டறிந்துள்ளேன். சித்தர்களான இவர்கள் உலாவித் திரிந்தமையால் தான் புளியந்தீவிலே பல அரிய மூலிகைகளும் வனச் சூழ்நிலையும் இயற்கையாகவே ஏற்பட்டள்ளன.

இவ்வாலயம் ஒரு தான்தோன்றி ஈஸ்வரமேயென இவ்வூரவர்களின் செவிவழிச் செய்தி கூறுகின்றது. நயினாதீவிலிருந்து விக்கிரகங்கள் இவ்வூருக்குக் கொண்டுவரப்பட்ட காலத்துக்கு முன்னமேயே இவ்விடத்தில் அரசமரமும் வேப்பமரமும் இணைந்து காணப்பட்டன. பிட்டியிலே ஆதியான கிணறும் ஆலயமும் அமைந்திருந்தன. நயினாதீவிலிருந்து கொண்டுவரப்பட்ட திரவியங்கள் இங்குள்ள பொன் புதைத்த ஆலடி என்னுமிடத்தில் இருப்பதாகக் கூறுகின்றார்கள். பிட்டியை அடுத்த மரிசிலே, ஒற்றைக் காலடியொன்று காணப்படுகின்றது. ஒற்றைக் காலடி சுமார் ஒன்றரை அடி நீளமும் முக்கால் அடி அகலமும் கொண்டு சுத்தமான பாறாங்கல்லிலே காணப்படுகின்றது.

இதேபோன்று இன்னுமொரு காலடி அனலைதீவு மேற்கு கடற்கரையில் இதே அளவு பிரமாணத்தில் கடற்கரை பாதையில் காணப்படுகின்றது. நெடுந்தீவிலும் இவ்வித காலடிகள் காணப்படுவதாக அறியப்படுகின்றது. ஸ்ரீ அனுமானின் காலடிகள் இவையெனக் கூறும் பெரியார்கள் பலர் இருக்கின்றார்கள். ஆதாரப்படுத்தக்கூடிய விடயங்களல்ல, எனவே உறுதிபடக் கூறமுடியாதுள்ளன.

புளியந் தீவு ஆலயத்தின் தென் கிழக்கிலே அமைந்துள்ள ஸ்ரீ நயினாதீவு நாகபூஷணி ஆலயத்தின் திசையில், அனலைதீவு தெற்குக் கடற்கரையிலிருந்து 50 அடி தூரத்தில் கிட்டத்தட்ட 15 அடி X 5 அடி கற்கட்டாலான யாகசாலை போன்ற படித்துறையொன்று கடல் நீரினுள் அமைந்து கிடக்கின்றது. இவ்விடமும் இதன் அயலும் புவியியல் ரீதியாக ஆய்வு செய்யப்பட வேண்டியவையாகும். இக் கட்டிடமும் முன்னர் இருந்த கட்டிடத்தின் எச்சமாக கருதப்படக் கூடியதாகவுள்ளது. கடற் பெருக்கினால் இன்று எப்பொழுதும் மூடப்பட்டுக் கிடந்தாலும் முற்காலத்தில் பிழக்கத்துக்குரிய இடமாக, வணக்கத்துக்குரிய இடமாக இருந்திருக்கலாம். அரசியல், சமூக, இயற்கை குழப்பங்களால் இன்று அழிந்துபோய் எச்சமாக காணப்படலாம்.

ஆதி பூசகர்.

தென் இந்தியாவிலுள்ள இராமேஸ்வர ஆலயத்தில் பூசையுரிமையுடைய ஸ்ரீ தாமோதர ஐயர் என்பவர், அக்காலத்தில் நெடுந்தீவிலிருந்து சிறுவள்ளங்களில் இராமேஸ்வரத்துக்கு வரும் அடியார்களுடன் சேர்ந்து நெடுந் தீவுக்கும் இத் தீவுக்கும் வந்துள்ளார். இவ்வூர்களில் காணப்படும் பசுமையும் கால்நடைச் சிறப்பும் கண்டு வியந்தார். தினமும் இராமேஸ்வரத்துக்கு நெடுந்தீவு மக்கள் பால், தயிர், இளநீர் போன்ற அபிஷேகத் திரவியங்களை அனுப்பிவரும் கைங்கரியத்தின் தார்ப்பரியத்தைப் புரிந்து கொண்டார்.

இவ்வாறு இருக்கையில் ஸ்ரீ தாமோதர ஐயர் தமது குலாசார முறைகளை மீறி கடல் கடந்து சென்றார் என்ற குற்றச்சாட்டு சுமத்தப்பட்டு இராமேஸ்வரத்தில் பூசையுரிமையை இழந்தார். அத்துடன் கிராமத்திலிருந்து வெளியேற்றப்பட்டார். இந்நிலையில் தாமோதர ஐயர் தமது குடும்பத்தவருடன் பிள்ளையார் விக்கிரகம், நாகபாம்புடன் கூடிய இலிங்க விக்கிரகம் என்பவற்றையும் கொண்டு நெடுந்தீவினுடாக அனலைதீவுக்கு வந்து சேர்ந்தார்.

தாம் கொண்டு வந்த நாகலிங்க மூர்த்தியைப் புளியந்தீவிலும், பிள்ளையார் விக்கிரகத்தை சங்கரயன் புலத்திலும் ஸ்தாபித்தார். இப் பிள்ளையாரே இன்று பெரியபுலம் மகா கணபதிப் பிள்ளையார் ஆலயமாக அனலை தீவில் மிளிக்கின்றது. ஸ்ரீ தாமோதர ஐயரால் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட முன்னைய பிள்ளையார் ஆலய கற்கட்டிடமும் கேணியும் இன்றும் சங்கரயன் புலத்தில் இடிந்த நிலையில் காணப்படுகின்றன.

புளியந் தீவில் ஸ்தாபிக்கப்பட்டுள்ள நாகபாம்பு குடைபோல் நிழல் வழங்க சிவலிங்கம் நடுவே அமைந்துள்ள விக்கிரகங்களில் ஒன்று நயினாதீவிலிருந்து வரப்பட்ட விக்கிரகமாகும். இவ் விக்கிரகம் பாஷாணலிங்கம் என்று வகைப்படுத்தப்பட்ட லிங்க வகையுள் அமைகின்றது. இவ்வகை கற்களால் ஆன இலிங்கங்கள் மருத்துவக் குணங்கள் கொண்டவையாக அமைகின்றன. இவ்வாறான கற்களில் நோய் தீர்க்கும் தன்மை காணப்படுவதால் இவ் இலிங்கத்தின் மீது

சார்த்தப்படும் அபிடேக நீர், பால், பஞ்சாமிர்தம், பழவகைகள், அன்னம், விழுதி, சந்தணம், குங்குமம் என்பன நோய் தீர்க்கும் இயல்பைக் கொண்டுள்ளன. புளியந் தீவிலுள்ள பாஷாணலிங்கத்தின் தன்மையறிந்த அக்கால வைத்தியர்கள் பலர் இச் சுவாமிக்கு மேற்படி அபிடேகப் பொருட்களைச் சார்த்தி பூஜை செய்து பின் அப்பிரசாதத்தை தமது கைகளால் தயாரிக்கப்படும் மருந்துகளுடன் கலந்து நோயாளிகளுக்கு வழங்கி வந்துள்ளார்கள்.

சிலபெருமானை வைத்திய நாடன் என்று போற்றுகின்றோம்; அதற்கு அமைவாக புளியந்தீவு இலிங்கப் பெருமான் காட்சியளிக்கின்றார். மேலும் இவ் ஆலய சூழலிலுள்ள பிட்டியிலே பல்வேறு மருந்து மூலிகை வகைகள் பற்றைக் காடுகளாக வளர்ந்துள்ளன. தென்னை நிழல், கடற்கரைக் காற்று, மருந்துவ மூலிகை மணம் கமழும் தென்றல், மருத்துவத் தன்மை பொருந்திய ஆலயப் பிரசாதங்கள் காரணமாக இயற்கையாகவே புளியந்தீவு ஆலயத்தில் நேர்த்தி வைத்து ஒரு மண்டல காலம், அரை மண்டல காலம் ஆசாரத்துடன் விரதமனுஷ்டிக்கும் பல நோயாளிகள் பூரண குணமடைந்து தேறி வீடு சேர்வது புதுமையல்ல. கால் நடைகள் கூட புளியந்தீவுப் புல்வெளியில் மேய எத்தகைய வேலிக் கட்டுக்களையும் மீறியும், கடல் நீரினுடாக நடந்தும் நீந்தியும் போய்வரத் தெண்டிக்கின்றன. அவ்வாறான கால்நடைகளிலிருந்து பெறப்படும் பாலானது தீம்பாலாகவே அமைகின்றது.

பர்வத வர்த்தனி அம்மன் கோயில்.

1895ம் ஆண்டளவில் எழுதப்பட்ட உறுதியொன்றின்படி கூத்தடி வயல் என்னும் 9 நெற்பரப்புக் காணி ஸ்ரீ பர்வதவர்த்தனி அம்மன் கோயிலுக்கு தருமசாதனம் செய்யப்பட்டுள்ளது. அனலைதீவிலுள்ள எந்தவொரு கோயிலுக்கும் இவ்வாறான பெயர் இல்லை. அனேகமாக இக்காலப் பகுதியிலேயே புளியந்தீவிலுள்ள எல்லாக் காணிகளும் ஸ்ரீ நாகேஸ்வரன் கோயிலுக்கு தருமசாதனம் செய்யப்பட்டுள்ளன. எனவே, மேற்படி பர்வத வர்த்தனி அம்மன் ஆலயமும் இவ் எல்லைக்குள் எங்கேயோ அமைந்திருந்திருக்க வேண்டுமென ஊகிக்க இடமுண்டு. சிலவேளை கடலுக்குள் காணப்படுவதாக நான் ஏற்கனவே சுட்டிய கற்கண்ட மேடை இவ் ஆலயமாக அமைந்திருக்கலாம். கடந்த நூறு ஆண்டுகளுக்கு மேலாக ஏற்பட்டிருக்கக்கூடிய கடல்கோள் போன்றவை இவ் ஆலயத்தை சிதைத்திருக்கலாம். ஏனெனில் 1964, 1968 காலப் பகுதியில் ஏற்பட்ட கடல் கோளால் இராமேஸ்வர ஆலயம், பாம்பன்பாலம், மன்னார் நிலப்பரப்பு என்பன கடலுள் அமிழ்ந்து போயுள்ளன. எனவே இவ்விடயமும் ஆய்வுக்குரியதாக அமைகின்றதென்பது என் கருத்தாகும்.

இவ்வாறு மூர்த்தி, தலம், தீர்த்தம் என்னும் முப் பெருமையும் இவ் ஆலயத்தின் கண் சிறப்புற்று விளங்குகின்றன. இத் திருத்தலத்தின் பெருமை இக் கோயிலின் சிறப்பாலும், விளங்குகின்ற மூர்த்தியின் சிறப்பாலும், தீர்த்தமாக அமைந்துள்ள நீர்ச்சிறப்பாலும் பெருமையுறுவதுபோலவே, தல விருட்சமாக அமைவது அரச மரமாகும். இவ் அரச மரம் ஆலய மேற்கு வீதியில் அமைந்துள்ளது. காலமறியாத அளவு கால பாரிய விருட்சமாக இது அமைந்திருப்பதுடன், நாகபாம்பு, சூலம் போன்ற இறைவனது அணிகலன்களை தன் அடி மரப் பொந்தினுள்ளே போற்றிப் பாதுகாத்து நிற்கும் பெருமையும் உடையது.

புதிய திருப்பணிகளின் போது அரசமரத்தினைச் சுற்றி மேடையமைத்து மேற்படி நாகப் பிரதிஷ்டை, குலாயுதம் என்பன ஸ்தாபிக்கப்பட்டு தலவிருட்சத்துக்கும் பூஜைகள் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன.

நாக புஷ்கரணி.

தில்லைச் சிதம்பரத்தை 'புலியேத்தி' என்னும் சிறப்புப் பெயரால் அழைப்பர். புலிப்பாதங் கொண்ட வியாக்கிரபாதர் என்னும் முனிவர் பூஜித்ததால் இப் பெயர் ஏற்பட்டதாகும். புளியந்தீவு என்னும் பெயர் இத் தலத்துக்கு ஏற்பட்ட வரலாற்றையும் இவ்வூர்ப் பெரியோர்கள் இவ்விதமாகவே சொல்கின்றார்கள்.

புலியேந்தி என்னும் பெயரே மருவி புளியந்தீவாகியதென்பர். ஆதியில் சிதம்பரத்தைத் தரிசித்த வியாக்கிரபாதர் தாம் மேற்கொண்ட தீர்த்தயாத்திரையின் போது இங்கும் வருகை தந்து ஆலயத்தில் இலிங்கத்தை ஸ்தாபித்து வணங்கி வந்தாரெனவும் அதனாலேயே இப் பெயர் ஏற்பட்டது எனவும் கூறுவர். அனேகமாக புலி, புளி தொடர்பான பெயர் ஏற்பட வேண்டிய இயற்கை நிலை இவ்வூரில் எதுவுமில்லை என்பதால் இக் கதையைப் பின்பற்றி புலியேத்தி நாகேஸ்வரன், புலியேத்தி தான்தோன்றீஸ்வரர் என்று இவ் ஆலயப் பெயர் மக்கள் பேச்சுவழக்கில் வழங்கி வருகின்றது.

அவ்வாறே, ஆதியில் அமைந்த ஆலயத்தின் அருகில் அமைந்துள்ள நீர்ச்சுனையை நாகபுஷ்கரணியென்று அழைத்து வந்துள்ளனர். இன்றும் இச் சுனையிருந்த இடத்திலேயே தீர்த்தக் கிணறு அமைக்கப் பெற்றுள்ளது. இன்றும் என்றும் இதன் சுவை தனி விசேடமுடையது. பொதுவாகவே தீவுகளுள் நன்னீர் வளம் நிறையப் பெற்ற பேறுடைய அனலை தீவில் புளியந்தீவின் நீர் விசேடம் அப் பெருமானின் அருள் வெள்ளமெனவே கூறக்கூடியது.

இது தவிர, கீரிமலைக் கேணியின் அமைப்பினை ஒத்த தீர்த்த வாவியொன்று மேற்குக் கடற்கரையோரத்தில் அமைந்துள்ளது. 150 அடி நீள அகலங் கொண்ட கற்கட்டாலான வாவி இதுவாகும். பத்து படிக்கட்டுகள் 'ட' வடிவத்தில் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. மேலதிக நீர் அருகிலுள்ள கடலுக்குச் செல்லும் வகையில் உட்புறமான சுரங்க அமைப்பைக் கொண்டள்ளது. எந்நேரமும் நீர் நிறைந்துள்ள வாவியாகும். இதற்கு அண்மையில் அந்தியேட்டி முதலிய பிதிர்க்கடன்களை ஆற்றுவதற்காக அமரரான இவ்வூர் வர்த்தகர் திரு. க. வீரகத்தி அவர்கள் நினைவாக குடும்பத்தினரால் அமைக்கப்பட்ட மண்டபம் அமைந்துள்ளது. பொதுவாக இத் தீவின் கடல் பரந்து விரிந்து மறுபுறத்தில் இராமேஸ்வரக் கடலுடன் சங்கமமாவதால் இக் கரையில் ஆற்றப்படும் தீர்த்தமால் சேது சமுத்திரத் தீர்த்தமாலாகக் கொள்ளப்படுகின்றது. ஆடி அமாவாசை, சித்திரா பெளர்ணமி போன்ற பிதிர்க்கடன் காலத்திலும் புரட்டாதி மாஹாளய காலத்திலும் இச் சேது சமுத்திரத் தீர்த்தமாடி இந் நாகேஸ்வரனைத் தரிசித்து ஆத்மசாந்திப் பிரார்த்தனைகள் அடியார்களால் செய்யப்பெற்று வருகின்றன.

இவ் வாலயத்தின் கண்ணே நீண்ட காலமாக சனீஸ்வரப் பெருமானுக்கு தனிச் சந்நிதி அமைக்கப்பெற்று இருந்த போதிலும் இப்பொழுது புனருத்தாரணப் பணிகள் செய்யும்போது நவக்கிரகங்களுக்கும் தனியான சந்நிதி அமைக்கப்பெற்றுள்ளது. ஏனைய ஆலயங்களிலும் விட சிவ தரிசனத்துடன் கூடிய நவக்கிரக வழிபாடு இங்கு இடம்பெறுவதால் புரட்டாதி மாதத்தில் சனிவார வழிபாடு, அபிடேகம், பூஜை என்பன சிறப்புற நடைபெறுகின்றன.

“நாகேஸ்வரனை நாட நலமெல்லாம் பெருகும்.”

தருவைந்தெழுத்கின் நமகை

“சங்கீத கதாப் பிரசங்க வித்வான்” “கான கதாவாரிதி”

பிரமஸ்ரீ.சிவ.வை.நித்தியானந்த சர்மா

“நற்றவாயுனை நான் மறக்கினும்

சொல்லு நா நமச்சிவாயவே.”

இறைவன் நமக்கு இச் சரீரத்தைத் தந்தது, அவரை வழிபட்டு முத்தியடைவதற்காகவே என்பது நாவலர் பெருமானின் அருளுரையாகும். வீடுபேறு என்பதையே “பரமபுருடார்த்தம்” என்ற பெரியோர் கூறுவர். இதற்குரிய சாதனங்கள் திருநீறு, உருத்திராக்கம், திருவைந்தெழுத்து என்பன. இவற்றில் திருநீறும் உருத்திராக்கமும் புறச் சாதனங்கள் என்றும், திருவைந்தெழுத்து அகச் சாதனம் என்றும் கூறப்படும். ஐந்தெழுத்து எனவும், பஞ்சாட்சரம் எனவும், இதனை உணர்த்துவர். “சி”- என்பது சிவத்தையும் “வா” என்பது திருவருளையும் “ய” என்பது உயிரையும் “ந” என்பது மாயை, கன்மம் திரோதான சக்தியையும், “ம” என்பது ஆவண மலத்தையும் குறிக்கும்.

பஞ்சாட்சரத்தை ஐந்து வகையாகக் கூறுவர். தூலபஞ்சாட்சரம், சூக்கும பஞ்சாட்சரம், காரண பஞ்சாட்சரம், மகா காரண பஞ்சாட்சரம், அஞ்சூக்கும பஞ்சாட்சரம் என வகுப்பர். காரண பஞ்சாட்சரம் என்பது “ஓம் சிவாய ” என்பது. இதுவே நாலெழுத்து எனப்படும். இதையே முத்தி பஞ்சாட்சரம் என்றும் சொல்வர். பஞ்சாட்சரங்களை படிமுறையாக ஒதுவதே அவைகளை நெஞ்சில் அழுத்துவதாகும். இவ்வாறு அழுத்தி ஓதினால் சிவம் விளங்கி ஆனந்தம் பெருகும் என்பதையும், அருள் வெளிப்படும் நிலையே பேசும் எழுத்து என்றும் ஆனந்தத்தில் அழுத்தும் நிலையே பேசா எழுத்து என்றும் குறிப்பிடுகின்றார்கள். ஆகவே பஞ்சாட்சரப் பயனை உலகுக்குக் கூத்தப் பெருமான் வழங்குகின்றார் என்பதைக் காட்டக் கொடி கட்டினார் உமாபதி சிவம்.

“அஞ்செழுத்தும் எட்டெழுத்தும் ஆறெழுத்தும் நாலெழுத்தும்

பிஞ்செழுத்தும் மேலைப் பெருவெழுத்தும்- நெஞ்சழுத்திப்

பேசும் எழுத்துடனே பேசா எழுத்தினையும்

கூசாமல் காட்டக் கொடி.”

இப்பாடல் உமாபதி சிவாச்சாரியாரால் பாடப் பெற்றது.

தமிழ் வேதமாகிய தேவாரங்களின் நடுவில் அமைந்த நான்காம் திருமுறையின் நடுவில் அமைந்தது திருக்குறுந்தொகை. இதன் ஒரு தேவாரத்தில் திருவைந்தெழுத்தே குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

“ விண்ணினார் பணிந் தேத்த வியப்புறும்

மண்ணினார் மறவாது சிவாய வென்று

எண்ணினார் க்கிட மாவெழில் வானகம்

பண்ணினா ரவர் பாலைத் துறையரே ”

இதனாலே வடமொழி வேதமும் தமிழ் மொழி வேதமும் திருவைந்தெழுத்தையே மையமாகக் கொண்டு விளங்குதல் தெளிவாகிறது. மாணிக்க வாசக சுவாமிகளும் திருவாசகத்தை “நமச்சிவாய வாழ்க ” என்றே தொடங்குகிறார். “நானேயோ தவஞ் செய்தேன் சிவாய நம எனப் பெற்றேன் ” எனப் பாடி குரு மூர்த்தியிடம் இருந்து பெற்ற ஐந்தெழுத்து உபதேச உண்மையை எடுத்துக் காட்டுகின்றார்.

எனவே ஒவ்வொருவர் உள்ளத்திலும் ஐந்தெழுத்துச் சிந்தனை இடைவிடாது ஒலித்துக் கொண்டு இருக்க வேண்டும். இராமலிங்க சுவாமிகளும் எவற்றை மறந்தாலும் “நற்றவத்தவர் உள்ளிருந்தோம்பும் நமச்சிவாயத்தை நான் மறவேனே” என்கிறார். அப்பர் சுவாமிகள் தனது தேவாரத்தில் சொல்லாமல் விடவில்லை.

“நற்றவா உனை நான் மறக்கினும்
சொல்லும் நா நமச்சிவாயவே ” என்றார்.
இன்றைய சூழ்நிலையில் கடவுள் நம்பிக்கையும், உறுதியும் நிச்சயம் தேவையானது. உலக வாழ்விற்கு ஒளியூட்டுவது தெய்வ நம்பிக்கையேயாகும். இவ்வுலக துன்பம் அனைத்தையும் ஐந்தெழுத்து மந்திரம் நீக்கிவிடும். இவற்றையெல்லாம் பொசுக்குகின்ற ஞானக் கனல் பஞ்சாட்சர மந்திரமாகிய ஐந்தெழுந்தே. எனவே இதனை நாவினால் நித்தமும் சொல்லிச் செபஞ் செய்து வாழ்விற்கு உறுதுணைதேடிக் கொள்ள வேண்டியது அவசியமாகும்.

வருந்தவேண்டா

“இவன் பிறப்பதுமில்லை, இவன் ஒருமுறை இருந்து பின்னர் இல்லாது போவதுமில்லை. இவன் பிற்பற்றான்; அனவரதன், இவன் சாகுவதன்; பழையோன்; உடம்பு காலப்படுகையில் இவன் கொல்லப்பட்டான்.

“நைந்த துணிகளைக் கழற்றி எறிந்துவிட்டு மனிதன் புதிய துணிகள் கொள்ளுமாறு போல, ஆத்மா நைந்த உடல்களைக் களைந்து புதியனவற்றை எய்துகிறான்!

“இவனை ஆயுதங்கள் வெட்டமாட்டா; தீ எரிக்காது; நீர் இவனை நனைக்காது; காற்று உலர்த்தாது!

“உயிர்களின் ஆரம்பம் தெரியவில்லை; நடுநிலைமை தெளிவுடையது; இவற்றின் இறுதியுந் தெளிவில்லை. இதில் துயரப்படுவதென்ன?

“எல்லோருடம்பிலுமுள்ள இந்த ஆத்மா கொல்லமுடியாதவன். ஆதலால், நீ எந்த உயிரின் பொருட்டும் வருந்துதல் வேண்டா!”

-பகவத் கீதை

நாக ஈஸ்வரம்.

திரு. ந. சதாசிவ ஐயர் அவர்கள்.

சமாதான நீதவான், காணிப் பதிவாளரும், மேலதிக மாவட்டப் பதிவாளரும்.
யாழ்ப்பாணம்.

இற்றைக்கு சமார் நூறு வருடங்களுக்கு முன்----- நயினாதீவிற்கு வடக்கே இரு கடல்மலைகள் தொலைவில் அனலைதீவின் தென்கிழக்குப் பக்கத்தை தொட்டும் தொடாததுமாக அமைந்த ஒரு மைல் குறுக்களவுள்ள சிறிய தீவுதான் புளியந்தீவாகும். வடக்கே சிறிய பற்றைகளும், கிழக்கே அடந்து பரந்த ஆலமரமும், கடற்கையில் அமைந்த நன்னீர்க் கிணறும், மேற்கே சில குடிமனைகளும், தென்மேற்கே கீரிமலை போன்று முருகைக்கற்களால் கட்டப்பட்ட கடலோடு இணைந்து சதுரவடிவமான கேணியமத், நடுவிலே சற்று உயர்ந்த செம்மண்ணையும், சுண்ணாம்புக் கற்பாறைகளைக் கொண்ட பற்றைக் காடும், தெற்கே கிழக்கு மேற்காக நீண்ட தென்னந்தோட்டமும் அதன் மத்தியிலே சோழகக் காற்றின் வேகத்துக்குத் தலை சாய்ந்து வடபுறமாக நீண்டு சரிந்த பழம் பெரும் அரச மரம், அந்த அரச மரத்தின் கிழக்குப் புறமாக காரைச் சுண்ணாம்பாலும், காட்டுக் கல்லாலும் அமைந்த சிறியதோர் ஆலயம். மூலவராக நாகதம்பிரானாக அமைந்த நாகேஸ்வரன் மகா மண்டபத்திலே சேந்தைக் கட்டிலிலே தெற்கு நோக்கியவாறு அழகான நடராஜப் பெருமானும் சிவகாமி அம்மையும், ஆம் அதுதான் அனலைதீவு தெற்கு புளியந்தீவு நாகேஸ்வரன் கோயில் என அழைக்கப்படும் ஆலயத்தின் அன்றைய தோற்றம்.

இன்று இரட்டைப் பஞ்சாங்க அமைப்புடன்கூடிய பிரமாண்டமான ஆலயமாக பரிணமித்துள்ள நாகராஜேஸ்வரி சமேத நாகராஜேஸ்வரன் ஆலயத்தை, அவன் தானாகவே அமைத்துக் கொண்ட வரலாற்றை ஆலய வரலாற்றுடன் சேர்த்துத் தருவது ஈண்டுபொருத்தமானதாகும்.

நாகேஸ்வரன் கோவில் வரலாறானது நயினை நாகபூஷணி அம்மன் வரலாற்றுடன் தொடர்புபட்டுள்ளமையை நாகபூஷணி அம்மன் கோவில் வரலாற்றுக் கட்டுரைகளில் காணலாம். முன்னர் நயினா தீவில் தான்தோன்றியாக அம்மையும், அப்பனும் நாகக் குடையின் கீழ் இருந்ததாகவும், அன்னியரின் அழிப்பு நடவடிக்கை காரணமாக அப்போது அம்மை அப்பனை அர்ச்சித்து வந்த சிவாச்சார்யர்கள் அம்மை அப்பனை எடுத்து மறைத்து வைத்து வழிபட்டபோது அம்மையை நயினாதீவில் ஒரு ஆலமரப் பொந்திலும், அப்பனைக் கடல் கடந்து புளியந்தீவில் அரச மரப் பொந்திலும் வைத்து வழிபட்டதும், அம்மையையும் அப்பனையும் பிரிக்க விரும்பாத நாகம் அம்மைக்கு அர்ச்சித்த பூக்களை அப்பனுக்கும், அப்பனுக்கு அர்ச்சித்த பூக்களை அம்மைக்கும் எடுத்துச் சென்று வழிபட்டமையும் அப்படிப் பூக்களை எடுத்துச் செல்லும் வழியில் கருடன் துரத்தியமையும், வணிகன் காப்பாற்றியமையும் நயினை நாகபூஷணி அம்மன் ஆலய வரலாற்றில் காண்கின்றோம். நயினாதீவுத் துறைமுகத்திற்கு அருகில் பாம்பு சுற்றிய கல் என்றும்,

கருடன் இருந்த கல் என்றும் இரு வளர்ச்சியடைந்த வித்தியாசமான அமைப்புக்களைக் கொண்ட கற்களை இன்றும் பெயரிட்டு அடையாளம் காட்டுவதை அறியலாம்.

சுமார் 300 வருடங்களுக்கு முன் கதிரேச ஐயர் என்பவர் நாகேஸ்வரனின் நித்திய பூசைகளைக் கவனித்து வந்துள்ளார். ஊர் பெரியவர்களால் ஆலயம் பரிபாலிக்கப்பட்டு வந்துள்ளது. அப்போது தான்தோன்றியாக நயினாதீவில் இருந்து கொண்டு வரப்பட்ட முருகைக்கல் வகையைச் சேர்ந்த ஐந்துதலை கொண்ட நாகமும் அதன் மத்தியில் சிறு சிவலிங்க உருவமும் கொண்ட சிலா விக்கிரகமே மூலராக வழபடப்பட்டு வந்துள்ளது. வயதான கதிரேச ஐயர் அபிடேகம் செய்யும் பொழுது செப்புக் குடமானது விக்கிரகத்தில் பட்டதால் பாம்பின் ஐந்து தலைகளில் ஒன்று பின்னமாகியது. மிகவும் மனம் வருந்திய ஐயர் இந்தியாவிற்குத் தலயாத்திரை மேற்கொண்டு மீண்டு வரும்போது கருங்கல்லினால் ஆன நாகேஸ்வரனதும் பிள்ளையாரதும் சிலா விக்கிரகங்களைக் கொண்டு வந்து பிரதிஷ்டை செய்து பூசித்தார். பின்னமடைந்ததும் தொன்மையானதுமான விக்கிரகம் இப்போதும் ஆலயத்தில் உண்டு.

இவ்வாலயத்தில் தினமும் மூன்று காலப் பூசை நடைபெற்று வந்தது. மூன்று நேரமும் உப்புச் சுவையுடன் கூடிய ஆலயக் கிணற்று நீரில் பருப்பும் கலந்து வைக்கப்படும் செம்பச்சையரிசி அன்னம் தனிச்சுவையுடையதாகும். திருவெம்பாவை பத்து நாட்களும் அதிகாலையில் நடைபெறும் அபிஷேக உற்சவமே இவ்வாலயத்தின் உற்சவம் எனலாம். ஆறு நடேஷரபிஷேக தினங்களும் சிறப்பாக ஆனி உத்தரம், திருவாதிரை கண்கொள்ளாக் காட்சியாகும். சித்திரையில் அனலைதீவு ஐயனார் பொங்கல் முடிந்து அடுத்துவரும் ஞாயிறு நாகேஸ்வரன் பொங்கல் தினமாகும். கார்த்திகை சோமவாரம் ஏனைய விஷேட தினங்களிலும் விசேட அபிஷேகம் பூசை நடைபெறும். திருவெம்பாவைக் காலத்தில் திருவாத வூரடிகள் புராணபடனம் நடைபெறும். புட்டுப் பூசையும், புட்டுக்கு மண்சுமக்கும் உற்சவமும் சிறப்பாக நடைபெறும். சிவராத்திரி நான்கு சாமப் பூசையுடன் அதிகாலைக் கடல் தீர்த்தமும் நடைபெறும். நயினாதீவுத் திருவிழாக் காலங்களில் புளியந்தீவில் இருந்து வள்ளப் போக்குவரத்து நடைபெறும். நீண்டகால நோயினாலும், மன உழைச்சல்களாலும் அல்லல்படுவோர் இவ்வாலயத்திற்கு வந்து ஒரு மண்டலம், இரு மண்டலம் என அடைக்கலம் இருந்து சுகம்பெற்றுச் செல்வர். பில்லி, சூனியம், பேய், பிசாசுகளினால் பீடிக்கப்பட்டோரும் இங்கு வந்து அடைக்கலம் இருந்து சுகம் பெற்றுச் செல்வதுண்டு.

ஆலயத்தின் வளர்ச்சி 1960 க்குப் பின் ஆரம்பமானது. ஆலயத்தைப் புதுப்பித்துக் கட்டவேண்டும் எனப்பலர் விரும்பினர். இது பற்றி ஆலயப் பொதுச்சபை ஆராய்ந்த போது இவ்வாலயத்தைப் பொருட்படுத்தாது தீவின் நடுவிலே உயரமாய் இருந்த பற்றைக்காட்டை வெட்டி அதன் நடுவிலே ஓர் பிரமாண்டமான சிவன் கோவில் கட்டுவது எனவும், நேர் கிழக்கே ஆலடியில் ஒரு துறைமுகத்தை உருவாக்குவது எனவும் தீர்மானித்து ஆலயத்துக்கு அடிக்கல்லும் இட்டனர். பகீரதப் பிரயத்தனம் செய்து கிழக்கே துறைமுகத்தையும் ஆலய தேவஸ்தான மண்டப வேலையையும் ஆரம்பித்தனர். வள்ளங்கள் மூலம் வெள்ளைக் கற்களும் கருங்கற்களும் கொண்ட வரப்பட்டன. எனினும் பல தடவைகள் ஆலய வேலைகள் தடைப்பட்டன.

அங்கே கோயில் கொள்ள நாகேஸ்வரன் விரும்பவில்லைப்போலும் பணம் செலவானதே தவிர கோவிலும் எழும்பவில்லை. வருடந்தோறும் மாறிவந்த சபையினில் நாகேஸ்வரன் ஆலயத்தைப் புனரமைப்பதில் அக்கறை கொண்டார் நாகேஸ்வரன் ஆலயத்தையே சிவன் கோயிலாகக் கட்டுவது பொருத்தமானது எனும் எண்ணத்துடன் அதன் ஆரம்பமாக மடப்பள்ளி, களஞ்சிய அறை என்பவற்றுடன் வசந்த மண்டபத்தையும் கட்டினார். 1978 ம் ஆண்டில் வசந்த மண்டபத்தில் அமர்ந்து ஆதிரைத் தரிசனம் தந்தார் அந்த நடேசப் பெருமான். தொடர்ந்து வந்த பரிடாலன் சபையினர் நாகேஸ்வரன் கோவிலையே சிவன் கோவிலாகக் கட்டுவது எனத் தீர்மானித்து 1983ம் ஆண்டில் பாலஸ்தாபனம் செய்து கட்டட வேலைகளை ஆரம்பத்தினர். இதன் காரணமாக தீவின் நடுவில் அரைகுறையில் கட்டப்பட்ட நிலையில் இருந்த கோயில் இடிக்கப்பட்டு அக்கற்களும் அக்கோவிலுக்காகக் கொண்டுவரப்பட்ட வெள்ளைக் கற்களும், கருங்கற்களும் பாவிக்கப்பட்டு புதிய கோயிலைக் கட்டினர்.

நீர்வளமும், நிலவளமும் கொண்ட பூமியை விட்டு வெளிநாடு சென்ற அனலை வாழ் மக்கள் அப்பனின் பணிக்கு அள்ளி வழங்கினர். ஆயினும் யுத்த இடப்பெயர்வு காரணமாகப் பொருட்களைப் பெற முடியாமையால் வேலைகளை முடிக்க முடியவில்லை. தற்போது வேலைகள் முடிவடைந்து கும்பாபிஷேகம் செய்ய நாளும் குறித்த வேளையில் நீண்டகாலம் அனலைதீவின் மகோற்சவ குருவாக கருமம் ஆற்றிய பிரம்மஸ்ரீ பால.வைத்தியநாத சிவாச்சாரியர் அவர்களின் மறைவு குறித்த கும்பாபிஷேகத்தையும் சிறிது பின்தள்ள வைத்துவிட்டது. இன்று நாகராஜேஸ்வரி சமேத நாகராஜேஸ்வரனாக குடமுழுக்குக்காணும் புளியந்தீவு நாகேஸ்வரன் கோயில் வரலாற்றுச் சிறப்பு மிக்க ஆலயமாக இலங்கையில் ஈஸ்வரத் தலங்களில் ஒன்றாகத் திகழும் என்பதில் ஐயமில்லை.

பிள்ளைகள் செய்யத் தகாதவை: தீயவை.

01. ஒரு நாளும் பொய் பேசாதே.
02. பிறர் பொருளுக்கு ஆசைப்படாதே.
03. பிறர் பொருளைக் களவு எடுக்காதே.
04. எவருக்கும் துன்பம் செய்யாதே.
05. எந்த உயிரையும் கொல்லாதே.
06. அடிக்கடி போசனம் பண்ணாதே.
07. அழுகிய பழங்களைப் புசிக்காதே.
08. ஈ மொய்த்த பண்டங்களைப் புசிக்காதே.
09. படிக்கிற நேரத்தில் விளையாடாதே.
10. புத்தகம் கொப்பிகளைக் கிழிக்காதே.
11. பாடசாலைத் தூணில் சுவரில் கீறாதே.
12. மிருகங்களுக்குக் கிட்டப் போகாதே.
13. நடுத்த தெருவில் நடந்து போகாதே.
14. வீட்டில் இல்லாத பொருட்களைக் கேட்டு அழாதே.
15. எவரோடும் சண்டைக்குப் போகாதே.
16. மூத்தவர்களைப் பெயர் சொல்லி அழைக்காதே.

திரு நீற்றின் விபருமை.

- ஆத்மஜோதி முத்தையா -

சைவ ஒழுக்கங்களுள் முதலில் கடைப்பிடிக்க வேண்டிய ஒழுக்கம் திருநீறு பூசுதலாகும்.

“திருநீறிட்டார் கெட்டார்” என்றொரு பழமொழி வழங்குகிறது. திரு நீறு இட்டு ஆர் கெட்டார் என்ற கருத்தைத் தருவதோடு திருநீறு இட்டவர்கள் அகங்காரம் கெட்டார் என்ற பொருளையும் தருகிறது. திருநீறு பூசுகின்றவன் இரண்டு விதத்தில் நன்மை செய்கின்றான். தான் பூசும்போது ‘சிவசிவ’ என்று சொல்லிக் கடவுளை நினைக்கின்றான். அவன் பூசிக் கொண்டு வெளியே செல்லும்போது அவனைப் பார்ப்பவர்களுக்குச் சிவனது நினைவை உண்டாக்குகின்றான். தான் கடவுளை நினைப்பதோடு மற்றவர்களையும் கடவுளை நினைக்கச் செய்கின்ற செயல் தான் உலகத்தில் உயர்ந்த செயலாகும்.

மனிதனுக்கு இறைவன் நெற்றியைப் படைத்த காரணம் சிவ சின்னமாகிய திருநீறு அணிவதற்கே. ஆதலினால் தான் ஓளவையார். “நீறில்லா நெற்றி பாழ்” என்று குறிப்பிட்டார். திருநீறு பூசும் பயனைத் தவிர நெற்றியினால் வேறுபயன் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை.

வீபூதி-மேலான செல்வம்

பசிதம்-ஒளியைத் தருவது. அதாவது ஞானத்தைத் தருவது.

பஸ்பம்-பாவங்களை நீங்குவது.

சஷரம்-தடைகளை அறுப்பது.

ரட்சை-காப்பது.

திருநீற்றின் மகிமைகளையும் உற்பத்தியையும் பற்றி வேதங்களும் உபநிஷதங்களும் கூறுகின்றன.

திரு நீற்றின் உற்பத்தி.

ஆதியில் சத்தியோசாதத்தின் கண் இப்புமி உண்டாயிற்று. அதன்கண் கபில நிறமாய “நந்தா” என்ற பசு உண்டாயிற்று. அதன் கோ மயத்தாலானது வீபூதி. பிறகு வாமதேவத்திலிருந்து நீர் உண்டாயிற்று. அதன் கண் கருமையான “பத்திரா” என்ற பசு உண்டாயிற்று. அதன் கோ மயத்தாலானது பஸிதம். அகோரத்தின் கண் அக்கினி உண்டாயிற்று. அதன்கண் சிவப்புநிற “சுரபி” என்ற பசு உண்டாயிற்று. அதன் கோமயத்தாலாயது பஸ்பம். தற்புருஷனிடம் வாயு உண்டாயிற்று. அதனிடம் வெண்மையான “சசீலா” என்ற பசு உண்டாயிற்று. அதன் கோமயத்தாலானது கஷரம், ஈசானன் கண் ஆகாயம் உண்டாயிற்று. அதன் கண் பல நிறமுள்ள “சுமனா” என்ற பசு உண்டாயிற்று. அதன் கோமயத்தாலாயது ரட்சை.

திரு நீறு செய்யும் முறை.

அங்க ஹீனமில்லாததும், கோபற்றதும், கன்றுள்ளதும், பால் கொடுக்கக்கூடியதும், உரோமம், துணி முதலிய அசுத்தப் பொருட்களை புசியாததும், நோயில்லாதது மான பசுவின் சாணத்தைத் தரையில் வீழும் முன்னமோ. அல்லது சுத்தமான தரையில் விழுந்த பிறகோ, எடுத்து நன்றாகப் பிசைந்து வில்வம்பழம் பிரமாணமாக உருட்டி, வெயிலில் உலர்த்தி எடுத்து,

சுக்கில பட்சம் சதுர்த்தசித் திதியில் உபவாசம் இருந்து மறுநாள் காலையில் எழுந்து நீராடி நித்திய கர்மானுஷ்டானங்கள் செய்து முடித்து, கோமயத்தால் சுத்தம் செய்த தரையில் கோமய உருண்டைகளை வைத்து, மூன்று நாள் அதை அக்கினியில் வேகவிடவேண்டும். நான்காவது நாள் காலையில் இறைவணக்கம் செய்து வீபூதியை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். அவ்வீபூதியில் பச்சைக் கர்ப்பூரம், குங்குமப்பூ, விளாமிச்சம், சந்தணம், அகில் இவற்றின் சூரணத்தையும் சேர்க்கவேண்டும். இவற்றைப் புதுவஸ்திரத்தினால் வடித்தெடுத்துப் புது பாண்டத்தினுள் இட்டு மல்லிகை, பாதிரி, சிறு சண்பகம் முதலிய சுகந்த புல்பங்களை எடுத்து அதனுள்ளே போட்டு புது வஸ்திரத்தினாலே அதன் வாயைக்கட்டி வைத்துக் கொள்ளல் வேண்டும்.

திருநீறு தரிக்கும் வகை.

நிலத்திலே சிந்தாவண்ணம் அண்ணாந்து சிவசிவ என்று சொல்லி வலக்கையின் நடுவிரல் மூன்றினாலுந் தரித்தல் வேண்டும். இப்படியன்றி நடுவிரல் மோதிரவிரல்களினால் இடப் பக்கந் தொடுத்திழுத்துப் பெருவிரலினால் வலப்பக்கந் தொடுத்திழுத்துத் தரித்தலுமாம். வாய் அங்காந்து கொண்டும் தலை நடுங்கிக் கொண்டும் கவிழ்ந்து கொண்டும் தரிக்கலாகாது. ஒரு விரலாலேனும் ஒரு கையாலேனும் தரிக்கலாகாது. விபூதியை உத்தாளனமாகவுந் திரிபுண்டரமாகவுந் தரிக்கலாம். உத்தாளனமாகவது பரவப்பூசதல், திரிபுண்டரமாகவது மூன்று குறியாகத் தரிப்பது. இவைகளில் முதற்குறி பிரணவத்தில் அகரத்தையும் கிரியாசக்தியையும் மகேசுவரனையும் குறிக்கிறது. இரண்டாவது குறி, உகரத்தையும் இச்சா சக்தியையும் சதாசிவனையும் குறிக்கிறது. மூன்றாவது குறி மகரத்தையும் ஞான சக்தியையும் மகாதேவனையும் குறிக்கிறது.

பசுவின் சாணமானது நெருப்பிலே போடப்பட்டால் நீறாகும். அந்த நீறு திருநீறு என்று சொல்லப்படும். பசுக்களாகிய எங்களுடைய பாசங்கள் சிவபெருமானது திருவருளாகிய ஞானநெருப்பினால் நீறாக்கப்படுதலைத் திருநீறு குறிக்கின்றது. நாம் திருநீற்றைக் காணும்போது நம்மைப் பீடித்திருக்கின்ற மலத்தைப் பற்றியும் அதை அழிப்பவராகிய கடவுளைப்பற்றியும் எண்ணுகிறோம். நாம் எம்மைப் பற்றிய எண்ணங்களை விட்டு எம்மைக் கடவுளிடத்தே ஒப்பித்துவிட்டால் அவர் அந்த மலத்தை நீக்குவார் என்றும் அதற்காக நாம் கடவுளை வழிபடுதல் வேண்டுமென்றும், எண்ணத்தக்கதாய் இருக்கிறது. ஆதலால் திருநீறானது கடவுளைப் பற்றியும் எங்களைப்பற்றியும் நினைப்பிக்கின்றது. எது இப்படி நினைப்பிக்கின்றதோ அது வணங்கப்படத் தக்கது. அன்றியும் நாம் அதை வணங்குதல் வேண்டுமென்றும் சிவபெருமான் விதித்தருளியிருக்கின்றார். ஆதலால் திரு நீற்றைக் கடவுள் என்று பாவித்து நாம் வணங்குதல் வேண்டும். திருநீறு நமது சமய தத்துவ ஞானத்தின் உயிராகவும் திகழ்கின்றது.

திருநீற்றணிதல் தருமசமய ஒழுக்கம் மட்டுமல்ல சிறந்த சமயத் தொண்டுமாகும். திருநீற்றை முறைப்படி தயாரித்து முறைப்படி அணிதலே தமது தொண்டாகக் கொண்டு வாழ்ந்தவர்கள் “முழு நீறு பூசிய முனிவர்கள்” என்று போற்றப்பட்டுள்ளார்கள். இவர்கள் பெரிய புராணத்தில் வரும் தொகையடியார்கள் ஒன்பதினமரில் ஒரு பகுதியினராகும். அவர்கள் திருநீற்றைப் பேணிச் சிவகதியடைந்த வரலாற்றைப் பெரிய புராணம் விரிவாக விளக்குகின்றது.

தரிக்கும் காலமும் இடமும்.

காலையிலும் மத்தியானத்திலும் மாலையிலும் ஸ்நானம் செய்தவுடனும், பூசைக்கு முன்னும் பின்னும் போசனத்துக்கு முன்னும் பின்னும் இரவில் படுக்கும் முன்னும் திருநீறு அவசியம் பூசவேண்டும்.

உச்சியில் தரிப்பதால் ஒழுக்கம் விருத்தியடையும்.
நெற்றியில் தரிப்பதால் அன்பு விருத்தியடையும்
மார்பில் தரிப்பதால் அருள் விருத்தியடையும்
கொப்பூளில் தரிப்பதால் ஆசாரம் விருத்தியடையும்.
இரு முழந்தாளில் தரிப்பதால் உபசாரம் உறவு விருத்தியடையும்.
வலந்தோளில் தரிப்பதால் சீலம் விருத்தியடையும்.
வலது முழங்கையில் தரிப்பதால் தவம் விருத்தியடையும்.
வலது மணிக்கட்டில் தரிப்பதால் தானம் விருத்தியடையும்.
இடத் தோளில் தரிப்பதால் வந்தித்தல் விருத்தியடையும்.
இட முழங்கையில் தரிப்பதால் வணக்கம் விருத்தியடையும்.
இட மணிக்கட்டில் தரிப்பதால் வாய்மை விருத்தியடையும்.
இரு செவிகளில் தரிப்பதால் துறவு, அடக்கம் விருத்தியடையும்.
கழுத்தினடியில் தரிப்பதால் அறிவு விருத்தியடையும்.
முதுகுத் தண்டினடியில் தரிப்பதால் அருச்சித்தல் விருத்தியடையும்.

நீறில்லா நெற்றி பாழ் நெய்யில்லா உண்டிபாழ்
ஆறில்லா ஊருக்கு அழுகுபாழ்- மாறில்
உடன்பிறப்பு இல்லா உடம்புபாழ் பாழே
மடக்கொடி இல்லா மனை.

-ஒளவையார்-

卐 வாழ்க திருநீறு 卐 வளர்க சைவநெறி 卐

இக்கட்டுரையாசிரியர் அமரர். திரு.ஆத்மஜோதி முத்தையா அவர்கள் நல்லூர் கந்தன் ஆலயப் பாதயாத்திரைகளின்போது பலதடவைகள் இவ் ஆலயத்தில் வந்து தரிசித்து இவ் ஆலயத்தின் இறைவனிடத்தில் பேரன்பு செலுத்துவார். அன்னாரின் நினைவை இத் தருணத்தில் வெளிப்படுத்தி இக்கட்டுரை வெளியிடப்படுகின்றது.

ஆருத்திரா பூஜை.

மார்கழி மாதம் திருவாதிரை தினத்திற்கு முதல் நாள் பின்னேரம் கௌரி பூஜை விரிவாக நிகழ்த்துதல் வேண்டும். கௌதுகபந்தனம் நிகழ்ந்த பின் நடராச மூர்த்தியைத் திருவுலாக் கொண்டருளச் செய்தல் முறை. மார்கழி திருவாதிரைத் தினத்தன்று அதிவிடியற் காலை மகாஸ் நபனமும் விரிவான அபிடேகமும் நடராசப் பெருமானுக்கு நிகழ்த்தி. விசேட அலங்காரங்களாலும் விசேட நைவேத்தியம், தீபாராதனை, அர்ச்சனை, பூசை முதலியனவற்றாலும் உபசாரப் பொருள்களாலும் உபசரித்து தச தரிசனங்களை நிகழ்த்துதல் வேண்டும்.

முதல் நாளிரவு பதினெட்டு நாழிகைக்குப் பின்னுள்ள காலம் அபிஷேகத்திற்கும், இருபத்திநான்கு நாழிகைக்குப் பின்னுள்ள காலம் நிவேதனத்திற்கும் உரிய காலங்கள் என உத்தர காரணாகமம் கூறுகின்றது. இது அபிஷேகம் விரிவாக நிகழ்வதற்கும் அலங்காரத்திற்கும் ஆறு நாழிகைகள் உரியன எனக் குறிப்பாயுணர்த்தி நிற்கின்றது. இதன் பின் தூபதீபம், விசேஷ தீபாராதனை முதலியன முடித்த பின்னரே தரிசனமும் அதைத் தொடர்ந்து கிராமத்தை வலம் வருதலான உற்சவமும் கூறப்பட்டுள்ளது.

முதல் நாளிரவு திருவஞ்சல் நிகழ்வது ஆருத்திரா பூசையின் முக்கியமான அம்சமாக ஆகமம் குறிப்பிட்டுள்ளது. ஊஞ்சல் அமைய வேண்டும் முறையினைத் தொடக்கமாகக் கொண்டு சோமஸ்கந்த மூர்த்தியைத் திருவஞ்சலில் எழுந்தருளிவித்து ஊஞ்சல் நிகழ்த்தும் வைபவம் வரை விரிவாகக் காரணாகமம் எடுத்துரைக்கின்றது.

அபிஷேக வரிசை.

ஈசனுக்குப் பொதுவாக பனிரெண்டு அபிஷேகங்கள் சொல்லப்பட்டுள்ளன. அவற்றை என்ன வரிசையாகவும் செய்ய வேண்டும் என்று விதிக்கப்பட்டுள்ளது.

1. வாசனை கலந்த எண்ணெய்
2. அபிஷேகக் கூடு
3. அரிசி மாவு
4. மஞ்சள் மாவு
5. பஞ்ச கவ்வியம் : பால், தயிர், நெய், கோமூத்திரம், சாணம் இந்த ஐந்தும் முறைப்படி கலந்தது பஞ்ச கவ்வியம் எனப்படும். இவை கபில நிறத்தோடு கூடிய ஒரு பசுவினிடமிருந்தே எடுத்ததாக இருப்பது உத்தமம்.
6. பஞ்சாமிருதம்.
7. பசும்பால் : தாரையாக அபிஷேகம் செய்தல் வேண்டும்.
8. பசும் தயிர்.
9. பசும் நெய்.
10. தேன்: கொம்புத் தேன்.
11. கருப்பஞ்சாறு
12. பழ ரஸங்கள்.
13. இளநீர்.
14. அன்னம்
15. சந்தணம் கலந்த நீர்.
16. பன்னீர்.
17. பஞ்ச கலசத்தால் நன்னீரை அபிஷேகம் செய்தல் வேண்டும்.

மேலே கூறப்பட்ட ஒவ்வொரு அபிஷேகமும் ஈசனுக்குப் பிரீதியை உண்டுபண்ணும்.

ஒவ்வொரு வகை அபிஷேகம் முடிவடைந்ததும் பகவானுக்குத் தீபாராதனை காட்டுவதும், அதன் பின்னர் சுத்த நீரால் அபிஷேகம் செய்வதும் அவசியமாகும்.

பிஷேக காலத்தில் ஒவ்வொரு அபிஷேகத்துக்கும் தனிப்பட்ட மந்திரங்கள் சொல்லப்பட்டுள்ளன. அவற்றைக் கூறி அபிஷேகம் செய்வதே சிறந்ததாகும்.

இவ்விதம் ஈசன் மனம் குளிரச் செய்யும் அபிஷேகங்கள் வழிபடுவோருக்கு பதினாறு வகைப் பேறுகளையும் அளிக்க வல்லன.

பதினாறு பேறுகள்.

புகழ், கல்வி, வலிமை, வெற்றி, நன்மக்கள், பொன், நெல், நல்லூழ், நுகர்ச்சி, அறிவு, அழகு, பெருமை, இளமை, துணிவு, நோயின்மை, வாழ்நாள் என்பனவாகும்.

“என் கடன் பணி செய்து கிடப்பதே”

அல்லும் பகலும் அனவரதமும் அமலன் தாள் நினைந்து உய்யும் வழி தேடி நிற்கும் எனக்கு அந்த ஆலகால விடக்கண்டனுக்குப் பணி செய்யும் பாக்கியத்தைக் கடந்த ஒரு வருட காலமாக எனக்களித்த உங்களுக்கு எனது உள்ளங்களிந்த நன்றி உரியதாகும். இத்திருக்கோவிலின் முகாமையாளராக நான் தெரிவு செய்யப்பட்டபோது பட்டம், பதவி என்ற பெயர் இல்லாமல் புகழ் தவிர்ந்த சேவையே என் கண்முன் நின்றது. இட்ட பணியைத் தன்னலமற்ற தியாக சிந்தையுடன் செயற்படுத்த திடசித்தத்தை தந்தருள வேண்டுமென அந்த சர்வேசுரனை வேண்டி நிற்கிறேன். எந்த ஒரு கருமத்தையும் திட்டம் தீட்டி செயற்படுத்தினால் சித்தி நிச்சயம் என்பது நான் அனுபவ வாயிலாக அறிந்த உண்மையாகும். அதனாலேயே வருங்காலத்திலாவது இவ்வாலயத்தின் வருவாய் பெருகி சிறந்த ஒரு கோவில் அமைவதற்கேற்ற முறையில் தெங்கு உற்பத்தித் திட்டத்தை உங்கள்முன் வைத்துள்ளேன். மூர்த்தி, தலம், தீர்த்தம் ஆகிய மூன்றும் சிறப்பாக அமைவதன் மூலமே ஆலயத்தின் கீர்த்தி பெருகும். நிர்வாகத்தினர் நின்றும் இருந்தும் கிடந்தும் நடந்தும் என்றும் அவன் தாள் நினைக்கின்ற பக்குவமுடையவர்களாய் இருக்க வேண்டும். சிவ சேவையில் தன்னை ஈடுபடுத்திக்கொள்ளும் எவரும் நிம்மதியான நிர்மலமான வாழ்வைப் பெறுவர். இவ்வாலயத்தின் முகாமையாளர் பதவியை ஏற்ற நாள் தொட்டு இன்றுவரை இயன்ற அளவு ஒவ்வொரு நாளும் இப் புண்ணிய பூமியைத் தரிசித்து வந்துள்ளேன். காத்திராப்பிரகாரமாக வராத நாட்கள் வெறுமையான நாட்களாகவே எனக்கு கழிந்தன. அத்துணை தூரம் எம்பெருமானுக்குச் செய்யும் சேவையிலே நிம்மதி அடைந்து வந்தேன். புதுத்தென்பும் புத்துணர்வும் பெற்றேன். “யான் பெற்ற இன்பம் பெறுக இவ் வையகம்.” என்பதற்கிணங்க தொடர்ந்து வரும் முகாமையாளர்களும் சேவையை முன்வைத்துச் செயற்பட்டு எம் பெருமானின் இறையருள் பெற வேண்டுமென்பதே என்னவாவாகும்.

நன்றி

ச. முத்துக்குமாரு.

இவ் ஆலயத்தின் திருப்பணிகளிலும் கிராம அபிவிருத்தியிலும் அளப் பெருந் தொண்டாற்றிய அமரர் திரு. ச. முத்துக்குமாரு அவர்களின் அறிக்கையின் ஒரு பகுதி அவரைக் கௌரவித்து வெளியிடப்படுகிறது.--- பதிப்பாசிரியர்.

புனியந்தீவீஸ் நாக வழிபாடு

திரு. கு. கணேசமூர்த்தி அவர்கள்.

(அதிபர், யா/அனலைத்வ சதாசிவ மகாவித்தியாலயம்.)

நாக வழிபாடு மிகவும் பழைமையான ஒரு வழிபாடாகக் காணப்படுகின்றது. ஐயாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்ட மொஹெஞ்சதாரோ நாகரீகத்தில் உள்ள பட்டயங்களிலே இவ் வழிபாடு பற்றிய செய்திகள் காணப்படுவதாக ஆராச்சியாளர்கள் குறிப்பிடுகின்றனர்.

இவ் வழிபாடு பண்டு தொட்டு இன்றுவரை இந்தியாவில் உள்ள தமிழ் நாட்டிலும் இலங்கையிலும் சிறப்பாகக் கைக்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றது. மக்களின் பெயர்களும், இடங்களின் பெயர்களும், தலங்களின் பெயர்களும் “நாக” என்ற எழுத்துக்களுடன் சேர்ந்த வகையாக அமைந்திருப்பது நாக வழிபாட்டின் முக்கியத்துவத்தை உணர்த்துகின்றன.

புராணங்களில் விஷ்ணு பெருமாள் ஆதிஷ்டன் என்ற நாகத்தின் மேல் துயில் கொண்டும், அதன் தலையில் நின்று நர்த்தனம் ஆடியும் இவ்வுலகை இரட்சித்து அருளுகின்றார் எனவும், சிவபெருமானின் தலையிலும் கழுத்திலும் நாகம் ஆபரணமாகத் திகழ்கின்றது எனவும், தேவர்கள் மகாமேரு மலையை மத்தாகவும் வாசுகி என்ற பாம்பைக் கயிறாகவும் கொண்டு திருப்பாற்கடலை கடைந்தபோது பாம்பு நஞ்சைக் கக்கியதாகவும் அந்த நஞ்சை சிவபிரான் உண்டதால் அவரது கழுத்தில் நீலநிறம் படிந்து நீலகண்டரானார் என்றும் கூறப்பட்டுள்ளன. பாம்புகள் மனிதருக்கு அப்பாற்பட்ட அதீத சக்தி கொண்டவை எனக் கருதப்பட்டதாலேயே நாக வழிபாடு தோன்றியதெனக் கருதலாம்.

மனித மனம் நாகபாம்பாகவும், கன்மேந்திரியங்களின் தொகுதி வாலாகவும், மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவி என்னும் ஐம்பொறிகள் ஐந்து தலையாகவும் இவ்வைந்து பொறிகளின் நின்று எழுகின்ற அவாக்கள் விஷங்களாகவும் கருதி ஐம்புலன்கள் செய்யும் தீமையானது ஐந்து தலை நாகத்தின் நஞ்சுக்கு சமனெனவும் அறிந்தனர். இவ்வைந்து புலன்களையும் அடக்கி ஒரு நிலைப் படுத்தி வாழ்வாகிய சிவப்பேற்றை அடையலாம் என்பது சித்தர்கள் கண்ட பேருண்மையாகும். இதுவே ஐந்து தலை நாக வணக்கத்துக்குக் காரணமாகும்.

யாழ்ப்பாண மாவட்டத்தில் அமைந்துள்ள நாகதம்பிரான் ஆலயங்களுள் புனியந்தீவ நாகதம்பிரான் ஆலயமும் தொன்மை வாய்ந்த தொன்றாகும். இவ்வாலயத்தின் வரலாறு மிகவும் புதுமையானதாகவும் பயபக்தியையும் ஆச்சரியத்தையும் கொடுக்கக்கூடியதாகவும் அமைந்துள்ளது.

முற்காலத்தில் இவ்வாலயத்தில் உள்ள நாகதம்பிரான் மூல லிங்கத்தை நாகமென்று பூசித்து வந்ததாகவும் அந்த நாகம் பூக்களை இங்கிருந்து கொண்டு சென்று நயினாதீவு நாகபூசணி அம்மனுக்குச் சார்த்தி வந்ததாகவும் கர்ண பரம்பரைக் கதையாக இவ்வூர் மக்கள் கூறி வருகின்றனர்.

சில வேளைகளில் இவ்வாலயத்தில் பூசை நேரத்தில் நாகம் வந்து செல்வதாகவும் பூசைக்கு வைக்கும் பாலைக் குடித்துச் சென்றிருப்பதாகவும் கூறுகின்றனர். இவ்வாலயத்தை வழிபடும் பக்தர்கள் கனவில் நாக பாம்பு தோன்றுவதாகவும் அதற்காக அவர்கள் நேர்த்திகள் வைத்து வழிபாடு செய்தபின் பல நன்மைகள் ஏற்படுவதாகவும் கூறுகின்றனர்.

நீர் வளமும், நில வளமும் நிறைந்து பனை மரமும் தென்னை மரமும் செறிந்து காணப்படும் நிரந்தரக் குடியிருப்புக்கள் இன்றி சிறிய புனிதத்தீவாகக் காட்சி தரும் புளியந்தீவு இறை வழிபாட்டுக்கும், தியானத்துக்கும் பொருத்தமான அமைதியான சூழல் அமைந்த புகலிடமாக இருந்து வருகின்றது.

சைவப் பிள்ளைகள் செய்யத் தகுந்தவை: நல்லவை.

01. சூரியன் உதிக்குமுன் நித்திரை விட்டெழுதல்.
02. காலைக் கடன் கழித்துக் கழுவிச் சுத்தஞ் செய்தல்.
03. திருநீறு பூசிச் 'சிவசிவ' எனப் பலமுறை சொல்லல்.
04. காலையில் நீராடி அழுக்கைப் போக்குதல்.
05. அழுக்கில்லாத உடைகளையே அணிதல்.
06. காலையும் மாலையும் கடவுளைத் தொழுதல்.
07. இலகுவான தேவாரங்களைப் பாடமாக்குதல்.
08. இயன்றளவான திருக்குறள் பாடமாக்குதல்.
09. காலையும் மாலையும் பாடங்களைப் படித்தல்.
10. மாலை நேரத்தில் அளவாக விளையாடுதல்.
11. வீட்டிலே கிடைத்ததை உண்ணுதல்.
12. பாடசாலைக்கு ஒழுங்காகப் போதல்.
13. அம்மா, அப்பா, ஆசிரியர் சொற் கேட்டு நடத்தல்.
14. எவர்களோடும் இனிய வார்த்தை பேசுதல்.
15. எல்லோர் மீதும் அன்புடையவராக இருத்தல்.
16. பெரியவர்களைக் கண்டால் வணங்குதல்.
17. என்றும் எந்த வேளையிலும் உண்மை பேசுதல்.
18. நித்திரைக்குப் போகுமுன் தேவாரம் பாடுதல்.
19. நல்ல பொழுதாகப் போதல் வேண்டும் என்று இறைவனை வேண்டுதல்.
20. ஒரு நாளில் ஒரு சதமேனும் தர்மம் கொடுத்தல்.
21. படுக்குமுன் இறைவன் நாமத்தை 108 முறை சொல்லுதல்.

நான் கண்ட அனலைத்வ

அனலைத்வ!

அருமையான ஊர்!

இயற்கையின் கருணையைப் பெற்ற இனிய ஊர்!

எனக்கினியர் பலர் வாழ்ந்த, வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்ற வளமான ஊர்! என்னை மதிக்கும், என் மதிப்பினைப் பெற்ற மாணவச் செல்வங்களைக் கொண்ட நல்லூர்! பத்தாண்டுகளுக்குச் சற்று மேலான காலம் அவ்வூரின் நடுப் பள்ளி யாழ், சதாசிவ ஆங்கிலக் கல்லூரியில் -- (அதன் அன்றைய நாமம்) 1950 --- 1961 காலப்பகுதியில் அமரர் அதிபர் பெருமகனார் சுப்பிரமணியம் சிவபாதசுந்தரனார். B.A. அவர்களின் அழைப்பினை ஏற்று அப்பள்ளியில் ஆசிரியனாகப் பணிபுரிந்த காலம் என் வாழ்வின் பொற்காலம் என உணர்ந்து இன்றும் பெருமையுடன் பூரிப்படைகின்றேன்! அங்கு எனக்குக் கிடைத்த அனுபவங்களையும், எனது இதயத்தில் இன்றும் வீற்றிருக்கும் மனித நேயங்களையும் விபரிக்கின், அதுவோர் பாரதமாயமைந்துவிடும். அவற்றையெல்லாம் ஓர் ஆலய புனித மலரில் எடுத்துரைப்பதும் பொருத்தமாகா!

நிற்க: ஓர் ஊருக்குரிய சகல சிறப்புக்களையும் கொண்ட அவ்வூருக்கு, 'கோயில்லா ஊரில் குடியிருக்க வேண்டாம்' என்ற கூற்றிற்கு அங்கேயிடமில்லை! 'நீறில்லா நெற்றி பாழ்' என்பதற்குச் சான்றாக அங்கு நீறில்லா நெற்றியினரைக் காண்பதே அரிது! சைவப் பெருமக்கள், சாந்த சீலர்கள், அடக்கம், அமைதி, ஆழ்ந்த இறை பக்தி அனலையூரார் அனைவரதும் அணிகலன்கள்! கிராம சமூகத்திற்கிருக்க வேண்டிய சகல சிறப்புக்களுடனும் மிளிரும் அனலை மக்கள் "போதுமென்ற மனமே பொன் செய்யும் மருந்து" என்ற கூற்றிற்கு இலக்கணமாய் வாழ்ந்தாலும் அவர்களில் பலர் காலத்தின் கோலத்தால் தூர தேசங்களில் இன்று வாழ்ந்துகொண்டிருந்தாலும், தம் ஊரை, தம் ஊரின் சிறப்பை, தம் ஊருக்குத் தாம் ஆற்ற வேண்டிய தொண்டினைத் தம் உள்ளத்தில் பொதி செய்தே வாழ்கின்றனர் என்பதற்கு அவர்களின் செயற்பாடுகளே சான்றாகும். அனலையூரின் பெருமையை, அவ்வூர் மக்கள் எங்கிருப்பினும் அவர்களின் மகிமையை, விரித்துக் கூற என் பேனா வலுவற்றதாகும். ஒன்றினை மட்டும் கூறி அதனை நிறைவு செய்யலாம். அவ்வூர் மக்கள் --- எங்கிருந்தாலும் --- பாரதியாரின் பாடல் ஒன்றிற்கு உயிரோட்டமளிப்பவராக இருக்கின்றனர். இதோ அந்தப் பாடல்:

“எந்தையும் தாயும் பிறந்து வளர்ந்து

இருந்ததும் இந்நாடே;

அவர் முந்தையர் ஆயிரமாயிரம் ஆண்டுகள்

வாழ்ந்து முடிந்ததும் இந்நாடே;

அவர் சிந்தையில் ஆயிரம் எண்ணமிளிர்ந்து

சிறந்ததும் இந்நாடே;

அதை வந்தனை செய்து மனத்திலிருத்தி என்

வாயுற வாழ்த்தேனோ;

இதை வந்தே மாதரம், வந்தே மாதரம் என

வாழ்த்தி வணங்கேனோ.”

இதனை அவர்களும் உணர்வுடன் ஓதி ஆனந்தமடையலாம்!

ஊரின் முந்தையர் காலத்தில் தோன்றிச் சப்த தீவுகளுக்கும், ஏன் குடா நாடு முழுவதுக்குமே பேரருள் பிளம்பாய் திகழ்வதே அங்குள்ள அருள் மிகு ஐயப்ப ஆலயம்; ஐயப்ப ஆலயத்துடன் ஐங்கரனுக்கும், இளையோனுக்கும் இரு ஆலயங்கள்; மேலும், அம்மை அப்பனுக்கும் ஆலயங்கள். அவ்வரிசையில் வரலாற்றுச் சிறப்புடன், நயினை ஈஸ்வரனுடன் பின்னிப் பிணைக்கப்பட்டு, அனலையின் தென்புலம் மேவி அருளாட்சி புரிபவரே அருள்மிகு ஸ்ரீ நாகேஸ்வரர் பெருமான்! அன்னவர் குடமுழுக்கு 26.06.1998ல் நிகழ்ந்ததைக் குறித்தே இம் மலர் அரும்புகின்றது. இம் மலரில் அடியேனுக்கும் இடம் தர விரும்பி மலராசிரியர் வேண்டியவாறு பெரும் தயக்கத்துடன் அமைவதே இச் சிறு கட்டுரையாகும்!

ஆலயம் அமைப்பதும், காலந்தோறும் புனருத்தாரணம், நித்திய -- நைமித்திய கருமங்களை முறையே நிகழ்ச் செய்வதோடு மாத்திரம் எமது சமய வாழ்வு, சமய அனுட்டானங்கள் முடிவடையா. இன்று எங்கும் மக்கள் ‘ஆலயம் தொழுவது சாலவும் நன்று’ எனக் கூறி காலை, மாலை, உச்சி மூன்றும் இறை வணக்கம் செய்வதே தமது சமய வாழ்வு என நினைப்பது பூரணமான வாழ்வாகாது. தத்தம் மதம் கூறும் வழியில் வாழப்பழகவேண்டும். தர்மத்தை மறக்காது உயிர்களிடத்தில் அன்பு காட்டி, ஆணவம் நீக்கி, உண்மை வழியில் வாழவேண்டும். பெரிது சிறிது பேணாது, வீண் வாதங்கள் நீக்கி, நீதி தவறா நெறிமுறையில் வாழ, வழிகாட்டுவதே மதம். பலர் தத்தம் மதமே முந்தியது, பெரியது என்ற வீண் வாதங்கள் செய்வதுடன் சமயத்தின் பெயரால் சண்டை பல செய்து, உயிர்களைக் கொன்று, தெய்வ சன்னிதானங்களை அழித்து, ஆயிரமாயிரம் அனர்த்தங்களை, அநியாயங்களை, இறைவனின் பெயரால் இழைப்பதை இன்றும் காண்கின்றோம். விண்ணில் விந்தைகள் புரியும் நிலையிலும் மண்ணில் நல்ல வண்ணம் வாழ மக்கள் கூட்டம் இன்னும் கற்றுக்கொள்ளவில்லை! எமக்குள்ளே ஆயிரம் வித்தியாசம்! ஆனாலும் தத்தம் மதம் கூறும் நல்வழி ஏகி, நல்லன செய்து, ‘அன்பே சிவம்’ என வாழ்ந்து கொண்டிருப்போரைக் காண்பது அரிதாகவேயுள்ளது. அன்பு, ஈகை, இரக்கம் இன்றி சமரசமற்ற போக்கினால் எத்தனை சண்டை! ஆயிரம் அழிவு! அநியாய இழப்புக்கள்!

“என்றும் செய்; நன்றே செய்; இன்றும் செய்; இன்றும் இன்னே செய்.” என்ற மேலான தத்துவத்தையே எல்லா மதங்களும் கொண்டுள்ளன. இத் தத்துவக் கருத்துக்குச் செயல்வடிவம் கொடுத்து வாழ்பவனே மனிதன்! இன்றை உலகில் அறிவின் உச்ச நிலையில் மனிதன் உயர்ந்து நின்றாலும், எத்தனை போட்டிகள்? பொல்லாப்புகள்? இன, மத, மொழி ரீதியில் எத்தனை

அனர்த்தங்கள்! நினைக்க, நெஞ்சு பொறுக்குதில்லையே! மனிதம், மானிடம், மறைந்து வருவது போல் ஒரு ஏக்கம்! எனவேதான், அமெரிக்க சமூகவியல் அறிஞர் ஒருவர் “எமது நல்லவர்கள் எல்லோரும் இறந்துகொண்டே இருக்கின்றனர்.” (All our good men are dying) எனக் கூறுகின்றார். இக் கூற்றில் ஆயிரம் உண்மைகள் பொதிந்திருக்கின்றது. உலகின் இன்றைய வாழ்க்கை முறையையும் விழுமியங்களையும் நல்லிதயம் படைத்தவர்களால் ஜீரணிக்க முடியாது தம் வாழ் நாளிலேயே இறந்து கொண்டிருக்கின்றனர்!

மெய்யான வாழ்வும், மேலான ஆத்மீகமும் எமக்கு உயிர் தரும் ஒளடதமாகும். “எல்லோரும் இன்புற்றிருப்பதுவே அல்லால் வேறொன்றுமறியோம் பராபரமே” என்ற தத்துவத்தைக் கடைப்பிடித்து வாழும் வாழ்வே உண்மையான சமய வாழ்வாகும்! அதனையே சகல மதங்களும் சாற்றுகின்றன! இதனையே நாம் கடைப்பிடித்துய்வோமாக!

அனலை வாழ் அன்பர்களும், அனலை சார் பிறதேசம் சஞ்சாரம் செய்யும் அனலை வாசிகளும் சீருடனும் சிறப்புடனும் நீடுழி வாழ அனலையூர் அருள்மிகு ஸ்ரீ நாகேஸ்வரப் பெருமானின் திருவருள் பாலிக்க வேண்டுமென்ப பிரார்த்தித்து இக் கட்டுரையை நிறைவு செய்கின்றேன்.

சரணம்! சரணம்! சரணம்!

நீர்வேலி

15.07.98

த.ந. பஞ்சாட்சரம்.

முன்னைநாள் ஆசிரியன்
சதாசிவ மகா வித்தியாலயம்.
அனலைதீவு.

எங்கள் சமயம்.

எங்கள் சமயம் சைவசமயம், எங்கள் இறைவன் சிவபெருமான். சிவபெருமான் உலகத்துக்குக் கருத்தா. அவரே முழுமுதற் கடவுள். அவர் மற்றத் தெய்வ மூர்த்தங்களில் அதிட்டித்து நின்று அருள்புரிவர். நாங்கள் சிவாலயத்திலாயினும், அம்மன் கோயிலிலாயினும், விஷ்ணு ஆலயத்திலாயினும், பிள்ளையார் கோயிலிலாயினும், முருகனாலயத்திலாயினும், வைரவர் கோயிலிலாயினும் வழிபடலாம். அங்கெல்லாம் நீக்கமற நின்றருள் புரிபவர் ஒரே கடவுள் தான். கடவுள் ஒருவரே. அவர் அருள்புரியும் வகை பலவாகும். அவற்றைப் பற்றி நாம் ஆராய்ச்சி செய்தலாகாது. நாம் கடவுளை நம்பி, அவரை வழிபட்டு வரம் பெறுதலை நமது கடமை. “இந்தச் சரீரம் நமக்குக் கிடைத்தது நாம் கடவுளை வணங்கி முத்தியின்பம் பெறும் பொருட்டேயாம்.” என்பது ஸ்ரீலக்ஷ்மி ஆறுமுகநாவலர் அவர்களின் அருமைத் திருவாக்கு.

புளியந்தீவு அருள்மீது ஸ்ரீ நாகேஸ்வரன் அகுட்பரமலை.

நயினைக் கவிஞர். திரு. நாக. சண்முகநாதபிள்ளை

B.Sc.

(1)

அனலையெனும் அருட்பேறு பெற்ற நல்லாள்,
ஆட்சிசெய்த சைவமணம் கமழும் தீவில்,
நனவுதரு காலத்தின் முன்பே வடபால்,
நல்குமிறை ஐயனாரின் கோயி லோடு,
இன உணர்வு பெற்ற தமிழ் மக்கள் இங்கே
எடுத்ததிருக் கோயில்களும் எழுந்து நிற்க,
உணர்வுஉயிர் ஊட்டமுறத் தெற்கே தோன்றி
உருநிற்கும் நாகதம்பி ரானே போற்றி.

(2)

சிறுகூறாய் அனலையொடு சேர்ந்த ஒன்றாய்ச்
சிறப்புகளும் தவப்பேறும் பெற்ற மேன்மைப்
பெறுபேறாய்(ப்) புளியந்தீ வென்னும் நாமம்
பெற்றதொரு சிவபூமி; நயினை யோடு,
உறுகூறாய்(ச்) சத்தியொடு சிவமாய் என்றும்
உற்பவித்து உறுத்துதலால் பிரிந்த போது,
நிறுசீராய்(ச்) சிவத்தலத்தை இங்கே ஆக்கி,
நிலைபெற்றீர் நாகேஸ்வர நாதா போற்றி.

(3)

ஆக்கிரமிப் பாலம்மன் கோயில் தன்னை
அன்றுவந்த போர்த்துக்கே யர்கள் சேர்ந்து
தாக்கிடவே தரைமட்ட மாகிப் போகத்
தவநேயர் சத்தியினை மீளப் பெற்று,
ஊக்கமுடன் நாகராஜேஸ் வரியாய் நயினை
உருப்பெறவே உயர்கோயில் அமைத்து வாழ்த்தி
நோக்கமுடன் சிவனுமக்கு புளியந் தீவில்
நிலைக்களமாய் அருட்கோயில் அமைத்தார் போற்றி.

(4)

சோலைகளும் நன்னீரும் சித்தி முத்தி,
சேர்ந்ததொரு ஆசாரச் செழுமை யோடு,
வேலைவளம் சூழ்செழிப்பும் வேதம் ஓதும்,
விற்பனமும் பண்ணிசையும் விளங்கி நிற்க,
காலையெழும் கதிரவனும் தென்றற் காற்றும்
கசிந்துஇசை மீட்கின்ற புட்கள் தாமும்
மாலைவரு முழுமதியும் பூரிப் போடு
மாட்சிதர வீற்றிருப்பீர் சிவனே போற்றி.

(5)

மலர்ச்சோலை புகுந்துபுதுப் பூவைக் கொய்து
மாண்புறவே நாகம்மை பாதம் சூடும்
நலத்தோடு நாகமதைப் பணித்து ஆழி
நாளெல்லாம் நீந்திவரப் பூபா ளத்தின்
பலத்தோடு படமெடுத்து ஆடி ஆடி(ப்)
பள்ளியென அம்பாளை வைத்துக் கோயில்
வலம்சூழும் வரலாற்றை ஆக்கும் அன்பு
வற்றாத நாகேஸ்வர நாமா போற்றி.

(6)

எதிர்காலம் அம்மனுடன் இணைந்து விழாக்கள்
ஏற்றமுறப் போற்றிடவே எடுப்பாய் போற்றி
பதியாக(ப்) பார்வதியோ டென்றும் பக்தி(ப்)
பரவசமாய் நாம்போற்ற வருவாய் போற்றி
துதிபாடிச் செந்தமிழால் போற்றி செய்யத்
துன்பமெலாம் துடைத்தின்பம் தருவாய் போற்றி
வதிவாகி எம்மக்கள் தங்கள் மண்ணில்
வாழவைப்பாய் நாகேஸ்வரா வரதா போற்றி.

183671

ARCHIVES

வரலாறு வழிபாடு ஆன்மீகம்

ஆசிரியர்: நா. ப. இராசையா (அதிபர்)

நாகேஸ்வரன் துதி

காயமே கோயிலாக கடிமன மடிமையாக
வாய்மையே தூய்மையாக மனமணி லிங்கமாக
நேயமே நெய்யும் பாலா நிறைய நீர்மைய வாட்டிப்
பூசனை ஈசனார்க்கு போற்றவிக் காட்டினோமே.

ஈழத்தின் வடபால் யாழ்ப்பாணத்தின் தென்மேற்குப் பகுதியில் சப்த தீவகத்தின் மத்தியில் திலகமென அமைந்துள்ளது அனலைதீவு. இப் பழம் பெரும் அனலைப்பதியின் வடகீழ் திசையில் பருதித்தீவும் தென்கீழ் திசையில் புளியந்தீவும் இணைந்து ஒன்றாக அமைந்துள்ளன. இவை சிவபெருமானின் முக்கண்களை உணர்த்துகின்றன.

பருதித்தீவு --- பருதி --- சூரியன்
புளியந்தீவு --- புலியந்தீவு --- அம்புலி --- சந்திரன்
அனலைதீவு --- அனல் --- அக்னி --- நெற்றிக்கண் ஆக

அமைந்து ஆன்மீகத்தை உணர்த்துகின்றன. அனலைதீவு நாற்புறமும் கடலால் சூழப்பட்டது. மேற்குக்கரை வடகரை தென்கரை என்பவற்றைச் சேதுசமுத்திர தீர்த்தம் சிலாவிச் செல்கின்றன. அயற் தீவுகளாக வடகிழக்கில் எழுவைதீவும் தெற்கில் நயினைதீவும் அமைந்துள்ளன.

இப்புனிதமான கிராமம் அன்றும் இன்றும் நீர்வளம் நிலவளங்கள் நிறைந்த இருவாட்டிமண் செறிந்த பூமியாகும். இங்கு சைவமும் தமிழும் அதற்குரிய பண்புகளுடன் வளம் பெற்று வளர்ந்தன. இங்கு மகோற்சவம் நடைபெறும் ஆலயங்கள் ஆறும் அலங்காரத் திருவிழாக்கள் நடைபெறும் ஆலயங்கள் ஆறும் ஆக பன்னிரண்டு ஆலயங்கள் உள்ளன. ஆலயங்களுடன் இணைந்து சைவத்தையும் தமிழையும் கலாச்சாரத்தையும் வளர்ப்பதற்கான மூன்று கல்விச் சாலைகளும் உள்ளன. அவை அனலைதீவு மக்களின் ஆன்மீக வளர்ச்சிக்கு உறுதுணையாக மிளிக்கின்றன.

இங்குள்ள ஆலயங்களில் திருவிழாக்கள் கும்பாபிஷேகம் என்பவற்றை வேதசிவாகம விதிப்படி நிறைவாக ஊரெழு சிவஸ்ரீ சதாசிவக்குருக்கள் அவர் பரம்பரையாக சிவஸ்ரீ சோமசுந்தரக் குருக்களும் சிவஸ்ரீ பாலசுந்தரக் குருக்களும் அண்மையில் அமரத்துவமடைந்த சிவஸ்ரீ பால

வைத்தியநாதக் குருக்களும் இன்று சிவஸ்ரீ பால பஞ்சாட்சரக் குருக்களும் நடாத்தி வருவது பக்தியை பெருக்குவதற்கு உறுதுணையாக உள்ளது.

இன்றைய துன்ப காலத்திற்கு முன்னர் இங்குள்ள தேவஸ்தானங்களில் புராணபடனம், கூட்டுப்பிரார்த்தனை என்பன கிரமமாக நடைபெற்றன. கலை கலாச்சாரம், பண்பாடு, ஒழுக்கம், நேர்மை, தூய்மை, அன்பு, ஆதரவு, விருந்தோம்பல் என்பவற்றில் இக் கிராமத்தவர்கள் தமக்கே உரித்தானவர்கள். தென்னிந்திய ஆலயங்களுடன் யாழ்ப்பாணத்தவர்கள் கொண்டிருந்த ஆன்மீகத் தொடர்புகள் நெடுங்கால வரலாற்றைக் கொண்டவை. அனலைதீவு மக்கள் தோணி, வள்ளம் என்பவற்றின் மூலம் தென்னிந்தியாவுக்கு பிரயாணம் செய்து சேது இராமேஸ்வரம், வேதாரணியம், திருச்செந்தூர், மதுரை, ஸ்ரீரங்கம், சிதம்பரம் முதலிய ஸ்தலங்களுக்குச் சென்று வழிபட்ட, தீர்த்தமாடி, தரிசனம் பெற்று யாத்திரை செய்து வந்தமை அண்மைக்காலம் வரை நிகழ்ந்தன.

இன்று பெருஞ்சாந்தி விழா நடைபெறும் நாகேஸ்வரன் கோவில் அமைந்துள்ள புளியந்தீவு என்னும் இப் புண்ணிய பூமியில் முனிவர்களும் சித்தர்களும் வாழ்ந்துள்ளனர். அவர்கள் புளியந்தீவின் மத்திக்கு தென்புறமாகவுள்ள அரச மரத்தின் கீழ் தான்தோன்றியாகவுள்ள நாகேஸ்வரனை வழிபட்டு வந்தார்கள் என்றும் புளியந்தீவு --- புலியேத்தி யென்றும் பதஞ்சலி, வியாக்கிரபாதர் ஆகிய முனிவர்கள் வழிபட்ட தலம் என்பதும் வரலாறு. இக் கோவிலின் வடபால் உயரமான திட்டூக்கள் உள்ளன. அங்கு சித்தர் முனிவர்களின் சமாதி அடங்கியது என்பதும் கர்ண பரம்பரைக் கதையாகவுள்ளது.

புளியந்தீவின் மேற்குக் கரையில் கீரிமலைக் கேணி போன்று சேது சமுத்திரத்துடன் தொடர்புடைய கேணி இருக்கின்றது. இது புண்ணிய தீர்த்த சங்கமமாகும். ஆகையால் புளியந்தீவு நாகேஸ்வரன் கோவில் மூர்த்தி, தலம், தீர்த்தம் என்பன விசேடமாக அமையப்பெற்று விளங்குவதால் அவை மக்களுக்கு அன்பையும் அருளையும் ஆனந்தத்தையும் ஆன்ம ஈடேற்றத்தையும் அளிக்கின்றன.

புளியந்தீவுக்கு தென்பால் பாம்பனாற்று நீரிணைக்கு மறுகரையில் உள்ள நயினாதீவு நாகபூசணி அம்பாளுக்கு நாகேஸ்வரன் கோவிலிலிருந்து நாகங்கள் புஷ்பங்களை வாயிற் கவ்விக் கொண்டு சமுத்திரத்தில் நீந்திப்போய் வழிபட்டன என்பதும் நாகர் வாழ்ந்த நாக வழிபாட்டுக் காலத்திலும் அண்மைக்காலத்திலும் அறியக்கூடிய அற்புதமாகும்.

இன்றைக்கு 350 ஆண்டுகளுக்கு முன் இவ்வாலயம் அனலை மக்களால் புனரமைக்கப்பட்டு கோவிலில் நித்திய பூசைகள் அபிஷேகங்கள் அலங்காரத் திருவிழாக்கள் கும்பாபிஷேகங்கள் என்பன சிறப்புற பக்தி பூர்வமாக நடைபெற்று வந்தன.

சித்திரை யோணம் சீரானி யுத்தரம்
அத்தன் ஆதிரை மார்கழி --- அத்தோடு
மாசி அரி கன்னி மருவு சதுர்த்தசி
ஈசர் அபிஷேக நாள்.

இந்த ஆறு அபிஷேகங்களும் மேற்படி ஆலயத்தில் எழுந்தருளியாக இருக்கும் நடராஜ மூர்த்திக்கு பக்தி பரவசத்துடன் நடைபெறும் ஆனி உத்தரம் மார்கழித் திருவாதிரை கால அபிஷேகம் தரிசனங்களின் போது மக்கள் பாடி நடனமாடி ஆனந்தமடைவார்கள்.

யானும் 1957 --- 1958ம் ஆண்டு காலத்தில் இக் கோவிலில் பரிபாலன நிருவாக சபை உறுப்பினராக பணியாற்றியுள்ளேன். அக்காலத்தில் இக் கோவில் புனரமைத்து புதிய மூலஸ்தானத்துடன் அமைந்த கோவில் கட்டுவதற்கான திருப்பணிகள் தொடங்கின. அக்காலத்தில் கீரிமலை, வவுனியா முதலிய இடங்களிலிருந்து திருப்பணிக்கு வேண்டிய வெண்கல், கருங்கல் என்பவற்றைச் சேகரித்து பொளிவித்து தொண்டாற்ற எமக்கும் கருணைகூர்ந்து நாகேஸ்வரன் அருள்புரிந்தார். நானும் உள்ளத்து உவகையுடன் அத் திருப்பணிகளைச் செய்து அருளடைந்தேன்.

இன்று இவ்வாலயம் புனரமைக்கப்பட்டு மகா கும்பாபிஷேகம் நடைபெறுவது எம்மூரிலும் அயலூரிலும் வெளிநாடுகளிலும் வசிக்கும் அனலைதீவு மக்களுக்கும் அயற் தீவுகளிலும் யாழ்ப்பாணக் குடா நாட்டிலும் இலங்கையின் ஏனைய பகுதிகளிலும் வாழும் அனைத்து மக்களுக்கும் அன்பு சமாதானம் மகிழ்ச்சி ஆனந்தம் என்பவற்றைத் தரவல்ல பெருங்கைங்கரியமாகும். நாமெல்லோரும் ஸ்ரீ நாகேஸ்வரி அம்பிகாதேவி சமேத ஸ்ரீ நாகேஸ்வரப் பெருமானின் பாதார விந்தங்களைப் பணிந்து சரணடைந்து அவரின் அருளைப் பெற்று வாழ்வோமாக.

இக் காலத்தில் நாம் அநுபவிக்கும் துன்பங்களிலிருந்து விடுதலைபெற அன்பு, பணிவு, தயவு, இரக்கம், பக்தி, பொறுமை, வாய்மை, தூய்மை, தானம், ஞானம், தியானம் என்பவற்றை அநுதினமும் உணர்ந்து செயலாற்றி ஆன்ம ஈடேற்றம் பெற்று சத்து-சித்து-ஆனந்தம் எனும் சச்சிதானந்தப் பேரின்ப நிலையைப் பெறுவோமாக. அவர் அருளுரைக்க அநுக்கிரகம் தந்த நாகேஸ்வரனின் திருவருளைப் போற்றி சரணடைகின்றேன்.

ஒரு பாதம் தன்னைத் தூக்கி ஒரு பாதம் தன்னை மாற்றி
 இரு பாதம் ஆடுகின்ற இயல்பை நீ அறிந்தா யென்னால்
 குரு பாதம் என்று கூறும் குறிப்பு உனக்கு உள்ளே யாச்சு
 வரு பாத நாகைநாதர் மலரடி காணலாமே.

அன்பே சிவம்.

நா. ப. இராசையா.

அனலையம்பதி ஆலயங்கள் பரிபாலன சபை

மஹா கணபதிப்பிள்ளையார் ஆலயம்	- முன்னாள் முகாமையாளர்.
அரிஹர புத்திர ஐயனார் ஆலயம்	- முன்னாள் செயலாளர்
வடலூர் இராசராசேஸ்வரி அம்பாள் ஆலயம்	- முன்னாள் தலைவர்
தெற்கு முருகமூர்த்தி ஆலயம்	- முன்னாள் பஞ்சாயத்தவர்
புளியந்தீவு நாகேஸ்வரன்ஆலயம்	- முன்னாள் நிருவாகத்தவர்.

சுபம்

“திருக்கோயில் தழுவிய சமுதாயம்.”

திரு. அ. பஞ்சலிங்கம் அவர்கள்

(முன்னாள் அதிபர் கொக்குவில் இந்துக்கல்லூரி, யாழ்ப்பாணம் இந்துக் கல்லூரி.)

ஒரு சமூகத்தின் அடையாளங்கள் அதன் கலை, கலாச்சாரம், மொழி, சமயம் ஆகியவையெனக் கூறலாம். இவற்றினைப் பேணுவதற்கும், அவற்றின் மூலம் சமூகக் கட்டுக் கோப்பைக் காப்பதற்கும் திருத்தலங்கள் பெருமளவில் உதவுகின்றன. இன்று போரினால் நலிந்திருக்கும் எமது சமுதாயம் பொருளாதார ரீதியில் மிகவும் கீழ் நிலையில் உள்ளது. மனிதனின் அடிப்படைத் தேவைகளில் ஒன்று உணவு. இதனைத் தானும் முழுமையாகப் பெறமுடியாது எமது மக்களில் பலரும் தவிக்கின்றனர். இந் நிலையினைத் தமக்குச் சாதகமாகப் பயன்படுத்தி வெளிநாடுகளிலிருந்து பெருந்தொகையான பணத்தினைப் பெற்று அதன்மூலம் எமது மக்களை மதம் மாற்றுவதில் ஒரு சில அமைப்புகள் மும்முரமாக ஈடுபட்டு வருகின்றன. எனவே சைவசமய மன்றங்களும் ஆலயங்களும் மக்களின் ஆன்மீக வாழ்வுக்கும் அருள் நெறிக்கும் வழிகாட்டிகளாக இருந்தால் மட்டும் போதாது; இன்றைய காலகட்டத்திலே அவை நலிந்த எமது மக்களின் துயர் தீர்க்க முன்வரவேண்டும். நாட்டின் நீதி நிருவாக அமைப்பின் மையமாக கோயில்கள் அமைந்திருந்த வரலாற்றுப் பெருமைக்குரியவர்கள் தமிழர்கள்.

மக்கள் வழிபடவும் சமுதாய நோக்கில் கூடி வாழவும் திருக்கோயில்கள் பயன்படும். இசையும், கலையும் திருக்கோயில் வளாகத்தில் வளரும். நல் வாழ்க்கை வாழ்வதற்கு சான்றோர் துணை செய்வர். திருக்கோயில் தழுவிய சமுதாய அமைப்பே அறநெறி சார்ந்ததாக அமைந்து தேச மேன்மைக்கு உதவும்.

(நன்றியுடன் மறு பிரசுரம்)

சைவத்தின் பழைமை.

எங்கள் சமயம் பழைமையானது. புனிதமானது. சனாதனமானது. வியாபகமானது. அன்பை அடிப்படையாகக் கொண்டது. எங்கள் சமயத்தில் நின்று முனிவர்கள், நாயன்மார்கள், தொண்டர்கள், சித்தர்கள், முடிமன்னர்கள், ஆதீன கர்த்தாக்கள், தம்பிரான்கள், சமயாசாரியர்கள், மாதரசிகள் உய்தி பெற்றுள்ளார்கள். உய்திபெற்ற உத்தமர்கள் எமக்கு வாழ்ந்து காட்டியவர்கள். அவர்கள் விட்டுச் சென்ற அரும் செல்வங்களை நாம் பேணிப் பாதுகாத்தல் நம் தலையாய எடமையாகும்.

திரு. மு. திருநாவுக்கரசு அவர்கள்.

(மாவட்ட நீதிபதி, மல்லாகம்; மேலதிக மாவட்ட நீதிபதி, யாழ்ப்பாணம்.)

அரிதிலும் அரிது மானிடப் பிறவியைப் பெறுவது. அப் பிறவியினைப் பெற்றவர் அதனை உணராது விடுவது கொடிதிலும் கொடிது. உண்டு, உடுத்து, உறைவிடம் அமைத்து கண்டதே காட்சி கொண்டதே கோலம் என மனித இனம் குறிப்பாக இந்துக்கள் வாழ்வது, பறவைகள் மற்றும் விலங்கினம் முதலியவற்றின் வாழ்வினை ஒத்ததாகும்.

காரிட்ட ஆணவக் கருவறையில் அறிவற்ற கண்ணிலா குழவிபோல் கட்டுண்டு இருந்த எமக்கு இந்த அருமையான சரீரத்தை, தூய மனத்தை, புத்தியை மட்டுமன்றி, இந்த உலகத்தை சந்திர சூரியனை, நீரை, நெருப்பை, மற்றும் எத்தனையோ கருவி கரணங்களையும் படைத்து வாயையும், அதனுள் நாக்கையும் உடலின் பல்வேறு அங்கங்களையும் படைத்து அவனியில் போய் பிறக்க வைத்த பெரும் கருணைப் பேராற்றலை எண்ணி எண்ணி மனம் நெக்கு நெக்குருகி, இத்தனையும் தந்த கருணைக் கடலைப் பாடிப் பரவி பணிகள் பல செய்து, ஏற்றியும் போற்றியும் நம் கடனைச் செலுத்த வேண்டாமா?

“வாழ்த்த வாயும் நினைக்க மட நெஞ்சும்
தாழ்த்த சென்னியும் தந்த தலைவனை
சூழ்த்த மாமலர் தூவித் துதியாதே
வீழ்த்தவா வினையே நெடுங்காலமே.”

இத்தனையும் தந்த இறைவனுக்கு, நாம் என்ன வகையில் கடனைச் செலுத்துவோம் என எண்ணி ஏங்கி, இந்த மானிட உடலை பக்குவமாக பயன்படுத்த வேண்டியது நமது தலையாய கடமை. இக் கடனை நாம் செவ்வனே செய்யாதுவிடின் பாசக்கயிறாகிய (Warrant) கொண்டு நம்மை தேடி இயமன் வருவான். கடன் தீர்க்காத கடனாளி ஆகிய எம்மை (Jail) என்னும் நரகத்துள் தள்ளுவான், எமது கடன் பற்றிய பட்டியலை சித்திர குப்தன் சீராக வாசித்துக் காட்டுவான். அதன் பின்பே தண்டனையும் நிர்ணயிக்கப்படும். இதனை உணர்ந்த நாம் நம் கடனை ஒருவாறு செலுத்தியே ஆகவேண்டும்.

இக் கடன்களையெல்லாம் தீர்க்கவல்ல மாபெரும் செயல் இறைவனை எண்ணி எண்ணி நெக்குருகி அவன் திருத்தொண்டை மேற்கொள்வதே. இத்தகைய அரும்பெரும் பணியை அனலை தீவு, புளியந்தீவு, நாகேஸ்வரன் தேவஸ்தான பரிபாலன சபையாரும், தொண்டரும் செய்வது கண்டு நமக்கெல்லாம் முன்னோடியாகத் திறமையுடன் திருப்பணிகளை ஆக்கி முடிந்துள்ள அடியவர்களை வாயார வாழ்த்தி நெஞ்சார நினைத்து மனதாரப் போற்றி நிற்கின்றேன்.

அலைகடலை அண்டியும், நடுவணாயும் அம்பலத்தாடும் அம்பலவாணன் அற்புத நடனம் ஆடுவது வழமையோ என எண்ணத் தோன்றுகின்றது. நிரைகழல் அரவம் சிலம்பொலிக்க

திருக்கோணமலையிலும், பத்தாகிய தொண்டர் தொழ பாலாவியின் கரைமேலும், கீரிமலைக் கடலருகே நகுலேஸ்வரத்திலும் நர்த்தனம் புரியும் நாயகன் புளியந்தீவில் புனிதமாக எழில் நடம் புரியும் பாங்கு அடியவர் தம்மை பெரிதும் ஈர்த்து நிற்கின்றது.

நாற்புறமும் அலை கொழிக்கும் ஆழ் கடல் நடுவனாக அமைந்த இந்த நாகேஸ்வரன் திருத்தலத்தை இன்றைய காலகட்டத்தில் புனரமைத்து மகா கும்பாபிஷேகம் செய்வது என்பது சிந்தனைக்கு எட்டாத விடயமாகும். அத்தனை கஷ்டங்களையும் அண்ணலின் பேரருளால் முன் நின்று நிறைவு செய்த பரிபாலன சபையினரை வாழ்த்தியுரைக்க வார்த்தைகள் போதாது.

இத் திருத்தலம் மூர்த்தி, தலம், தீர்த்தம் என்ற மூன்றையும் தன்னகத்தே கொண்டதாகும். வரலாற்றுப் புகழ் பூத்த நயினை நாகபூசணி ஆலயத்தை அன்னியர் படையெடுத்து அழித்தொழித்து சிதைத்த காலை அடியவர்கள் அங்கிருந்த பெருமானை புளியந்தீவில் புதைத்து வைத்துக் காத்துள்ளமை நெஞ்சு நெகிழும் செய்தியாகும். பின் யாரும் அறியா வேளையில் தான்தோன்றியாக புவிமிசை தோன்றி அடியவருக்கு அருள் பாலித்த வரலாறு இவ் ஆலய வரலாற்றை ஆராய்வோர் காணும் செய்தியாகும்.

“முன்னைப் பழம் பொருட்கும் முன்னைப்பழம் பொருளே
பின்னைப் புதுமைக்கும் பேர்த்துமப் பெற்றியனே.”

என்பார் மாணிக்கவாசகனார்.

நயினை நாகபூசணி அம்மையைப் பூத்த மாமலர் கொண்டு தூவி துதிப்பதற்கு புளியந்தீவில் இருந்து பூ கொணர்ந்து பூசித்த நாகம் திருவருளால் கருடனால் வழி மறிக்கப்பட்டு இந்திய வணிகரால் விடுவிக்கப்பட்ட வரலாறு, இவ்வாலயம் ஈசன் திருவிளையாடலால் இம் மண்ணுலகுக்குத் தரப்பட்ட தெய்வீகத் திருக்கோவில் இது என சொல்லாமல் சொல்லி நிற்கின்றது.

நயினை நகர் நடுவனாய் நாயகியார் நலம் பெறவே அமர்ந்திருந்து அருள் சுரக்க, நாகேஸ்வரனார் அமைதியும் இறையுணர்வும் மிக்க புளியந்தீவில் பூத கணங்கள் புடை குழ அலை கொழிக்கும் ஆழ்கடல் நடுவனாக நர்த்தனம் புரியும் காலை தொண்டர்தம் மனத்திடைப் புகுந்து பரிபாலன சபையினரின் பங்களிப்பால் மகா கும்பாபிஷேகம் நடைபெற்றுத் திகழ்கின்றது.

இப் பொன்னார் திருக்கோவிலில் பொலிவுற்றுத் திகழும் இவ்வேளை இவ்வாலயத்தை இவ் வண்ணம் சிறப்பாகச் சீரமைத்து பக்தி மிகக் கொண்டு பாடிப் பரவி அற்புதமான மகா கும்பாபிஷேகத்தை நிறைவு செய்த அடியவர்கள், தொண்டர்கள் மற்றும் இவற்றிற்கு வகை செய்து நின்ற பரிபாலன சபையார், இம் மலரை மலரவைத்த ஆசிரியர் உயர்திரு. க. சௌந்தரராஜ சர்மா எல்லோர்க்கும் இறவாத இன்ப அன்பு என்றும் நின்று நிலவுக என் வாழ்த்தி மீண்டும் ஒருமுறை தொண்டுகள் பல எனினும் திருத்தொண்டே சாலச் சிறந்தது எனக் கூறி அந்தணர், அறவோர், தொண்டர்கள், புளியந்தீவு வாழ் புண்ணியர் அனைவரையும் வாழ்த்தி வழத்தி விடைபெற்று அமைகின்றேன்.

“சைவ சமய இலக்கியங்கள்”

திரு. மு. இராமலிங்கம் (B.Sc., Dip. in Ed.)

(முன்னாள் ஆசிரியர், சதாசிவ ம.வி., முன்னாள் அதிபர் யா/கனகரத்தினம் ம.ம.வி.)

ஒரு நாட்டு மக்களின் நாகரீகம், பண்பாடு, கலை கலாச்சாரம், மொழிவளம் ஆகியவற்றை எடுத்துக் காட்டுவது அம் மக்களின் இலக்கியப் படைப்புகளாகும். அவ்வகையில் பொதுவாகத் தமிழ் மக்களினதும் சிறப்பாக சைவ மக்களினதும் அரும் பெரும் பொக்கிஷமாக விளங்குவன தேவாரம், திருவாசகம், திருக்கோவையார், திருமந்திரம், திருப்புகழ், பெரிய புராணம் முதலியனவாகும். இவற்றின் வரலாறு பற்றியும் உள்ளடக்கம் பற்றியும் அறிந்திருத்தல் ஒவ்வொரு சைவனதும் கடமையாகும். ஆனால் உலகாயத்தில் முற்றும் மூழ்கித் தவிக்கும் இன்றைய காலகட்டத்தில் இத் துறையில் சிந்தனை செலுத்துவோர் சிலரினும் சிலரே.

“எல்லா மனிதர்களிடத்திலும் ஈசுவரன் இருக்கின்றான். ஆனால் ஈசுவரனிடத்தில் எல்லா மனிதர்களும் இல்லை. இதுதான் அவர்கள் துன்பப்படுவதற்குக் காரணம்.” என்பது பகவான் ஸ்ரீ இராமகிருஷ்ண பரமஹம்சரின் மணிவார்த்தை.

“கற்றதனாலாய பயனென்கொல் வாலறிவன் நற்றாள் தொழாரெனின்” என்பது தெய்வப் புலவர் திருவள்ளுவரின் திருவாக்கு. இவற்றின் பொருளை நன்குணர்ந்து நம் வாழ்நாள் பொழுதில் ஒரு சிறிது நேரத்தையேனும் ஒதுக்கி இறை சிந்தனையில் ஈடுபடுவோமானால் எமக்கு எதுவித இடுக்கணும் ஏற்படமாட்டாது. இறை சிந்தனைக்கு நம்மை இட்டுச் செல்வன நம் முன்னோரளித்த அருள் செல்வமாகிய சமய இலக்கியங்கள்.

சைவசமய இலக்கியங்களுள் திருமந்திரம் முக்கிய இடத்தை வகிக்கிறது. சைவ சித்தாந்தத்தின் அடித்தளமெனக் கருதப்படும் இத் திருமந்திரம் பண்டைத் தமிழ் நாட்டில் பதினெண் சித்தர்களுள் ஒருவராகிய திருமூலரால் அருளப்பட்டது. பதினெட்டாம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த தாயுமான சுவாமிகள் திருமூலரை யோகிகளுள் சக்கரவர்த்தியெனப் பாராட்டியுள்ளார். திருமூலரது திருமந்திரம், வேதம், ஆகமம், தந்திரம், யோகம் முதலிய பலவற்றை எடுத்துக் கூறுகின்றது.

இரு பொருட்காட்சியில் ஒன்றைக் காணும்போது மற்றையது தானாகவே மறையும் என்பது உளநூலார் முடிவு. மெய்ப்பொருள் தெளிவானால் பொய்மை விலகிவிடும் என்பது தத்துவம். இதனைப் பின்வரும் திருமந்திரம் தெளிவாக விளக்குகின்றது.

“மரத்தை மறைத்தது மாமத யானை
மரத்துள் மறைந்தது மாமத யானை
பரத்தை மறைத்தது பார்முதற் பூதம்
பரத்துள் மறைந்தது பார்முதற் பூதம்.”

ஆதியும் அந்தமில்லா அருட்பெருங் கடலாம் அமலனை அன்பின் வடிவாகக் கண்டு
அராதித்த திருமூலர் கூறுகிறார்.

“அன்பும் சிவமும் இரண்டென்பர் அறிவிலார், அன்பே சிவம் என்பது யாரும் அறிகிலார்”

இவ்வடிகள் பற்றிக் கூறும் பேராசிரியர் றோமானிஸ் (Prof. Romanes) “அன்பே தெய்வம்
எனும் கோட்பாட்டுடன் ஒப்பிடும் போது அறிவியலும் தத்துவமும் மானிட சிந்தனைக்கு
அளித்துள்ள பங்களிப்பு மிகமிகச் சொற்பமே” என விளக்கினார்.

அடுத்து பதின்மூன்றாம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த மெய்கண்டதேவர் அருளிய
சிவஞானபோதம், பதினான்கு சித்தாந்த சாஸ்திரங்களுள் முதலாவதாகும். புதிய ஏற்பாடு (New
Testament) எனக் கருதக்கூடிய இந்நூல் மிகச் சில சூத்திரங்களையே கொண்டிருப்பினும் அவை
காலத்தால் அழியாதவை; கருத்தினால் கடலினும் ஆழமானவை; கற்போர் மனத்தைக் கவர்
வல்லன. இதற்கு “சிவஞான சித்தியார்” என விளக்கவுரை அருளியவர் ‘சகலாகம பண்டிதர்’
எனப் பலராலும் போற்றப்படும் அருணந்தி சிவாச்சாரியார். மெய்கண்ட தேவர் கைலாசத்து
பரஞ்சோதி மாமுனிவரிடம் நேரடியாக தீட்சை பெற்றவர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. மெய்கண்ட
தேவர், அருணந்தி சிவாச்சாரியார், மறைஞான சம்பந்தர், உமாபதி சிவாச்சாரியார் ஆகிய
நால்வரும் சந்தானக்குரவர் எனப்படுவர்.

சமய குரவர்களாகிய திரு ஞான சம்பந்தர், திருநாவுக்கரசர், சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள்,
மாணிக்கவாசகர் ஆகியோர் அருளிய பாடல்களுள் முதல் மூவரின் தேவாரங்கள் முதல் ஏழு
திருமுறையாகவும், மாணிக்கவாசகரின் திருவாசகம் எட்டாம் திருமுறையாகவும்
தொகுக்கப்பட்டுள்ளன.

கருவூர்ச்சித்தர், சேந்தனார், திரு மாளிகைத் தேவர் முதலியோர் அருளிய திருவிசைப்பா
திருப்பல்லாண்டு ஒன்பதாம் திருமுறையாகவும், திருமூலர் திருமந்திரம் பத்தாம் திருமுறையாகவும்
காரைக்காலம்மையார் பாடல், சேரமான் பெருமான் நாயனார் பாடல் நக்கீரர் பாடல் முதலியன
பதினோராம் திருமுறையாகவும், சேக்கிழாரது பெரிய புராணம் பன்னிரண்டாந் திருமுறையாகவும்
தொகுக்கப்பட்டுள்ளன. திருஞான சம்பந்தரது 383 திருப்பதிகங்களுள் 136 பதிகங்கள் முதல்
திருமுறையாகவும், 122 பதிகங்கள் இரண்டாம் திருமுறையாகவும், 125 பதிகங்கள் மூன்றாம்
திருமுறையாகவும் வகுக்கப்பட்டுள்ளன.

“வேதநெறி தழைத்தொங்க மிகு சைவத் துறை விளங்க ” வந்து அவதரித்த
ஞானசம்பந்தப் பெருமான் ஆதியும் அந்தமுமாகி நிற்கும் சிவபரம்பொருள் ஆண், பெண் என்ற
இரு பிரிவுள்ள பொருள்களாகி, சத்துவம், ராஜசம், தாமசம் என்ற குணங்கள் மூன்றாகி, வேதம்
நான்கினும் மெய்ப்பொருளாகி, ஐம்பூதங்களாகி, அறுசுவையாகி, ஏழிசையாய் இசைப் பயனாய்
எட்டுத் திக்காகி நிற்கும் அற்புதத்தைப் பின்வரும் திருவீழிமிழலைத் தேவாரத்தில் காட்டுகிறார்.

ஈறாய் முதல் ஒன்றாய் இரு பெண் ஆண்குணம் மூன்றாய்
மாறா மறை நான்காய்வரு பூதம் அவை ஐந்தாய்
ஆறார் சுவை ஏழோசையோ டெட்டுத் திசை தானாய்
வேறாய் உடன் ஆனான் இடம் வீழிம் மிழலையே.

சைவசமய இலக்கியப் பூங்காவை அணி செய்யும் அருணகிரிநாதரது அலங்காரமும் அநுபூதியும் திருப்புகழும் காலத்தால் பிந்தியனவாயினும் கருத்தினால் சிறப்புடையனவே.

“ஆடும் பரிவேலணி சேவலெனப்
பாடும் பணியே பணியாய் அருள்வாய் ” என அநுபூதியும்

“என்னை நன்றாக இறைவன் படைத்தான்
தன்னை நன்றாகத் தமிழ் செய்யுமாறே ”
என மந்திரமும்.

“சொல்லிய பாட்டின் பொருளுணர்ந்து சொல்லுவார்
செல்வர் சிவபுரத்தின் உள்ளார் சிவனடிக் கீழ்.”
எனச் சிவபுராணமும் கூறும் கருத்தினையே.

“நாடும் பொருட்சுவை சொற்குவை தோய்தர நாற்கவியும்
பாடும் பணியிற் பணித்தருள்வாய் ” என்னும் அடிகளில் குமரகுருபரர் கூறுகிறார்.

வடலூர் வள்ளலார் இராமலிங்க சுவாமிகள் அருளிய திருவருட் பாக்கள் கற்போர் மனத்தை உருவாக்க வல்லன.

சமயக் குரவர்கள், சந்தான குரவர்கள் திருவாய் மலர்ந்தருளியனவும், மற்றும் அருணகிரிநாதர், தாயுமானவர், வள்ளலார், குமர குருபரர் போன்ற அநுபூதிமாண்கள் அருளியனவுமாக பல்லாயிரம் பாடல்கள் சைவசமய இலக்கியப் பூஞ்சோலையை அணி செய்கின்றன. இவற்றைக் கற்றணர்ந்து இறையருள் பெற்று உய்தி பெறுவோமாக.

நாம் செய்ய வேண்டியன

“என் கடன் பணி செய்து கிடப்பதே” என்று திருநாவுக்கரசு நாயனார் தமது எண்பத்தொரு ஆண்டு அநுபவத்தைப் பாடியருளியுள்ளார். எங்கள் சமயம் எல்லாச் சமயங்களுக்கும் தாய்போன்றது. எங்கள் சமயம் மேலும் செழித்தோங்குதல் வேண்டும். நாம் எல்லோரும் நல்ல சிந்தனை, நல்ல குணம், நல்ல செயல் உள்ளவராய் வாழுதல் வேண்டும். நல்லொழுக்கம், கடவுட்பற்று, நாட்டுப்பற்று, தமிழ்ப்பற்று, சைவப்பற்று உள்ளவராதல் வேண்டும்.

புளியந்தீவில்--- கோயில்கொண்ட

நாகேஸ்வரர்.

சி.சு.புண்ணியலிங்கம் அவர்கள்

(முன்னைநாள் ஆசிரியர், சதாசிவ மகாவித்தியாலயம், அனலைதீவு.)

ஓயாது “ஓங்காரம்” சொல்லும் குரைகடலின் ஒலி..! வெண்டிரைகள் திரும்பிய பக்கமெல்லாம் அலங்காரம் இட்டது போன்ற “இயற்கை வனப்பு” மிக்க இடம் தான்-- வடபகுதியிலுள்ள சிறுத்தீவுகளில் ஒன்றான அனலைதீவு. திரும்பிய புறமெல்லாம் சைவ ஆசார சீலராக செல்விருந்து ஓம்பி வருவிருந்து பார்த்திருக்கும் சிறந்த தொண்டர்களின் உறைவிடம் தான் அனலைதீவு என்றால் மிகையாகாது.

இதன் தென்பறத்தே---“எண் சாண் உடம்பிற்கு தலையே பிரதானம் ” என்றவாறு அனலைதீவின் சிரசாக அமைந்துள்ள சின்னஞ்சிறிய தீவாக விளங்குவது “புளியந்தீவு” சூழுவரத் தென்னஞ்சோலைகள்-- தூய்மையான எண்ணங்களை உற்பத்தியாக்க வல்ல இயற்கைச் சூழல் -- வழிபடுபவர்களின் உள்ளங்களில் தெய்வீகத் தன்மையைத் தூண்டும் அருமையான இடத்தில் தான்தோன்றி ஈஸ்வரராகத் தோன்றினாரா? என எண்ணும் அளவிற்கு அங்கு வீற்றிருந்து அருள் பாலிக்கின்றார் நாகேஸ்வரப் பெருமான்.

நாளிலும் பொழுதிலும்-- ஏன்--“இமைப்பொழுதும்” உள்ளத்தில் நீங்காதான் தானை நினைக்கும் வண்ணமாக (இவ்வூர் மக்கள்) தங்கள் பிள்ளைகளுக்கு “நாகேஸ்வரன்” என்று நாமம் சூட்டி எம்பெருமானின் நினைவை உள்ளத்தே ‘வளர்க்கும்’ பெருமையுடையவர்கள் இவ்வூர் மக்கள்.

வாயாரப்பாடும் தொண்டர்தம் இனத்தானாக எழுந்தருளியிருக்கும் நாகேஸ்வரப் பெருமான் * மூர்த்தி--- தலம்---தீர்த்தம்---முறையாய்த் தொடங்குபவர்க்கு--- வழிபடு முகூர்த்தமாக நின்று அருள் புரிகின்றார்.

மூலஸ்தான மூர்த்தியாக அமைந்திருப்பது “நாகபாம்பொன்றின் விரிந்த படத்தின்” நிழலில் அமைந்துள்ள லிங்கமாகும். “அலைகடலே” என மணிவாசகரால் போற்றப்பட்ட நடராசப்பெருமான் உற்சவ மூர்த்தியாக விளங்குகிறார். இங்குள்ள நடராசப் பெருமானது “அழகிய திருக்கோலம்” அருள் பொலியும் நிலையில் நெஞ்சை விட்டகலாத நிலைமையை உருவாக்கும் தன்மையது.

* மூர்த்தி--- தலம்---தீர்த்தம்--- முறையாய்த் தொடங்கினர்க்கு. வார்த்தை சொல சற்குருவும் வாய்ப்பார்--- பராபரமே----- தாயுமானவர்.

நாகேஸ்வரப் பெருமானுக்குரிய அருட்சக்தியாக நயினை நாகபூசணி அம்மை விளங்குகின்றார்.

ஆதி நாட்களில் இரு மூர்த்தங்களும் சேர்ந்தே யிருந்ததாகவும், ஒல்லாந்தர் ஆட்சிக்காலத்தில் கொடியவர்களிலிருந்து காப்பதற்காக எம்பெருமானின் விக்கிரகத்தை புளியந்தீவிலும், அம்மையினதை நயினாதீவிலும் மறைத்து வைக்கப்பட்டதாக அறிகிறோம். பின்னர் அவ்விடங்களிலே திருக்கோவில்கள் அமைக்கப்பெற்றதாக ஆதி வரலாறு கூறுகிறது.

புளியந்தீவு நாகேஸ்வரன் ஆலயத்திற்கும் நயினை அம்பாளுக்கும் இடையேயுள்ள தொடர்பைக்கூறவல்ல பிற சான்றுகள் உள. நயினைப் பெருமாட்டியின் தேரிலுள்ள “சிற்பங்கள்” இவ்வுண்மையைக் கூறுகின்றன.

அவற்றுள் ஒன்று---

புளியந்தீவிலிருந்து ஒரு நாகபாம்பு வாயில் ஒரு ‘பூஜைக்குகந்த மலரை’ எடுத்துச் சென்று நயினை நாயகிக்கு சார்த்துவதாக அமைந்தது ஒரு சிற்பம்.

கடலினூடு இத்தெய்வீக நாகத்தின் பயணத்தை ஒரு சில மீனவர்கள் நேரில் பார்த்துள்ளதாக மக்கள் மத்தியில் கதைகளும் உண்டு.

தலவிருட்சம்---

தல விருட்சமாக அரசமரம் அமைந்துள்ளது. சூரியக்கதிர்களில் “தெய்வீக ஆற்றலை வளர்க்க வல்ல” “சில கதிர்களை” தனது நீழலில் பரப்பும் தன்மை அரச மரத்திற்கு இருப்பதற்குச் சான்று “கௌதம புத்தர் ஞானம் பெற்ற ” வரலாறு.

இத்தல விருட்சத்தில் அடியிலுள்ள ஒரு பொந்தில் வசித்து வரும் நாகபாம்பை மக்கள் ‘நாகேஸ்வரனின்’ திருவுருவமாக வணங்குகின்றனர். புளியந்தீவு முழுவதையும் எப்பொருளையும் யாரும் எடுத்துச் செல்லாதவாறு “காத்தற்” செயற்பாட்டைக் கவனிப்பது இந்நாகமே. பாம்புகள் மலிந்த இத்தீவில் இதுவரை எவராவது விசத்தால் தீண்டப்பெறாதது நாகேஸ்வரனின் அற்புதமே.

நாற்புறமும் “பெருக்கமாய்த்” தோன்றும் கடல் சூழ்ந்துள்ள இத்தீவில் கடலுக்கு மிக அண்மையாகவுள்ள ஒரு கிணறும், ஆலயத்தின் திருமஞ்சக் கிணறும் “நன்னீருற்று” டனிருப்பது அதிசயமே.

தீர்த்தக்கேணி-----!

ஆலயத்தின் மேற்குப்புறத்தில் அழகான தீர்த்தக் கேணி ஒன்றும் உளது. தீரானோய் தீர்த்தருளாவல்ல நாகேஸ்வரப்பெருமான் சந்நிதியில்---தீரா நோய் நீங்க வேண்டி---அடைக்கலமாகத் தங்கியிருந்து இத்தீர்த்தத்தில் நீராடி எம்பெருமானை வணங்கி நோய் நீங்கப்பெறுகின்றனர்.

“ஆருத்ரா தரிசனம்”----!

மார்கழி மாதத்தில் திருவெம்பாவைத் திருவிழா சிறப்பாக நடைபெறுகிறது. “திருவாதிரை” தினத்தன்று நாகேஸ்வரப்பெருமானுக்கு விசேட அபிஷேக ஆராதனை நிகழும். இத் தெய்வீகச் சூழலில் நிகழும் ஆருத்ரா தரிசனம் என்றுமே மனதைவிட்டகலா மாண்புடையது.

மூர்த்திப் பெருமை-----!

“மூர்த்தி சிறிதாயினும் கீர்த்தி பெரியது” என்ற முதுமொழிக்குப் பொருத்தமாக இவ்வாலயத்தின் “அருட்பிரவாகம்” அளப்பரியது நினைப்பவர் மனம் கோவிலாகக் கொள்ளும் திருவருட் செயற்பாடு காரணமாக உள்ளத்திலே கோயில்கட்டி வழிபாடு செய்து “மண்ணில் நல்ல வண்ணம் வாழும்” வெளிநாடுகளிலுள்ள நம்மவர்களின் அயராத கவனிப்பினாலும் அனலைதீவு, புளியந்தீவு மக்களின் ஆக்கத்தாலும், ஊக்கத்தாலும் ‘ஆலயம்’ புனரமைக்கப்பட்டுள்ளது. அழகு ஒழுக எழுதிப் பார்த்திருக்கும் அமைப்பாகத் திருப்பணி நிறை வாக்கப்பட்டுள்ளது. 1998.06.26 இல் நிகழும் மகாகும்பாபிஷேக நன்னாளில் மனம், மொழி, மெய்களால் நாகேஸ்வரப் பெருமானின் திருவடியைப் போற்றி அருள் பெறுவோமாக.

யாழ்ப்பாணம் இந்துக்கல்லூரி.

சி.சு.புண்ணியலிங்கம்,

(பகுதித் தலைவர்)

திருவுருவங்களை கல்லாலும் செம்பாலும் அமைத்த காரணம் யாது?

-திருமுருக கிருபானந்த வாரியார்-

உலகில் காணப்படும் பொருள்களில் கல்லில் நெருப்பு அதிகமாகத் தங்கி இருப்பது கண்கூடு. ஒரு கல்லை மற்றொரு கல்லால் தட்டினால் நெருப்பு உடனே வெளிப்படுகிறது. சிவவேள்வி வளர்த்து வேள்வியிலே எழும் சிவவொளியை நிறைகுடமாகிய கும்பத்திலே சேமித்து அக்கும்ப நீரால் நெருப்பு நிறைந்துள்ளகல் விக்கிரமாகிய கடவுளை நிறுவினார்கள். எனவே சோதிமயமான ஒளியின் ஆற்றல் அக்கற்சிலையில் அமைந்திருக்கிறது. இதனை நம் முன்னோர் கருத்திற் கொண்டே மூலஸ்தானத்தில் அமைந்த தெய்வ உருவங்களைக் கல்லிலே அமைத்தனர்.

ஊருக்கு வெளியே அமைந்துள்ள மின் ஆற்றலை ஊருக்குள்ளே ஒளிபாச்சும் கம்பி செம்பினால் அமைத்திருப்பதைக் காண்க. செப்புக் கம்பிக்கு மின் பாய்ச்சும் ஆற்றல் உள்ளது. ஆகவே மூலஸ்தானத்தில் சேமித்துள்ள தெய்வ மின்சார ஆற்றலை ஆன்மாக்களின் உயர்வு கருதித் திருவீதியில் பாய்ச்சுகின்ற உற்சவ மூர்த்தியைச் செம்பினால் அமைத்தனர் நம் முன்னோர்.

சமயமும் சமுதாயமும்

சு.வ.கணேசன் அவர்கள்,
பதிவாளர், மேல் நீதிமன்றம், யாழ்ப்பாணம்

மனிதனை நல்வழிப்படுத்தி, வாழ்வைச் செம்மையுறச் செய்யவே சமய நெறி தோன்றிற்று. மனிதர் கூட்டமே சமுதாயமாம். சமயமும் சமுதாயமும் இத்தகைய நெருங்கிய உறவுடையன.

சமயம் சமுதாயத்தினின்றும் பிரிக்கவொண்ணாதது; இவையிரண்டும் ஒன்றோடொன்று பின்னிப்பிணைந்து இணைந்து செயற்பட வேண்டியன. அப்பொழுதே சமய போதனைகள் சமுதாய சாதனைகளாய் பரிணமிக்கவியலும். இதனாலன்றோ சமயம் சமுதாயத்தில் ஊடுருவுதல் வேண்டுமென விழையப்படுகின்றது. சமயமும் சமுதாயமும் இரு துருவங்களாயின் என்றுமே முரண்பாடும் மோதலுமே வேண்டத்தகாவிளைவு.

சமயப் பணிகள் அனைத்தும் சமுதாய மேம்பாட்டிற்கேயாமென்ற உயரிய உள்ளக்கிடக்கை ஊன்றி உய்த்துணரற்பாலதாகும். சமயச் சிந்தனையுடன் சமுதாயச் சீர்திருத்தம் நிகழ்தலும் இன்றியமையாதது.

சமயநெறி நின்று சமுதாயப் பணியாற்றிய பெருமக்கள் பலர் எங்களுக்கு முன்னோடிகளாகவுள்ளர். அன்னவருள் சுவாமி விவேகானந்தர், சுவாமி விபுலானந்தர், அண்ணல் காந்தியடிகள், ஆறுமுக நாவலர் பெருமான் சிலராவர். அவர்கள் அடியொற்றி சமயத்தையும் சமுதாயத்தையுமிணைத்து நிறை பயன்பெற வேண்டியது இன்றைய தலைமுறையினரின் நீங்காக் கடமையாகும்.

சாபக் கோடாகச் சமயத்தின் பெயரால் கோடிக்கணக்கில் பணம் சமுதாய மேம்பாட்டிற்கன்றி தற்பொழுது வீண் விரயமாக்கப்படுகின்றது. மக்கள் அகதிகளாக அல்லலுற்று அவதியுறும் இன்று மிகையான புறக் கிரியைகள், நெடிதுயர்ந்த கோவிலமைப்புக்கள், கோலாகலமான விழாக்கள் எவ்வகையில் சமுதாயத்திற்குப் பயன்பயப்பன? சைவாலய நிருவாகங்கள் தெல்லிப்பழை துர்க்காதேவி தேவஸ்தானத்தினரை முன்னுதாரணமாகக் கொண்டு கட்டாயமாகச் செயற்பட வேண்டிய காலம் கனிந்தேவிட்டது. தவறின், சமுதாயம் சமயத்தில் நம்பிக்கை இழந்து வெறுத்தொதுக்கும் இழிவு நிலைமை ஏற்பட ஏதுவுண்டாம்.

“நல்லவழி காட்டுவோ முடுபுடைவை சம்பளம்
நாளுநாளுந்தருகுவோம்
நாஞ்சொல் வதைக்கேளு மெனமருட்டிச் சேர்த்து
நானமுஞ் செய்ய ”

மெல்ல மெல்லத் தற்பொழுது மீண்டும் முனைபவர்களின் கைகளும் வலுப்பெற்று ஓங்க வாய்ப்புணர்முண்டு. இவ்விபரீத விளைவுகளை உணர்ந்து, சமயத்தையும் சமுதாயத்தையுமிணைத்து, ஆடம்பரங்களைத் துறந்து, ஆக்கவழியிற் செயற்பட வேண்டிய காலத்தின் கட்டாயத் தேவை நோக்கி விழிப்புடன் விரைவோமாக.

அண்டவெளியெல்லாம்

ஆளும் ஈசன் !

காப்பு

வேண்டி வரங்கள் பெற்றே கவிகள்
காண்டி பத்தின் கணைகள் போன்றே
ஈண்டு படைக்க என்றும் வீணை
மீட்டும் கரத்தாள் ; வாணி காப்பு.

மெல்லப் பாடிவரும் தென்றல், அனல்
அள்ளி வீசிடும் வாயுவின் சீற்றம்;
நல்ல விதமாகப் பொழியும், கணத்தில்
அல்லல் கொடுத்தமிக அலைத்திடும் வருணன்;
துள்ளி மீனினம் பாடும், கடல்
ஆர்ப்பரித் தெழுந்து எடுக்குமே காவு;
உள்ளம் நிறைந்திடும் விளைச்சல், அடஒரு
வெள்ளம் வந்திடின் விளையுமே சாவு.

அனல் பற்றி யெரிகின்ற பாலை;
புனல் மிஞ்சிப்போயுமே புரிகின்ற வேலை;
தணலெனச் சுட்டிடும் வெம்மை, சீவன்
தண்ணீரில் விட்டிடும் முன்செய்த கொடுமை;
விசும்பையே முட்டிடும் வரைகள், அதை
விஞ்சியே பார்த்திட விரைந்திடும் வனங்கள்;
பசிகொண் டலைந்திடும் விலங்கு, இன்னும்
பார்த்திட எஞ்சுதே எழிற்புள் ளினங்கள்.

விலங்கினில் கொடியது மனிதன், அந்த
வில்லங்கம் பிடித்தது அழிக்குதே புனிதம்;
கலங்கிடும் தீமைக்கு இலாபம் கண்டிட்டாலாடுமே
கூத்து; அக்கரை பச்சை யென்றோடும்,
அடுத்தவர் செய்கையை நோக்கும், தானும்
அப்படிச் செய்யும்; அணுக்குண்டும் ஆக்கும்,
தடுக்கவே முனைவது கடினம், ஆயின்
தரமான “தீர்வு”ண்டு; தணியுமே ஆட்டம்.

மிக்க வனப்புமிகு இயற்கை, அங்கும்

மிஞ்சியே நிற்க வைத்துக் கூற்றம்;

துக்க ம்சுகம் கொடுத்தே மனிதன்

சுதந்திரமாய் “போக, வர” வழியினையும் ஆற்றி,

எங்கும் சமனிலையைப் பேணி, எல்லாமே

ஏகத்தில் ஒன்றிக்கும் பாணி; ஆம்

பங்கமிலா ஈசனவன் ஆட்சி -- அதில்

பெற்றிடுமே பூதலமும் மாட்சி.

-- அனலையூர் சேந்தன் --

எம் முன்னோர் அளித்த அருஞ் செல்வங்கள்.

வையகத்தில் வாழும் வகை தெரிந்து வாழ்ந்த எம் முன்னோர்கள், எமக்காகத் தங்கள் இறை அனுபவத்தையும் வாழ்க்கை அனுபவத்தையும் பெருநூலில் பெய்து தந்துள்ளார்கள். நாம் வாழும் வகையில் வாழ்வதற்காக வழி வகுத்துப் பாதை அமைத்துள்ளார்கள் உய்வைத் தர எமக்கு வழிகாட்டிய உத்தமர் வழியை நாம் பின் தொடர்வோமாக.

எம் முன்னோர் எமக்கு விட்டுச் சென்ற கலைஞானங்கள் தமிழிலும், வடமொழியிலும் உள்ளன. தேவாரம், திருவாசகம், திருவிசைப்பா, திருப்பல்லாண்டு, திருமந்திரம், பிரபந்தங்கள், திருத்தொண்டர் புராணம், திருக்குறள், சைவசித்தாந்த சாத்திரங்கள். பண்டார சாத்திரங்கள், திருப்புகழ் முதலியனவும், இன்னும் பழையமையான வேதங்கள், வேதாங்கங்கள், உபவேதங்கள், ஆகமங்கள், தர்மசாத்திரங்கள், இதிகாசங்கள், புராணங்கள் முதலியனவும் எமது சனாதன சைவக் களஞ்சியங்களாகும்.

எம் முன்னோர் தமக்கென அமைத்த வீடுகள், மாளிகைகள் அரண்மனைகள் யாவும் இன்று நிலைபெறா விட்டாலும், அவர்கள் இறைவனுக்கென அமைத்த ஆலயங்களும் இறைபணிக்கென அமைத்த மடங்களும் மடாலயங்களும், ஆதீனங்களும் இன்றும் உள்ளன. இறைபணி செய்த தனியடியார்கள் அறுபத்து மூவரின் வரலாறுகளும் தொகையடியார்கள் ஒன்பதின்மர் வரலாறுகளும் எமக்குக் கிடைத்துள்ளன.

இருபத்தேழு நட்சத்திரங்கள் பன்னிரண்டு இராசிகளுள் அமைந்து, எம்மை வாழ்வித்தல்போல, இருபத்தேழு மெஞ்ஞானிகள் அருளிய 18000 திருப்பாடல்கள் பன்னிரு திருமுறைகளில் அமைந்து எமக்கு வாழ்வு தருகின்றன. திருமுறைகளைப் போற்றிவந்தால்

“நாக வழிபாடு”

திரு.வீ.ஓங்காரலிங்கம் அவர்கள்.

(அதிபர், யா/அனலைதீவு தெற்கு அ.த.க.வித்தியாலயம், அனலைதீவு.)

பண்டைக்காலம் முதல் உலகின் பல பாகங்களிலும் பாம்பை வழிபடும் வழக்கம் இருந்து வந்திருக்கின்றது. அமெரிக்காவிலும் ஆபிரிக்காவிலும், மெக்சிக்கோவிலும், சீனாவிலும், அவுஸ்திரேலியாவிலும், யப்பானிலும், பிலீப்பைன்சிலும், எகிப்திலும், அரேபிய நாடுகளிலும் கிரேக்கத்திலும், உரோமிலும் அவ்வழிபாடு நிலவியமைக்கான ஆதாரங்கள் பரக்கக் காணப்படுகின்றன. பண்டைய எகிப்தில் பாம்பு பூமியின் புத்திரனாகவும், பூமியின் உயிராகவும் கருதப்பட்டது. பாம்பின் தோல் அதிர்ஷ்டத்தைக் கொண்டுவருமென இத்தாலியர் நம்பினர். ஏதன்ஸ் நகர அரணைப் பாதுகாத்தது பாம்பு. குறிப்பிட்டதொரு சமய வழிபாட்டோடு மட்டும் தொடர்பு படுத்தப்பட முடியாத அளவுக்குத் தொன்மையும் சிக்கலும் வாய்ந்ததாகக் காணப்படும் பாம்பு வழிபாடு இந்தியாவில் சிறப்பாகப் பரவியுள்ளது. எகிப்து நாட்டில் கிடைத்த நாகரிகச் சின்னங்களுள் நாக வழிபாடுபற்றிய குறிப்புக்கள் பல கிடைத்துள்ளன. படமெடுத்தாடும் நாகபாம்புதான் எகிப்து நாட்டின் அரசுச் சின்னமாக விளங்கியது. அந்நாட்டு மன்னர்கள் தமது நெற்றி மேட்டில் படமெடுத்தாடும் பாம்பின் உருவை மணிமுடியாக அணிந்திருந்தனர். எகிப்துக் கடவுளான ஓசிரிசு தலையிலும் அவரது மனைவியான ஈசிசு தலையிலும் பாம்பு படமெடுத்த நிலையில் காட்சிதருகிறது. உலகின் சமயங்களில் பாம்புக்கு முக்கிய இடம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றது. காலத்தினால் மிக முற்பட்டது அதுவே என்று பாம்பு வழிபாட்டினைக் கூற முடியாவிட்டாலும், புரிந்து கொள்ளவியலாத சக்திகளை சாந்தப்படுத்தி இணைக்க மனித அறிவு நாடிய மிக முற்பட்ட முறைகளில் ஒன்றாக அதனைக் கொள்ள முடியும் என்றார் ஜே.பேர்க்கியூஸன். கடலினடியிலும் பூமியின் கீழும் புதைந்துகிடக்கும் செல்வங்களைப் பாதுகாப்பவை பாம்புகள் என்றும் அவை மெய்யறிவின் சின்னங்கள் என்றும் பல நாட்டவர் கருதினர்.

நாகங்களைப் பற்றி வட மொழிப் புராண இதிகாசங்களிற் சுவாரஸ்யமான செய்திகள் காணப்படுகின்றன. காசியப்பமுனிவர் தக்கனுக்குப் பிறந்த பதின்மூன்று பெண்களை மணந்து தேவர்களையும், அசுரர்களையும், விலங்குகள் பாம்புகளையும் பெற்றதாகக் கூறப்படுகின்றது. காசியப்பனின் மனைவியான கத்துரு என்பாள் ஆயிரம் வலிமிகு நாகங்களைப் பெற்றாளென்றும் அவளது வழித் தோன்றல்களுட் பிரதானமானோர் மகா உரகனும், நாகராஜனுமாம். என்றும் கூறப்படுகின்றது.

இராமாயணத்திற்சடாயு தன் பூர்வீகத்தைக் கூறும் சந்தர்ப்பதிற் கத்துரு பன்னகங்களையும், சுரஸா என்பவள் நாகங்களையும் பெற்றதாகக் கூறப்படுகின்றது. சிரார்த்தச் சடங்குகளைச்

செய்வதற்குப் பிள்ளைகள் வேண்டுமென விரும்பிய ஜரத்காரு முனிவர் தன்வயோதிபகாலத்தில் மனசா என்ற நாக தேவதையை மணந்து ஏராளமான நாகங்களைப் பெற்றார் என்றும் ஒருகதையுண்டு. மடியிலே பிள்ளையுடன் நாகபாம்புப் படவிதானத்தின் கீழ் அமர்ந்துள்ள வடிவில் இன்று மனசாவழிபடப் படுகின்றாள். இவ்வழிபாடு பாம்புகள் மலிந்த பிரதேசங்களிற் சிறப்பிடம் பெறுகிறது. பாம்பு தீண்டியவர் மனசாவின் மகனான அகஸ்திக முனிவரின் பெயரை உச்சரித்தால் உயிர் தப்பக்கூடும் என்ற நம்பிக்கையும் நிலவுகின்றது.

வைணவ சைவ பௌத்த சமண வழிபாடுகளில் நாகம் இடம் பெறுகின்றது. ஆதிசேடன் என்ற பாம்பின் மீது திருமால்பள்ளி கொண்டிருக்கின்றார். கண்ணனின் அண்ணனான பலராமனும். இராமனின் தம்பியான இலக்கு மணனும் ஆதிசேடனின் அவதாரம் என்று கருதப்படுவர். பலராமன் இறந்தபோது அவனது வாயிலிருந்து பெரியதொரு பாம்பு வெளிவந்ததாம். பலராமன் வழிபாட்டுருவங்களில் அவன் கரங்களில் கலப்பையோடும் நீர் பருகும் பாத்திரத்தோடும் நாகபட விதானத்தின் கீழ் காணப்படுகின்றான் அத் தோற்றம் மருதநில முல்லை நிலப் பண்பாட்டுக்கூறுகளை நினைவு படுத்துவதாகவுள்ளது. பௌத்த இலக்கியத்தில் நாகம் என்ற வார்த்தை நாக பாம்பினையும் அருகர்களையும் குறிப்பதாய் வழங்குகின்றது. அருகர்களின் அடையாளச் சின்னமாகவும் நாகபாம்பு கொள்ளப்படும். தவறாக அணுகப்பட்ட விடத்துப் பேராபத்து விளையலாம் என்பதால் தர்மம் பாம்புக்கு உவமிக்கப்படும். பாம்பு தன் செட்டையை உதறிவிடுவது போல ஞானம் தோன்றிய விடத்துத் துறக்கப்பட வேண்டியவற்றைத் தயங்காது துறந்து விடவேண்டுமென்றும் பேசப்படுகின்றது.

கேரள மாநிலத்தில் ஒரு காலத்தில் நாகர்களே வாழ்ந்து வந்தார்கள் என்றும் அவர்கள் தாம் இன்று நாயக்கர் என அழைக்கப்படுகின்றனர் என்றும் வரலாற்று ஆசிரியர் பத்மநாகமேனோன் எழுதியுள்ளார். சோழர்களைச் சூரிய குலம் என்றும் பாண்டியர்களைச் சந்திர குலம் என்றும். சேரர்களை நாகர் குலம் என்றும் கருதுவர். சேர என்ற சொல்லுக்குப் பாம்பு என்பது பொருள் அந்த அடிப்படையிலேதான் சேர மண்டலத்தை நாகமண்டலம் என்று அறிஞர்கள் கூறுகின்றனர். டாக்டர் சீனிவாச ஐயங்கார் எழுதிய தமிழர் வரலாற்றில் இருந்து நம்புதிரிகளின் வருகையின்போது கேரள மாநிலத்தில் நாகர்கள் சிறப்புடன் வாழ்ந்து வந்தனர் என்றும் படமெடுத்த பாம்புபோல் முன் குடுமிகட்டி நாகத்தை முக்கிய தெய்வமாக வழிபட்டு வந்தனர் என்றும் நாம் அறிய முடிகின்றது.

இன்றைய பாரத நாட்டில் நாக வழிபாடு காஷ்மீர் முதல் கன்னியா குமரிவரை பரவியுள்ளது. தென்னகத்தில் பாம்புகோயில் எழுப்பியும், அரசு, வேம்பு மரங்களின் அடியிலும், பாம்புப்புற்றிலும் நாகவழிபாடு நடத்துகின்றனர். ஆனால் வட நாட்டில் நாகத்தின் பெயரால் நாகபஞ்சமி என்ற விழா மட்டும் சிறப்பாகக் கொண்டாடப்படுகின்றது.

ஆயுதபூசை நடைபெறுவது போல உத்தரப் பிரதேசத்தில் நாகபஞ்சமி விழாவைக் கொண்டாடுகின்றனர். பஞ்சாப் மாநிலத்தில் வீட்டுச்சுவரில் பாம்பின் படத்தைத் தீட்டி வழிபடுவர். பிகார் மாநிலத்துப் பெண்கள் தங்களை நாகினிகளாகக் கருதி மூன்று நாட்கள் உப்பை உண்ணாமல், கூரையின் கீழ்த் தூங்காமல் விரதம் மேற்கொள்கின்றனர். கன்னியா குமரி மாவட்டத்திலுள்ள நாகர் கோவில் என்ற நாகராஜர் ஆலயம் உலகப் பிரசித்தி பெற்றது. பாம்புக்கென்று எழுதப்பட்டபேராலயம். நாகர்கோவில் நகரத்தை நாகராஜர் காவல்புரிகின்றார்

என்பது ஐதிகம். ஆலயத்தைச் சுற்றிப்பாம்புகள் நிறைய இருந்தாலும் நாகபாம்பு கடித்து இறந்ததாகச் சான்றுகள் எதுவும் இதுவரை இல்லை. நாகராஜரை வணங்கினால் நாகதோஷங்கள் எல்லாம் அகன்றுவிடும் என்பது மக்கள் நம்பிக்கை.

சேலம் மாவட்டத்திலுள்ள திருச்செங்கோட்டு மலைச்சரிவில் 60 அடி நீளத்தில் பாம்பு ஒன்று புடைப்புச் சிற்பமாகச் செதுக்கப்பட்டுள்ளது. அந்த நாகஉருவத்தை வழிபடும் மக்கள் தங்கள் கால்நடைச் செல்வங்களைப் பாம்பு தீண்டப்படக்கூடாது என்றும் பொங்கலிட்டு வழிபடுகின்றனர். சிலர் பாம்பின் உருவைக்கல்லிலே ஒதுக்கி நோர்த்திக் கடன் முடிப்பர்.

இயக்கர், நாகர் என்ற இரண்டு இனங்கள் தாம் ஈழத்தின் முது குடிமக்கள் என்று ஈழ நாட்டின் வரலாறு கூறுகின்றது. இந்தியாவில் மட்டுமன்றி இலங்கையிலும் நாகவழிபாடு பிரசித்தி பெற்றுள்ளது. திருவானைக் காவில் உள்ள இறைவனை யானையும், சிலந்தியும் பூசித்ததைப் போன்று நயினை ஸ்ரீ நாக பூஷணியம்மையையும் அரவம் அர்ச்சித்து வருவதாகவும் அம்பாள் அடியார்களின் அனுபவக் கதைகள் கூறுகின்றன. மணிமேகலை, புண்ணியராசன் இவர்களின் காலத்துக்குப் பின்னர் மனித சஞ்சாரமில்லாத மணிபல்லவத்தீவில் மணிமேகலை தெய்வம் மணிமேகலையைக் கொண்டு வந்து விடுவதற்கு முற்பட்டகாலத்தில் இத்தீவில் மரணமடைந்த ஆபுத்திரனால் தனக்கு ஏற்பட்ட பிரம்மஹத்தி தோஷத்தைப் போக்கிக் கொள்ள விரும்பிய இந்திரன் பிரதிஷ்டை செய்து வணங்கிய 64 சக்தி பீடங்களில் ஒன்றாகிய புவனேஸ்வரியை முற்காலத்தில் இந்த மணிபல்லவத் தீவிற்கு (நயினாதீவுக்கு) வடபாலுள்ள புளியந்தீவு (புலியேத்தி) என்னும் சிறு தீவில் இருந்து முந்திய பிறப்பில் செய்திருந்த தவப்பேற்றின் காரணமாக ஒரு பாம்பு தினந்தோறும் வணங்கி வந்தது. அப் பாம்பு பூவை வாயில் கௌவிக்கொண்டு கடலைக் கடந்து அம்பிகையின் பிரதிஷ்டை இருக்கும் இடத்திற்குச் சென்று அம்பிகையின் பிரதிஷ்டையில் பூவை வைத்து வணங்கி வந்தது. உலக மாதாவாகிய அம்பிகையும் உலக மக்கள் தன்னை அறிந்து வழிபட்டு உய்யும் வண்ணம் தன்னைத் தகுதியான பக்திமான் ஒருவன் மூலமாக உலக மக்களுக்கு அறிவிக்கக் கருதினாள். அத்தகைய பக்திமான் ஒருவரின் வருகைக்கு எதிர்பார்த்திருந்தாள். அக் காலத்தில் இரத்தின வியாபாரத்தின் பொருட்டு இந்தியாவில் இருந்து இலங்கைக்கு மரக்கலத்தில் வருவோர் தங்கள் பாதுகாப்புக்காக மணிபல்லவத் தீவுக்கும் (நயினாதீவு) அதன் வடக்குப்புறக் கடல் அருகில் உள்ள புளியந்தீவுக்கும் இடையில் உள்ள ஆழிய கடலான ஏழாற்றுப் பிரிவு என்னும் கடற்பாதையாகப் பிரயாணம் செய்து வருவது வழக்கம்.

183671

தக்க பக்திமான் ஒருவன் அப்பாதை வழியாக வருவதை எதிர்பார்த்திருந்த அம்பிகை ஒருநாள் தன்னுடைய கடாட்சம் பெறத் தகுதியுடைய ஓர் இரத்தின வியாபாரி அக் கடற் பாதையாக மரக்கலத்தில் வந்துகொண்டிருப்பதைக் கண்டாள். புளியந்தீவில் இருந்து தன்னைப் பூஜிக்க வரும் நாகம் கடலைக் கடந்து வருவதற்கு முன் மரக்கலத்தில் வருவோருக்கு நன்றாகத் தெரியும்படியாக நாகம் வருவதை எதிர்பார்த்து இருப்பது போல கடல்நீர் மட்டத்திற்கு மேலாக உயர்ந்திருந்த ஒரு கல்லில் அம்பிகையே கருடப்பக்ஷி உருவத்தில் வீற்றிருந்தாள். அம்பிகையைப் பூஜிக்க வாயில் பூவைக் கௌவிக்கொண்டு கடலில் நீந்தி வந்த நாகம் கருடன் வீற்றிருந்த கல்லுக்கு சமீபமாக வந்தபோது தனக்கு எதிர்த்திசையில் ஒரு கல்லில் கருடன் வீற்றிருப்பதைக் கண்டு அச்சம் அடைந்து, கருடன் வீற்றிருந்த கல்லுக்கு வடக்குத் திக்கில் கடல்நீர் மட்டத்திற்கு மேலாக உயர்ந்து நின்ற ஒரு கல்லில் தனது உடலைச் சுற்றிக்கொண்டு அந்தக் கல்லின்

மேற்பாகத்தில் தன்வாயில் புவைக் கௌவியபடி தலையை வைத்துக்கொண்டு கருடன் அங்கிருந்து செல்லும்வரை காத்திருந்தது. இரத்தின வியாபாரி வந்த மரக்கலம் கருடனும், நாகபாம்பும் இருந்த இடத்தைச் சமீபித்து வந்து கொண்டிருந்தபோது கருடன் தான் இருந்த கல்லில் இருந்து பெரும் சத்தம் இட்டுப் பறந்து நாகபாம்பை நெருங்குவது போல் பலமுறை வட்டமிட்டுப் பறந்தது. இரத்தின வியாபாரியும் அந்த மரக்கலத்தில் வந்தவர்களும் கருடன் வட்டமிட்டுச் சத்தமிடும் திசையைப் பார்த்தபோது கருடன் வட்டமிடும் இடத்திலுள்ள கல்லின் மேல் இருக்கும் நாகபாம்பைக் காப்பாற்ற என்ன செய்யலாம் என்று இரத்தின வியாபாரி நினைத்தபோது கருடருபத்தில் வந்த அம்பிகை அசரீரியாக “இரத்தின வியாபாரியே, நீ இந்த நாகபாம்பின் மீது இரக்கம் உடையவனாகவும், அதைக் காப்பாற்ற விருப்பமுடையவனாகவும், தெய்வ பக்தியும் உடையவனாக இருந்தால் இந்தக் கடலுக்கு அருகேயுள்ள மணிபல்லவத்தீவில் (நயினாதீவு) இந்திரனால் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டிருக்கின்ற அம்பிகைக்கு ஓர் ஆலயம் கட்ட வேண்டும், அவ்வாறு செய்ய நீ ஒப்புக்கொண்டால் நான் இந்த நாக பாம்பை விட்டுச் சென்றுவிடுவேன்.” என்று கூறியது. கருடன் இவ்வாறு அசரீரியாகக் கூறக் கேட்ட இரத்தின வியாபாரி அம்பிகைக்கு ஆலயம் கட்டி முடிப்பதாகக் கூறியவுடன் கருடன் அங்கிருந்து மறைந்தது. இதைக் கண்ட இரத்தின வியாபாரி “அம்பிகையே, தனக்கு ஆலயம் அமைக்கும்படி கூறி மறைந்ததாக நினைத்து மகிழ்ச்சி யடைந்தான். நாகபாம்பு இருந்த பக்கம் திரும்பிப்பார்த்தபொழுது நாகபாம்பு புவை வாயில் கௌவிக்கொண்டு கல்லைவிட்டு இறங்கிக் கடலில் நீந்தி மணிபல்லவத்தீவின் (நயினாதீவு) கரை நோக்கிச் சென்று கொண்டிருந்தது. அதைக் கண்ட இரத்தின வியாபாரி நாகபாம்பு நீந்திச் செல்லும் திசையில் மரக்கலத்தைச் செலுத்தும்படி மரக்கலத் தலைவனிடம் கூறினான். மரக்கலம் மணிபல்லவத்தீவை அடைந்தது. நாகபாம்பு சென்ற திசையாகத் தீவின் உட்பகுதிக்குச் சென்றான். கடற்கரையில் இருந்து சிறிது தூரம் சென்றபோது கண்ணுக்கு எட்டிய தூரத்தில் நாகபாம்பு படம் விரித்து ஆடுவதைக் கண்டான். அவ்விடத்திற்கு விரைந்தபோது புவை வாயில் கௌவிக்கொண்டு சென்ற நாகபாம்பு இந்திரன் பிரதிஷ்டை செய்து வணங்கிய அம்பிகையின் ஆசன பீடத்தில் புவை வைத்து ஆனந்தமாடி அம்பிகையை வணங்குவதைக் கண்ட இரத்தின வியாபாரி நாகத்தால் பூஜிக்கப்பட்ட நாகபூஜணித் தாயே” என்று பெயரிட்டு அழைத்தவாறு அம்பிகையின் பீடத்தைப் பலமுறை வலம்வந்து வணங்கினான். “தாயே நாகபூஜணி உனக்கு அழகிய ஆலயம் அமைத்து வழிபட நான் முற்பிறவியில் என்ன தலம் செய்தேனோ?” என்று அம்பிகையின் ஆசனபீடத்தைப் பின்னும் முன்னும் விதிப்படி வலம் வந்து வணங்கித் துதித்தான். பின் ஒரு சுபதினத்தில் ஸ்ரீ நாகராசராசேசுவரர், நாகராசராசேசுவரி என்னும் திருநாமத்துடன் ஆலயத்தின் மூலஸ்தானத்தில் இந்திரன் பிரதிஸ்டை செய்திருந்த ஆசன பீடத்தில் சிவபிரானையும் அம்பிகையையும் பிரதிஷ்டை செய்து விநாயகர், சுப்பிரமணியர், வைரவர் முதலிய மூர்த்தங்களையும் பிரதிஷ்டை செய்து மருந்து சாத்தி கும்பாபிஷேகத்தை விதிப்படி சிறப்புடன் செய்து முடித்தான். நித்திய பூசை முதலியவைகளைச் செய்வித்து உற்சவகால இரதோற்சவத்திற்குச் செப்புத்தேர் ஒன்றும், பவளத் தேர் ஒன்றும் செய்து வைத்தான். இத் தீவிற்கு நாகேஸ்வரம் அல்லது நாகேச்சரம் என்று பெயரிட்டு மகிழ்ந்தான்.

கி. பி. 1620 க்கும் 1624 க்கும் இடைப்பட்ட காலத்தில் யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டின் கரையோரப் பகுதிகளைப் போத்துக்கேயர் தமது ஆட்சிக்குட்படுத்தியபோது நயினார்தீவு நாகபூஜணி ஆலயமும் இடித்து தரைமட்டமாக்கப்பட்டது. ஆலயப் பூசகரும் மெய்காப்பாளர்களும் மனம் கலங்கினர். சுவாமியின் விக்கிரகத்தையும் அம்பிகையின் விக்கிரகத்தையும் ஆலயத்தை

விட்டு அப்புறப்படுத்தினார். ஆலயத்தின் வடக்கேயுள்ள கடற்கரையின் அருகில் அடர்ந்து வளர்ந்த ஆலமர அடிப் பொந்தில் நாகராசராசேசுவர சுவாமியின் விக்கிரகத்தை முதலில் கொண்டுபோய் வைத்தனர். பின் அம்பிகையின் விக்கிரகத்தை அந்த ஆலமரப் பொந்தில் வைக்கப்போன போது அந்தப் பொந்தில் வைத்த நாகராசராசேசுவர சுவாமியின் விக்கிரகம் இல்லாது கண்டு வியப்புற்றனர். அங்குமிங்கும் தேடினர். கிடைக்கவில்லை. அதன்பின் அம்பிகையின் விக்கிரகத்தை மட்டும் வேறு இடத்தில் வைத்துப் பாதுகாத்து வந்தனர். பின் நயினார் பட்டரின் வழித்தோன்றலான இராமலிங்கர் இராமச்சந்திரரால் சிறு ஆலயம் அமைக்கப்பட்டு அதில் அம்பிகையின் விக்கிரகத்தை மட்டும் வைத்து பிரதிஷ்டை செய்து வழிபட்டனர். போர்த்துக்கேயர் ஆலயத்தை இடிக்கும் பொழுது ஆலய மரப்பொந்தில் பூஜகர்களால் ஒளித்து வைக்கப்பட்ட நாகராசராஜேஸ்வரர் விக்கிரகத்தை நயினாதீவுக்கு வடக்கேயுள்ள புலியேத்தி என்னும் புளியந்தீவில் இருந்து இத்தீவிற்கு சிறு மரக்கலத்தில் வந்து போகும் மீனவர் ஒருவர் மேலே சொல்லப்பட்ட ஆலமரப் பொந்தில் பொருட்களை வைத்தெடுக்கும் பழக்கத்தில் பொருளை வைக்கப்போன போது அங்கு நாகராசராசேசுவரர் சுவாமியின் விக்கிரகம் இருப்பதைக் கண்டு எவரும் அறியாவண்ணம் ஆனந்தத்துடன் தனது மரக்கலத்தில் ஏற்றி புலியேத்தி என்னும் புளியந்தீவிற்கு கொண்டு சென்று வழிபட்டார். பின்னர் புளியந்தீவில் நாகராசராஜேஸ்வரருக்கு தனி ஆலயம் அமைக்கப்பெற்று நாகராசராசேசுவரரின் இறைபுகழ் உலகு எங்கும் பரவியது. இன்று மீண்டும் புதுப் பொலிவு கண்டு ஆனி மாதம் 12ம் நாள் 26.06.1998 வெள்ளிக்கிழமை மஹாகும்பாபிஷேகம் கண்டு மக்களின் இதயங்களில் நாகராசராசேசுவரர் நீங்காத இடம் பெற்றுள்ளார். அலைகடல் வழியே அலையெனத் திரண்டு மக்கள் வெள்ளம் பக்தி வயப்பட்டு நிற்கும் காட்சி அளப்பெரியது.

இவ்வாறு நாக வழிபாடு சைவம், வைணவம், சமணம், பௌத்தம் என்ற நான்கு சமயங்களுக்கும் பொதுவானது. சிவபெருமான் நாகத்தைக் கழுத்தணியாகக் கொண்டுள்ளார். திருமால் ஆதிசேடனைப் படுக்கையாகக் கொண்டுள்ளார், சமணசமய தீர்த்தங்கரர் பார்சுவநாதரின் திருவுருவம் படமெடுத்த பாம்பினடியிலே காணப்படுகின்றது, புத்த சமயத் துறவிகள் நாகத்திற்கு ஆலயம் அமைத்து வணங்கி வருவதாக டாக்டர் பீல் என்ற அறிஞர் குறிப்பிடுகின்றார்.

எனவே இன மத பேதம் இன்றி சகல இனத்தவரும் மதத்தவரும் நாக வழிபாட்டில் தம்மை இணைத்துள்ளமையினை வரலாற்று நூல்களின் வாயிலாகவும் தற்கால வழிபாடினாடாகவும் அறிய முடிகின்றது.

உதவிய நூல்கள்:

ஆபுத்திரனும் அமுதசுரபியும் --- (திரு. ஆ. கதிரித்தம்பி)

நயினை நாகபூசணி ஆலய கும்பாபிஷேக மலர் 1983.08.28.

மன்றங்கள் அமைப்போம்.

தனியொருவர் தனித்து நின்று தொண்டு செய்வதிலும் பார்க்கக் கூட்டம், சங்கம், சபை, மன்றம் அமைத்துப் பணி செய்தல் சுலபமாயும் பரவலாயும், பலமுள்ளதாயும் அமையும். நல்ல நோக்கத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு அமைத்த பல சங்கங்கள் ஒன்று சேர்ந்து மகாசபை அமைத்தல் ஐக்கியத்தைப் பலப்படுத்தும். மன்றங்கள் பல துறைகளிலும் பணி புரியலாம்.

திருக்கோயில்களும் திருக்கூட்டத்தினரும்

பிரமஸ்ரீ. ப. சிவானந்த சர்மா ('கோப்பாய் சிவம்')

“கோயிலில்லா ஊரில் குடியிருக்க வேண்டாம்” என்பது முது மொழி. சைவப் பெருமக்கள் குடியிருக்கும் ஊர்கள் தோறும் ஆலயங்கள் அமைக்கப்படுவதும் அவை முறைப்படி பரிபாலிக்கப் படுவதும் அவசியமாகும்.

இன்று புதிது புதிதாகக் கோயில்கள் பல கட்டப்படுவதை நாம் காண்கின்றோம். மகிழ்ச்சியும் அடைகின்றோம். அவற்றைக் கட்டியெழுப்பும் தர்மசீலர்களைப் புகழவும் செய்கின்றோம்.

ஆனால் -----

இவ்வாலயங்கள் எல்லாம் நமது சமயம் வளர வகை செய்கின்றனவா?

சமயம் வளர்த்தல் என்றால் என்ன? சமயாசாரமான நடைமுறைகள், சடங்குகள் அதிகரிப்பதா? அல்லது சைவசமயத்திற்கு மாற்றுச் சமயங்களில் இருந்து பலரை மாற்றி எடுப்பதா?

இவை எதுவும் பொருத்தமானதாக இல்லை. சமயாசாரமான நமது சைவ நடைமுறைகளை மக்கள் புரிந்து கொண்டு அவற்றைத் தமது வாழ்க்கையில் -- வழக்கத்தில் -- அனுசரித்தலில் குறைபாடு எதுவுமில்லாமல் ஒழுங்காக நடப்பாராயின் அதுவே நமது சமய வளர்ச்சி என்று கூறலாம்.

ஆக, புதிது புதிதாகத் தோன்றும் ஆலயங்கள் யாவும் நமது சமயாசார நடைமுறைகளைப் பாழ்படுத்தாமல் விட்டாலே -- சமயாசார அனுஷ்டானங்கள் தமது இயல்பான நடைமுறையில் ஒழுங்காக இயங்கி வந்தாலே போதுமானது என்றும் எண்ணத் தோன்றுகின்றது.

இது விபரீதமான ஒரு சிந்தனையாகத் தோன்றலாம். ஆனால்,

‘புதியதொரு ஆலயத்தைக் கட்டியெழுப்புவதை விட பழைமையான -- சிதைவுற்ற ஆலயங்களைப் புனருத்தாரணம் செய்வதே மேலான சமயத் தொண்டு’ என்பதனை ஸ்ரீலஸ்ரீ ஆறுமுகநாவலர் அவர்கள் வலியுறுத்தியிருக்கின்றார்.

‘நானும் ஒரு கோயிலைக் கட்டினேன்’ என்ற ஆணவ முனைப்புக் காரணமாக அல்லது ஏற்கனவே இருக்கும் ஆலயங்களில் ஏற்பட்ட கசப்புணர்வு காரணமாக எழுந்த போட்டி மனப்பான்மை என்பன புதிய ஆலயங்கள் பல தோன்றக் காரணமாக அமைகின்றன. எனவே ஆலயங்களை ஸ்தாபிப்பவர்கள், கட்டியெழுப்புவவர்களின் உள்பாங்கு, சிந்தனை, மனோசக்தி என்பன அவ்வாலயங்களின் அருட்சிறப்பின் தன்மையை நிர்ணயிப்பதில் முக்கிய பங்கு வகிக்கின்றன. அதனால் உண்மையான சமய, சமூக, சேவை மனப்பான்மையும் ஆத்மீக உணர்வும் மிக்கவர்களால் அந்த இடத்தின் தேவை கருதி அமைக்கப்படும் ஆலயங்களே நமது சமய வளர்ச்சிக்கு வேண்டப்படுவன. அவையே அருளொளி வீசக்கூடிய ஆலயங்களாயும் அமையும்.

பல ஆலயங்களில் நித்திய பூஜைக்கு வேண்டிய கற்பூரம், தேங்காய் எண்ணெய், நிவேதனப் பொருட்கள் மற்றும் பூஜைக்கான உபகரணங்கள் கூட இல்லாமல் இருப்பதைக் காண முடிகின்றது. அவற்றுக்கு வேண்டிய வசதிகளை ஏற்படுத்தி தினமும் ஒரு காலப் பூஜையாவது ஒழுங்காக நடைபெற வழி செய்யாமல் புதுப்புது ஆலயங்களையும் ஆலயக் கட்டிடத் திருப்பணிகளையும் அமைக்க உதவுபவர்களைக் காண்கின்றோம்.

ஆலயங்களின் அருள் விளக்கமானது அங்கே வந்து வழிபடுகின்ற அடியார்களின் பெருக்கத்தினாலும், அடியார்களின் தரச் சிறப்பினாலும் மேலோங்கி வளம் பெறும் என்பது நமது அனுபவ உண்மை, சான்றோர் கூற்றால் பெறும் உண்மை என்பதையும் விட விஞ்ஞான பூர்வமான நிரூபணமும் இதற்கு உண்டு. அதனால் நமது ஆலயங்களுக்கு வழிபாடியற்ற வரும் அடியார்கள் தொகையைப் பெருக்குவதிலும், அவர்களது தரச்சிறப்பை அதிகரிக்கச் செய்வதிலும் கவனம் செலுத்துவது அவசியமல்லவா? சைவாசாரமான நடைமுறைகள், சமய அனுஷ்டானங்கள் ஒழுங்காக நடைபெறுவதை நாம் கவனித்துக் கொள்ள வேண்டுமல்லவா?

பக்தகோடிகள் ஆலய வழிபாடுகளை எவ்விதம் நிகழ்த்துகின்றார்கள். இயல்பாகவே இன்று மேல்நாட்டு நாகரிகம் பெருகி வருவதால் நமது பாரம்பரியப் பண்பாட்டு நடைமுறைகள் சைவ சமயாசாரமான அனுஷ்டானங்கள் அக்கறையின்றி அலட்சியப்படுத்தப்பட்டும், அறியாமல் கைவிடப்பட்டும் அருகி வருகின்றன.

அதுமட்டுமின்றி, வளர்ந்து வரும் இயந்திர மயமான உலகில் மனிதனின் வாழ்க்கையும் இயந்திரப் பாங்கானதாக விரைவானதாயும், உணர்வு பூர்வமான செயற்பாடுகள் குறைவானதாயும் மாறி வருவதனால் முன்பு கூறப்பட்ட பண்பாட்டு நடைமுறைகள் சிலவேளைகளில் தெரிந்திருந்தும் கூட வாழ்க்கையின் வேகத்துக்கு ஈடு கொடுக்க முடியாமல் தளர்த்தப்படுகின்றன. இயந்திரத் தன்மையுடைய சடங்குகள் போல் நமது சமய அனுஷ்டானங்களும் மாறிவிட்டன.

நமது குற்றமெல்லாம் பொறுத்து நம்மைக் காத்தருளும் தாயாக இறைவன் இருப்பதனாற்றான். இங்கு காட்டியவாறெல்லாம் இத்தனை பாவங்களையும் செய்தவர்களாயிருந்தும் நம்மை இன்னமும் இந்த அளவிலாவது அவர் வைத்திருக்கிறார் என்று எண்ணத் தோன்றுகிறது எனக்கு.

திருத்தொண்டின் நெறி வாழ வேண்டும்.

திருத் தொண்டர்களின் பெருமுயற்சியாலே சைவசமயம் நிலைபெற்று வந்துள்ளது. சென்ற காலத்துப் பழுதிலாத் திறம்போல இனிவரும் எதிர்காலத்திலும் சைவசமயம் நிலவுவதற்கு நாமே பொறுப்பாளிகளாய்ப் பணிபுரிய முற்படுதல் வேண்டும். தொண்டு செய்து சைவத்தையும் தமிழையும் வாழவைத்தால் அவை எங்கள் சந்தானங்கள் என்ற முறையில் சனாதனமாக நிலைத்து நிலவும்.

கந்தபுராண கலாசாரமே யாழ்ப்பாண கலாசாரம் என உணர்த்திய நாவலர்.

-சிவநெறிச் செல்வர் திரு.வே.ச.சுப்பையா அவர்கள்.-

ஆன்மீகம் தாழ்ந்து லௌகீகம் உயர்ந்து இருக்கும் இக்காலத்திலே ஆலயம் தொழுவது; அரனடி வணங்குவது; அடியாரைப் பேணுவது; அறவழி நடப்பது என்னும் இன்னோரன்ன நற்பண்புகளை இளைஞர், முதியோர் என்று எல்லோருமே புறக்கணிக்கத் தலைப்பட்டுள்ளோம்.

எனவே காலத்தின் தேவை கருதி நமது சமய குரவர்கள், நாயன்மார்கள் அவர்களைத் தொடர்ந்து வாழையடி வாழையாக வந்த, வந்து கொண்டிருக்கின்ற மெய்யடியார்களைப் போற்றுவதும், நினைவு கூர்வதும் நம் தலையாய கடமையாகும்.

இவ்வாறு வாழையடி வாழையாக வந்த அடியார்களில் ஒருவரே யாழ்ப்பாணத்து நல்லூர் தந்த ஸ்ரீலஸ்ரீ ஆறுமுகநாவலர் ஆவார். போர்த்துக்கேயரும், ஒல்லாந்தரும், ஆங்கிலேயரும் ஆண்ட ஈழம் அவர்கள் வருகையால் தன்மனம் குன்றி, குணம் குன்றி, பாரம்பரியம், பண்பாடு குன்றி இருந்த கால கட்டத்தில்தான் நல்லூர் பதிவாழ் ஆறுமுகவன் காலத்தின் தேவையறிந்து, ஓர் ஆறுமுகத்தை அங்கு அவதாரம் செய்ய வைத்தான் போலும். 'நாவலர்' என்றால் அது ஆறுமுக நாவலரையே குறித்து நிற்கும். நாவன்மை கொண்ட ஆறுமுகநாவலர் 18.12.1822 இல் திருவவதாரம் செய்தார்.

நாவலர் நால்வரோடு ஐந்தாம் குரவராகப் போற்றப்படுகின்றார் என்றால் அவர் செய்த சைவப் பணிதான் என்னே.

ஆங்கில மோகமும், கிறிஸ்தவ சமய ஊடுருவலும், சாதி ஏற்றத்தாழ்வுகளும் அக்கால யாழ்ப்பாணத்தை ஆட்டிப் படைத்தன. சைவசமய உண்மையும், ஆகம வழிபாட்டு முறைகளும் பின்தள்ளப்பட்டன. கிறிஸ்தவ சமய போதகர்கள் தமது மதமே மெய்ச் சமயமென கள்ளமறியா உள்ளங்களில் விதைத்ததோடு மதமும் மாற்றினர்.

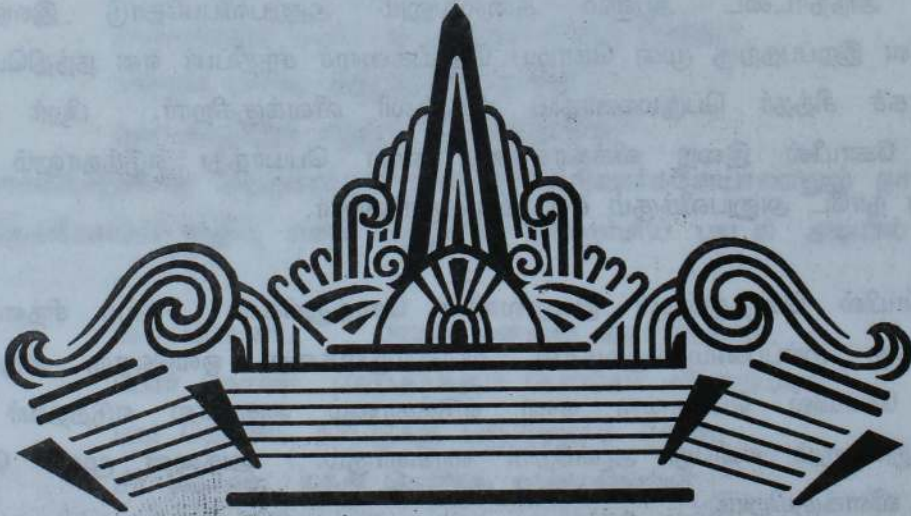
சைவசமயமும், சைவப் பண்பாடும் பிறமதபோதகர்களால் மதவெறி கொண்டு அழிக்கத் தலைப்பட்டபோது அதைத்தடுத்து நிறுத்தி 'சைவ சமயமே சமயம், சமயாதீதப் பழம்பெரும் சமயம்' என்பதை தமிழ் மக்களுக்கு இடித்து உரைத்தவர் நாவலர் என்றால் அது மிகையாகாது. சைவத்தை வாழவைக்கவேண்டும் என்னும் பேரவாவினாலேதன் வாழ்நாள் முழுவதும் பிரமச்சாரிய ஒழுக்கத்தைக் கடைப்பிடித்ததோடு தனக்கு ஊதியம் கொடுத்து வந்த ஆசிரியத் தொழிலையும் உதறித் தள்ளினார்.

பொதுமக்கள் மத்தியிலே சைவசமய அடிப்படை உண்மைகளைப் பரப்பவேண்டி எல்லோரும் இலகுவாகப் புரிந்துகொள்ளக் கூடிய வகையில் முதலாம், இரண்டாம் சைவசமய வினா விடைகளை எழுதி அச்சிட்டுக் கொடுத்தார். எல்லோரும் படித்து விளங்க முடியாத செய்யுள் நடையிலே அமைந்துள்ள பெரிய புராணம், திருவிளையாடற் புராணம் போன்றவற்றை வசனநடையிலே எழுதி வெளியிட்டார். ஆலயங்களில் சைவசமய உண்மைகள் பற்றி பிரசாரம் செய்ததோடு ஒரு மாணவப் பரம்பரையையே உருவாக்கினார்.

புராணபடனம், திருமுறை ஓதுதல், ஆகமவிதிப்படி ஆலயங்களில் பூஜை முதலியன செய்தல், ஆலயங்களைப் புதுப்பித்தல் போன்ற திருப்பணிகளைச் செய்ததோடு பழம் பெருமை வாய்ந்த சைவ, இலக்கண இலக்கிய நூல்களைத் திருத்தியும் புதுப்பித்தும் அச்சவாகனமேற்றிய பெருமை நாவலர் பெருமானையே சேரும்.

சமயத் தொண்டோடு நின்றுவிடாமல் நாவலர் பெருமான் கல்வி வளர்ச்சியிலும் அக்கறை கொண்டார். சைவ மாணவர்கள் சைவ சூழலிலே சைவப் பண்பாட்டோடு கல்வி கற்க வேண்டும் என்னும் பேரவாவோடு சைவப் பிரகாச வித்தியாசாலைகளை யாழ்ப்பாணத்தில் நிறுவி தரமான ஆசிரியர்களைக் கொண்டு பணிபுரிய வைத்தார். அத்தோடு மட்டுமல்லாமல் சைவசமய நூல்களை அச்சிட்டு வெளியிடுவதற்கு அச்சியந்திரங்களை நிறுவி அவற்றைப் பராமரிக்கவும் செய்தார். இப்பணிகள் யாழ்ப்பாணத்தோடு மட்டும் நின்றுவிடாமல் தமிழ் நாட்டில் சிதம்பரம் போன்ற இடங்களில் மடங்களை நிறுவி அளப்பரிய தொண்டுகள் செய்யலானார்.

மேலும் யாழ்ப்பாணத் தமிழ் மக்களது கலாசாரம் கந்தபுராணக் கலாசாரமே என்பதனை உணர்த்தியவரும் நாவலர் பெருமானே.

திருக்கோயிலும் திருமந்திரமும்.

செஞ்சொற் செல்வர்.திரு.ஆறு.திருமுருகன் B.A அவர்கள்.

(ஆசிரியர் சுன்னாகம் ஸ்கந்தவரோதயக் கல்லூரி)

தமிழ் ஆகமம் எனப்போற்றப்படும் திருமந்திரம், சைவ சமயத்தின் தத்துவங்களையும் வாழ்வியற் கோட்பாடுகளையும் எடுத்துக் காட்டுகிறது. அருந்தமிழில் அருட்பாலாக படைக்கப்பட்ட திருமந்திரம் இறைவழிபாட்டுக்கு எம்முன்னோர் திருக்கோயில் கட்டிப் பேணும் சிறப்பைக் கூறியதோடு திருக்கோயிலில் சொல்லக் கூடாதனவற்றையும் விளக்கியுள்ளது. திருக்கோயில் இழிவு என்ற ஓர் பகுதியில் கோயிலின் புனிதம் பாதுகாக்கப்படாவிட்டால் ஏற்படும் துன்பங்களை திருமூலர் எச்சரிக்கையாகக் குறிப்பிடுகின்றார். ஏக காலத்திலும் சைவசமயத்தவர் உணர்ந்து ஆலயங்களைப் பேண இப்பாடல்கள் அருந்துணை செய்யும் என்பதில் ஐயமில்லை.

ஒரு ஆலயம் கட்டப்பட்ட இடத்தில் பிரதிஸ்தை செய்யப்பட்ட சிவலிங்கத்தை பெயர்த்து வேறு இடத்தில் அவ் லிங்கத்தை ஸ்தாபித்தால் எவ்வகை இடையூறுகள் வரும் என பின்வருமாறு குறிப்பிடுகிறார்.

தாவர லிங்கம் பறித்து ஒன்றில் தாபித்தால்
ஆதவன் முன்னே அரசு நிலை கெடும்
சாதவன் முன்னே பெருநோய் அடுத்திடும்
காவலன் பேர் நந்தி கட்டு உரைத்தானே.

ஒரு கோயிலில் வைக்கப்பட்டு இருந்த லிங்கத்தைப் பெயர்த்து எடுப்பதால் வரும் வினையை அந்நாட்டை ஆளும் தலைவனும் அனுபவிப்பதோடு இவற்றுக்கு காரணமாக இருந்தவர்கள் இறப்பதற்கு முன் கொடிய நோய்களைச் சந்திப்பர் என நந்தியெயம்பெருமான் தமக்கு உரைத்ததாகச் சித்தர் பெருமானாகிய திருமூலர் விளக்குகிறார். பிறர் ஸ்தாபித்து வழிபாடு ஆற்றிய கோயில் இறை விக்கிரகத்தை எவர் பெயர்த்து எடுத்தாலும் அதனால் ஏற்படும் பாவங்களை நாடே அனுபவிக்கும் என விளக்குகின்றார்.

கோயில் சொத்துக்கள் இறைவனின் சொத்துக்கள். தர்ம சிந்தையால் அடியார்கள் ஆண்டவனுக்கு அர்ப்பணமாக்குவதால் அப்பொருள்களை ஒவ்வொரு அடியவனும் காப்பாற்ற வேண்டும். கோயில் பொருளை எவர் எடுத்தாலும் அதனால் எடுத்தவர் மட்டுமன்றி அவர் சந்ததியே துன்புறும் என்பது ஆன்றோர் வாக்காகும். அதனை மூலர் பெருமான் பின்வரும் பாடலூடாக விளக்குகிறார்.

கட்டுவித்தார் மதில் கல் என்று வாங்கிடில்
வெட்டுவிக்கும் அபிடேகத்து அரசரை
முட்டுவிக்கும் முனி வேதியர் ஆயினும்
வெட்டுவித்தே விடும் விண்ணவன் ஆணையே.

ஆலயத்தின் மதிலிலிருந்து ஒரு கல் வாங்கினால் கூட எத்தனை இடையூறு ஏற்படும். என்பதை விளக்கியுள்ளார்.

ஆலயங்களில் நித்திய நைமித்திய பூசைகள் தடைப்படாமல் ஒழுங்காக நடைபெற வேண்டும். ஆலயங்களில் நடைபெறும் பூசை வழிபாடுகள் தான் மக்களை ஆனந்தமாக வாழச் செய்ய உதவும் ஒரு நாட்டில் இயற்கைச் சிறப்பும், செல்வச் செழிப்பும், செங்கோல் ஆட்சியும், நோயற்ற வாழ்வும், வறுமையற்ற நல்வாழ்வும் சிறப்பதற்கு இறைவழிபாடு முக்கிய காரணமாகும். வழிபாட்டுக்கு உரிய பிரதான ஸ்தானமான ஆலயங்களில் வழிபாட்டுக்கு இடையூறு ஏற்படுமானால் நாடு எவ்வகையில் இடர் அனுபவிக்கும் என்பதனைத் திருமூலர் பெருமான் பின்வருமாறு குறிப்பிடுகின்றார்.

ஆற்று அருநோய்மிக்க அவனிமழை இன்றில்
போற்று அரு மன்னரும் போர்வலி குன்றுவர்
கூற்று உதைத்தான் திருக்கோயில்கள் எல்லாம்
சாற்றிய பூசைகள் தப்பிடில் தானே.

திருக்கோயில்களில் பூசை தடைப்படுமானால் இயற்கையே கோபித்து நாட்டில் மழைபெய்யாது மழை இன்மையால் கொடிய நோய்கள் பரவி மக்களை வருத்தும். சிறந்த போர்வலியை மிக்க மன்னரும் போர்வலிமை குன்றிப் போரிலே தோற்றுத் துன்புறுவர். எனக் குறிப்பிடுகின்றார்.

மேலும் திருக்கோயிலின் பூசைகள் தடைப்பட்டால் மன்னர்கள் ஆட்சியாளர்கள் தீமை அனுபவிப்பது மட்டுமன்றி நாட்டின் பொருளாதார வளம் யாவும் குன்றி மக்களிடத்திலும் அறவாழ்வு அற்றுப்போய்விடும். களவு, சூது வஞ்சக வாழ்வு நாட்டில் மலிந்து நல்லவர்கள் இல்லாத நச்சு மனிதர்கள் நடமாடுவர். என நந்தி யெம்பெருமான் தமக்குரைத்ததாகத் தவ ஞானியாகிய திருமூலர் பின்வரும் பாடலில் விளக்குகின்றார்.

முன்னவனார் கோயில் பூசைகள் முட்டிடில்
மன்னர்க்குத் தீங்கு உள வாரி வளம் குன்றும்
கன்னம் களவு மிகுந்திடும் காசினி
என அருநந்தி எடுத்து உரைத்தானே.

ஆலயங்களில் பூசையாற்றுகின்ற அந்தணர்கள் புனிதம் கெடுவார்களேயானாலும் நாட்டில் துன்பம் ஏற்படும் எனத் திருக்கோயில் இழிவு என்ற பகுதியின் நிறைவாய் பாடல் அடியில் பின்வருமாறு குறிப்பிடுகின்றார்.

பேர் கொண்ட பிரான் தன்னை அர்ச்சித்தால்
போர் கொண்ட வேந்தர்க்கும் பொல்லா வியாதியாம்
பார் கொண்ட நாட்டுக்கு பஞ்சமுமாம் என்றே
சீர் கொண்ட நந்தி தெரிந்து உரைத்தானே.

வெறும் பெயரை மாத்திரமுடைய அந்தணர்கள் குறிப்பாக ஆச்சாரம், பக்தி இல்லாதவர் திருக்கோயிலில் பூசை ஆற்றுவாராயின் ஆளும் தலைவனுக்குப் பிணி ஏற்படுவது மட்டுமன்றி நாட்டுக்குப் பஞ்சமும் ஆபத்துக்களும் நேரும் என விளக்குகின்றார்.

திருமுலர் சுவாமிகள் திருக்கோயில்களின் நித்திய நைமித்திய பூசைகள் எத்தகைய முக்கியத்துவம் வாயந்தவை என்பதை மேற்குறித்த பாடல்கள் வாயிலாக விளக்கியதோடு ஆலய ஒழுங்குகளை எவ்வாறு புனிதமாகப் பேணவேண்டும், என்பதனை அகலமாக விளக்கியுள்ளார். ஆலயங்களில் நடைபெறும் நித்திய நைமித்திய பூசைகளுக்கு எவ்வித குறையுமில்லாமல் காப்பாற்ற ஒவ்வொரு அடியவரும் முனைதல் வேண்டும் ஆலய கருமங்கள் அனுதினமும் நடைபெற்றாலே அகிலம் ஐஸ்வரியத்துடன் இயங்கும் எனவே திருக்கோயில்கள் யாவும் தெய்வீகப் பணிகளால் காத்துப் பேணவேண்டியது எம் சைவ உலகின் பெருங்கடனாகும்.

திருக்கோயிலை மையமாகக் கொள்ளலாம்.

அயலில் உள்ள ஆலயத்தின் மண்டபத்தை மையமாகக் கொண்டு இந்து சமய மன்றம் ஒன்றை அமைக்கலாம். ஆலயம் தொழுவது சாலவும் நன்று. கோபுர தரிசனம் கோடி புண்ணியம். கோயிலடியில் கூடும் மன்றத்தினர் கோயிலை உள்ளும் வெளியும் கூட்டித் துப்பரவாதக்கலாம். பூந்தோட்டம் அமைக்கலாம். மாலை வேளைகளிற் கூட்டுப் பிரார்த்தனை நடத்தலாம். கோயில் மண்டபத்தில் புராணபடனஞ் செய்யலாம். இராமாண பாரத பிரசங்கஞ் செய்யலாம். புராணங்கள் படிப்பதாலும் கேட்பதாலும் சமயஞானம் உண்டாகும். பெரிய புராணம், கந்தபுராணம், திருவிளையாடற் புராணம், விநாயக புராணம் முதலாக நல்ல புராணங்கள் உண்டு.

மாதந்தோறும் பூரணை நாட்களில் சமயப் பெரியார்களை அழைத்து வந்து பேசவைத்துக் கேட்டுப் பயன் அடையலாம் மாதந்தோறும் வருகின்ற நாயன்மார் குருபூஜைகள், சந்தான ஆசாரியார் குருபூஜைகள், சித்தர்கள், யோகிகள் குருபூஜைகளைக்கைக் கொள்ளலாம்.

ஆலய வருடாந்த உற்சவங்களின் போதும், சிவராத்திரி, நவராத்திரி, கந்தஷஷ்டி, விநாயக விரதம் போன்ற காலங்களிலும் திருக்கோயில் சிறப்பான தொண்டுகள் செய்யலாம். ஆண்டு தோறும் சமயபாடப் பரீட்சை நடாத்திப் பரிசுகள், பாராட்டுப் பத்திரங்கள் வழங்கலாம்.

நாயன்மார்கள் அடிச்சுவட்டில், மாதம் ஒருமுறை திருக்கோயிலில் எல்லோரும் சேர்ந்து உழவாரப் பணி செய்யலாம். அப்பரடிகள் வீதிகள், மதில்கள், கோபுரங்கள், விமானங்கள், பிராகாரங்களிவற்றை தூய்மையாக்கிய முறையில் நாம் பணிபுரியலாம். திருக்கோயிலிற் பணிபுரியும்போது 'நான்' என்னும் அகங்காரமும் 'எனது' என்னும் மமகாரமும் நீங்கும். மனத்தூய்மை உண்டாய இடத்தில் திருவருள் பதியும்.

ஊரிலும் அயலிலும் உள்ள வீடுகள் தோறும் பிடியரிசி சேகரித்து மாதந்தோறும் கோயில் வீதியில் நீர்க்கஞ்சி வழங்கலாம். இச்செயலால் எல்லோரையும் சிவப்பணியில் ஈடுபடுத்துவதோடு அடியார்களைச் சிவமாகப் பாவித்துச் பழகும் பழக்கமும் உண்டாகும். பாவனை பக்தி வழிக்கும் படிப்பு வழிக்கும் அரிய சாதனமாகும். திருவிளக்கு ஏற்றுவதற்கு வீடுகள் தோறும் வீழ்ந்து வீணாகிப் போகும் தேங்காய்களைப் பொறுக்கி எண்ணெய் எடுத்து ஆலயத்துக்குக் கொடுக்கலாம்.

அன்பே சீவம்.

திருமதி. ஜெயந்தினி சிவபாலன் அவர்கள்.

(ஆசிரியை, யா/அனலைதீவு சதாசிவ மாகவித்தியாலயம்)

அன்பும் சிவமுமிரண்டென்பரறிவிலார்
அன்பே சிவமாவதாருமறிகிலார்
அன்பே சிவமாவதாருமறிந்தபின்
அன்பே சிவமாயமாந்திருப்பாரே.

விலங்கு உணர்ச்சியைப் போக்கி, மனித உணர்ச்சியை மேலோங்கச் செய்யவழியாது? என்று நம் மூதாதையர் யோசித்தனர். அன்புடைமையே மனிதத் தன்மை என்று ஆராய்ந்து முடிவு கண்டனர். எனவே மக்கள் யாவரும் பிற உயிர்கள் மீது அன்பு கொண்டு பழகுவதையே நல் ஒழுக்கத்திற்கும், நல்வாழ்விற்கும் அடிப்படைக் கொள்கையாகக் கொண்டனர். அதனையே தாங்கள் சார்ந்து ஒழுகவேண்டிய சமயமாகக் கொண்டனர். அவர்களே சைவர் என அழைக்கப்பட்டனர்.

சைவ சமயத்தின் அடிப்படைக் கொள்கை “அன்பு” இதையே அளவிற்கும், இடத்திற்கும் ஏற்பக் கருணை, இரக்கம், பாசம், காதல் என்பர். இறைவனை எண்ணி எண்ணிக் காதலாகிக் கசிந்து கண்ணீர் மல்க வேண்டும். ஒன்றின் மீதுள்ள பற்றினை நீக்கவும், பிற உயிர்களிடம் அன்பு காட்டவும், சைவசமயம் போதிப்பதுடன், உயிர் வதை நீக்குவதே சிறப்புக் குறிக்கோளாகவும் கொண்டது. சைவசமய நாயன்மார்களின் வாழ்க்கை வரலாறுகளே அன்பு முறையாகும்.

“ஆவுரித்துத் தின்றுமூலும் புலையரேனும்,
கங்கைவார் சடைக்கரந்தார்க் கன்பராகில்
அவர் கண்டீர் நாம் வணங்கும் கடவுளாரே.”

என்பது நாவுக்கரசர் நவின்ற மொழியாகும். எனவேதான் சிவனை வழிபட்டனர். அதாவது சைவர்கள் சமூகத்தில் சமத்துவம் கண்டனர். இதனால் தான் “எல்லோரும் ஓர் குலம், எல்லோரும் ஓர் நிறை, எல்லோரும் இந்நாட்டு மன்னர்” என்று பாரதியார் பாடினார்.

சைவர்கள் சைவ சமூகம் மட்டுமன்றி, பிற சமயத்தாரும், பிற நாட்டாரும் இனிதே வாழ வேண்டுமென்று விரும்பினர். “யாதும் ஊரே, யாவரும் கேளிர்,” “எல்லோரும் இன்புற்றிருக்க நினைப்பதுவே அல்லாமல் வேறொன்றறியேன் பராபரமே” என்கிறது சைவ சமயம். சைவம் என்ற சொல் சிவபெருமானை அன்புடன் வழிபடும் ஒரு செயலைக் குறிக்கின்றது. சைவம் என்பது சிவசம்பந்தம் கொண்டது. அந்தச் சிவமாவது யாது? அன்பே சிவம். இதனை அறியாதார் யார்? அன்பே சிவம் என்று கண்டு அன்புடன் வாழ்வதையே தங்கள் அடிப்படைக் கொள்கையாகக் கொண்ட சைவர்களின் சமயம் சைவ சமயமாயிற்று.

அன்பை அடிப்படையாகக் கொண்ட சைவம் எப்போது தோன்றியது என்று பார்த்தால், அது இந்தக் காலத்தில்தான் தோன்றியது என்று யாராலும் சொல்ல இயலவில்லை. அதனைத் தோற்றுவித்தவர்கள் யார்? என்றாலும் அதற்கும் பதில் இறுக்க முடியவில்லை. பிற சமயங்களைப் பற்றி பேசும்போது இந்தச் சமயம் இன்னவரால், இன்ன காலத்தில் தோற்றுவிக்கப்பட்டது என்று குறிப்பிட்டுக் கூற முடிகிறது. ஆனால் அதுபோல் சைவசமயம் தோன்றிய காலத்தைக் குறிப்பிட்டுக் கூற முடியவில்லை. எனவே மனிதனை மனிதனாக்கிய பழம் பெரும் சமயம் சைவம். மனிதன் நல்லறிவு பெற்று, பிற உயிர்களிடத்து அன்பாய் இருக்க வேண்டும் என்று எண்ணிய அன்றே சைவம் தோன்றியது எனலாம். சைவத்தின் சாரம் அன்பு. ஆகவே “அன்பே சிவம்” என்பது மூதுரையாயிற்று என்பதனையும் உணர்கின்றோம்.

அன்புள்ளம் கொண்டிருத்தலும், அறவழி நின்றலும், இந்த அவனியில் பிறந்த அனைவருக்கும் பொதுவான ஒன்று. சைவத்தின் உயிர் நாடிகளாக அன்பும், அறனும் இடம் பெற்றிருக்கின்றன. உயிருக்கு இயல்பான பண்பு அன்பு. “பெறவே வேண்டும் மெய்யன்பு” என்கிறது திருவாசகம். மெய்ப் பொருளாகிய சிவனிடத்தே அன்பு செலுத்துவதே மெய்யன்பு. இவ்வன்பு மெய்யின்பத்திற்கு வழிவகுக்கின்றது. ஒரு சைவன் பிற சைவனிடம் அன்பு காட்ட வேண்டும் என்பதனையும், மனிதத் தன்மையோடு நடந்து கொள்ள வேண்டும் என்பதனையும் சைவருட் பலர் மறந்து விடுகின்றனர். கல்விச் செருக்காலும், பதவிச் செருக்காலும் சைவர் பலர் தம் சமயத்தைச் சேர்ந்த பிறருடன் பழகுவதும் இல்லை. மதிப்பதும் இல்லை. இத்தகைய பல காரணங்களால் சமுதாயத்தில் சைவர் ஒற்றுமையின்றி வலிகுன்றிவிட்டனர்.

உயிர்கள் பாசத்தை நீக்கி இறைவனுடைய திருவடிப்பேற்றை அடைவதற்கு அன்பு நெறியைக் கடைப்பிடிக்க வேண்டும். உலகத்திலுள்ள உயிர்கள் எல்லாம் ஒரே குலம் என்ற உணர்வுடன் ஒற்றுமையாகவும், அன்புடனும் வாழ வேண்டும் என்று வற்புறுத்துவது சைவ சமயமே. சிவம் என்னும் பதத்திற்கே அன்பு, இன்பம், ஆனந்தம் என்று பொருள். “இன்பமே என்னுடை அன்பே” என்கிறது திருவாசகம். ‘முடிவிலா இன்பமான அன்பினை எடுத்துக் காட்ட’ என்று சேக்கிழாரும், ‘இன்ப மயம் ஈசன், இன்பம் விளைத்தலால் சம்புவெனும் பேரும் தரும்’ என்று இராமலிங்க சுமாமிகளும் கூறுகின்றனர். “சிந்தைதனைத் தெளிவித்துச் சிவமாக்கி யெனையாண்ட அந்தமிலா ஆனந்தம் அணி கொள்வதில்லை கண்டேனே” என்பது மாணிக்கவாசகர் அருள்வாக்கு.

இறைவனிடத்தில் அன்பு செய்வது என்றால் இறைவன் உறைவிடமாகிய உயிர்களிடத்தில் அன்பு செலுத்துவதே ஆகும். உயிர்களிடத்தில் அன்பில்லாதவர், இறைவனிடம் அன்பில்லாதவர். “நடமாடுங் கோயில் நம்பர்க் கொன்றியில் படமாடுங் கோயில் பரமர்க்கங்காகும்” என்பது திருமந்திரம்.

அன்பே சிவம் எனும் கொள்கை கொண்ட சிவநெறி சைவம். அன்பெனும் ஆண்டவனை-- சிவனை -- ஆதியில் உணர்ந்தவர்கள் தமிழர்கள், தென்னாட்டவர்கள், தென்னாட்டவரின் உள்ளமெனும் கோயிலில் பள்ளி கொண்டிருக்கும் அன்பெனும் ஆண்டவன் எந்நாட்டவர்க்கும் இறைவனாக வேண்டும். எல்லார் உள்ளத்திலும் கோயில் கொள்ள வேண்டும். அந்த உணர்வை உண்டாக்கும் சைவம் உலகில் தழைக்க வேண்டும்.

“என்றும் வேண்டும் இன்ப அன்பு”

யாழ். அனலை --- புலியேத்திபுரம் (புளியந்தவு)
ஸ்ரீ நாகேஸ்வர சிவன் தோத்திரம்.

காப்பு

புண்ணியனே நாகேசன் புத்திரனே ஐங்கரனே
நண்ணுவினை தீர்த்தருளும் நாயகனே -- பண்ணமைய
வெற்பில் மறைவரைந்த வேழ முகத்தோனே
கற்பகனே நின்திருந்தாள் காப்பு.

நூல்

1

பொன்பெருகு கைலைமலை நாதா ஞான
புரணனே தேவகணம் வேண்டி நிற்க
இன்பமிகு மிடபத்தில் தென்பால் நோக்கி
எழிலழகி உமைநாகேஸ் வரியாளோடு
மின்பரவு சோதியனாய் நாகர் மேவும்
விளங்குகடல் நடுவில்முனி வர்கள் சூழ
அன்புவளர் புலியேத்தி புரத்தமர்ந்த
ஆதிநாகேஸ் வரசிவனே போற்றி போற்றி.

2

தான்தோன்றி ஈஸ்வரனாய், நாகம்பூணும்
தற்பரையாய் நயினைபுறை அம்மைபாதம்
தேன்தோன்று மலர்கொண்டு பூசைசெய்யும்
திருத்தொண்டு புரிகின்ற நாகர்சேனை
வான்தோன்று மஞ்சனநீ ராட்டி, நித்தம்
வாழ்த்திசைக்கு மகிழ்ந்திருக்கும் லிங்கநாதா
ஆன்தோன்று புலியேத்தி புரத்தமர்ந்த
ஆதிநாகேஸ் வரசிவனே போற்றி போற்றி.

3

பரவுபெருங் கடலில்வரு வணிகர் கூட்டம்
பகலிரவு நிற்பாதம் போற்றும் வேளை
அரவுபெருங் கூட்டத்தின் காட்சி காட்டி
அந்தணனாய் வந்தருளும் தேவதேவா
இரவு பகல் நாகரத் தினசோதிக்குள்

இசைநாக ராஜேஸ்வ ரித்தாய்பங்கில்
அரசநிழற் புலியேத்தி புரத்தமர்ந்த
ஆதிநாகேஸ் வரசிவனே போற்றி போற்றி.

4

சிற்பரமாம் தில்லையிலே கண்ட வண்ணம்
சிந்தையுறு பதஞ்சலியும் புலிக்கால் கொண்டு
பொற்பமைந்த வியாக்கிரபா தத்தா ரும்நின்
பொருந்துநடம் காண்பதற்குத் தவமிருக்க
கற்பகனாய்த் தனிமேட்டில் நடனமாடிக்
கருணைசெயு முருத்திரனாய் நின்றாய் ஐயா
அற்புதனே புலியேத்தி புரத்தமர்ந்த
ஆதிநாகேஸ் வரசிவனே போற்றி போற்றி.

5

ஏழிசையின் பெருவடிவ மானாய் போற்றி
இமையவர்கள் நின்பாதம் பூசை செய்யச்
சூழரவப் புற்றருகே கோயில் கொண்டு
சுருதியொலிச் சிலம்பிசைக்க நடித்தாய் போற்றி
வாழனலை ஐயனையும் அழைத்தாய் போற்றி
வரும்நாக புஷ்கரணித் தீர்த்தம் நல்கி
ஆழியெறி புலியேத்தி புரத்தமர்ந்த
ஆதிநாகேஸ் வரசிவனே போற்றி போற்றி.

6

கண்ணகியார் முதலாய தேவர் வேதம்
கனிமுனிவர்க் கருள்கொடுத்த பெருமான் போற்றி
எண்ணெட்டு விளையாடல் புரிந்தாய் போற்றி
ஏத்துமடி யார்க்கெல்லாம் தருவாய் போற்றி
வண்ணமிகு பாஷாண லிங்க தீர்த்தம்
வழங்கிவினை தீர்க்குமருந் தானாய் போற்றி
அண்ணலே புலியேத்தி புரத்தமர்ந்த
ஆதிநாகேஸ் வரசிவனே போற்றி.

7

கடியேறு கொன்றையணி சடையாய் போற்றி
கடியநவ கோள்துயரம் தீர்ப்பாய் போற்றி
விடமேறு நாகங்க ளணிந்தாய் போற்றி
வேண்டுவார் வேண்டுவன கொடுப்பாய் போற்றி
திடமேறு நிதிகலைகள் அருள்வாய் போற்றி

சிந்தித்த சந்தானம் தருவாய் போற்றி
அடியார்க்கும் புலியேத்தி புரத்த மர்ந்த
ஆதிநாகேஸ் வரசிவனே போற்றி போற்றி.

8

புயலாலே திசைசுழன்ற தொண்டனுக்குப்
பொலிந்ததுணை புரிந்துயிரைக் காத்தாய் போற்றி
மயலாகி மாண்டவனை மீட்டாய் போற்றி
மருந்துதரும் வைத்தியனாய் வந்தாய் போற்றி
நயமான பொங்கலிட்டுப் பூசை செய்ய
ஞானியாய் வந்துநின்ற நாதா போற்றி
அயனேத்தும் புலியேத்தி புரத்தமர்ந்த
ஆதிநாகேஸ் வரசிவனே போற்றி போற்றி.

9

வெம்பவநொய் போக்கியெமை யாள்வாய் போற்றி
மிகுசைவ நீதிநெறி யருள்வாய் போற்றி
கும்பிடுவார் குறைதீர்க்கும் குருவே போற்றி
குருவாகி வந்து பதம் கொடுப்பாய் போற்றி
நம்பனே உனைமறவா நெஞ்சம் தந்து
நமச்சிவாயம் நாவமுத்த வைப்பாய் போற்றி
அம்பலமாம் புலியேத்தி புரத்தமர்ந்த
ஆதிநாகேஸ் வரசிவனே போற்றி போற்றி.

10

முன்னவனே மூவர்க்கும் முதல்வா போற்றி
முருகன்கண பதிக்கினிய பிதாவே போற்றி
மன்னுமறை ஆகமங்கள் உரைத்தாய் போற்றி
மண்டலமெல் லாம்நிறைந்த பொருளே போற்றி
தென்னைவளத் தனித்தீவில் இருந்தாய் போற்றி
செய்பிழைகள் பொறுத்தெம்மைக் காப்பாய் போற்றி
அன்னமிடும் புலியேத்தி புரத்தமர்ந்த
ஆதிநாகேஸ் வரசிவனே போற்றி போற்றி.

அருட்கவி. சீ. விநாசித்தம்பி.

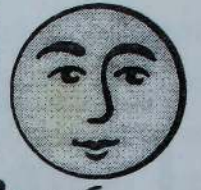
நாகேஸ்வரம்,

ஸ்ரீ நாகவரத நாராயணர் தேவஸ்தானம்,

அளவெட்டி..

பிறை வழிபாடு.

திருமதி. ஐயம்பெருமாள், அனலைத்வ-6

“பித்தா பிறை சூடி” என்று தொடங்குகின்றது சந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் தேவாரம். ‘பித்தா’ என்பது சிவபெருமான் அடியெடுத்துக் கொடுத்த முதற் சொல். அவரைச் சுவாமிகள் சிறப்பித்துப் பாடிய முதற் பெயர் ‘பிறைசூடி’ என்பது. அவருக்கு எண்ணிறந்த பெயர்கள் இருக்கின்றன. சுவாமிகள் ‘பிறைசூடி’ என்னும் பெயரையே முதன்முதல் தேர்ந்தெடுத்துப் பயன்படுத்தினார். திருஞானசம்பந்த சுவாமிகளும் தாம் திருவாய் மலர்ந்தருளிய முதற்பாடலான “தோடுடைய செவியன்” என்ற பாடலில் ‘தூவெண் மதிசூடி’ என்று இறைவனைக் குறிப்பிடுகின்றார்.

‘தூவெண் மதி’ என்ற தொடர் தூய்மையான, வெண்மையான பிறையைச் சுட்டுகின்றது. இங்கே தூய்மை என்பது அகவெண்மை, வெண்மை என்பது புறத்தூய்மை. அகமும் புறமும் புனிதமான பிறையைச் சூடியிருப்பதால் சிவனுக்கு பிறைசூடி, பிறைசூடன், மதிசூடி, சந்திரசேகரன், சந்திரமௌலி முதலிய பெயர்கள் தோன்றன. சந்திரசேகர வடிவம் என்பது பிறையுடன் சிவன் விளங்கும் ஒரு வடிவமாகும்.

தமிழர்கள் பிறையை இரு முறைகளில் வழிபடுகிறார்கள். (அ) மூன்றாம் பிறையை வழிபடுவது (ஆ) சிவன் அல்லது விநாயகர் அல்லது அம்பாளின் திருமுடிமேல் பிறையைச் சூட்டி அத் தெய்வத்துடன் வழிபடுவது.

மூன்றாம் பிறை வழிபாடு.

அமாவாசைக்கு அடுத்து ஒவ்வொரு கலையாகப் பிறை வளர்கிறது. ஒரு கலைப் பிறையும், இருகலைப் பிறையும் முதலிரு நாட்கள் கதிரவனுடன் மறைந்து விடுகின்றன. ஆகவே அவை கண்களுக்குப் புலப்படுவதில்லை. மூன்றாம் நாள் மூன்று கலைகளுடன், மேற்கில் அந்தி வானத்தில் வெண்பிறை தோன்றுகின்றது. இதைப் புதுப்பிறை, பால் போன்ற பிறை, குழவித் திங்கள், இளநிலா, இளம்பிறை, குழவிப் பிறை என்றெல்லாம் புலவர்கள் பாராட்டுகின்றார்கள். இந்த மூன்றாம் பிறையை மிகப் பழங்கால முதலே மக்கள் வழிபட்டனர்.

பிறை முதலிரு நாட்களில் கண்களுக்குப் புலப்படுவதில்லை. நான்காம் நாளிலோ களங்கக் கீறலுடன் தோன்றுவதால் வழிபாட்டிற்குத் தகுதியற்றதாகி விடுகின்றது. நடுவில் மூன்றாம் பிறையே வழிபடத் தக்கதாகப் பெருமிதத் தோற்றமளிக்கின்றது.

பாற்கடல் கடையப்பட்டபோது திருமகளோடு நிலாவும் தோன்றியது என நிலாவை உயர்வாக மதிக்கின்றனர். நிலாவின் வளர்ச்சி, தேய்வு என்ற அடிப்படையிலேயே மாதத்தைக் கணக்கிட்டனர். இதனால் மாதத்திற்குத் திங்கள் எனப் பெயர் அமைந்தது. மூன்றாம் பிறை அனைவருக்கும் பொதுவான எல்லோரும் வழிபடத்தக்க இயற்கைக் கடவுள். தேய்பிறையின்

பதினாறாம் கலையான ஒரு கலையைச் சிவன் சூடிக்கொண்டான் என்று கந்தபுராணம் (சந்திர சாரப் படலம்.) கூறுகிறது. அப்பிறை இரு கலைகளைக் கொண்டது என்று அடியார்க்கு நல்லார் கூறுகிறார். தேய்பிறையின் ஒரு கலையோ, இரு கலையோ இரண்டுமே மக்களின் கண்களுக்குப் புலப்படுவதில்லை. எளிதில் கண்களுக்குப் புலப்படாமல் இருப்பது இறைவனது குணங்களில் ஒன்று. எனவே தெளிவாகக் கண்களுக்குப் புலப்படாத பிறை இறை தன்மையைப் பெற்று வழிபாட்டிற்குரியதாக உயர்ந்துள்ளது.

சிவபெருமானின் திருமுடிமேல் பிறை அமர்ந்த வரலாற்றைப் புராணங்கள் பலவிதமாகப் பகர்கின்றன. தக்கனது இருபத்தியேழு பெண்களைத் திருமணம் செய்து கொண்ட சந்திரன் கிருத்திகை, ரோகிணி ஆகிய இருவரிடம் மட்டுமே அன்பைச் செலுத்தி மற்றையோரைப் புறக்கணித்தான். இதனால் கோபமுற்ற தக்கன், சந்திரனைத் தேயுமாறு சாபமிட்டான். சாபத்தால் தினமொரு கலையாகக் குறைந்த சந்திரன் சிவபெருமானை அடைக்கலமாக அடைந்து சாபவிமோசனம் பெற்றுக் கொண்டான். தேய்பிறையின் பதினாறாம் கலையை தன் சடையில் அணியாக இறைவன் அணிந்து கொண்டான்.

ஒரு சமயம், சந்திரன் தன் குருவின் பத்தினியை அடைந்தான். இதனால் குருசாபம் பெற்று தேய்வடைந்தான். சிவபெருமானை சரணடைந்து சாபவிமோசனம் பெற்றபோது அவர் அவனைத் தலைமீது அணியாக அணிந்து கொண்டதாக மற்றொரு புராணம் கூறுகின்றது.

விநாயக புராணத்தில் விநாயகர் சந்திரனை தனது திருமுடியில் சூடிக்கொண்ட வரலாறு விபரிக்கப்படுகின்றது. ஒருமுறை திருக்கலையத்தில் வீற்றிருந்த விநாயகரின் முன்பாக, அடியார்கள் நிறைவாக பல பொருட்களைப் படைத்தபோது விநாயகர் அவற்றை ஒரு கவளமாகத் திரட்டி எடுத்து உண்டா. இதனைக் கண்ட சந்திரன் இகழ், விநாயகர், 'அவன் ஒளி குன்றி அழியச்' சாபமிட்டார். இதனால் துன்பமுற்ற சந்திரன் இறுதியில் அவரிடமே சரணடைந்தான். விநாயகர் அவனை மன்னித்து, "மாதத்தில் ஒருநாள், வளர்பிறைச் சதுர்த்தியன்று மட்டும் அவனை வணங்கக் கூடாது" என்று சாபத்தை மாற்றி அவனது ஒரு கலையை தம் திருமுடிமீது புனைந்து பாலச் சந்திரனாகக் காட்சியளிக்கின்றார்.

இதனை, "எத்தனை முறை பார்த்தாலும் தெவிட்டாதவை யானையும் சந்திரனும். இப்பொழுது இவற்றில் ஒன்று மற்றொன்றின் தலையில் உட்கார்ந்து விட்டது. பரல்பரம் அழகுக்கு அழகு செய்து கொள்ளுகின்ற நிலை" என்று காஞ்சிப் பெரியவர் வர்ணிக்கின்றார்.

அனைவரும் விரும்பும் அழகுடையது பிறை. ஊமத்தம் பூவை எவரும் விரும்புவதில்லை, ஆனால் 'வேண்டுதல் வேண்டாமை இலாத' இறைவன் திருமுடியில் இவை இரண்டும் அணி செய்கின்றன.

குற்றங்கள் செய்த சந்திரன் இறைவனை அடைந்து களங்கமற்றவன் ஆகி விடுகின்றான். குற்றமற்ற ஆன்மாவை இறைவன் ஏற்றுக் கொள்வான் என்பதனை இது உணர்த்துகின்றது. என்றும் மாறா வடிவத்தில் பிறை இலங்குவதானது, சிவனடி சேர்ந்தவர்க்கு பிறப்பு, வளர்ச்சி, இறப்பு இல்லை என்பதை உணர்த்துகின்றது.

சிவனது இடப்பாகமுள்ள உமையம்மை பாம்பைக் கண்டு மருளுகின்றாள். உமையை மயில் என்று பாம்பு அஞ்சுகிறது. பாம்பு முழுநிலாவைத் தவிர இளம்பிறையைத் தீண்டுவதில்லை. எனினும் இளம்பிறைக்கு பாம்பைக் கண்டால் அச்சம். இவ்வாறு முரண்பட்ட பகை கொண்டவை இறைவன் மேனியில் ஒற்றுமையாக வுள்ளன.

வெண்மை சாந்த குணத்துக்கு அடையாளம். வெண்பிறை சத்துவ குணத்தைக் குறிக்கின்றது. ஐந்தொழிலில் காத்தல் தொழிலைக் குறிக்கின்றது. மகாவிஷ்ணுவுக்குக் கிடைக்காத திருவடித் தரிசனம் பிறைக்குக் கிடைத்து, பிரம்மாவால் காணக்கிடைக்காத திருமுடியைத் தீண்டும் பேறு பெற்றுள்ளது. எனவே, இறைவன் வழிபாட்டில் பிறை வழிபாடு முக்கிய இடத்தைப் பெற்றுள்ளது. நாமும் பிறை வழிபாட்டின் மூலம் இறைவழிபாட்டை மேற்கொள்வோமாக.

நன்றி யொருவர்க்கு செய்தற்கா லந்நன்றி
என்று தருங்கொல் எனவேண்டா-- நின்று
தளரா வளாதெங்கு தாளுண்ட நீரைத்
தலையாலே தான்தருதலால்.

நல்லாரைக் காண்பதும் நன்றே நலமிக்க
நல்லார் சொற் கேட்பதுவும் நன்றே-- நல்லார்
குணங்கள் உரைப்பதுவும் நன்றே அவரோடு
இணங்கி இருப்பதுவும் நன்று.

-ஔவையார் அருளிய வாக்குண்டாம்.

பாடசாலைத் தொண்டு.

பாடசாலைகளும் ஆலயங்களே. பாடசாலைகளை வித்தியாலயங்கள் என்பர். பள்ளித் தலம் அனைத்தும் கோயில்கள் செய்வோம் என்பது பாரதியார் பாடல். அரிவரி மட்டைகள், வாய்ப்பாட்டு மட்டைகள், ஆத்திசூடி, கொன்றை வேந்தன் முதலிய நீதி நூல்கள், நாவலர் நீதி வாக்கியங்கள், என்பவற்றை அச்சிட்டு இலவசமாக வழங்கலாம். மனனஞ் செய்வோருக்கு பரிசளிக்கலாம். மேல் வகுப்பு மாணவர்களுக்கு இலகுவான திருக்குறளைத் தொகுத்து மனனஞ் செய்யக் கொடுக்கலாம். திருமறைப் பாடல்களை மனனஞ் செய்து முறைப்படி ஒப்புவிப்போருக்கு பரிசில்கள், சான்றிதழ்கள் வழங்கலாம். கட்டுரைப் போட்டிகள், பேச்சுப் போட்டிகள், இசைப் போட்டிகள், இலக்கிய அறிவுப் போட்டிகள், பொது அறிவுப் போட்டிகள், சமய அறிவுப் போட்டிகள் இவற்றைப் பாடசாலை மட்டத்திலும், பொது மக்கள் மட்டத்திலும் கிரமமாக நடாத்திப் பரிசில்கள் கொடுக்கலாம்.

எல்லை சிந்தனைக்கும்

- ✗ குறை கூறுதலிலும் மிக்கது குணம் காணுதல்.
- ✗ சூழ்நிலைக்கு ஏற்றவாறு நடந்து கொள்ளுதல் வேண்டும்.
- ✗ கயவன் தனக்கேற்ற சாத்திரப் பிரமாணம் கூறுகின்றான்.
- ✗ தன்னை ஆளுகின்ற தர்ம நியதியே தரணியையும் ஆளுகிறது.
- ✗ எங்கு சுயநல நாட்டம் இருக்கிறதோ அங்கு அருளுக்கு இடமில்லை.
- ✗ பலாத்காரத்தைக் கையாளுதல் பண்பட்டவனுடைய பாங்கு அன்று.
- ✗ தன் குடும்பத்தை நன்கு ஓம்புகின்றவன் குவலயத்தை ஓம்ப வல்லவனாவான்.
- ✗ மனிதனுடைய எண்ணத்துக்கு விளக்கமாக அவனுடைய வாழ்வு அமைகிறது.
- ✗ உலகை உள்ளபடி அறிகின்றவன் பிறகு ஒண்பொருளையும் அறிய வல்லவனாவான்.
- ✗ அருளை நாடுபவனுடைய அந்தரங்கக் குறைபாடுகள் தாமாக மறைந்து போகின்றன.
- ✗ மெய்ப்பொருளைத் தரிசிக்க விரும்புகிறவன் தன்னுடைய அகங்காரத்தை அறவே ஒதுக்கித் தள்ளவேண்டாம்.
- ✗ எடுத்துக்கொண்ட விரதத்தினின்று இம்மியளவு பிசகாது அதை நிறைவேற்றுவதே சத்தியத்தைச் சார்ந்துள்ள நிலையாகும்.
- ✗ பிறப்பை முன்னிட்டோ, பண்பை முன்னிட்டோ தன்னை உயர்ந்தவன் என்று எண்ணுபவன் சமுதாய சேவைக்கு உதவமாட்டான்.

பெரிய புராணப் பெண்களின் நினைவாக.

இந்து சமய மாதர் சங்கம் சமூகத்திலும் நாட்டிலும் இன்றியமையாத அங்கமாகும். நாரியர் உயர்ந்தால் நாடு உயரும். பதினாறு ஆசிரியர்களின் சேவையிலும் பார்க்க தனியொருதாயின் சேவை பெரியதாகும். எனவே சைவப் பெண்கள் திலகவதியார், காரைக்காலம்மையார், மங்கையர்க்கரசியார், இசைஞானியார், பரவையார் முதலான பெரிய புராணப் பெண்ணடியார்களை மனத்திற்கொண்டு பெருமளவில் சைவப்பணி புரிதல் வேண்டும். சைவப் பெண்களின் நல்ல சிந்தனை வலுவினால் சந்ததி சைவக் காழ்ப்புடன் உருவாகும்.

பெண்கள் நலன் பேணுவதற்கு பெண் தொண்டர்களே தாய்மை உள்ளத்தோடு முன்வருதல் வேண்டும். காரைக்காலம்மையார் நினைவாக திருக்கோயில் வளவுகளில் மாமரத்தை நட்பு வளர்க்கலாம். மங்கையர்க்கரசியார் நினைவாக வறிய பெண்பிள்ளைகளுக்குப் புலமைப்பரிசில்கள் கொடுத்து கல்வியில் ஊக்குவிக்கலாம். வீடுகள் தோறும் பெண்குழந்தைகள் பண்ணும் பரதமும் பயின்று சைவத் தமிழ்ப் பண்பாட்டில் வாழுதல் வேண்டும். பெண் குழந்தைகள் நுண்கலைகளில் சிறந்து விளங்க வேண்டும்.

ஓம் நமசிவாய.

சகல உலகங்களுக்கும் ஒரு தலைவனே.

நீயே அறியப்படவேண்டியவன்.

நீயே உணரப்படவேண்டியவன்.

எங்கள் எண்ணமெல்லாம் எப்பொழுதும்

உன் மேலேயே இருக்கட்டும்

உனது பெருமையை நோக்கவும்

உனது உணர்வால் எங்களை நினைத்துக்கொள்ளவும்.

எங்களுக்கு அறிவு கொடு.

ஆன்மீக வாழ்க்கையில் எங்களுக்குப் பலமும் உறுதியும்

கொடுத்தருள்வாய்

நீதி மார்க்கத்தை நிலையாகக் கடைப்பிடிக்க

எங்களைப் போதித்தருள்வாய்.

குறைபாடுகளிலிருந்தும் ஆபத்துக்களிலிருந்தும்

எங்களைக் காப்பாற்றுவாயாக.

சுவாமி சிவானந்தர்.

சந்தானங்கள்.

எமக்குப் பின் எம் பெயரால் எஞ்சி நிற்பன எம் எச்சங்கள். நாம் பாடசாலை அபிவிருத்தி, மருத்துவமனை அபிவிருத்தி, அநாதைகளை ஆதரித்தல், பசுக்காத்தல், பனை அபிவிருத்தி, மரம் நடுதல், நூல் நிலையங்கள் அமைத்தல், கிணறு தோண்டிக் கட்டுவித்தல், சுமைதாங்கி, நிழல் குடை அமைத்தல், வைத்தியசாலைகளுக்கு உதவுதல், புலமைப்பரிசில் வழங்குதல் முதலிய தருமச் செயல்களைச் செய்தால் அவை எமது சந்தானங்களாக --- பிள்ளைகளாக --- நின்று நிலவும்.

சின்னஞ் சிறு குழந்தைகள் தாமாக இயங்க மாட்டார்களாகையால் பெரியவர்கள் அவர்களை நெறிப்படுத்தி பழக்கி பொறுப்புணர்ச்சி உள்ளவர்களாக வளர்த்தல் வேண்டும். திருஞான சம்பந்த மூர்த்தி நாயனார், மெய்கண்டதேவர், பிரகலாதன், துருவன் முதலானோர் இளமையிலேயே பெரிய குணங்களைக் கொண்டவர்கள், எனவே குழந்தைகள் எமது எதிர்காலச் செல்வங்களாகையால் திட்டமிட்டு வளர்த்தல் வேண்டும்.

சுந்தர் துஷகம்.

தேவர்கள் தங்களுக்கு நெடுநாள் இடரிழைத்திருந்த துர்க்கனென்னும் அவுணனை உமாதேவியானவள் சங்கரித்து அவ்விடரை நீக்கியது கண்டு அத்தேவியை வணக்கஞ் செய்து துதி செய்தது இக் கவசமென்றறிக.

அங்கையிற் கரகந்தாங்கும் பிரமாணி யருளி னோடுந்
துங்கமென் சென்னி காக்க வயிணவி துகளிலாகம்

எங்கணுங் காக்க செய்ய வேந்தெழி லுருத்தி ராணி

தங்கமெண் டிசையு மன்பு தழைத்திடவினிது காக்க (க)

கொன்னானைச் சூலி சென்னி மயிரினைக் குறித்துக் காக்க

மன்னுவெண் பிறைதாழ் சென்னி வியங்கொளி நெற்றி காக்க

பன்மயிர்ப் புருவ நாளும் பரிவொடு முமையாள் காக்க

என்னையாண் முக்கணிச னிறைவிகண் ணினைகள் காக்க (உ)

வயமிகு மிமய வல்லி மூக்கினை மகிழ்ந்து காக்க

செயையொடு விசயை மேல்கீ ழிதழினைச் சிறந்து காக்க

வயிலுடைச் சுருதி தூய வஞ்செவி காக்க தண்ணென்

பயின்மல நறையுஞ் செல்வி பல்வினை யுவந்து காக்க (ஊ)

சண்டிமென் கபோலங் காக்க தவளநாண் மலரின் வைகும்

ஒண்டொடி நன்னாக் காக்க விசயைமங் கலைமற் றொவ்வாக்

கண்கவர் நாடி காக்க காத்தியா யனியெஞ் ஞான்று

முண்டக மலரிற்றாய முகத்தினைச் சிறந்து காக்க (ச)

காளமுண் டிருண்ட நீல கண்டிமென் கழுத்துக் காக்க

கோளில்பு தார சத்தி சுவற்புறங் காக்க கூரீமி

நீளொளிச் சந்தி காக்க வயிந்திரி நெறியி னோடுந்

தோளினை காக்க பத்மை துணைமல ரங்கை காக்க (ந)

கமலைகை விரல்கள் காக்க விரசைகை யுகிர்கள் காக்க

திமிரமுண் டொளிரும் வெய்யோன் மண்டலத் துறையுஞ் செல்வி

எமத்ரு வாகு மூலங் காக்கவான னவர்கள் னோத்த

அமிர்தல கரிநா ணாளு மகன் மணி மார்பங்காக்க (சு)

தரித்திரி யிதயங் காக்க தயித்தியர்ச் செகுப்போன் மிக்க
கருத்தொடு முலைகள் காக்க சகத்தினி லிறைமை பூண்டோ
டிருத்தகு வயிறு காக்க திகழ்த போகதி தன்னுள்ளத்
தருத்தியி னுந்தி காக்க வசைவளர் முதுகு காக்க (ஏ)

கருதரு விகடை காக்க கடிதலம் பாமை வாய்ந்த
குருமணிச் சகனங் காக்க குகாரணி குய்யங் காக்க.
அருடர வரும் பாய கந்தினி யபானங் காக்க
தெருளுடை விபுலை யென்றுஞ் சிறப்படைக் குறங்கு காக்க (அ)

லளிதைமென் முழந்தாள் காக்க வியற்சபை கணைக்கால் காக்க
களிதரு கோரை வாய்ந்த பரட்டினைக் காக்க மிக்க
அனிகொள்பா தலத்திற் செல்வோளணிகெழு புறத்தாள் காக்க
ஒளிர்நகம் விரல்கள் சந்திரி யுக்கிரி யுவந்துகாக்க (ஆ)

தலத்துறை மடந்தை யுள்ளங் காலினை காக்க தண்ணென்
மலர்த்திரு மனையைக் காக்க வயங்கு கேத் திரதை யோங்கி
உலப்பில்கேத் திரங்கள் காக்க பிரியகரை யொழிவறாது
நலத்தகு மக்க டம்மை நண் குறக் காக்க வன்றே (க)

உயர் சனாதனியெஞ் ஞான்று மொழிவறு மாயுள் காக்க
மயர்வறு சீர்த்தி யாவு மாதேவி காக்க மிக்க
செயிரறு தருமம் யாவுந் தனுத்தரி சிறந்து காக்க
இயல்புடைக் குலத்தை வாய்ந்த குலதேவி யினிது காக்க (கக)

சற்கதி பிரதை நல்லோரியை யினைத்தயாவிற்காக்க
விற்கொடும் போரினிரில் வெளியினில் வனத்திற் சூதில்
இற்புற மதனிலோங்கு சர்வாணி காக்க வென்னாப்
பொற்றொரு மலர்க டுவிப் புங்கவ ரேத்தி னாரே (கங)
முற்றும்.

சிவசக்தி அருளால் இம் மலருக்கு உதவியவர் திருமதி.ஐயம்பெருமாள்.

இந்துக்கள் வாழ்வில்

செல்வி.ராகினி கணபதிப்பிள்ளை அவர்கள்

(ஆசிரியை, யா/அனலைத்வு சதாசிவ மாகாவித்தியாலயம்.)

“திருக்கோயில் இல்லாத திருவில் ஊரும்”

“ஊரல்ல அடவி காடே”

என்றார் அப்பர்.

“கோயில் இல்லாத ஊரில் குடியிருக்க வேண்டாம்”

என்றார் உலகநாதர்.

மக்கள் தம்வினை நீங்கி பிறவாநிலை எய்தத் திருக்கோயில் வழிபாட்டினை மேற்கொள்ளல் நன்று. இதனாலன்றோ

“ஆலயம் தொழுவது சாலவும் நன்று”

என்று கூறினார் ஓளவைப் பாட்டி.

எனவே மனித வாழ்வில் கோயிலும், கோயில் வழிபாடும் முதலிடத்தை வகித்துள்ளது. ஆதலினால்தான் மக்கள் வாழும் இடங்களிலெல்லாம் கோயில் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. இந்து மதத்தின் ஒரு பிரிவாகிய சைவசமயத்தில் அருவம், உருவம், அருவுருவம் ஆகிய திருமேனிகளில் சிவனை வழிபடுவதனாலும் அதிலும் உருவத் திருமேனியை வழிபடுவதனாலும் கோயில் சிறப்படைகின்றது. நாம் வேண்டும் வடிவத்தில் விரும்பும் நாமத்தில் இறைவனை ஆலயத்தில் தரிசிக்கலாம்.

கோயில் என்பது இறைவனுடைய இருப்பிடமாகவும் கொள்ளப்படுகின்றது. கோயிலை ஆலயம் எனவும் அழைப்பர். ஆலயம் என்னும்போது ஆன்மாக்கள் ஐம்புலனை அடக்கி மனதை ஒரு வழிப்படுத்தி இறைவனிடத்தே ஓடுங்குவதற்கு ஏதுவான இடமென்று சொன்னால் மிகையாகாது. ஆலயத்திற்கு செல்வதை ஒவ்வொரு இந்துவும் புனிதமான செயலாக கருத வேண்டியவனாகின்றான். சிவாலயங்களும் அவற்றின் அமைப்புக்களும் அங்குள்ள மூர்த்தங்களும் அருமையான உட்பொருளைக் காட்டுவனவாகும். அங்ஙனமே சிவாகம விதிப்படி செய்யும் பூசைகளும், பிரம்மோற்சவங்களும் உட்பொருளைக் கொண்டனவாகும். இவ்வுண்மையை ஞானத் தந்தையாகிய அப்பர் பெருமான்.

“குறிகளும் அடையாளமும், கோயிலும்,

நெறிகளும் அவர் நின்றதோர் நேர்மையும்.

“அறிய ஆயிரம் ஆரணம் ஓதிலும்

பொறியிலீர்! மனம் என்கொல் புகாததே!”

என்னும் திருக்குறுந் தொகையில் நமக்கு இடித்துரைக்கின்றார். நல்லமுறையில் நித்திய, நைமித்திய கிரியைகள் நடக்கும் ஆலயங்களில் மந்திர சத்தியாலும் அடியவர் செய்யும் வந்தனை வழிபாட்டாலும் அன்பர்களுக்கு ஆன்மசுத்தி பெருகவல்ல சுத்தச் சூழ்நிலை ஏற்படும்.

சிவாகமங்களில், ஆலயவழிபாட்டில் மனம் ஒருமைப்பட சிவனருள் கிட்டும் என்றும் சிவனருளால் சிவபேரானந்தம் உண்டாகும் என்றும் கூறப்படுகின்றது. கடவுட்காட்சி பெற்ற நாயன்மார்கள் ஆலயங்கள் தோறும் யாத்திரை செய்து ஆலய வழிபாட்டினை ஆன்ம ஈடேற்றத்திற்கு முக்கியமாக உணர்த்தியுள்ளனர். தேவார முதலிகள் ஆன அப்பர், சம்பந்தர், சுந்தரர் போன்றோரும் திருமங்கை ஆழ்வார் போன்றோர்களும் தலயாத்திரைக்கு முக்கிய இடம் தந்துள்ளனர்.

சங்க காலத்தில் கோயில்கள் அழியும் பொருட்களால் அமைக்கப்பட்டதாகவும், பல்லவர் காலத்திலே அழியாப் பொருட்களால் ஆலயங்கள் அமைக்கப்பட்டதாகவும் பின்னர் சோழர் காலத்திலே கற்கோயில் கட்டும்பணி ஆரம்பமாகியதாகவும் சான்றுகள் பகர்கின்றன. மேலும் இவ்வாலயங்கள் கல்விச்சாலைகளாகவும், வைத்திய சாலைகளாகவும், வழக்காடு மன்றங்களாகவும், இசை, நடனம் என்பன வளரும் இடங்களாகவும் விளங்கியுள்ளன.

எல்லா இடத்திலும் வியாபித்திருக்கும் மெய்ப்பொருளை ஏன் ஆலயத்தில் சென்று வழிபட வேண்டும்? என வினா எழுப்பலாம். இதற்கு உதாரணமாகவே சுந்தரமூர்த்தி நாயனாரது தடுத்தாட் கொண்டவரலாறு தக்க சான்றாக அமைகின்றது. அதாவது இறைவன் சுந்தரரை தடுத்தாட் கொள்ள கிழப் பிராமணர் வடிவில் வந்தார். திருவெண்ணெய் நல்லூரில் வாழ்ந்த மக்கள் அவர் இருக்கும் இடம் எதுவென்று வினவினார்கள். அவர் காட்டுகிறேன் எனக் கூறி அவ்வூர் ஆலயத்தினுட் சென்று மறைந்தார். இந் நிகழ்ச்சி இறைவனது சிறப்பிடமாக ஆலயம் நிகழ்வதை விளங்குகின்றது. அதாவது பசுவினது உடல் முழுவதிலும் பால் சுரந்தாலும் அதன் மடியின் வழியாகவே அது சொரியப்படுவது போல் எங்கும் கலந்திருந்தாலும் இறைவன் ஆலயத்தின் வழியாகவே வெளிப்பட்டு அருள் பாலிக்கின்றான் என்றால் மிகையாகாது. இதனையே சிவஞான சித்தியார்

“திருக்கோயிலுள்ளிருக்குந் திருமேனிதன்னை சிவனெனவே
கண்டவர்க்குச் சிவனுறைவனங்கே”
என்கின்றது.

யோக நிலையிலுள்ளோர் “உள்ளம் பெருங்கோயில் ஊனுடம்பாலயம்” என்றும், “காயமே கோயிலாகக் கடிமனம் அடிமையாக” என்றும், “உடம்பார் அழியின் உயிரார் அழிவர், திறம்பட மெஞ்ஞானம் சேரவும் மாட்டார்” என்றும் உடம்பையே கோயிலாகக் கொண்டு அதற்குள்ளே இருக்கும் உயிரினை இறைவனாக கண்டார்கள். இம் மார்க்கங்கள் சிற்றறிவினராகிய எம் போன்றவர்களுக்கு கடினம். எனவேதான் ஆலயங்கள் எமக்கு அடிக்கல்லாக அமைகின்றது.

எமது சமய வாழ்வில் முக்கியத்துவம் பெறும் ஆலயத்தை நாம் காணுந்தோறும் கடவுள் உணர்வு ஏற்படுகின்றது. இதனால்தான் “கோபுர தரிசனம் கோடி புண்ணியம்” எனக் கூறப்படுகின்றது. மேலும் சிதறும் இயல்புடைய சிந்தையை ஓர் வழிப்படுத்த கோயில் அமைகின்றது. வேத

மந்திரங்களும், சான்றோர் பாசுரங்களும் ஒலித்துப் பழகிய ஆலயங்களில் ஓர் ஒப்பற்ற சக்தி நிலவுகின்றது. தொடர்ந்து அங்கு நடைபெறும் பிரதிஷ்டைபூசை. ஆகியவற்றால் சிவாச் சாரியார் இறைவனை எழுந்தருளுவிக்கின்றார். “எல்லோரும் இன்பமாக வாழ்க” என அவர் எமக்காக வேண்டி ஆணவமாகிய பாசத்தினை விலக்கி நாம் ஞானத்தினை பெற வழிகாட்டுகின்றார். இம்மை, மறுமை பயன்களை நாம் அடைய வழி வகுக்கின்றார்.

இவற்றைவிட கோயில்கள் தத்துவம், ஞானம் முதலிய பேருண்மைகளை உணர்த்தும் ஓர் உறைவிடமாகவும் கலைவளர்ச்சிக்கும், சமூக பண்பாட்டு வளர்ச்சி, ஆன்மிக வளர்ச்சி என்பவற்றை பேணிப் பாதுகாக்கவும் அவை எமக்கு உதவுகின்றன. கலைவளர்ச்சி என்னும்போது சிற்பம், ஓவியம், இசை, நடனக் கலைகள் ஆலயங்களை மையமாகக் கொண்டே வளர்ச்சியுற்றன. மேலும் தெய்வீக வரலாற்றுக்கதைகள் புராணங்கள். சமய சமுதாயப் பண்பாட்டை அறிவதற்கு வித்திட்டன. படித்தவர் முதல் பாமரர் வரை சமய அறிவைப் பெறுவதற்கு ஆலயங்களே நிலக்களன். கோயில்களில் நடைபெறும் கதாகலாட்சேபம் மூலம் இலக்கிய இலக்கண அறிவு வளர்க்கப்பட்டது. அது மட்டுமல்லாமல் சகல வித கூட்டுவாழ்வு போன்ற சமுதாய விருத்திக்கும் கோயில்களே அத்திவாரம் இருகின்றன.

ஓர் இந்து ஆலயத்தினுட் சென்று ஆலயத்தின் கடமைகளை செய்யும்போது மனதை வேறு நினைவுகளில் சிதறவிடாது கடவுள் சிந்தனையாக தமது வாழ்வின் குறிக்கோளை சிந்திக்கும் நேரமாக அமைத்து விடுகின்றான். சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம் ஆகிய சைவ நாற்பாதங்களை பின்பற்ற முயலுவோருக்கு கோயில் வழிபாடு முதற்படி. தொடக்க நிலைத் தொண்டுகளானசரியை ஆலயத் தொண்டோடு நெருங்கியுள்ளது. இதனையே அப்பர் பெருமான்.

“நிலைபெறுமாறெண்ணுதியேல் நெஞ்சே நீவா
நித்தலும் எம்பிரான் கோயில் புக்குப்-----”

என்று பாடுவது இவ்விடத்தில் குறிப்பிடத்தக்க தொன்றாகும். அதுமட்டுமன்றி கிரியை நெறிக்கும் திருக்கோயில் வழிபாடு இன்றியமையாதது.

எனவே இதன் மூலம் கோயில் சமய, சமுதாயத்திற்கு ஓர் நிறுவனமாகத் திகழ்கின்றது. எமது இந்து சமயத்தின் உயிர் நாடியாக விளங்குகின்றது. தீய குணங்களை அழிக்கவும். சமய ஒழுக்கத்தினை வளர்க்கவும், பக்திப் பயிரை செழித் தோங்கவும், ஆன்மாவை தூய்மை செய்யவும் அமைந்தவை என நன்கு விளக்குகின்றது. ஆகையால் இவற்றையெல்லாம் புனிதங் கெடாமல் பாதுகாத்து வருவது ஒவ்வொரு இந்துவினதும் பெரிய கடமைகளுள் ஒன்றாகும். இவ்வாறு இந்துக்களின் வாழ்வில் கோயில்கள் முக்கிய இடமாக மிளிர்கின்றது.

“மேன்மைகொள் சைவ நீதி விளங்குக உலக மெல்லாம்”

சைவ ஆலயங்கள் ஆற்ற வேண்டிய சமூக, சமயப் பணிகள்.

வித்துவான் க.சொக்கலிங்கம் எம்.ஏ., (சொக்கன்)

ஆன்மாக்கள் இறைவனோடு தங்களின் உள்ளங்களை இலயிக்க வைப்பதற்கு ஆலயங்கள் உபகாரமாவன. இறை-ஆன்ம லயிற் பிற்குத் தடைகளாய்ப் புறத்தே இடம்பெறும் நிகழ்வுகள், ஆரவாரங்கள் என்பன அமையும் என்று, கருதிய எம்முன்னோர், ஏகாந்தமானவையும் அமைதியானவையுமான இடங்களிலே சிறிய அளவில் ஆலயங்களை எழுப்பினர்.

காடும் காவும் கவின்பெறு துருத்தியும்
யாறும் குளனும் வேறுபல் வைப்பும்
சதுக்கமும் சந்தியும் புதுப்பூங் கடம்பமும்
மன்றமும் பொதியிலும் கந்துடை நிலையிலும்.

வழிபாட்டுக்கான தானங்கள் அமைந்திருந்தன என்பது திருமுருகாற்றுப்படை மூலம் அறியவருஞ் செய்தி, காடு, சோலை (கா), ஆற்றங்கரை என்பவற்றிலே தொடங்கிய வழிபாடு, காலப்போக்கில் மக்கள் அதிகம் அதிகமாக கூடும் மன்றம், பொதியில்(பொது+இல்), கந்து(தெய்வம் உறையும் தறி) அமைந்த புனித இடம் என்பவற்றில் நிகழ்வது படிப்படியான வளர்ச்சிக் கட்டத்தினையே புலப்படுத்துகின்றது. ஆன்மசுடேற்றத்துக்கான ஏகாந்த வழிபாடானது பலருங்கூடி 'இன்பமே சூழ்க, எல்லோரும் வாழ்க' என்னும் பொதுநல, சமுதாய நோக்குக் கொண்டதாய் மாறுகின்றது.

வழிபடுவோரின் எண்ணிக்கை அதிகரிக்க அதிகரிக்க அந்த அதிகரிப்பிற்கு அமைவாகப் பெரிய கோயில்கள் எழுப்ப நேர்கின்றது. தமிழிலக்கிய வரலாற்றிலே 'சங்கமருவிய காலம்' எனப் பெயர் பெறும் கி.பி. 100-300 ஆண்டுகளுக்கு இடைப்பட்ட காலத்திலே (காரைக்காலம்மையார், முதலாழ்வார் மூவர் வாழ்ந்த காலப் பகுதி) 'பொதியில்' பெருங்கோயில்களாய் மாறுகின்றன. இக்காலப்பிரிவிலே காவேரிக் கரையிலே அறுபது சிவாலயங்கள் கோச்செங்கட் சோழ மன்னனால் எழுப்பப்பட்டன என்ற செய்தி, திருத்தொண்டர் பெரிய புராணம் வாயிலாகத் தெரியவருகின்றது.

அந்திமில்சீர்ச் சோணாட்டில் அகனாடு தொறுமணியார்
சந்திரசே கரமருந் தானங்கன் பலசமைத்தார்

(தி.பெ.பு.,கோச்செங்கட் சோழ நாயனார் புராணம்)

எனினும் இக்கோயில்கள் மண்ணாலும் மரத்தாலும் கட்டப்பட்டமையால் இயற்கையின் அழிவிற்கு இலக்காகி இல்லாதொழிந்தன.

இந்நிலையிலே காலத்தை வென்று நிலைத்திடலைக் கருத்திற்கொண்டு, பல்லவர் காலத்திலே (கி.பி.600-900) பல்லவர் பெருமன்னனான மகேந்திரவர்மன் (கி.பி.615-630),

“செங்கல், சுண்ணாம்பு, மரம், உலோகம் இவை இல்லாமல் மும் முர்த்திகளுக்கு -----”

(மண்டகப்பட்டுக்கல்வெட்டு)

மலைப்பாறைகளைக் குடைந்து கோயில்கள் சமைத்தான். இவன் பின்வந்த நரசிம்ம பல்லவன், இராசசிம்மன்(கழற்சிங்கநாயனார்) முதலியோர் தனிக்கற்கோயில்கள், பிரகாரங்கள் மண்டபங்கள் அமைந்த கற்கோயில்கள் சமைத்து வழிகாட்டினர். கோயிற் கட்டடக் கலை, சிற்பக் கலை, விக்கிரகக் கலை, இசை கலை, நடனக் கலை என்பவற்றோடு ஆலயங்கள் விரிவாக்கம் பெற்றன, வளர்ச்சி கண்டன. சமூக இணைவை முன்னரிலும் அதிகமாய் அடைந்தன. இவ்வளர்ச்சிக்கு. சைவசமய குரவரும், வைணவ ஆழ்வாரும் வழங்கிய பங்களிப்பும் மிகப் பெரிதாகும்.

வைதிக சமய வளர்ச்சியிலே முன் எக்காலத்திலும் (பிற்காலத்திலுங்கூட) இல்லாத அளவிற்கு, மகோன்னதமான வளர்ச்சியினை எய்திய காலம் அடுத்து வந்த சோழர்காலமாகும்(கி.பி.850-1259). இராசராசன் (கி.பி.985-1014), முதலாம் சோழப் பெருமன்னர். இராசராசேச்சரம், கங்கைகொண்ட சோழேச்சரம் முதலிய பெருங் கோயில்கள் எழுப்பி ஆற்றிய சமயப்பணிகள் பொன்னெழுத்துக்களாற் பொறிக்கப்பட வேண்டியவை. முன்னெக்காலத்திலும் இல்லாத வாறு ஆலயங்கள், சமய, சமூக, அறப்பணிகளைப் பெருமெடுப்பிலே தொடங்கி வைத்த காலமாகச் சோழர்காலம் (இந்திய வரலாற்றில் இதனை மத்தியகாலம் என்பர்). கொள்ளப்படுகின்றது.

“நிலவுடைமையாட்சி, தொழில் வழங்குகை, பொருள்கள், சேவைகளை நுகர்கை என்பவற்றோடு வங்கி, கல்லூரி, அரும்பொருட் காட்சியகம், மருத்துவ நிலையம், கலையரங்கு என்று எவை எவை எல்லாம் நாகரிக வாழ்வினை அறத்தின் அடிப்படையில் உருவாக்க உதவுகின்றனவோ அவை அனைத்தையும் மத்தியகால இந்தியக்கோயில் பெற்றிருந்தது மனித இன வரலாற்றுத் தொடரில் இதற்குச் சமமும் சமாந்தரமுமான ஒன்றைக் காண்டல் அரிதாகும்.”

(THE CHOLAS P.654)

தமிழகத்தின் புகழ்பூத்த கோயில்கள் போலவே இலங்கையிலும் பாடல்பெற்ற தலங்களான திருக்கேதீச்சரம், கோணேச்சரம் என்பனவும், மாவிட்டபுரம் சிவன் கோயில், நயினை நாகபூஷணியம்மன் கோயில், மாவிட்டபுரம் கந்தசுவாமி கோயில், கதிர்காமக் கந்தன் கோயில், சிலாபம் முனீசுவரம், இராசேந்திர சோழன் முதலியோர் பொலநறுவையில் (கி.பி.1017-1070) கட்டி எழுப்பிய பத்துச் சிவன்கோயில்கள், திருக்கரைசை முருகன் கோயில், திருக்கோயில் சித்திரவேலாயுதர் கோயில், சந்நிதி முருகன் கோயில் முதலியன இன்றும் சிறந்து விளங்குகின்றன. கடந்த நூற்றாண்டிலிருந்து நல்லூர்க் கந்தசுவாமிகோயில், சேர்.பொன்னம்பலம் இராமநாதன் கொழும்பிலே, தம் தந்தையாரைத் தொடர்ந்து கட்டி முடித்த பொன்னம்பலவானேச்சரம், இந்நூற்றாண்டிலே புகழும் அற்புதமும் பொலிந்து விளங்கும் தெல்லிப்பழை தூர்க்காதேவி ஆலயம் என்பனவும் சைவ சமய வழிபாடு, பக்தி மரபுகளைப் பெருக்கி வளர்த்து வருகின்றன.

நாகத்தை வழிபடும் மரபு மிகத் தொன்மையானது. நயினை நாகபூஷணி அம்மையின் ஆலயத்திலும் நாகவழிபாடே தொடக்கத்தில் நிலவியது என்பது, அவ்வழிபாட்டினரான நாகர் (தமிழ்) இந்நாட்டின் தொல்குடியினர் என்ற உண்மையை நிறுவுவதற்கு நல்ல சான்றாகும். வடமராட்சி கிழக்கிலுள்ள நாகதம்பிரான் கோயிலும் இவ்வகையிலே நினைவு கூரத்தக்கதே. அனலைதீவு-புளியந்தீவு நாகேஸ்வரன் ஆலயம், நயினை நாகேஸ்வரி அம்பாள் ஆலயத்தோடு

கொண்டுள்ள தொடர்பினை நோக்க, இவ்வாலயமும் தொன்மைச் சிறப்பு வாய்ந்தது என்றே கொள்ளலாம். பரம கருணாநிதியாகப் புளியந்தீவு வாழ் மக்களுக்கு அருள்பாலித்து அவர்களின் குடமுழுக்கினை ஏற்றருளும் நாகேஸ்வரனைப் பத்தியால் நினைந்துருகும் அதேவேளை, இன்று நம் நாட்டிலுள்ள சைவ ஆலயங்கள் ஆற்றவேண்டிய சமூக, சமயப் பணிகள் பற்றியும் சிறிது சிந்தித்தல் பயனுடையதே. இந்த நீண்ட முகவுரையோடு, இவைபற்றியும் சற்று எடுத்தியம்புவதே இக்கட்டுரையின் நோக்கம்.

(I) சமூகப்பணி.

‘எவ்வுயிரும் தன்னுயிர்போல் எண்ணுவதும், யான்பெற்ற இன்பம் பெறுக இவ் வையகம்’ எனக் கொண்டு பசுநல்வினை புரிவதும், ‘இன்பமே சூழ்க எல்லோரும் வாழ்க’ என்ற குறிக்கோளினை வெறுஞ்சொல்லளவிலே கொள்ளாது எல்லோரும் வாழப்பணிபுரிவதும் சைவ மக்களின் இன்றியமையாக் கடன்களாகும். எம் சமய குரவர்களான பெரியோரும் ‘தமக்கென வாழாப் பிறர்க்குரியாளராய் வாழ்ந்து எமக்கு வழிகாட்டியுள்ளமையையும் நாம் நினைவிற் கொள்ளல் வேண்டும்.

யாவர்க்கு மாம்இறை வற்கொரு பச்சிலை
யாவர்க்கு மாம்பசு விற்கொரு வாயுறை
யாவர்க்கு மாம்உண்ணும் போதொரு கைப்பிடி
யாவர்க்கு மாம்பிறர்க் கின்னரை தானே.

என்பது திருமுலரின் திருவாக்கு. ‘தனிமனிதனின் வாழ்வு அவனின் தகுதிக்கு ஏற்பச் சிறிதளவாவது பொதுப்பணியை உள்ளடக்கினால் அது சிவப்பணியாகவே கொள்ளப்படும்’. என்ற உண்மை இப்பாடலின் மூலம் புலனாகின்றது.

தனிமனிதன் சமூகத்தோடு உறவாடுகையில் ஏற்படும் இணைவு சமூக வளர்ச்சிக்குப் பல்வேறு உதவும் என்பதற்கு ஐயம் இல்லை. பெருமளவு விழாக்கள் என்பனவற்றோடு அமைந்துவிடாது, தம்மைச் சூழ்ந்து வாழும் மக்களுக்குப் பல வகைகளில் உறுதுணை புரிதல் வேண்டும். எடுத்துக்காட்டுக்களாகத் தமிழகத்தின் திருப்பதி வேங்கடேசுவரர் தேவத்தானத்தையும் யாழ்ப்பாணத்தில், தெல்லிப்பழை தூர்க்காதேவி தேவஸ்தானத்தையும் நயினை நாகபூஷணி அம்பாள் தேவஸ்தானத்தையும் நோக்கலாம்.

திருப்பதி தேவஸ்தானம் திருப்பதி திருவேங்கடவன் பல்கலைக்கழகம் நிறுவி உயர்கல்வியை மாணவருக்கு வழங்குவதாகிய பெரும்பணியை ஆற்றிவருகின்றது. யாழ்ப்பாணத்துத் தூர்க்காதேவி தேவஸ்தானம், ஏழைமையும் புரப்பாரின்மையும் காரணமாகப் பாதிக்கப்பட்ட பெண்களுக்கு அடைக்கலம் அளித்து, அவர்களுக்குக் கல்விவாய்ப்பு அளித்து முன்னேற்றும் பெரும்பணியை ஆற்றிவருகின்றது; அண்மையில் யாழ்ப்பாணத்திலே, (நல்லூர்) கோயில் வீதியிலே, கல்யாண மண்டபம் ஒன்று கட்டி, யாழ்ப்பாணத்தின் சமூகத்தேவை ஒன்றினை நிறைவு செய்துள்ளது.

நயினை நாகபூஷணி ஆலய தேவஸ்தானத்தினர், ஆலயத்திற்கு வருவோரின் அழிபசி போக்கிட அமுதகரபி என்ற அன்னதான சபையினை உருவாக்கி அன்னதானம் வழங்கியும்,

அவர்கள் தங்குவதற்காக அழகிய மண்டபம் ஒன்றை அமைத்தும் பணியாற்றுவதோடு, மண்டபத்தின் ஒரு சார், சமயநூல்கள் நிறைந்த நூல் நிலையம் ஒன்றையும் உருவாக்கியுள்ளமை குறிப்பிடத் தக்கதாகும். அம்பாளின் நாளாந்த அபிடேகத்திற்காய் இங்கு கோசாலை ஒன்றும் உள்ளது. 'ஆவினுக்கு அருங்கலம் அரனஞ்சாடுதல்' என்பது அப்பர் சுவாமிகளின் அருமருந்தன்ன பொன்மொழி.

(II) சமயப் பணிகள்.

நாம் ஓர் அவசர யுகத்தில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றோம். எம்மைச் சூழ்ந்து பலவித அவலங்கள் எம்மை அச்சுறுத்திக் கொண்டிருக்கின்றன. 'இருப்பதா இறப்பதா?' என்ற கேள்விக்கு விடைகாணமுடியாத அளவிற்குத் துன்பங்கள் எம்மை ஒவ்வொரு கணமும் நெருக்கிக்கொண்டிருக்கின்றன. எம்முன்னோர் 'எல்லாம் அவன் செயல்' என்று நம்பி அமைதியோடு வாழ்ந்த வாழ்வு இன்று பொய்யாய்ப் பழங்கதையாய்ப் போய்விட்டது. இன்றுள்ள இளைஞரின் மனநிலையும், நடத்தையும் சமய வாழ்விலிருந்து பெரிதும் விலகிச் செல்கின்றன. நம்பிக்கை குடிபோன விரக்தி நிறைந்த வாழ்க்கையை 'எவ்வாறும் வாழலாம்' என்ற நிலைக்கு உட்படுத்தி, போதைவஸ்துக்கும், ஆபாசப் படங்களுக்கும், பொறுப்பற்ற தன்னிச்சை செயற்பாடுகளுக்கும் இரையாகிவரும் ஒரு சமுதாயமாக இளைஞர் சமுதாயம் மாறி வருவது பெருங் கவலைக்கு உரியதாகும்.

“நம்பினோர் கெடுவதில்லை இது நான்குமறைத் தீர்ப்பு”

என்ற பாரதியின் வாக்கிற்கு அமைவாக எம் இளைஞரைக் கடவுள் நம்பிக்கைக்கு மீளவும் கொணர்வது, ஆலயங்களின் இன்றியமையாக் கடனாகும்.

பண்டிதமணி, இலக்கிய கலாநிதி அமரர் சி.கணபதிப்பிள்ளை அவர்கள்,

‘யாழ்ப்பாணக் கலாசாரம் கந்தபுராண கலாசாரம்’

என்றார். இந்தக் கலாசாரம் கந்தபுராணம், பெரியபுராணம், திருவாதவூரடிகள் புராணம் முதலாம் தெய்வப்பனுவல்களை ஆலயங்களிலே புராண படனம் செய்வதை உயிர் நாடியாகக் கொண்டதாகும். ஸ்ரீலக்ஷ்மி ஆறுமுகநாவலர், தம் காலத்துப் படிப்பறிவு குறைந்திருந்த பெண்களும் சிறந்த சமய அறிவும் சமயாசாரங்களும் பெற்றிருந்தமைக்குப் புராணபடனமே உதவிற்று எனக் கூறியுள்ளமை, இவ்விடத்தில் நினைவு கூர்தற்குரியது. ஆலயங்களிலே பூசைகளும் விழாக்களும் நடத்துவதோடு நின்றுவிடாது புராணபடனம், திருமுறையோதல் முதலியவற்றையும் சிறந்த முறையிலே நடத்தி இளைஞரின் சமய அறிவுக்கும் ஆசாரங்களுக்கும் உறுதுணையாதல் வேண்டும். பெற்றோரும் தம் பிள்ளைகளைச் சிறுவயது முதற் கொண்டே இவற்றில் ஈடுபடத் தூண்டுதல் அளித்தல் வேண்டும்.

தலைசிறந்த சிவாசாரியாராய், வேத சிவாகமங்களிலே பாண்டித்தியமும், மிகுந்த தமிழறிவும் வாய்ந்திருந்த அச்சுவேலி சிவலி குமாரசுவாமிக்குருக்களைப் பிரதம குருவாகக் கொண்டு முன்னாளிலே, திருக்கேதீச்சரத்திலே 'சிவானந்த குருகுலம்' இயங்கியது. வேத சிவாகம அறிவும், பூசைக்கிரியைகள் பற்றிய அனுபவஞானமும் பெறுதற்குச் சிவாசாரியார்களை ஆற்றுப்படுத்தியபெருமை சிவானந்தக் குருகுலத்துக்கு உண்டு. கோயிற்பூசைகள், கிரியைகள் ஆகியவற்றில், வழிபடுவோருக்கு உறுதியான நம்பிக்கை உண்டாக்க வேண்டுமானால் அவை, அவற்றிற்குரிய விதிமுறைகள் தவறாது நிகழ்த்தப்படுதல் அவசியம் என்று சொல்ல வேண்டுவதில்லை.

இன்று 'சைவ நெறி' சைவ மாணவருக்குக் கட்டாய பாடமாயுள்ளது. பலர் இப்பாடத்திலே திறமைச் சித்தி பெறுவதும் கண்கூடு, ஆனால் பண்ணிசையை நன்கறிந்து, 'சொல்லிய பாட்டின் பொருளுணர்ந்து சொல்லும்' மாணவருக்கு அருந்தலாக இருப்பது கவலைக்குரியதாகும். இன்று ஆங்காங்கு திருமுறை ஓதும் வகுப்புக்கள் நடைபெற்றாலும், ஆலயந்தோறும் 'தேவார பாடசாலைகள்' அமைந்து பயிற்சி அளிப்பதன் மூலம் இளைஞர்களை ஓதுவார் நிலைக்கு உயர்த்தலாம் என்பதற்கு ஐயம் இல்லை. "பண்ணொன்ற இசைபாடும் அடியார்கள்" பெருகினால், "மண்ணின்றி விண்கொடுக்கும் மணிகண்டனின்" திருவருள் எமக்குக் கிட்டும். "அவன் அருளாலே அவன்தான் வணங்கி" இம்மையில் நல்வாழ்வும் மறுமையில் முத்திப்பேறும் அடையலாம். "யாதுமோர் குறைவிலை".

திருவிழாக் காலத் தொண்டுகள்.

ஊரிலும் அயலூரிலும் உள்ள திருக்கோயில்களின் உற்சவங்கள், கும்பாபிஷேகங்கள் மற்றும் விசேட திருவிழாக் காலங்களில் கூடுகின்ற அடியார்களின் வசதி கருதி போக்குவரத்து, சுகாதாரம், அன்னதானம், தண்ணீர்ப் பந்தல், நிழல் பந்தல்கள் முதலிய சேவைகளில் பலவிதமான தொண்டுகளைச் செய்யலாம். அடியார்களை இறைவன் வடிவமாகவே கருதுவது சைவசமய மரபாகும்.

ஆலயச் சூழலில் நிறைவு செய்யப்பட வேண்டிய பணிகள் யாவும் சைவசமயிகளின் உடலாலும் பொருளாலும் செய்யப்பட வேண்டியனவே. உற்சவ மூர்த்திகளை உரிய நேரத்தில் எழுந்தருள்பண்ணி சுவாமி காவுதல், குடைபிடித்தல், தீப்பந்தம் பிடித்தல், திருவலகிடுதல், திருவிளக்கேற்றுதல், அபிடேகத் திரவியங்களை உபகரித்தல் மாபெரும் தொண்டுகளாகும். மாணவர்கள் ஆசார சீலர்களாக இவற்றைக் கடைப்பிடிக்கப் பழகுதல் வேண்டும்.

செல்வர்களாய் உள்ளவர்கள், நல்லவர்கள் தம் பொருள்கள் கொண்டு திருமுறை, திருப்புகழ், பக்திப் பாடல்களின் தொகுப்புக்களைப் பதிப்பித்து இலவசமாக வழங்கலாம். கோயில் மண்டபங்களில் சைவப் பிரசங்கம், திருமுறை ஓதுதல், சைவப் பிரசாரம் என்பவற்றை நிகழ்த்தல், ஆலயங்களின் பணிகளில் இடம்பெறுதல் வேண்டும்.

சமய குரவர்களின் குருபூசை நாட்களில் விமரிசையாகக் கொண்டாடி அவர்களின் திரு உருவங்களையோ, படங்களையோ ஊர்வலமாக எழுந்தருள் செய்து வீடுகள் தோறும் மங்கல வரவேற்புகள், மண்டகப் படிகள் வைத்து திருமுறை தொகுப்புக்களை வழங்கலாம்.

இந்து சமய இளைஞர்களிடையே யோகாப்பியாசம், பிராணாயாமம், தியானப் பயிற்சிகள் என்பவற்றை செய்யப் பழகுவதால் உடம்பின் வலுவுக்கும் உள்ளூறுப்புக்களின் உயிர்ப்புக்கும் உறுதியை ஏற்படுத்தலாம். ஆரோக்கியமான சந்ததியின் உருவாக்கத்தாலேயே தூய்மையான மனங்கள் உண்டாகும்.

சைவத் திருக்கோவிலின் அமைப்பு முறை

செல்வி.பாமொழி தியாகராசா அவர்கள்.

(ஆசிரியை, யா/அனலைதீவு சதாசிவ மகாவித்தியாலயம்.)

திருக்கோவில், கோவில், தேவகிருகம், தேவாகாரம், தேவாலயம், பிரசாதம், சேத்திரம், ஆலயம் போன்ற பல்வேறு பெயர்களில் அழைக்கப்படுகின்றது. பசுவின் உடலெங்கும் பரவியிருக்கும் குருதி பக்குவமடைந்து பாலாக பரிணமிக்கும் போது அதனை வெளியேற்றுவதற்கு முலைகள் பயன்படுத்துவது போல உலகெங்கும் வியாபித்து நிற்கும் இறைவனை ஆன்மாக்கள் ஒரு நிலைப்படுத்தி வழிபடுமிடமாக கோவில் அமைந்துள்ளது. ஒருமையுடன் இல்லாத ஆன்மாக்களின் மனதை ஒருமைப்படுத்தி அவைகளை ஒடுங்கச் செய்வதால் கோவிலை ஆலயம் என அழைப்பர்.

எமது உடலில் உள்ள உறுப்புக்களைப் போலவே கோவிலின் அமைப்பு காணப்படுகின்றது. மூலாதாரம் சுவாதிட்டானம், மணிபூரகம், அநாகதம், விசுத்தி, ஆக்ஞை ஆகிய ஆறு ஆதாரங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு முறையே கர்ப்பக்கிருகம் அர்த்த மண்டபம், மகாமண்டபம், தரிசன மண்டபம், பலிபீடம், கொடித்தம்பம் என்ற ஆறு மண்டபங்களாக அமைந்துள்ளன. சகஸ்ரராம் என்பது சிரசின் உச்சி ஆகும். இது ஆயிரம் இதழ்களில் அமைந்த கமல விளக்கு ஆகும். கர்ப்பக்கிருகத்தில் சுவாமிக்கு மேல் காணப்படும்.

கோவிலைச்சுற்றி மதிலும் ஒருபுறத்தில் கிழக்குத் திசையில் பெரிய வாயிலும் அமைந்துள்ளன. அவ்வாயிலில் கோபுரம் கட்டப்பட்டிருக்கும் இதனை தூலலிங்கம் என அழைப்பர். தூரத்தில் வரும் பொழுதே தூலலிங்கமாகிய கோபுரம் தெரிவதால் யாவருக்கும் தெய்வீக உணர்வு தெரிகின்றது. இதனை இராஜகோபுரம் எனவும் அழைப்பர். இதில் பல்வேறு வகைப்பட்ட உருவங்கள் இறைவனின் வீரதீரச் செயல்கள், திருவிளையாடல்கள் ஆகியவற்றைக் காட்டும் வகையில் அமைந்திருக்கும். இவற்றின் மூலம் இறைவனின் முழுமுதற் தன்மையை உணர்ந்து அவரின் மீது அன்பு செலுத்தும் நிலை ஏற்படுகின்றது. கோபுரத்தின் வாயில்கள் ஒன்றன் மேல் ஒன்றாக அமைந்திருக்கும். மூன்று வாயில்கள் இருந்தால் கனவு, நனவு,சுழுத்தி என்ற மூன்று அவத்கைகளையும் ஐந்து வாயில்களாக இருந்தால் ஐம் பொறிகளையும் ஏழு வாயில்களாக இருந்தால் ஐம்பொறிகளுடன், மனம், புத்தி இரண்டையும் குறிக்குமென கூறியுள்ளனர். எத்தனை வாயில்கள் இருந்தாலும் நில மட்டத்தில் உள்ள வாயிலின் ஊடாகவே உள்ளே செல்ல முடியும்.

கோபுரத்தைக் கடந்து உள்ளே சென்றதும் பலிபீடம் தென்படும். இது பத்திரலிங்கத்தை உணர்த்துகின்றது. இதனை வணங்குவதனால் எமது மனத்தில் உள்ள காமம், வெகுளி, மயக்கமாகிய முக்குற்றங்களும் இதில் பலியிடப்படுகின்றன. இதன் பின்னரே நாம் அன்பு செலுத்த முடியும். பலி பீடத்தை அடுத்து கொடி மரமும், நந்தியும் காணப்படும். கொடிமரம் சிவத்தையும் அதில் சுற்றியுள்ள சீலை ஆன்மாவையும், தர்ப்பைக்கயிறு பாசத்தையும் குறிக்கும்.

கொடிமரத்தில் மேற்பாகம் உருத்திரபாகம், நடுப்பாகம் விஷ்ணுபாகம், அடிப்பகுதி பிரமபாகம் எனவும் அழைக்கப்படும். இதன் மூலம் முத்தி நிலையில் ஆன்மா சிவத்துடன் இரண்டறக் கலந்து அத்து விதமாய் நிற்கும் என்பது புலனாகின்றது. நந்தி எப்பொழுதும் இறைவனை நோக்கிய வண்ணம் காணப்படும். இது கடவுளின் திருவடி நிழலை அடைய விரும்புவர்கள் மனம் எப்பொழுதும் கடவுள் நாட்டத்திலேயே இருக்க வேண்டும் என்பதை உணர்த்துகின்றது.

கோவிலின் கர்ப்பக்கிரகம் மனிதனது தலை போன்று அமைந்துள்ளது. அதன் முன்னுள்ள மாயை ஆகிய திரைச்சீலை இறைவனை அறியாத வண்ணம் ஆன்மாவின் அறிவை மறைத்திருக்கின்றது. ஞான ஒளி வரும் வரை காத்திருக்க வேண்டும் என்பதனையே இது உணர்த்துகின்றது ஆன்மா மனமே கர்ப்பக் கிருகம் என்றும் மனதின் கண் நிகழும் ஞானக்காட்சியே தீபாராதனையில் உண்டாகும் ஒளியெனவும் கருதுவர். கர்ப்பக்கிருகத்தையும் மகா மண்டபத்தையும் இணைக்கும் வகையில் மனிதனது கழுத்துப் போன்று அமைந்திருப்பது அர்த்த மண்டபம் ஆகும். இதன் வாயிலில் இரு புறமும் துவார பாலகரின் உருவச் சிலைகள் காணப்படும். அர்த்த மண்டபத்தை அடுத்து அமைந்திருப்பது மகா மண்டபம். இது மனிதனது இருதயமாகும். இதன் இடது பக்கத்தில் தெற்கு நோக்கிய வண்ணம் தேவியின் ஆலயம் அமைந்திருக்கும் கர்ப்பக்கிருகத்தின் புறச் சுவர்களில் உள்ள கூடுகளில் விக்கிரகங்கள் இடம் பெறும் இவை பஞ்ச கோஷ்டங்கள் என அழைக்கப்படும். தெற்கே நிருத்த கணபதியும் தட்சணாமூர்த்தியும், மேற்கே லிங்கோற்பவரும். வடக்கே பிரமாவும், துர்க்கையும் இடம் பெறுவர்.

பிரதான கோவிலைச் சுற்றி நாற்புறமும் சிறு, சிறு கோவில்கள் வரிசை வரிசையாக அமைந்திருக்கும் இவை நாளடைவில் சுவர்களாக மாற்றம் அடைந்தன. பிரதான கோவிலின் வலப்புறத்தே நிருதி மூலையில் விநாயகராலயமும், சோமஸ்கந்தர், சந்திரசேகரர், ஆலயங்களும் காணப்படும். இடப்புறத்தே வாயுமூலையில் சுப்பிரமணியர், விஷ்ணு, பிச்சாடனர் ஆலயங்களும் காணப்படும். வடக்குப் பக்கம் நடராஜர் ஆலயம், பள்ளியறை, வசந்த மண்டபம் காணப்படும். ஈசான மூலையில் ஆகம நூல் நிலையம், யாகசாலை, பைரவர், சந்திரன் ஆகியோர் சந்நிதியும் நவக்கிரகமும் காணப்படும். இராஜகோபுரத்தை அடுத்து குரியர் சந்நிதியும் அக்கினி மூலையில் யாகசாலையும் அதன் கிணறு நால்வர் சந்நிதி, பக்தாலயமும் காணப்படும். தெற்குப் பக்கம் அம்பாள் கோபுரம் காணப்படும். அம்பாள் கர்ப்பக்கிருகத்தில் இருந்து தெற்கு நோக்கிப் பார்த்தவாறு வீற்றிருப்பார். தெற்குப் பக்கம் சந்தான குரவர் சந்நிதியும், வாகன சாலையும் காணப்படும். கர்ப்பக் கிருகத்தின் இடப்புறத்தே சண்டேசுவரர் ஆலயமும் அதற்குக் கிழக்குப் பக்கம் திருமஞ்சனக் கிணறும் அமைந்திருக்கும். ஆகம அடிப்படையில் அமைக்கப்பட்ட சைவத் திருக்கோவிலில் இவ்வாறான அம்சங்களைப் பெரும்பாலும் காணமுடியும்.

இவ்வாறான ஆகம முறைப்படி அமைந்துள்ள ஆலயங்கள் இலங்கையில் காணப்படுவது குறைவே. எனினும் காலவர்த்தமானங்களுக்கு ஏற்பவும், இடவசதி, பொருளாதார வசதி என்பவற்றுக்கு ஏற்பவும் இவ்வாறான ஆலயங்களை அமைப்பது மிகவும் வேண்டப்படும் விடயமாகும். ஓரளவு ஆகம முறையில் அமைந்த ஆலயங்கள் இங்கு பல காணப்படுகின்றன. ஆகம முறையில் அமைந்த சிவாலயத்திற்கு எடுத்துக்காட்டாக கொழும்பு கொச்சிக்களை பொன்னம்பல வாணேஸ்வரர் ஆலயத்தை நோக்கலாம்.

நலம்து நாகேசயத்

செல்வி.சு.மனோன்மணி இளைப்பாறிய ஆசிரியை.அனலைத்வ

புளியந்தீவு தான்தோன்றி நாகேஸ்வரன் கோயில் மிகப் புராதனமான கோயிலென்று இவ்வூர்ப் பெரியோர்கள் கூறுகின்றார்கள். இதற்கு பலவேறு சான்றுகளையும் தகவல்களையும் தெரிவிக்கின்றார்கள். இவ்வூரவரின் நம்பிக்கை காலங்காலமாக தாம் கண்ட, கேட்ட, அனுபவித்த உணர்வுகளின் அடிப்படையில் அமைகின்றது. இதனால் ஏற்படும் தெய்வ ஈடுபாடு அவர்களை உள்நாட்டிலும் வெளிநாடுகளுக்குச் சென்றபோதிலும் பந்தித்து நிற்கின்றது. அதனால் வருடந்தோறும் நடைபெறும் அபிடேகங்கள், விழாக்கள், பொங்கல் நாட்களில் தமது குடும்பத்தவருடன் ஒன்றுசேர்ந்து இக் கோயிலின் தரிசனத்துக்காக ஓடிவருகின்றார்கள். தமது பங்களிப்பை மேற்கொள்ளுகின்றார்கள். புளியந்தீவின் தென்னஞ் சோலைகளினூடே நடந்து, ஆலய வீதிவலம் வந்து, மண்குன்றினில் ஏறி, வலம் வந்து, தீர்த்தக் கேணியில் நீராடி, ஆலய மண்டபத்தில் அமர்ந்து, மௌனமாக தொலைவில் தெரியும் நயினாதீவு நாகபூஷணி அம்மனையும் இங்கிருந்தே வணங்கி மனப்பூரிப்பை அடையும்போது விம்பியெழும் அந்த ஆனந்த கண்ணீரில் அவரவர் பாவங்களும் கரைகின்றன. ஒருவித சாந்தி நிலையை இக்கோயிலின் தரிசனத்தின்போது தாம் அடைவதான செய்தியை புதிதாக இவ்விடத்துக்கு வருகின்ற பலரும் கூறுகின்றார்கள். சித்தர் உலாவிய பூமியென்பதன் பொருளை அவர்களை ஆட்கொள்ளும் இப்புளகாங்கித உணர்வினூடே பெறுவதாகக் கூறுவர்.

மெல்லென வீசும் கடற்காற்று மேனியை வருட, 'இங்கேயே இருந்து விடலாமே' என்ற எண்ணம் மெல்ல மனத்தில் உதிப்பதென்னவோ உண்மை தான். இவ்வித உணர்வுக் கலவையில் மனம் ஊசலாட நாதப் பிரவாகமென அசையாமணியின் ஓசை 'ஓமென்' செவியில் நிறைந்து உள்வாங்கும். ஆலயப் பூசையின் நிமித்தம் நடைபெறும் கிரியைகளில் கலந்து ஒன்றி நிற்கும் அடியவர்கள் கற்பூரத்தின் செம்மஞ்சள் நிறப்பேரொளியினூடே ஸ்ரீநாகேஸ்வரனை நோக்குவர்.

தம்பிறவியின் பெரும்பயனாக எண்ணியெண்ணி மனங்குழைவர். அந்த நிமிட நேரங்களில் விளங்கும் அருட்பிரவாகத்தில் தோய்ந்து தோய்ந்து மெய்சிலிர்த்து ஆடல்வல்லோன் சந்நிதியிலேயே ஆடும் அடியார்கள் எத்தனைபேர்; பாடும் அடியார்கள் எத்தனைபேர்; கண்ணீர் ததும்பி உள்ளம் நெக்குருகி வாய்குளறி "அரோகரா" "சிவசிவா" என்றோலமிட்டு வாயார வாழ்த்தி வணக்கமிடுவர்.

சிறியவர், பெரியவர் என்ற பேதமின்றி இறையருட்கடாட்சத்தில் உள்ளம் பூரிக்கும் வேளைகள் இவ்வாலயத்தில் அனந்தம். தெய்வத்தோடு ஒன்றிவாழும் நாகங்கள் இங்கே சர்வசாதாரணம். காலங்காலமாக ஒவ்வொருவரும் ஆலயச் சூழலிலும், ஆலயத்திலும், தெய்வத் திரு உருவங்களின் மீதும், தமது இல்லங்களிலும் காணும் நாகபாம்புகளை புளியந்தீவான் என்றே போற்றி புகழ்வோரே யாவரும். அடியவர் மீது ஆண்டவன் காட்டும் கருணைபோலவே நாகங்களும் தமது இயற்கைக் குணம் மறந்து தெய்வமேயென துலங்குகின்றன. ஆடும் படத்தைக் காட்டி சங்கு சக்கரங்கொண்ட மேனிப் பொலிவைக் காட்டி தோன்றுமிடமெல்லாம் தெய்வத் தோற்றத்தை நிலைநிறுத்துகின்றன.

“அப்பனின் கூத்துக்களில் இதுவுமொன்றே” என உளங் கொள்வர். பூசகர் செய்யும் பூசனைகளுக்கு இடைஞ்சலின்றி உலாவும் இப் பாம்புகள் “நாக தம்பிரான்” என்ற பெயருக்கேற்ப இறைவன் திருவுரும்தும் ஏறி நின்றாடுகின்றன. இவ்வாறாக இறைவன் மீது மட்டுமின்றி, அவரடியார் மீதும் இலங்கியதை அக்காலத்தில் பலரும் கண்டுள்ளனர்.

நயினாதீவு பெற்றெடுத்த அருட்திரு.யோகியார் முத்துக்குமாரு அவர்கள். யோகிகள் பலதடவைகள் புளியந்தீவுக்கு வருகை தந்து நாகேஸ்வரனை துதிசெய்து மகிழ்ந்தவர். சில வேளைகளில் இரவில் தங்கி நிஷ்டை கூட்டி மனமொன்றி அமர்ந்திடுவார். ஒரு முறை நர்த்தன மண்டபத்தில் நிஷ்டை கூடி முத்துக்குமாரு யோகியார் அமர்ந்திருக்க, பெரும் நாகமொன்று அவர் தலைக்கு மேலாக ஏறிநின்று படம் விரித்தாடியதை அவருடனிருந்த பக்தர்கள் பலரும் கண்டு பரவசமடைந்தனர்.

இவர் ஸ்ரீ நாகேஸ்வரன் மீது பல பாடல்களைப் பாடியுள்ளார். ஆனால் அச்சமயத்தில் அவற்றைப் பிரதியெடுத்துப் பேணி வைக்காமையினால் அவ் வருட்பாக்கள் இன்று கிடைத்தில.

ஆனால் நாவலியூர் தங்கத் தாத்தா சோமசுந்தரப் புலவரவர்கள் பாடிய நாகேஸ்வரப் பதிகம் பக்திச் சுவையிலும், இலக்கிய நயத்திலும் மிக்க சிறப்புடையது. (இம் மலரின்கண்ணே பிறிதோர் இடத்தில் இந்நாகேஸ்வரப் பதிகம் வெளியிடப்பட்டுள்ளது. சுவைத் துணர்க-பதிப்பாசிரியர்)

ஒரு முறை கோயில் பூசகர் தமது சொந்த விடயமாக யாழ்ப்பாணம் போகவேண்டியேற்பட்டது. மாலைக்குள் வந்து விடலாமென எண்ணி பிரயாணத்தை மேற்கொண்டார். அக்காலத்தில் தற்காலத்தினைப் போல மோட்டார் வள்ளங்களில்லை. பாய் வள்ளங்களே பாவனையில் இருந்தன. காற்றின் திசை, வேகம் என்பவற்றிலேயே பிரயாண நேரம் தங்கியிருந்தது. ஐயர் ஏறியவள்ளம் ஊர் திரும்பத் தாமதமாகிவிட்டது. பூசை நேரம் தவறிவிட்டது. கரைசேர்ந்த ஐயர் நேரே கோயிலுக்குப் போய் கதவைத் திறந்தார். இலகுவில் கதவு திறபடவில்லை. ஒருவாறாக கதவைத் திறந்து உள்ளே சென்றபோது-----அங்கே அவர் கண்ட காட்சியோ அவரை அச்சமடையச் செய்துவிட்டது. ஒருவாறு தைரியத்தை வரவழைத்துக்கொண்டு பக்கத்தில் குடியிருந்தவரையும் கூட்டிக் கொண்டு வந்து காட்டினார். வந்தவரும் பயந்துவிட்டார். இறுதியில் ஐயனை தன்பிழையை மன்னிக்கும்படி விநயமாகக் கேட்டு இறைஞ்சினார். இருபேரின் வேண்டுகலையும் ஏற்றுக்கொண்ட அவ் உருவம் படிப்படியாக மறைய, மூலஸ்தானம் பழைய பிரபையோடு காட்சியளித்தது. ஐயரும் ஒழுங்காகப் பூசைக்குரிய ஏற்பாடுகளைச் செய்து பூசை செய்ய மணி இரவு 12 மணியாகிவிட்டது.

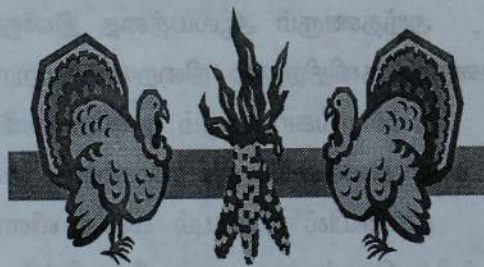
இவ்வாறே 1985ம் ஆண்டளவில் நடைபெற்ற ஒரு சம்பவம். ஆலய முகாமையாளராக இருந்துவரும் திரு.சு.சண்முகநாதன் அவர்களால் அனுபவரீதியாக கூறப்படுகின்றது.

“புளியந்தீவு ஐயா” என்று இக்கிராமத்தோரால் இன்றும் அன்புடன் நேசிக்கப்படும் அமரர் சிவஸ்ரீ சின்னையர் நடராசாக் குருக்கள் காலத்தில் நடைபெற்றது. குருக்கள் ஐயா பூசைக்குச் சென்றவேளை முன்மண்டபத்தில் நாகபாம்பு ஒன்று படுத்திருந்தது. ஆலய நிருவாகிகளும்

வழிபடுவோரும் எதுவித இடைஞ்சலும் செய்யாமல் தமது பூசை, வழிபாடுகளை முடித்துவழிபட்டு சென்றுவிட்டனர். பின் உச்சிக்காலப் பூஷைக்கு சென்ற ஐயா அவர்கள் நாகபாம்பு பிள்ளையார் சன்னிதியில் ஆசனக்கல்லை அண்டிப் படுத்திருப்பதைக் கண்டார். ஐயா அவர்களின் புத்திரர் பிரமஸ்ரீ தாமோதர சர்மா அவர்கள் தந்தையாருடன் ஆலயக் கிரியைகளில் சிறப்பாக உதவிகள் புரிந்து வந்தவர். அவர் பிள்ளையாருக்கு பால் அபிடேகம் செய்யும்போது நாகபாம்பின் மீதும் பாலை அபிடேகித்ததால், படுத்திருந்த பாம்பு சீறி எழுந்து படம் விரித்துக் கொண்டிருந்தது. யாது நிகழுமோவென சகலரும் திடுக்குற்றனர். அவ்வேளையில் குருக்கள் ஐயா அவர்கள், மகனிடமிருந்து அபிடேகக் குடத்தை வாங்கி தானே பிள்ளையாருக்கு அபிடேகத்தையும், அலங்காரத்தையும் முடித்தார். பின்பு பூசைக்குரிய ஆயத்தங்களையும் செய்து தீபாராதனை செய்தார். நாகமோ தான் நின்ற நிலையிலேயே படமெடுத்துக் காட்டியபடி இருந்தது. பக்தர்கள் பயமும் பக்தியும் ஒருசேர கூப்பிய கரத்தினராய் நின்றார்கள். குருக்கள் ஐயா பூத்தட்டத்தை எடுத்து பூஜை செய்ய ஆரம்பிக்க, நாகம் தன் தலையை படத்துடன் பதித்து பணிந்து நின்றது. பூ அர்ச்சனை முடித்து பஞ்சாராத்தி காட்ட எடுக்க மீண்டும் தலையை உயர்த்தியது. பிள்ளையாருக்குரிய பூசை முடித்து பின் நாகேஸ்வரருக்கு பூசை செய்ய குருக்கள் ஐயா செல்லும்போதும் நாகம் அப்படியே நின்றது. அங்கும் பூத்தட்டத்தை எடுக்க தலையைத் தாழ்த்தி பின் பஞ்சாராத்தி காட்ட தலையை நிமிர்த்தியது. பின்பு நடேசர் சன்னிதியில் பூஜை நடைபெறுகையிலும் இவ்விதமே பணிந்து பின் எழுந்தது. யாவாக்கும் வியப்பின் மேல் வியப்பு. பூசை முடிய நாகம் போன இடம் தெரியாத நிலையில் மறைந்துவிட்டது.

அக்காலத்தில் மட்டுமன்றி இக்காலத்திலும் நாகேஸ்வரன் கோயிலில் நாகங்கள் உலாவுவதை பலதடவைகள் காணக்கூடியதாகவுள்ளது.

“சர்ப்பாபரணன் சிவன்” “சங்கராபரணம் நாகம்”.

தீயாரைக் காண்பதுவும் தீதே திருவற்ற
தீயார் சொற் கேட்பதுவும் தீதே-- தீயார்
குணங்கள் உரைப்பதுவுந் தீதே அவரோடு
இணங்கி இருப்பதுவுந் தீது.

-ஒளவையார் அருளிய வாக்குண்டாம்.

வாழ்வளிப்பாய் அனலை நாகேஸ்வரனே

திருவோங்கு சைவ நெறி சிறப்புற்றோங்க
சீர்திகழும் அனலை நகர் அம்பல வாணன்
வரமோங்கு வள்ளலவன் வாண்மை நெஞ்சம்
வகைதகையும் நிறைபொறையும் மலிந்தவுள்ளம்
கரமோங்கிச் சிரசதன் மேல் குவித்த வண்ணம்
கைதொழு நல் லடியார்கள் குறையும் தீர்த்து
உரமான சபை கொண்டு உயர்ந்து வாழும்
உமைவாணன் அனலை நாகேஸ்வரனே.

நலந்திகழும் நம்மடியார் கூட்டம் நாளும்
நாடியிவன் தாள்களினை வணங்கி நிற்பார்
குலந்திகழும் அம்பிகையன் பொற்பாதத்தை
கூப்பிய கைக்காந்தளினால் குவித்து நிற்பார்
வலந்திகழும் திருவீதி வளத்தைச் செப்பும்
வளர்சைவ நெறிதழைக்க வகைகள் செய்யும்
பலந்திகழும் பக்தர் குழாம் பணிந்து பாடி
பரமசிவன் பார்வதியை பணியும் பேறோ.

இன்மனமும் இனிமொழியும் இணையப் பெற்ற
அந்தணரும் ஆலயத்தை இனிது ஒற்ற
தன்மனமும் தனிதிறனும் நிறையப் பெற்ற
நல்லறங்காவலரும் நன்றே எனினும்
தம்கடனை தகைமையறத் தகைவாய் எனினும்
தரணியில் செய்யும் வகை விளம்புவனோ
வங்கத்திற் கொப்பான வகையில் நின்று
வளந்திகழ வாழ்வளிக்கும் அனலை நாகேஸ்வரனே.

செல்வன்.ம.பிரபாகரன்,
அனலைதீவு.

நாகசீவனம் சாம்பசிவனம்

-பரணி-

என்னிலும் இருமடங்கு வயதான பெரியார் அவர். நிமிர்ந்த நடை; நேர் கொண்ட பார்வை; எந்நேரமும் இதழ்க்கடையில் மிளிரும் ஒரு சிரிப்பு; பஞ்சுத் தொப்பி; கைத்தடி; சுருட்டு; நாலுமுடி வேட்டி.

எவருடனும் இணையும் மனப்பக்குவம். எந்தச் சபையிலும் தான் சரியெனக் கருதும் கருத்தை ஆணித்தரமாக தனியொருவனாகக் கூடவாதிடுந் திறமை. புகையிரதத் திணைக்களத்தின் உயர் பதவி வரை புடிப்படியாக உயர்ந்தமையால் பெற்ற நிருவாக அனுபவங்கள். எவருடனும் இணையும் மனப்பக்குவம். எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக தான் பிறந்த மண்ணை நேசிக்கும் அருங்குணம். அதன் வளர்ச்சிக்குப் பாடுபடும் மன விருப்பம். இவற்றுக்கு உதவும் அவருடைய சரளமான ஆங்கில அறிவு.

மேற்படி வருணிப்புக்கு அமைந்த பெரியார் திரு.வைத்தியலிங்கம் சாம்பசிவம் அவர்களாவார். சுருக்கமாக “S.M.” “ஓய்வு என்பது உடலுக்கே. மனத்துக்கு அல்ல” எனக் கூறும் இளைஞர் இவர். நாட்டு நிலைமைகள் காரணமாக கனடாவுக்கு மனைவியார் “சொர்ணம்மா” வுடன் புலம் பெயர்ந்திருந்தார். 1983ல் அவர் தலைமையேற்றிருந்த போது தொடங்கிய திருப்பணி பதினைந்து வருடங்கள் சென்றபோதும் பூரணமடைந்து இறைவன் குடமுழுக்கு வைபவம் காண இன்னும் திருவருள் கூடவில்லையே என புலம் பெயர்ந்த ஏனைய அடியார்கள் போல் கவலைப்பட்டுக் கொண்டிருந்தார்.

திருப்பணிகளிலுள்ள தேக்க நிலையை நீக்கி குடமுழுக்கினை நிகழ்த்தத் தேவையான நிதி ஆதாரங்களுடன் ஊர் திரும்பினார். அடியார்களின் பெருவிருப்பத்துக்கேற்ப மூலமூர்த்தியாக ஸ்ரீநாகேஸ்வரரே ஸ்தாபிக்கப்பட வேண்டும் என்பதை நிலை நாட்டினார். பல முனைப்பட்ட கருமங்களையும் ஏக காலத்தில் துரிதப்படுத்தி கும்பாபிடேகத் தினத்தையும் பிரதம சிவாச்சாரியாருடன் கலந்து ஆலோசித்து நிர்ணயித்துச் செயற்படுத்தினார்.

(சாம்ப) சிவனே நேரில் வந்து திருப்பணிகளை நிறைவேற்றிக் கொள்வது போலமைந்தது.

“எண்ணிய எண்ணியாங்கு எய்துப எண்ணியார்

திண்ணிய ராகப் பெறின்.”

எனினும் பிரதம சிவாச்சாரியார் ஊரெழு சிவஸீ.பா.வைத்தியநாத சிவாச்சாரியாரின் சிவமுக்திப் பேறு கும்பாபிடேகத் தினத்தை பிற்போட வைத்த போதிலும் நீண்ட காலத்துக்கு தள்ளிப் போடாமல் மாற்று ஏற்பாடுகளைத் துரிதப்படுத்தினார்.

இதன் பிரகாரம் 26.08.1998 ல் மகா சும்பாபிஷேகமும் 45 நாட்கள் மண்டலாபிஷேகமும் நிறைவேறியுள்ளன. சாம்ப சிவனின் தளராத செயற்பாடுகளும் சிவனடியார்களின் மனப்பூர்வப் பங்களிப்புகளும் திருவருளும் ஒரு சேர நாகசிவன் மீண்டும் ஆதிஸ்தானத்தில் அமர்ந்து அருளாட்சி புரிகின்றார். பதினைந்து ஆண்டு காலமாக கல்லாலும் சீமேந்தினாலும் ஆலயம் அமைத்த திருப்பணி போன்று, ஸ்ரீ நாகேஸ்வரன் குடமுழுக்கு வைபவங்களை நேரில் காணமுடியாத புலம்பெயர் அடியார்களின் மனக் குறையைத் தீர்க்குமுகமாக, சொல்லாலும் வண்ணத்தாலும் நாகேஸ்வர மலர் ஒன்று வெளிவர வேண்டுமெனத் திட்டமிட்டார் பெரியார் திரு.சாம்பசிவம் அவர்கள்.

“சொல்லுதல் யார்க்கும் எளிய அரியவாம்
சொல்லிய வண்ணம் செயல்.”

யாழ்ப்பாணச் சூழலில் ஏற்படும் நாளாந்த மாற்றங்கள் திட்டமிட்டபடி மலருக்குரிய ஆக்கங்கள் உரிய காலத்தில் கிடைப்பதற்கு தடையாக இருந்தன. அட்டைப்படம் கொழும்பில் அச்சிடப்பட்டு யாழ்ப்பாணத்துக்கு கொண்டுவரப் பல மாதங்கள் எடுத்தன. உரிய காலத்தில் மலர் வெளியீடு நடைபெறாமல் தாமதப்படுதல்யாவரின் மனத்திலும் நெருடலாக இருந்து வந்தது.

ஆகும் நாள் கூடிவர திருவருள் துணை செய்ய நாகேஸ்வர மலர் மலர்ந்துள்ளது. யாவும் அவன் செயல்.

பீள்னையார் சுழி

“உ” சிவ மதத்தினர்கள் எதனையும் எழுதத் தொடங்கும்போது இந்தக் குறியை முதலில் போட்டு எழுத வேண்டும். மென்ற நியதி வழக்கத்திலிருந்து வருகின்றது. விக்கினமின்றி எந்தக்காரியமும் ஆக வேண்டுமென்னும் எண்ணத்துடன். பயபக்தியுடன் முதலில் போடும். குறி இது. இப் புனிதக்குறியின் அதிதெய்வம் விநாயகரே ஆவர். விநாயகருக்கு கணபதி, யானைமுகன், விக்கினேஸ்வரர், கணேசன், ஏரம்பன் முதலிய பல பெயர்கள் உண்டு.

“இந்து சமயத்தைவிட்டு வேறு சமயத்திற்கு மாறாதீர்”

சைவ சமயத்திலிருந்து வேறு சமயங்களுக்கு சிலர் மாறுகின்ற அவலநிலை ஒன்று நமக்குத் தெரிகின்றது. இது வெறுந் தோற்றமே. தேற்றமில்லை. இதற்குரிய அடிப்படைக் காரணம் அன்றாட வாழ்க்கைப் பிரச்சனைகள் தொடர்பானவை என்பதும், சமய விளக்கமோ வாழ்க்கை விளக்கமோ இல்லாத நிலையும், சைவசமயஞ் சார்ந்தவர்கள் சிலரின் சொல்லொன்றும் செயலொன்றுமானதும்; வேடமொன்றும் பாடமொன்றுமான நடைமுறைகளுமே என்பதும் காரணங்களாகும். இது குறித்த ஆய்வுகள் தக்காரால் மேற்கொள்ளப்பட்டு திருத்தங்கள் செய்யப்படும் காலம் வெகு தூரத்தில் இல்லை.

பொக்கம் மிக்கவர் பூவும் நீரும் கண்டு சிவபெருமான் நக்கு நிற்கலாம். சிவனைச் சார்ந்த சமயிகள் நகர்ந்து நிற்கலாமா? சிவசேனையாகி சிவப்பணி செய்ய வேண்டாமா? மனம் வெளுத்து, கொண்டும் கொடுத்தும் குடிகுடியீசர்க்கு ஆட்செய்யும் காலம் வரப்போவதில்லை ஐயமில்லை.

இப்பொழுது நமது சைவ-இந்து சமயத்தை மதம் மதம் என்று சொல்லிக் கொள்வதிலிருந்து நாம் மீள வேண்டும். மதம் என்றால் காமமும் வெகுளியும் கலந்த கலவையாகும். உள்ளக் கொதிப்பு; குமுறல், ஆணவ முனைப்பு, அன்பின்மை என்றெல்லாம் பொருள்படும். பொங்கும் மதம் என்பார் அப்பரடிகள். யானைக்கு மதம் பிடித்துவிட்டது என்று சொல்லுகின்றோமே அது அதன் அடங்காத தன்மையைக் குறிக்கின்றது.

ஒரு இந்துவுக்கு மதம் பிடிக்கலாமா? ஆதலால் சமயம் என்ற சொல்லைப் பழக்கத்தில் கொண்டு வரவேண்டும். சமயம் என்ற பதத்திற்கு அருமையான ஆழமான கருத்து உண்டு. சமயம் என்பது உள்ளத்தைச் சமைக்கும் சாதனம் ஆகும். அரிசி சமைந்து சோறாவதுபோலே-காய் சமைந்து கறி ஆவது போலே உள்ளத்தின் உள்ளே உண்டாகும் தீய உணர்வுகளை, உள்ளோட்டங்களை சமைத்து மனிதனைத் தூயவன் ஆக்கி வாழ்க்கைக்குப் பயன் உள்ளவனாக, வாழ்க்கையை பயன் ஆக்குபவனாக பக்குவப்படுத்தும் சாதனமே சமயம் என்பது. இச் சமயத்தை விட்டு மதம் மதம் என்று நாம் மாறாட்டமாக் மயங்கி வாழலாமா? மதம் பிடித்தவர்களாய் ஆண்டவன் சந்நிதானத்திலும் பிற இடங்களிலும் மதயானை போல பிளிறி பிசங்கி மதநீர் சிந்தலாமா? ஒரு சொற்பொருளின் பாதிப்பு எத்தகையது என்பதை மனோயியல் வல்லுநர்கள் கண்டுபிடித்துக் காட்டியுள்ளனர். இதனை நாம் புறக்கணித்தல் கூடாது. சமயத்திலிருந்து மதத்திற்கு மாறுவதும் ஒரு சமயமாற்றமே.

இதனை நாம் கருத்திலிருந்து ஒருவரோடொருவர் உரையாடும்போதும் மேடைகளில் பேசும்போதும் சமயம் என்ற சொல்லையே கையாளவேண்டும். இச் சொல்லும் நம்மை சமயியாக்கும். மதம் மதம் என்றால் மதயியாக்கி வதம் செய்யும். இந்த ஆதாரம் புரிந்துவிட்டால் ஆண்டவனின் அருளைப் பெற்று அடிப்படை சமைத்தவர்களாவோம்.

புலவர் ஈழத்துச் சிவானந்தன் அவர்கள்
(ஆலயமணி சஞ்சிகை ஆசிரிய தலையாங்கம்)
(நன்றியுடன் மீள்பதிப்பு)

புளியந்தீவு
நாகேசுவரப் பதிகம்

விநாயகர் காப்பு

வெண்பா

பேராழி நாப்பட் பிறங்கு புளியந்தீவிற்
சேராதி நாதன் கவிசிறக்கக் - கூராழிக்
கையானனத் தனடி காணாதான் பெற்றமுதற்
கையான னத்தனடி காப்பு

சரசுவதி

பூவாயிற் கொண்டு பொறியரவம் பூசைசெயுந்
தேவாழ் புளியூர்ச் சிவபெருமான் - பாமாலை
ஓதத்துணை புரியு முள்ளத்துறை கலைமான்
பாதத்துணை புரியும் பார்.

குரு

செந்தமிழ்ச் சொல்பூவாகச் சேருமன்பு நாராக
எந்தனோரு நாவே இருகரமாய்ப் - பந்தவினை
போக்கும் புளியூர்ப் புனிதன் பாமாலைசெயக்
காக்குங் குருமணி பொற்கால்.

(வெண்பாளைப் பரிசீலித்த கவிஞர் சிவமயம்)
(முதிர்ச்சி நட்புரிமை)

நூல்.

பொன்பூத்த கொன்றையுங் கூவிளமும் மத்தமும்
புனல்பூத்த நதியு மதியும்
பொலிகின்ற சடைமுடியு மலிகின்ற மெய்க்கருணை
பொழிகின்ற சோதி முகமும்
தென்பூத்த வெண்ணீறு சண்ணித்த மேனியும்
திசைபூத்த நாற் றோள்களும்
தீயமல வலிபோக முயலகன் முதுகிலே
திருநடன மிடு சரணமும்
மின்பூத்த கருணைப் பிராட்டியொரு பாலுமாய்
வெள்ளை விடைமீதி லடியேன்
வெவ்வினைப் பிறவிப் பெரும்பிணி யழித்தழிவில்
வீடுதர நாடி வருவாய்
நன்பூத்த பேராழி நடுவிலே புளியூரில்
நன்றமர்ந் தருளு மிமையோர்
நாதனே உயர்ஞான போதனே யருள்மேவு
நாகேச் சுரக் கடவுளே.

1

ஆழிசூ முலகெலா மாகியே யுடனாகி
அவைகட்கு வேறு மாகி
அருவாகி யருவாகி யறிவாகி ஒளியாகி
ஆனந்த நிறைவு மாகி
ஊழி தோறுலவாத ஒன்றா யிரண்டாகி
ஓரைந்து மையைந் துமாய்
ஓங்கார வடிவாகி யுளதாகி யிலதாகு
முன்னுடைய உண்மை நிலையை
வாழியுன் னருளமுத முண்டவர் களறிவார்கள்
மற்றவர்க ளறிய வசமோ
வற்றாத அருளமுத வாரிதனி லொருதிவலை
வறியனே னுக்கு மருள்வாய்
நாழி நெற்கொண்டறம் வளர்த்த மரகதவல்லி
நாயகா புளியூரில் வாழ்
நாதனே உயர்ஞான போதனே யருள்மேவு
நாகேச் சுரக் கடவுளே.

2

செம்பிற் களிம்பென்ன வென்னொடு கலந்தவத்
 தீயமல வலி யிருளிலே
 செய்கை யுடனறிவிச் சையற்று முழு மூடமாயச்
 சிலைபோற் கிடந்த வெனையும்
 பம்பு பேரருளினால் மாயைதனி லொழியாத
 பழவினைத் தொடர்பு நாடிப்
 பயிலுமுடல் கருவியிட நுகர்வுதந் தொருவாறு
 பற்றறிவு தொழில் விளக்கி
 அம்புவியில் நல்லனவு மல்லனவு மறிவித்து
 னடியடைய விடவது மறந்
 தையகோ பலகோடி பிறவியைப் பாழாக்கி
 யவலித் தரற்று கின்றேன்.
 நம்புதுணை கைவிட்ட வேழையைக் காத்தருளை
 நல்குவாய் புளியூரில் வாழ்
 நாதனே யுயர்ஞான போதனே யருள்மேவு
 நாகேச் சுரக் கடவுளே.

3

எங்குமுன் னருளாணை எங்குமுன் னரளாடல்
 எங்குமுன் னருள் விளக்கம்
 எங்குமுன் னருளிறைமை எங்குமுன் னருள்முறைமை
 எங்குமுன் னருள் வெள்ளமாம்
 தங்குமவ் வருளான வெள்ளப் பெருக்கிலே
 தலைமுழுகி நின்று மரணத்
 தாகந் தணிக்காது பேய்த்தே ரைநீரென்று
 தலையால் நடந் திழைத்தேன்
 அங்கங்கு நிகழ்கின்ற அவையவை யிலுனையறிந்
 தனுபவிக் கின்ற சுவடொன்
 றையனெ யுமைமேவு மெய்யனே குருவாகி
 அறிவிக்க வினிவரு குவாய்
 நங்குமர மூர்த்தியாய் ஆனைமுகனாய் மேவி
 நல்லருள் செய்புளி யூரில்வாழ்
 நாதனே உயர்ஞான போதனே யருண்மேவு
 நாகேச் சுரக் கடவுளே.

4

தாமரைக் கண்ணனும் பிரமனுந் தம்மிலே
 தற்பெருமை பேசி யேசிச்
 சண்டையிடும் மயத்திலவர் நடுவி வொருசோதி
 தனிமேரு மலை போல்வரக்
 காமரன மாகயுங் கேழல்வடி வாகியுங்
 கதிர்முடியு மடியு மறியார்
 கண்பிசைந் தழுதுகை கட்டி முன்னிற்கநீ
 காட்டுசி லிங்க வடிவை
 மாமறை சொல்வாயனும் மாயனும் வானவரும்
 மானவரு மாவு மாவும்
 மாதவரு மாதவரும் புலியும் புவியும்
 வந்திக்க வருள் கூருவாய்
 நாமரைக் கணமேனும் வந்திக்கு மொருவரம்
 நன்றருள் செய்புளி யூரில்வாழ்
 நாதனே உயர்ஞான போதனே யருண்மேவு
 நாகேச் சுரக் கடவுளே.

5

அங்கிங்கெனா தெங்குமாய் நிறையு முன்கருணை
 அருவுருவை வேற்ற ரசருக்
 கஞ்சிப் பெயர்த்தெகின புரியிலொரு கொண்றைநிழல்
 அன்பர்கள் மறைத்து வைக்கத்
 தங்குமப் புண்ணியத் தலத்தினில் முளைத்தெழுந்
 தாணுவே சசி சேகரா
 தற்பரா சாம்பசிவ சிற்பரா குஞ்சிதச்
 சரணபவ மரண வினைதீர்
 சங்கரா கங்கா தராவரக ராகுல
 தாரியே காமா ரியே
 சம்புவே வெள்ளி வேதண்ட மணிகண்டனே
 சாம கண்டா வகண்டா
 நங்குறை முடிக்கவரு நம்பனே செம்பொனே
 நல்லருள்செய் புளியூரில் வாழ்
 நாதனே உயர்ஞான போதனே யருண்மேவு
 நாகேச் சுரக் கடவுளே.

6

சிந்தையிலறி வெனுஞ் சூழிறன்பு மலரினிற்
 சேர்த்திடு மருட் டேறலே
 தேறலின் தெளிவே தெவிட்டாத மதுரமே
 திகழ் மதுரமரு ளின்பமே
 வந்தவரு ளின்பப் பெருக்கிலே யெழுகின்ற
 மாறா வுளக் களிப்பே
 மாசற்ற செம்பொனே யமுத சஞ்சீவியே
 மலவிருடு மிக்கு மொளியே
 எந்தை இன்னும் பிறந்திறந்து உளலாது இவ்
 வேழைக் கிரங்க வருநாள்
 எந்த நாளந்த நாளென்னுடைய வாழ்நாளி
 லெய்து நாளோ வறிகிலேன்
 நந்தலறு துறைநயினை யருகில் வளர்புளியூரில்
 நாயகா இமையோர் தொழும்
 நாதனே உயர்ஞான போதனே யருண்மேவு
 நாகேச் சுரக் கடவுளே.

7

முத்தொத்த பற்கள்சுரை வித்தொத்த முறியொத்த
 முழுமேனி சரு கொத்தது
 முளையொத்த முதுகுவளை சிலையொத்த தெழில்மொய்ப்பு
 முழுவொத்த முரு டொத்தன
 கொத்தொத் திருண்டகுழல் குயிலொத்ததிப் பொழுது
 கொக் கொத்த தூனோடுங்கிக்
 கூடொத்த தினிமுதுமை குறுகிய புன்மனக்
 கோதினுங் குறுக வில்லை
 அத்தத்தி லாசையும் மங்கையர் மயக்குமோ
 ரணுவளவு மாற வில்லை
 ஆங்கார மெள்ளளவு மகலவிலை யேழைநா
 னருள் பெறுவ தெக்காலமோ
 நத்தொத்த பொற்களத் துமையம்மை யிடமேவு
 நாயகா புளியூரில் வாழ்
 நாதனே உயர்ஞான போதனே யருண்மேவு
 நாகேச் சுரக் கடவுளே.

8.

மண்சுமந்தாய் கங்கை மதிசுமந்தாய் விறகு
 மறுகிலே முடி சுமந்தாய்
 மன்னமடியார்க் கெளியனாம் பெயர் சுமக்கநீ
 மான் மழுப்படை சுமந்தாய்
 பொன்னின் களத்திலே கறைசுமந் தாய்வலிய
 போரில் வில்லடி சுமந்தாய்
 புத்த வேடத்தர் கல்லெறி சுமந்தாயிவைகள்
 போதாம லுதை சுமந்தாய்
 என்னளவி லிப்பழிகள் சுமவாம லுன்னுடைய
 விணையடி சுமக்க வருள்வாய்
 ஈசனே சிவகாமி நேசனே தில்லையி
 லெழுந் தருளு நடராசனே
 நன்னுதற் கண்கொண்டு காமனை யெரித்தமறை
 நாயகா புளியூரில் வாழ்
 நாதனே உயர்ஞான பேரதனே யருண்மேவு
 நாகேச் சுரக் கடவுளே.

9

செங்குருதி நீசோர விழியிடந் தப்பியுஞ்
 சிறுவனைக் கறி சமைத்துஞ்
 செல்வமனைவியை நல்கியும் பொய்யை மெய்யென்று
 சீவனை மகிழ்ந் தளித்தும்
 அங்குபல ருன்னுடைய திருவரு ளடைந்தார்கள்
 அதுகண்டு நானு மடைதற்
 காசைகொள் வதுகான மயில்கண்டு வான்கோழி
 யாடவிளை வதுபோலு மால்
 தங்கு பேராசைக்கு வெட்கமிலை யென்னுமத்
 தன்மையா லின்று நாயேன்
 சாமியுன் திருவருளை வேண்டுகின்றேன் சிறிது
 தந்தென்னை யாள வருவாய்
 நங்குஞ் சரக்குமர நாயகா புளியூரில்
 நன்றமர்ந் தருள மிமையோர்
 நாதனே உயர்ஞான பேரதனே யருண்மேவு
 நாகேச் சுரக் கடவுளே.

10

அங்கணா போற்றி மறையந்தணா போற்றிதிசை
 அம்பரா போற்றி விடைசேர்
 அம்பிகா பதிபோற்றி சம்புவே போற்றியெமை
 யாளுடைய முதல்வ போற்றி
 திங்களாறிய சடைச் சங்கரா போற்றிதென்
 தில்லை நடமாடி போற்றி
 செங்கை யனலேந்து வரபுங்கவா போற்றியர
 சிவமகா தேவ போற்றி
 பொங்கரா பூசித்த புண்ணியா போற்றியற்
 புதநட புராண போற்றி
 பூதநாதா போற்றி வேதகீதா போற்றி
 போக்கு வரவின்றி நின்ற
 நங்கணாயக போற்றி யென்றனைப் போற்றிசெய
 நல்லருள்சேய் புளியூரில் வாழ்
 நாதனே உயர்ஞான போதனே யருண்மேவு
 நாகேச்சுரக் கடவுளே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நவாலியூர்

திரு.க.சோமசுந்தரப்புவர்

அவர்களால் பாடப்பெற்றது.

முனியந்தீவு

மீ நடராசமுர்த்தீ தீரு ஆஞ்சல்

காப்பு

ஆக்கியளித் துயிரனைத்தும் தானே யாகி
 அனவரத தாண்டவஞ்செய் தடியார் காண
 வாக்கு மனோதீதத்துக் கப்பா லாகி
 மன்னுநட ராசர்தீரு வுஞ்சல் பாட
 பூக்கமழும் புரிசடையெம் பரனார் மூன்று
 புவனமெலாம் விக்கினங்கள் போக்கும் வண்ணம்
 காக்குமுயர் பதவிகொடுத் துதவும் மேலாங்
 கணபதி பொற்பத கமலம் காப்ப தாமே. 1

நூல்

கதிருலவு மிருநாகந் தூண தாகக்
 கனகமெனு மொருநாகம் விட்ட மாகப்
 பதியுலவு திசைநாகம் பருநாணாகப்
 பார்சுமக்கும் படநாகம் பலகை யாக
 நிதியுலவு மரவமணி யாரந் தூக்கி
 நித்தியமாய யனமைத்த வுஞ்சல் வைகி
 மதியுலவு சோலைதிகழ் புளியந் தீவில்
 மருவுநட ராசபதி ஆடி ருஞ்சல். 2

திருமகளுங் கலைமகளும் வடந்தொட் டாட்டத்
 தெய்வரம்பை மேனகையார் நடன மாட
 அரியு மயனுந் தூபதீபங் காட்ட
 அமரர்கள் கற்பகமலரா லருச்சித் தேதக்
 குருநந்தி வேத்திரங் கொண் டுலாவி நிற்பக்
 குலமறையோ ரிருக்காதி வேத மோதப்
 பெருவளஞ்சேர் புளியநகர்ப் பதியில் மேவும்
 பெருமநட ராசபதி ஆடி ருஞ்சல். 3

விண்ணொளிநு மிந்திரவி கவிகை தாங்க
 மேனிருதி யாலவட்டந் தடக்கை பற்ற
 பண்ணவர்கோன் சாமரை காளாஞ்சி கொள்ளப்
 பாங்கிலுறு நிதியரசன் அடப்பை யேந்த
 தண்மையுள பனிநீரை வருணன் தூவச்
 சத்தி சிவகாமியிடப் பாகம் மேவ
 நண்ணுபுளி யந்தீவிற் கோவில் கொண்ட
 நாதநட ராசபதி ஆடி ருஞ்சல்.

4

அண்டமெலாஞ் சரமசர வர்க்க மாட
 அரியகண நாதர்முனி வேர்க ளாட
 தொண்டர் பதஞ்சலி வியாக்கிரம ராடத்
 தோற்று முகமைந்தாடச் சூல மாட
 வண்டுபடி கொன்றையந்தார் முடிமீ தாட
 மழுவாட மரையாட மான்நின் றாட
 எண்டிசையும் புகழ்புளியந் தீவில் மேவும்
 இறைவ நடராசபதி ஆடி ருஞ்சல்.

5

அரவாடப் பிறையாடக் கங்கை யாட
 அருள்வரத மபயகர மசைந்தே யாடக்
 கரியுரித் தோலுடையாடக் கனலு மாடக்
 காதிலணி குண்டலங்கள் கலீரென் றாடப்
 பிரம கபாலங்களென்பு மாலை யாடப்
 பெட்புமிகு கயிலாசப் பிறங்க லாடப்
 பரவுபுளி யந்தீவுப் பதியில் மேவும்
 பரம நடராசபதி ஆடி ருஞ்சல்.

6

அந்தரதுந்துபி யுடுக்கை கான மார்ப்ப
 அதிர்முரசந் தண்ணுமை பேரொலியைச் செய்ய
 உந்துகுழல் வீணைதுளைக் கருவி யூத
 உம்பரில் நாரதமுனிவர் கீதம் பாட
 கந்தருவர் மலர்மாலை கையி லேந்தக்
 கணபதியும் முருகனும் வந்தருகில் சேரச்
 சிந்துகூழ் புளியநகர்ப் பதியில் மேவும்
 ஸ்ரீமந் நடராசபதி ஆடி ருஞ்சல்.

7

செந்தமிழ்ச் சம்பந்த ரப்பர் சுந்தரேசர்
தேவாரத் திருமுறையைச் செப்பி யேத்த
அந்நமிலா அதிமதுர வாச கத்தை
அள்ளியள்ளி மாணிக்க ரருத்தி நிற்ப
சந்தான குரவர் பல்லாண் டிசைப்பத்
தக்கதிருப் புகழருண கிரியார் பாடச்
சுந்தரஞ்சேர் புளியநகர்ப் பதியில் மேவும்
சுவாமி நடராசபதி ஆடி ருஞ்சல்.

8

ஆரணத்தினுட் பொருளே ஆடி ருஞ்சல்
அக்கரன மந்தானவரே ஆடி ருஞ்சல்
காரணனே கங்களா ஆடி ருஞ்சல்
கன்மவினை தவிர்ப்பவரே ஆடி ருஞ்சல்
தாரணியும் மார்பினரே ஆடி ருஞ்சல்
தத்துவங்கள் கடந்தவரே ஆடி ருஞ்சல்
பூரணனே புளியநகர்ப் பதியில் மேவும்
புனித நடராசபதி ஆடி ருஞ்சல்.

9

தற்பரனே சம்பு சதாசிவனே போற்றி
சங்கரனே பொங்கரவந் தரித்தாய் போற்றி
சிற்பரனே சபாபதியே தேவே போற்றி
திருவாத வூரின் சற்குருவே போற்றி
பெற்றமுயர்த்தருள் புரியும் பிரானே போற்றி
பிஞ்ஞுகனே போற்றியென்று அடியா ரேத்த
அற்புதஞ்சேர் புளியநகர்ப் பதியில் மேவும்
ஆதி நடராசபதி ஆடி ருஞ்சல்.

10

வாழி

திருமேவு சைவநெறி சிறந்து வாழி
சிவனமரும் புளியநகர்ப் பதியும் வாழி
பருவமழை முகில்வாழி பசுக்கள் வாழி
பன்னுசதுர் வேத சிவாகமங்கள் வாழி
தருமநிலை மறையோர்கள் மன்னர் வாழி
சகம்வாழி ஊஞ்சலிசைத் தமிழும் வாழி
அருநிதிசேர் அனலைநகரடியார் வாழி
ஆனந்த நடராசர் வாழி வாழி.

எச்சரிக்கை

அருவாகிய உருமேவிடும் அரணே சிவபரணே
திருவாழிபுளி யந்தீவமர் தேவே எச்சரிக்கை
எங்கள் கோவே எச்சரிக்கை.

சனகாதிய முனிவர்க்குமெய்த் தருமம் புகல் குருவே
அனலேந்திய மலர்க்கையுடை அமலா எச்சரிக்கை
எங்கள் விமலா எச்சரிக்கை.

திசையெங்கு மொலிக்கும்பல சின்னங்களு மூத
இசைகொண் டெழுந்தருளும் பரசா எச்சரிக்கை
எங்கள் நேசா எச்சரிக்கை.

இடமான சிதாகாச மிலங்கும் சுடரொளியே
நடராச சந்திரசேகர நாதா எச்சரிக்கை
எங்கள் நீதா எச்சரிக்கை.

பராக்கு

முன்னைப் பழம்பொருட்கு முன்னோய் பராக்கு
மூவற்கும் மேலான முதல்வா பராக்கு
இன்னற் பிறப்பறுக்கும் எந்தாய் பராக்கு
எங்கும் வியாபித் திருப்போய் பராக்கு.

சீர்பெற்ற அடியவர்க் கெளியோய் பராக்கு
சிந்தனைக் கெட்டாத சிவனே பராக்கு
பேருருத்திர உமா பதியே பராக்கு
பிரமனறியாத திரு முடியோய் பராக்கு

காலனை யுதைத்திடுங் காலா பராக்கு
கறைமிடற் றோனந்தி வண்ணா பராக்கு
சீல எண்குணமுடைய தேவே பராக்கு
சித்தராகிய சொக்க நாதா பராக்கு

கனகசபையருள் நடன கர்த்தா பராக்கு
காமனை யெரித்திடுங் கண்ணா பராக்கு
புனைகழ லணிந்த பொற்பாதா பராக்கு
புளியூரின் நடராச பதியே பராக்கு.

வாய்மையே வெல்லும்
லால்

கந்திசைய தபலையே, துயரம் செயற்குரியே
வேதமுடி பானவாக்கு லாலி சுப லாலி
வேண்டுவர மீபவறகு லாலி சுப லாலி
யாவழிநெய் நெய்க்கையே, ஓடி செயற்காவியே
சோதிமலை யானவாக்கு லாலி சுப லாலி
சுத்தபரி பூரணற்கு லாலி சுப லாலி
நாவெனையே பாய்வுடி யுடைய செயற்கையே

ஆதியந்த மற்றவர்க்கு லாலி சுப லாலி
அர்த்தநாஸ வரற்கு லாலி சுப லாலி
போதநட ராசருக்கு லாலி சுப லாலி

புளியந்தீ வையனுக்கு லாலி சுப லாலி.
கூடுதலான பந்தகூடுதலே செயற்கைப்பெய்கையே

மங்களம்
புறவையே கையேயே தூயமே கையேயே

முத்தி விநாயகர்க்கும் மங்களம்
முருகன் வயிரவற்கும் மங்களம்
சத்தி சிவகாமிக்கும் மங்களம்
சனிமுதற் கோள்களுக்கும் மங்களம்
பத்திமிகு நந்திக்கும் மங்களம்

பதிபுளியந் தீவுக்கும் மங்களம்
சித்திமணி வாசகர்க்கும் மங்களம்
தெய்வநட ராசருக்கும் மங்களம்.

அனலைத்வ
திருச்சிற்றம்பலம்.

திரு. ஜ. ஆறுமுகம்.
அவாகளால் பாடப்பெற்றது.

கையேயே
கையேயேயே . . .
கையேயேயே . . .

சீறப்புப் பாயிரம்

அரவுதிருமலர் கொய்து அமலைபத மருச்சிக்க
வணியார் சோலை
விரவுமொருமணி நாடு அனலைநகர் அதன்சிரமாய்
விளங்கும் தானம்
புரவலருமணி நின்று புகழ்பாட மிளிருமொரு
புளியந் தீவில்
நரநுயர வெழுதளியில் நடனமிடு நடராச
பரமனார் மேல்,

இனியதமிழ்ப் பண்ணைமல ரெடுத்தன்பு நார்தொடுத்
திங்கெல்லா ருள்ளங்
கனியவிசை வழுவாது கவினவிலக் கியவளமுங்
காணத் தந்தான்
தனியிறைவனருள் கொண்டு தமிழுண்டு கவிதைமழை
தருமா றின்றி
மனிதரணு வுலகத்து மாளாது வாழுகின்ற
வகை யினானே,

திருவஞ்ச லெச்சரிக்கை பராக்குடனே சுபலாலி
செப்பி வாழ்த்தி
மருவதிரு மங்களமும் பாடியுயி ருய்யுமுக
மாகச் செய்தான்
கருவிலுருவான புலமைக்கு மணன் றிருநீறு
காலுந் தூயோன்
அருவுருவை யறியமுனை யனலையிலை யாறுமகத்
தறிஞன் றானே.

நயினைக்கவி
திரு. ஆ. இராமுப்பிள்ளை
அவர்களால் பாடப்பெற்றது.

கூ.
சிவமயம்.

வானலைத் தீவு புளியந்தீவு
ஸ்ரீ நாகேஸ்வரன்
கிர்த்தனைகள்

இயற்றியவர்
கலாரத்னா --- கலாபூஷணம்
“மஹா வித்வான்”
யாழ்ப்பாணம்
பிரம்மஸ்ரீ மா. த. ந. வீரமணிஐயர்
இ.து
பை தேவஸ்தான வெளியீடாக
வெளியிடப்பட்டது.

1998.

காப்பு
விநாயகர் ஸ்துதி

ராகம்: ஹம்ஸத்வனி.

தாளம்: ஆதி

பல்லவி

பூரணே மதவாரணே --- அருள்வாய்
பூதலப் புளித்தல நாகேஸ்வரனைப் பாட

அனுபல்லவி

காரண மூலனே கணபதியே சரணம்
தாரணி யனலைப் புளித்தலச் சிவனைப் பாட

சரணம்

ஆனந்த வெள்ளமாய் அன்பு பெருக்கெடுக்க
மோனந் தவழ் நாகேஸ்வரனையே பாட அருள்
ஞானந்திகழ் கணேசா நாகேஸ்வரனைத் துதித்து
கானந்தனை யிசைக்க கனிந்தருள் புரிவாய்.

சங்கர நாதத் தொந்திக் கணபதி பிள்ளையாரே
சந்திர சேகர நாகேஸ்வரனை நான் பாட அருள்
மந்திரத்தில் பாரதத்தை மாதங்கனே புனைந்தாய்
நற்றமிழ் அனலைப்புளி நாகேஸ்வரனைப் போற்றிப்பாட.

2. இராகம்: ஆபோகி.

தாளம்: ஆதி.

பல்லவி

அனலைப் புளித்தல அழகன்நா கேஸ்வரனே
புனலை மதியை நாக பூஷணனே --- அருள்வாய்

அனுபல்லவி.

கனலை மழுவை மானை கபாலமும் கரமேந்தி
மனதை உருக்கும் நாகேஸ்வரனே நின் பதஞ் சரணம்.

சரணம்

படம் விரித்தாடிடும் பாம்பு குடை பிடிக்கும்
கடலலை ஓம் நமச்சி வாயவென் றுனைநாடும்
விடமணிந் திடும் நாகேஸ்வரனே நின் கழல் பிடித்தேன்
நடமிடும் நடேசனே நாகேஸ்வரனே சரணம்.

3. இராகம்: ஹமீர் கல்யாணி.

தாளம்: ஆதி

பல்லவி

அரவம் குடை பிடிக்க அலைகடல் முரசொலிக்க
அனலைப் புளித் தலத்தில் அமர்ந்த நாகேஸ்வரா.

அனுபல்லவி

கரமலர் சூலமேந்தி கபாலம் கரத்தில் தாங்கி
வரமருனிட நாகேந்திரன் கோவில் கொண்டாய் ஐயா.

சரணம்

சஞ்சலம் தீர்த்திடும் சாம்பன் நாகேஸ்வரன்
கொஞ்ச தமிழ் அனலைக் கோவில் கொள் ஈஸ்வரன்
தஞ்சம டைவார்க்குத் தாளினைத் தருபவன்
அஞ்சலன்றே அபயம் அடியார்க்கு அருள்பவன்.

4. இராகம்: பாகேஸ்ரீ

தாளம்: ஆதி

பல்லவி

அரவுகள் படமெடுத்து ஆடிடும் புளித்தல
புரமதில் நாகேஸ்வரன் புல்லரிக்க வைத்தானடி.

அனுபல்லவி

கரமதில் அபயமும் வரதமும் காட்டி எனை
வரமெலாந் தந்தேனென்று வாயாரச் சொன்னானடி.

சரணம்

சங்கு சக்கரம் பூண்ட சர்ப்பம் சுமன்றலைக்க
பொங்கரவம் கழுத்தில் புனைந்த படமும் ஆட
நங்கை நாகபூஷணி நயினையில் நினைந்துருக
சங்கரன் நாகேஸ்வரன் மங்களம் தந்தானடி.

5. இராகம்: சாரங்கா

தாளம்: ஆதி

பல்லவி

நாகங்கள் படமெடுக்கும் நற்புளியந் தீவினிலே
ஏக நாயகனுமான நாகேஸ்வரன் கோயில் கொண்டான்.

அனுபல்லவி

நாகபூஷணி அம்மையும் நயினையில் நல்கு மலர்
நாகம் ஏந்தி நீந்தி வந்தே நாகேஸ்வரன் பாதம் சூழும்.

காதல் நாகேஸ்வரன் கொடுத்த
 கமலப்பூ ஏந்தி நாகம்
 வேகமாகக் கடலில் நீந்தி
 நாகம்மா கரம் சூட்டும்
 பூதலத்தில் தெய்வீகப்
 புதுமைப் புளியந்தீவின்
 நாதன் நாகேஸ்வரன் அருளை
 நல்கி எமை ஆதரிக்கும்
 நாகேஸ்வரனின் பூசையாகும் -- மலர்
 நாகம் நயினை கொண்டு போகும்
 நாகேஸ்வரி கரத்தில் நல்கி அவள் மலரை
 ஏந்தி நீந்தி வந்தே -- நாகம்.
 காந்தன் பதம் சேர்க்கும்.

6.

காவடிச் சீந்து

இராகம்: செஞ்சுருட்டி

தாளம்: ஆதி

தென்னஞ்சோலை நிறைந்த திருவூர் -- அது
 தெய்வீகம் குடி கொண்ட ஒரு ஊர்
 பன்னகங்கள் எல்லாம் படம் விரித்தாடிடும்
 புளியந்தீவுத் தலத்தில் -- அருள்
 பொழியும் நாக புரத்தில்.
 நீலத் திரைக் கடல்கள் சூழும் -- அங்கே
 நீர்லை நாகன் பதம் வீசும்
 கோலக் கோயில் கொண்ட நாகேஸ்வரனின் அருள்
 நாடும் - புகழ் - பாடும் - அலை
 ஆடும் - பதம் - கூடும்.

ஆலமரம் படர்ந்து கேவும் -- அதில்
 ஆயிரம் கருங்குயில் கூவும்
 நீல கண்ட சிவ நாகேஸ்வரன் எனக்
 குருவி யிசை பயிலும் -- மனம்
 உருகி விழி சொரியும்.

நாகேஸ்வரன் பூசையாகும் மலர்
நாகம் எடுத்து நீ ந்திப் போகும்
நாகேஸ்வரி கரத்தில் கொடுத்து அவள் மலரை
ஏந்தி நீந்தி வந்தே --- நாகம்
காந்தன் பதம் சிந்தும்.

அனலைப் புளியந்தீவுக் கடலில் --- நாகம்
அரன் மலர் கொண்டு செல்லத் திடலில்
கனலைக் கக்கும் விழிக் கருடன் பகைத்து நிற்ப
கலங்கி நாகம் மயங்க --- ஈசன்
துலங்கும் அருள் பொழிந்தான்.

நாகேஸ்வரனைச் சரணடைவாய் --- நெஞ்சே
நல்லருள் கிடைக்குமே திடமாய்
நாகம் குடை பிடிக்க நல்லருள் பொழியும் ஐயன்
வருவான் அருள் தருவான் --- ஈசன்
பெருவாழ் வெமக் கருள்வான்.

7. இராகம்: தோடி

தாளம்: ஆதி

பல்லவி

திருவாதிரை யிலன்று சிவகாம சுந்தரிப்
பெருமான் நடராஜன் மருவியே காட்சி தந்தாள்.

அனுபல்லவி

திருமாலும் பிரமாவும் உருமாறி அறியாத
உருவான சிவலிங்கம் அணைத்தே நாகபூஷணி

சரணம்

அழகு நாகேஸ்வர அனலைப் புளியந்தீவில்
கழல் மேவும் சிலம்பொலிக்க களிநடம் சிவன் புரிந்தான்
எழில் மேவும் நாகங்கள் எடுத்த படங்களாட
விழியார் நீர் சொரிந்து வியந்து பக்தரும் பாட.

கண்ணிகள்

ஏகனாய் இருப்பதேனோ? நாகேசா
எழிலியை மறக்கலாமோ?
நாகம்மா நினை நினைந்தே --- தூது
நாகத்தை விட்டாளன்றோ.

தெய்வீகக் காதலன் --- சின்னமாய்
தேமா மலரெடுத்து
அய்யனே நாகம் மூலம் --- அவளும்
அனுப்பினாள் அறிந்திடாயோ? நாகேசா

பூவெடுத்தே நாகம் --- நயினைப்
பூந்திரை நீந்தி வந்தே
சேவடி தனில் வைத்தே --- நாகம்
சொன்னது கேட்கலையோ --- நாகேசா

நாகபூஷணியின் காதல் --- மலரை
நாகம் எடுத்து வர
வேகமாய் கருடன் வந்தே --- பகைத்த
வேதனை அறியாயோ --- நாகேசா

நயினைக் கடல் நடுவே --- கல்லில்
நாகம் பயந்தே சுற்ற
கயிலை நாதனே பாம்பை நீயும்
காத்திட மறந்தனையோ?

நாகேஸ்வரனின் காதல் --- நயினை
நாகம்மா மறப்பாளோ?
பாகேஸ்வரி அல்லவோ? உன் இடப்
பாகத்தில் ஏற்றிடாயோ --- நாகேசா.

9. இராகம்: காபி

தாளம்: ஆதி

பல்லவி

ஏனடி நாகம்மா உனக்கிந்த கோலம்

மோன நாகேஸ்வரனின் மோகம் அறிந்திடாயோ. (ஏனடி)

அனுபல்லவி

வானளாவும் தென்னஞ் சோலைப் புளியந்தீவில்

ஞான வடிவாம் வந்த நாகேஸ்வரன் மீதில் (எனடி)

சரணம்

தந்தை தாய் யாருமிலான் தனித்திருக்கிறான் என்ற

பந்த பாசமும் உனக்கில்லையோ நாகபூஷணி

உந்தன் நினைவு கொண்டு உள்ள பாம்பனைத்தையும்

விந்தை மேனியில் சூடி விளையாடும் நாகேசன் மேல். (ஏனடி)

10. இராகம்: பெறாக்க

தாளம்: ஆதி

பல்லவி

திருமாலும் பிரமாவும் உருமாறி யறியாத

பெருமானே நாகேஸ்வரா திருவரந் தாராய் தேவா.

அனுபல்லவி

அருமா தல அனலை அழகான புளியந்தீவில்

கருநாகம் புடைகுழ குருவாகி அமர்ந்தவனே.

சரணம்

ஏகநாயகனே சந்தன எழில் மலர்ப்பாதம் வேண்டி

இக மீதில் நினை நினைந்து உருகுவதும் அறியாயோ

புகல் வேறு இல்லை புளியந்தலச் சிவபிரானே

அகமீதில் ஆனந்தம் அருள்வாய் நாகேஸ்வரனே.

பல்லவி

பக்தி செய்துனை நினைந்து
பாகாய் உருகும் நெஞ்சம்
இத்தரையில் நாகேஸ்வரா
இன்னும் நீ அறியலையோ.

அனுபல்லவி

சித்தனே முத்தனே
சிவனே நாகேஸ்வரனே
அத்தனே என்ற நான்
அலறுதல் கேட்கலையோ?

சரணம்

மார்க்கண்டன் அலறிட மறலியை உதைத்தனை
பார்க்கவி தவமிருக்க பரிந்தருள் புரிந்தனை
சீர்க்கவி தருமிக்குச் சிறப்புற தந்தனை
ஆர்த்திடும் சிலம்பொலி அடிமலர் அருளாயோ?

பல்லவி

ஒரு வாசகம் எனக்குச் சொல்லானோ? --- நாகேஸ்வரன்
தருவான ஆலரசு தழைக்கும் புளியந்தீவில்.

அனுபல்லவி

திருவாசகத்தை மணிவாசகன் கொடுத்து
பெருமான் நாகேஸ்வரனை போதையில் வீழ்த்தினானோ?

சரணம்

ஆலமுண்ட சிவனும் அவனே --- கண்ணப்பனின்
அமுதுப் புலாலுண்ட அம்பலவன் சிவனே
நீல கண்டனும் சிவபிரானே --- அருள்தரும்
நாகேஸ்வரனான நாயகன் வந்தெனக்கு

நாகேஸ்வரியை மறந்தானோ --- அரனும்
நாகங்கள் தழுவிட மயங்கினானோ? --- எனக்கு
ஊகம் பல உருவாகும் மனத்தில் --- அந்த
உத்தம நாகேஸ்வரனும் வருவானோ இத்தினத்தில்.

13. இராகம்: சுருட்டி

தாளம்: ஆதி

பல்லவி

இடப வாகன மேறி வந்தான் --- நாகேஸ்வரன்
இடப்பாகம் நாகம்மை இன்பமாகத் தழுவ.

அனுபல்லவி

கடக வனிகள் ஆர்ப்ப கருநாகவாரம் ஆட
படக வாத்தியம் முழங்க பதிப் புளியந்தீவில்.

சரணம்

பன்னகம் குடை பிடிக்க
பரதம் திரைகள் ஆட
வள்ளலுன்னை ஒலிக்க
வானம் முரசு கொட்ட
தென்னை கவரி வீச
வில்லை அருச்சனை செய்யப்
புன்னகை புரிந்துலா
புளியந் தீவிலே.

14. இராகம்: ஆபோகி

தாளம்: ஆதி

பல்லவி

நன் மலராய் பூத்த எங்கள்
நாக பூஷணியை விட்டு
பன்னகந் தழுவும் அந்தப்
பாசத்தினால் மயங்கலாமோ?

அனுபல்லவி

என்ன குறை விட்டாள் எங்கள்
எழிலி நாகேஸ்வரி?
தன்னந் தனியாய்ப் புளியந்
தீவினில் இருக்கலாமோ?

சரணம்

மாங்கல்யத்தைக் கண்ணில் ஒற்றி
மங்கை நாகபூஷணியும்
ஏங்கி நாகேஸ்வரன் வரவை
எதிர் பார்த்திருப்பா னன்றோ?
பூங்கழலில் பூசை செய்ய
பூவை துடிதுடிப்பாளன்றோ.
வீங்கும் தலைக்கனம் ஏனோ?
விரைந்தவளைக் கூட்டி வாரும்.

15. இராகம்: கரஹரப்பிரியா

தாளம்: ஆதி

பல்லவி

தீராத பிணி தீர்க்கும் தெய்வம் --- நாகேஸ்வரனை
காரானைத் தோலையும் காபாலியைப் பாடித்துய்வம்

அனுபல்லவி

ஓராயிரம் நாமம் ஓதிப் பணிவார் நெஞ்சே
குலாயுதம் தரித்த சுந்தரன் அருள்வான் நெஞ்சே.

சரணம்

புண்ணிய அனலைப்பதி புளியந்தீவில் வந்தே
நண்ணியே சரணடைவார் நாகேஸ்வரன் அருள் பெறுவர்
கண்ணுதலான் திருமேனி கருநாகந் தழுவும்
அண்ணல் நாகேஸ்வரன் பாதம் அனுதினம் பணிவாயே.

நன்றியுரை

அருள்மிகு புளியந்தீவு நாகேஸ்வரன் தேவஸ்தான திருப்பணிகள் கடந்த பதினைந்து ஆண்டுகளாகச் சிவனடியார்களின் பெரும் பங்களிப்புக்களாலே நிறைவேறி மகா கும்பாபிடேகமும் தொடர்ந்து 45 நாட்கள் மண்டலாபிடேகமும் நடைபெற்று பூர்த்தியடைந்துள்ளது. இதனையொட்டி வெளிவரும் இக் கும்பாபிடேக மலரினிலே தேவஸ்தான நிர்வாக சபையார் அகம் நிறைந்த நன்றிகளைத் தெரிவித்து உங்கள் நல்வாழ்வுக்காக ஸ்ரீ நாகேஸ்வரப் பெருமானை அனுதினமும் பிரார்த்திக்கின்றோம்.

இப் பெரும் பணியில் பல நிர்வாக சபையினர் பதவியிலிருந்து பாடுபட்டுள்ளார்கள். இச் சிவ தொண்டிலே ஊரவர்கள் பலரும் ஈடுபட்டிருந்தார்கள். எனவே யாவரையும் குறித்துக் கூறி நன்றிநவில்தல் காரிய சாத்தியப்படாது என்பதனை உணர்வீர்கள்.

காலத்துக்குக் காலம் திருப்பணிக்கு நன்கொடை வழங்கியோர், ஈடுபட்டோர் யாவரையும் வருடாந்தப் பொதுக்கூட்ட அறிக்கைகள் வாயிலாக வெளியிட்டுள்ளோம். இனிவருங் காலத்திலும் அறிக்கைகள் மூலமாக யாவரினதும் பங்களிப்புக்களை வெளிப்படுத்துவோம் என உறுதி அளிக்கின்றோம்.

மகாகும்பாபிடேகத்துடன் தொடர்புபட்ட பணிகளில் ஈடுபட்ட பெரு மதிப்புக்குரிய அந்தணப் பெரியோர்களுக்கும், சிவத்தொண்டர்களுக்கும்,

சாஸ்திர விதிப்படி ஆலயத்தை அமைத்துத் தந்த சிற்பாசிரியார்களுக்கும், அவர்களின் உதவியாளர்களுக்கும், கொத்தனார்களுக்கும், அவர்களின் உதவியாளர்களுக்கும், கொட்டகை வேலைகள், மரவேலைகளைச் சிறப்புறச் செய்த விஸ்வகர்மா குலாசாரியார்களுக்கும் உதவியாளர்களுக்கும், ஓவியக் கலை விற்பன்னர்களுக்கும், உதவியாளர்களுக்கும், விக் கிரக வார்ப்புக் கலாசாரியார்களுக்கும், உதவியாளர்களுக்கும்,

மங்களவாத்தியக் கலைஞர்களுக்கும், ஓதுவார்களுக்கும்,

போக்குவரத்து சேவைகளை வழங்கிய வாகன உரிமையாளர்களுக்கும், அனலைதீவு ஐயனார் ஆலய அன்னதான சபையினர்க்கும்,

ஏனைய ஆலயங்களிலிருந்து உபகரணங்கள், சேவைகள், சாதனங்களை வழங்கியுதவிய நிர்வாகிகளுக்கும்,

புகைப்படங்கள் எடுக்க உதவிய அன்பர்களுக்கும், வீடியோ படப்பிடிப்பை பொறுப்பேற்று நிறைவேற்றிய அமைப்பினர்களுக்கும், பொறுப்பாளர்களுக்கும்,

திருப்பணி தொடர்பாக பெறப்பட்ட அங்கீகாரங்கள், அனுமதிகள் போன்றவற்றை வழங்கிய அரச அதிகாரிகள் மற்றும் படை அதிகாரிகளுக்கும், அரசியல் அமைப்பாளர்களுக்கும், பொறுப்பாளர்களுக்கும்,

கும்பாபிடேக மலர் ஆசிரியர், கட்டுரையாளர்கள், ஆசிரியரைகள், வாழ்த்துரை யாளர்களுக்கும், அறிஞர் பெருமக்களுக்கும்,

மலர் அட்டையை வுரைந்து உதவி வண்ணப் படங்களை பொறிப்பித்த உதவிய ஓவிய நிறுவனத்தாருக்கும்,

அச்சிட்ட அச்சகத்தாருக்கும்,

அனலைதீவு பொதுமக்கள் வழங்கிய நிதி மற்றும் பொருள் உதவிகளுக்கும், வெளியூரன்பர்களின் உதவிகளுக்கும்,

ஆலயப் பணியாளர்கள், தொண்டர்கள் மற்றும் பல துறைகளிலுமி் எமக்கு உதவிய அன்பர்களுக்கும்,

ஆலய பரிபாலன சபையினர்களுக்கும்,

இதில் நன்றிகூறக் கடமைப்பட்டுள்ளோம். யாவருக்கும் நாங்கள் நன்றி கூறுவதில் மகிழ்ச்சியடைகின்றோம்.

“நாகேஸ்வரம்”

அனலைதீவு-புளியந்தீவு ஸ்ரீ நாகேஸ்வரன்

புளியந்தீவு

ஆலய பரிபாலன சபை.

அனலைதீவு.

திருவாசகம்

கண்களிரண்டும் அவன் கழல்
கண்டு களிப்பன ஆகாதே
காரிகை யார்கள் தம் வாழ்விலென்
வாழ்வு கடைப்படும் ஆகாதே
மண்களில் வந்து பிறந்திடு
மாலறியா மலர்ப்பாதம்
இரண்டும் வணங்குது மாகாதே
பண்களி கூர்தரு பாடலொ
பாடல் பயின்றாடு மாகாதே
வண்களி சூர்வதோர் வேதகம்
வந்து வெளிப்படு மாகாதே
மீன் வலை வீசிய காணவன்
வந்து வெளிப்படு மாயிடினே.

183671

ARCHIVES

University of Jaffna

183671

Library

AVANAHAM'S

ARCHIVES

MAHA KUMBABISHEKA MALAR

Published by:

**ANALAITIVU- PUIYANTIVU NAGESWARAN TEMPLE
PARIPALANA SABAI**

ANALAITIU- SRI LANKA.